

תוכן העניינים

בית משה

משרד ראשי:
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: (718) 778-8000
מיכל: 240
מנחם: 244
יעקב: 222
סניאים: 242
סודומי: 242
חסידים... אין משוכחה: 204
סקופ: 778 (718)
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201, כפר חב"ד 60840
טלפון: 9602-600 (03)
סניאים: 2
מנחם: 3
סודומי: 4
יערכיה וחדשות: 2
סקופ: 9607-289 (03)
חדרונות: kyr770@gmail.com
חנונים: bm_mazk@netvision.net.il
מודעות: bmmb770@gmail.com
אש קשר: 054-9770504
מנוי דרך האינטרנט: www.shop.chabad.info

סזאי לארו

ורוכח חיביך העולמי לקבלת כי מיש!

שותפותם בעריכה
מכהן מגנדי הכהן הדל
שלום יעקב חזון

שרון המהדרה האנגלית

ברוך מזרק
אלם מנרכת
ד. מעטסן

אין מעוררת אחראית לתוכן המודעתות

כל הזכויות שמורות

Copyright 2009 by Beis Moshiach Inc

כתבות

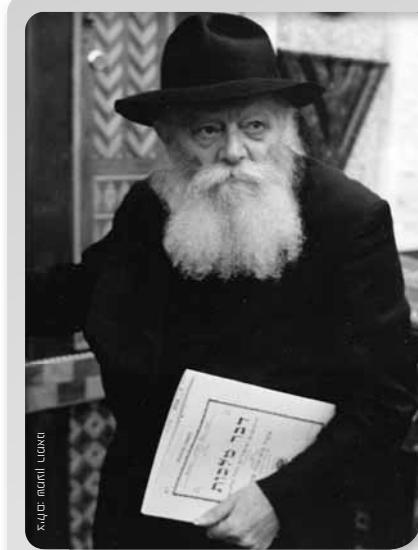
- | 28 לא יותר על תוקף ליבאוויטש
- | 32 הרבי מתערכ לטובות שיעור התניא בגייטסהעד
- | 38 סימפוזיון: מדוע חשוב לפרסם שהרבci הוא מלך המשיח?
- | 46 איש האלוקים - עיון בדבר מלכות
- | 48 יומן ותמונה: ברכת החמה אצל הרבי לפני 28 שנה
- | 54 להיות מענטש - סיפורים מבית חב"ד
- | 56 ראיון חג עם הגאון הרב חיים יצחק אייזיק לנדא
- | 64 הרבי נלחם על השכונה - ארבעים שנה
- | 70 להביא את הבן החמיší לשולחן הסדר של הרבי
- | 78 בר מצווה לנס הלידה
- | 82 התקופה שלמעלה, והתקופה שלמטה
- | 86 יומניהם מכירורי הרבי בלילה הסדר במוסד "כרי"
- | 92 כשהרבci הצמח-צדק התעלף פעמים בלילה הסדר
- | 94 מבצע מצה לחילום יהודים הלוחמים בחזית היפנית
- | 102 הנזירים הטיבטים לא הגיעו ללילה הסדר
- | 108 למסור את הנפש ולהביא את המשיח
- | 112 גאון בית דוד - המהרא"ל מפראג
- | 120 לחמאה זו מה עושה?
- | 126 צדיקים צומחים כ"צמח-צדק"
- | 132 המצוות שנאכלו ביציאה ממצרים
- | 142 ההשפעה האדירה של הכנסים הנගדים

מדורים קבועים

- | 34 התחווידות חסידותית
- | 136 יומנו של תמיים מ-77
- | 140 שלימות הארץ
- | 144 מהגעשה והנסמע
- | 151 חסידים... אין משכחה
- | 19 דבר מלכות
- | 22 לוח שבועי
- | 23 דבר המערכת
- | 26 הפרק של הרבי
- | 27 מאוצר המלך

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

בחודש ניסן ויציאת מצרים,
היו בהם עצם כל שלשת
סוגי הנסים: עשרה נסים
נעשו לאבותינו במצרים -
לעם היהודי כולם, מתחום
היו נסים ליחיד, כגון במקת
חושך, כאשר יהודי יחיד
נכنس לבית המצרי שהי
חשוך ואילו אצלו - אצל
היהודי - הי' אור וראה את
הכל, נוסף לכך הרי נאמר
"והרביבתי את אותן ואת
מופתך בארץ מצרים", עד
ל"שמעו עמי ירגזון", עמי
העולם כולו • מכתב כללי
שנשלח לרגל חג הפסח
תש"ח. המכתב בשלימותו
עם מ"מ נדפס בהגדה של
פסח ב'הוספות'

ניסי גלוים המשפטאים על העולם כולם

ב"ה, יום ג', י"א ניסן, ה'תשלי"ח
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
בכל מקום שם
ה' עליהם יהיו
שלום וברכה!

בעמדיינו בחודש ניסן, ימים ספורים
לפני חג הפסח, ובמהמשך למדור על
המשמעות הכללית של הקב"ה ובאופן
ניסן, בכך שהוא מציין ומבטאת את התנהגה
הנסית האלקתית (כפי שהדבר גם רמזו
בשמו של החודש: "ניסן" – מלשון "נס"),
וההוראה שישנה מכך לגבי ה"הנהגה
הנסית" היום-יוםית של כל יהודי: לצאת,
בכל הקשור לتورה ומצוות, מסוגרת של
הגבלות, דבר מהוועה גם תוכנו הפנימי
של "יציאת מצרים", יציאה מ"מצרים"
ובגבולות –

נתעכט בזה על פרטיהם מסוימים בעניין
האמור, שהרי גם הפרטיהם – ככל הפרטיהם
שבתורה ("תורה" – מלשון הוראה) –
מהווים הוראות והדרכות בחיי יום-יום.

• • •

בניסי עצם ישנים סוגים שונים:
ישנים נסים ה"מתלבשים" בלבד
הטבע

ב"התרחות טבעית" מוצלחת, וכולם
יחד הקשרו את הקרקע למפלתו של
המן עד ל"מחפה" המוחלטת של פורים
(יונחפון הוא). ברם, לモותר להציג
של המאורעות הללו על כל פרטיהם
מהווים המשכים של חטיבת אחת, החל מן
המורעות המספרים בתקילת המגילה,
וכל אחד מהם, כפי שהתרברר מאוחר יותר,
היווה, בהשגה פרטית של הקב"ה ובאופן
של נסים נסתרים (המתלבשים בטבע),
דרגה בהכנות והגשתו היונחפון הוא",
 חלק מנס פורים.

סוג שני של נסים הוא – נסים גלוים,
שהם באופן בולט מעלה מן הטבע,
בדוגמת נסי פסח ויציאת מצרים, ממשופר
בתורה. כפי שהזכירנו מגדירים שבדרך
הטבע לא הי' מסוגל כלל אפילו עבד אחד
ויחיד לבrho ממצרים, ואילו בפסח יצא
מצרים ביד ומה עם שלם של שיש מאות
אף אנשים מבוגרים בלבד מנים וטף. ועוד
לפני כן, בהכנה לכך – "עשרה נסים נעשו
לאבותינו במצרים".

עד חלוקה ישנה בסוגי הנסים: נס
שריר לעצם (ומשפחתו), נס דרבין – עד
לעם ישראל כולם, וכן שריר והשפיע על
העולם שמסביב.

בחודש ניסן ויציאת מצרים, מהווים
דוגמא לניסי בכלל, היו בהם עצם כל
שלוש סוגי הנסים האמורים: עשרה נסים
נעשו לאבותינו במצרים – עם היהודי
כולם, מתחום היה נסים ליחיד, כגון במקת
חושך, כאשר היהודי היחיד נכנס לבית המצרי
שהי' חשוך ואילו אצלו – אצל היהודי – הי'
אור וראה את הכל, נוסף לכך הרי נאמר

קדוגמת נס פורים, שבמבחן שטחינו
מיישרו להשלות עצמו, כאילו ביטול גיורת
המן הרשע הושג רק על-ידי השתדלותה
של אסתר המלכה, ולפניהם – הצלת
אחשורוש ע"י מרדכי, המלכת אסתר
למלך, וכו', ממשופר במוגלת אסתר,
שכל אחד ממאורעות אלה לכשעצמו נראה

בכח ובהתלהבות ובחוויות של חודש ניסן, ובמיוחד של חג הפסח, את ה"קפיצה" – (שהיא אחת המשמעות של "פסח" – פסיחה ודילוג), לדג אמלוח לכל הגבולה העולם. ובכח של חדש הגולה וזמן חירוטנו – להAIR ולהחדר גם את כל עניינו הטעים (אכילה, שתי וכוי) בחוותם יומם של השנה כולה, ולבושות זאת בשמחה וטוב לבב.

ודבר זה יהוה הכהנה לבואה המידי, בלי הגבולה, כפסק הידוע של הרמב"ם "ישראל עושין תשובה ומיד חן נגאלון" – של הגולה האמיתית והשלימה של כל ישראל ושל כל אחד מישראל, על-ידי משיח צדקנו. ו"אתה הא-על עושה פלא הודיעת בעמים עוזך" –

שתבוא גם הגולה לעולם כולם ולאנושות כולה, כמובטח מרasher: "השמיים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה" – ו"או' אփוך אל עמים שפה ברורה לקראו כולם בשם כי לעבדו לכם אחד", שככל העולם יזכה לגולה האמיתית, לתיקון ולשלימות.

בכבוד ובברכה להצלחה בכל האמור ולחג הפסח כשר ושמח
מנחם שניאורסאהן

וכשהנחתו של היהודי היה

"הנאה נסית" - הרוי הוא

מעורר את ההנאה הנשית

האלקית, הן לעצמו והן לכל

ישראל, והן לעולם כולם

ו" ממשיך" (מביא למטה) את

ברכות האלקיות, אף הן בלי

הגבלה

הגבולה, "הנאה נסית", צריכה להיות הן במצוות שהן בין אדם למקום, הן בין אדם לחברו, החל במצוות "ואהבת לרעך כמוך", והן במצוות הקשורות בל-יהודי ובישוב העולם בכלל, כולל גם ציווי השם לעשות בכל האפשרי למען קיום שבע מצוות בני נח, בכל הסטייפות והגשמיות, שהן המצוות האלקיות המהוות יסוד לכל חברה אנושית.

ועל-ידי כל האמור מסיע היהודי להעלות ולרומם את העולם מהגבלוויות החומריות והגשמיות, בהתאם לרצונו הבורא. ויהי רצון, שככל אחד ואחת יבצעו,

"וְהַרְבֵּתִי אֶת אֹתוֹתִי וְאֶת מָופְתֵי אֶרְץ
מִצְרַיִם", עד ל"שמעו עמים יריזו", עמי
העולם כולם.

• • •

ההוראה והלחק מכל האמור לכל אחד ואחת: דובר על "הנאה נסית" (נעלית מהגבלוות) של היהודי בחוי יום-יום. נוסף על משמעות הדבר לעצמו (ולמשחתו) – הרי, בהיותו חלק מן העם היהודי, שהוא "קומה אחת שלימה", יש לדבר השפעה ישירה על עם ישראל כולם. יתר על כן – כפי שחייבינו זיל מסבירים את המלים הראשונות שבתורה, "בראשית בראש אלקים", שבשביל שני דברים הנקראים "ראשית" – ישראל והتورה – ברא ה' את השמים ואת הארץ", את העולם וכל אשר בו. יש, איפוא, להתנגדותו של היהודי השפעה על השמים ועל הארץ ועל כל אשר בס. וכשהנחתו של היהודי היה "הנאה נסית" – הרוי הוא מעורר את ההנאה הנשית האלקית, הן לעצמו והן לכל ישראל, והן לעולם כולם, ו"משיך" (מביא למטה) את הברכות האלקיות, אף הן בלי הגבלה.

בפירוט יתר: עבודות היהודי (על-ידי תורה, תפלה ומצוות) את הקב"ה, ביל

יש לי אותן בספר התורה של ילדי ישראל

אות. ברכה תבטיחו לילדיכם!

ספר התורה של ילדים ישראל | ת.ד. 8 כפר חב"ד 60840 | טל. 03-9607358 | www.kidstorah.org

סוכן/ቤת

כואבי כהה

ע"י ארכון נשי ובנות חב"ד

כטאי גהריה את ארץ הארץ ויקם 3רו' קרנות וכליים, היקות היוקט והנהאות – הטעים גני ג'גורות. ביום עיון ראשון וייחודי המועד לכלהות העומדות להינשא, ולכלות בשנת הנישואין הראשונה.

יום רביעי ו"ב בא' אייר תשס"ט (6 במאי 2009), החל מ 15:00, במכלאת 'בית רבקה'.

כוחה של האישה * תפקידה של הרוב בבית היהודי * רופאות האישה * פטיכולוגית תקשורתית
* השלים זה הבנין – תכנית אומנותית סוחפת * אrhoחה חלבית * שי מיוחד לכל משתתפת

ההרשמה מראש במשרדי ארגון נשי ובנות חב"ד

טל: 03-9606142, דואר אלקטרוני: neshehbd@netvizion.net.il

בסיע
S.T. Wigs
כטאות OK.ORG

לוח חודש ניסן

חודש ניסן

זמן השבת פ' צו		שקיעה		הצואת היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה			
יציאה	כניסה	טל אביב	ניו יורק	טל אביב	ניו יורק	טל אביב	ניו יורק	טל אביב	ניו יורק		
7:37	6:19	ירושלים	7:22	7:01	12:59	12:44	9:47	9:35	6:35	6:26	
7:39	6:40	תל אביב	7:23	7:02	12:58	12:43	9:46	9:34	6:33	6:25	
7:39	6:31	חיפה	7:25	7:03	12:58	12:43	9:45	9:33	6:32	6:23	
8:05	7:04	ניו יורק	7:26	7:03	12:58	12:43	9:44	9:33	6:30	6:22	
9:13	8:06	פריז	7:27	7:04	12:58	12:43	9:43	9:32	6:28	6:21	
8:29	7:18	לונדון	7:28	7:05	12:57	12:42	9:42	9:31	6:27	6:20	
9:10	7:53	מוסקווה	7:29	7:06	12:57	12:42	9:41	9:30	6:25	6:18	
שבת חול המועד											
7:42	6:24	ירושלים	7:30	7:06	12:57	12:42	9:40	9:30	6:24	6:17	
7:44	6:45	תל אביב	7:31	7:07	12:56	12:41	9:39	9:29	6:22	6:16	
7:44	6:36	חיפה	7:32	7:08	12:56	12:41	9:38	9:28	6:21	6:15	
8:13	7:12	ניו יורק	7:33	7:08	12:56	12:41	9:37	9:27	6:19	6:14	
9:25	8:16	פריז	7:34	7:09	12:56	12:41	9:36	9:27	6:17	6:12	
8:42	7:30	לונדון	7:35	7:10	12:55	12:40	9:35	9:26	6:16	6:11	
9:26	8:07	מוסקווה	7:36	7:10	12:55	12:40	9:34	9:25	6:14	6:10	
פרשת שמיני											
7:47	6:29	ירושלים	7:37	7:11	12:55	12:40	9:33	9:24	6:13	6:09	
7:49	6:50	תל אביב	7:38	7:12	12:55	12:40	9:32	9:23	6:11	6:08	
7:50	6:41	חיפה	7:39	7:12	12:55	12:40	9:31	9:22	6:10	6:07	
8:21	7:19	ניו יורק	7:40	7:13	12:54	12:39	9:31	9:22	6:08	6:06	
9:37	8:27	פריז	7:41	7:14	12:54	12:39	9:30	9:21	6:07	6:04	
8:55	7:42	לונדון	7:42	7:15	12:54	12:39	9:29	9:21	6:06	6:03	
9:42	8:21	מוסקווה	הזמנים מתייחסים למרבית הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות.								
כל הזרים לפִי שעון קייזר											
שיעור הרמב"ם, סוף זמן אכילת חמץ וזמני הדלקת נרות ביום-טוב - בעמוד 135											
לא לשוכן עירובין תשכילים בערב חג הראשון											

**ב"א בניסן אנו מודים על
עצמם מציאותו של כ"ק
אדמו"ר מה"מ איתנו בעולם
זהה, והדרך המתאימה לנו,
היא בכניםosi הקהיל מרכזים
בهم ישתתפו כמו שיטור
יהודים, ויתכוונו לברכת
החמה מותך הגואלה
השלימה**

הוגגים את המציאות

ולכן, הדרך המתאימה ביותר לחוגוג את היום הגדול והקדוש, הדרך המבטאת יותר מכל את י"א בניסן, היא עירכת כינויי הקהיל, בהם ישתתפו כמו שיטור יהודים, מציבורים שונים ומגוונים ככל האפשר. כל אחד מתינו חייב להשתתף בעצמו, בוגפו ובמונו, בכינויים המרכזים, באלה"ק ובירו של המלך – ברוקלין נ.ג., ולדאוג להשתתפות של כל מי שעליו הוא יכול להשפיע.

בכינויים אלו, נודה על הוצאות, ונתעורר למלא את החובה – את השילוחת האחורה והיחידה, נודה לה' בעמים, ונומר בלואומים, נשיר ונומר, ועצם החלטתו על כך, תביא כי נזכה להעיר את הנבל והכינור ביחס עם בעל היום הולדת, כפי שאנו רואים אותו בעניין בשר כאן למטה, נשמה בגוף, ואת ברכת החמה נברך מותך הגואלה, כהכנה לשימים החדשים והארץ החדשה, ומותך הכרזות. יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ביום הביהיר י"א עיטן,
פאהחלת מערכת
"בית משה" לכל קוראה וכל
בית ישראל ברכת
**חג פסח כשר ושמחה
ומועדים לשמחה**
בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א ראו
הגילון הבא יוצא לאור בעזה
לקראת ש"פ תזריע-פצורע

ומכל תפkid, אלא העובדה הכל כך ברורה ומובנת מלאה – הרב נמצא כאן. אין צורך בתבוננות עמוקה, כדי להמחיש עד כמה חיינו הם שונים, נעלים באין ערוך, כתוצאה לכך שאנו חיים עם הרב. בתור דוגמא אקטואלית, נתבונן בשני עניינים מיוחדים שלחים השנה, האחד הוא היותה של השנה שנת הקהיל, והשני – הדיר יותר, ברכת החמה, אשר לך אותה אנו מתוכננים בימים אלו.

שנת הקהיל – מושג אותוطبع הרב. לאicum העור שמרתחש, כל פעולה שאנו עושים, נשאל יהודי שאינו חי בגלוי עם הראותיו של הרב, אפילו יהיה זה תלמיד חכם וירא שמיים, הוא לא יכיר את המושג. ואילו אצלנו – כל ילד מארון כינויי הקהיל, בהם הוא הופך לשפייע ושליח.

וכך בקשר לברכת החמה, כאשר עם ישראל כולו מצין את המאורע הנדי, אלום את המשמעות הפנימית והעמוקה, מגלה לנו הרב. ואם לא די בכך, הרי שהרב עצמו קבע את "מנาง חב"ד" ואת נוסח שנאמר במעמוד זה. וגם כאן, העובדה כי ברכת החמה חלה תמיד בשנת הקהיל, מורה על הקשר החזוק בין החמה, המשפיע על כל מעשה בראשית, לבין כל יהודי, שהופך להיות משפייע על העולם כולו.

כי אכן, הרב בטומו ובחסדו הגדול, משתף כל אחד מתינו בעבודה הקדושה, בתפקיד הנعلاה של הדור. וכך כל אחד הופך להיות שליח, להיות משפייע, גם אם מצד כוחותיו הגוליים ומעלותיו הידועות, איינו שיק לך. זהה אחת המהפקות של דורנו, ואילו ב"א בניסן, אנו מודים על עצם מציאותו של הרב בתוכנו, כאן בעולם הזה. עצם המציאות שהוא מעלת מכל תואר

"א בניסן – היום הגדול והקדוש, יום הולדתו של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א. אילו פינו מלא שירה כים, ואף אם יתקיימו בנו כל התיאורים שב"נשמה", לא נספיק להודות ולהללו, לשבח לפאר ולרומים, על הזכות והמתנה המופלאה, לה זכה דורנו, נשיאותו של הרב מה"מ. אילו יכולים איפלו להתחילה לתאר אחר, ללא נשיאותו – ח"ו – של הרב. כל פעם נדמה לנו כי זה מובן אליו עושים, כל דיבור ואף כל מחשבה, כולל מושפעים ושיכים בצורה מוחלטת אל הנשיה. תופעה שכדומה לא הייתה לה אח ורע בדורות קודמים, תופעה שאינה מוכרת ממש מקום אחר.

אמנם הביטוי "הנשיה הוא הכל" התייחס אצל משה רבינו, אך עדין הביטוי הגלי, לכך, קיבל משמעות מלאה דזוקא בדורנו, דור שאולי מצד עצמו איינו גבוה ונעלת כמו דורות קודמים, אך זכינו – וככלשון קדשו של הרב – הקב"ה מינה בעל בחירה, אשר מצד עצמו הוא נעלת שלא בערך لأنשי הדור – עצבו מכך עצמו גבוה ונעלת – והוא מעלה את הדור כולו, ומוביל אותו אל המטרה והתקليل שנקבעו מראש – אל הגואלה האמיתית והשלימה.

בכל מועד חסידי אנו מציינים עניין מיוחד, כולל המועדים הקשורים במיחוד אלינו, אל הדור השביעי. כך ביויד ו"א בשבעת אנו מציינים בעיקר את נשיאותו של הרב, בה' טבת את ה"דידן נצח" וכו', ואילו ב"א בניסן, אנו מודים על עצם מציאותו של הרב בתוכנו, כאן בעולם הזה. עצם המציאות שהוא מעלת מכל תואר

הפרק של הרבי

לע"נ הרב זלמן יודא ב"ר שלום ישע' דיטש ע"ה

כללות הפרק

וממשיך דוד המלך – "נעימים זמירות ישראל" – במזמור דשנה זו, שהקב"ה העוזר ומושיע את ישראל – "למען יחלצון ידידיך הושעה גו", והישועה היא באופן של – "ימינך ענני", והינו שהישועה היא לא סתם מיד ימינו של הקב"ה (שםובן ופשות נודל הישועה שמיד ימיה), אלא מיד ימינו של הקב"ה כמו שהיא באופן של ישועה – "הoshעה".
עזר וישועה זו ניתנים לכל היהודי והיהודים, וכדברי דוד המלך – "למען יחלצון ידידיך גו", והרי כל היהודי הוא ידידו של הקב"ה [שהרי אפי' מי שאינו רוצה להיות ידיד של היהודי שני, רוצה להיות ידידו של הקב"ה].
ישועת הנראית בגלו ובעניינוبشر ועד שאפלו אומות העולם רואים אותה בענייןبشر שלהם, וכדברי דוד המלך – "אוודן בעמים הי' ואומרך בלאותם". וזה פועל עליהם שיקיימו את שביע המצוות דידחו.

משיחת י"ב תמו תשמ"ז

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

על פלשת אטרועע (תהלים קה, י)

יריעות הוא מלשון חיבור כמי' על פלשת התרועע ופרש"י מלשון ריעות וחיבור, ויריעות נקאראים המוצאות כי על כל מצוה אנו מברכים אשר קדשונו כו' וצונו מלשון צוותא וחיבור כי המצות רשם מרצון העליון ברוך-הוא ועל-ידי שמקיים המצוה על ידי זהה מתחבר לרצון העליון ברוך-הוא.
די' והעו לי מקדש תרליב'

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ועל זה אמר אל תבטחו בנידיבים לקבל מהם השפעה גשמית כי הם בן אדם שאין לו תשועה, כי הושעה ימינך כת' ימינך דוקא דישועה הוא מבחי' ימין וחסד דוקא, ורש' הישועה הוא מבחי' עיק' דלית שמאלא בהאי עתיקה ומשם ממש נמשך להיות הושועה ימינך דוקא.

כ"ק אדמו"ר מהורי"ץ

ארזיל (שם ד, א) א"ר יצחק בררי" דרב אידי מאקי קראה (דכטור הי' תליי למלחה ממתתו ומווררו, רשי') עורה כבודו הנבל וכenor אוירה שחר. הנה כבוד דוד הוא בחוי פנימי המלכות הנותנת אוור כח בחיצוניות המל' כמבואר העניין בד"ח בארכחה של עניין עובדות הבירורים הוא עיי' חיצוני המל' תפועל עבודתה אורה מפרצוף ז"א. אמונה בכדי שחייבי המל' תפועל עבודתה לבירורים כמי' בעניין ותקם بعد לילה ותתן טרף לביתה, טרף בגימט' רפ"ח עם הכלול, הינו הכח לבירר בירורים דרפ"ח ניצוצות שנפלו בשבה"כ דתחו, והוא בכך פנימי' המל' שהוא כבוד דוד, וזה עורה כבוד פנימי' המלכות. והתערורות זו דפניות ממלכת הנטול הוא בשבייל שהי' עורה הנבל וכenor, ותכליתם של עורה הנבל הוא בשבייל אוירה שחר, והתכלית של אוירה שחר הוא לתת כח ועו' לנשומות ישראל לפשוט ידיהם בגדור. אנ"ק ח"ג עי' קלד ואילך

כ"ק אדמו"ר הזקן

שיר מזמור לדוד (תהלים קה, א)

שיר שהמלאים אומרים שהוא השיר אשר בפה... והנה הנשומות מצד עצם קודם בום לגוף גשמי הרי אין השיר שלם נשמע בקול מORGASH כל CNIL ומצד שהנסמות מLOBASH בחולמר היוטר גופני בעה"ז מבחי' חומר של המלאים הנה הקול שיר שלם מORGASH ביוטר והוא CDIMON KOL השיר אשר בכל צורה שחקול מORGASH יותר מהשיר אשר בפה בלבד CIDOU ובכאן שהיה חוכת הבית והיה שם בחו' התכללות מכל המדרגות גם מנשימות שבלא גופים... ואס-כן היה בכללות נשימות ישראל אז הארץ מזלי'יו כמו שהוא מעלה וגם כל המלאים היו שמות כתות הרבה מאד... ולפי שהוא אז מכל המדרגות יחד – על-כן אמר מזמור "שיר" שניים כאחד... וכמי' שוכנתו בתוכם דהינו בתוכם נשימות גופים דוקא שהוא מרכיבים מב' הבחי' מזמור ושיר.

סידור (עם ד"ח) עי' רוז, ג-ד

כ"ק אדמו"ר האמצעי

עורה הנבל וכenor אוירה שחר (תהלים קה, ג)

וזה שהי' רוח צפונית מושב בו ומגנו מלאיו שלא עיי' אדים... ועלית המלכות בהתערורות זו שבאה מלמעלה הינו מחוץ לילה עד עלות השחר בלבד DBULOT השחר מתקרבת ומתבדקת לקלבל בחו' החסדים העלונים ומוחין חדשים מבוקר דיאוסט הניל שאז לא יתכן בחינת העלי' בשיר וזמרה בכenor וככה'ג לפי שאין השיר והזמרה רק בrixoch הקובל מן המשפע שמתעורר עלות ברנה וזמרה (אבל בהגינו בקרוב נאמר אוירה שחרכו').

פירוש המLOT פב, ב

כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק

רומה על שמים אלקיים ועל כל הארץ כבוד (תהלים קה, 1)
במד"ר ס"פ בהעלוות בסופו ממש ולועה"ב כל ישראל נעשו נבאים שנאמר והיה אח"כ אשפוך רוחי כו' ובמד"ר ס"פ כי תצא ג' כ ס"פ ממש אבל לעיל אני עוקר יצח'ר מביניכם שנאי והסירוטי את לב האבן משברכם אני מחזיר שכינתי ביניכם שנאי והי' אח"כ אשפוך רוחי על כלبشر כו' ע"ש... ועי' נאמר בדור המוביל לא ידוע רוחי באדם לעולם ועי' מזה בזח'א דלייז ע"ב ודנ'ח ע"א, ואפי' הפי' שלא היה השראת השכינה בארץ כמו שאמרו שישליך את השכינה מהיות דירה בתתונות להיות רומה על שמיים אלקיים אבל לעתיד-לבואה שיקור את היצה'יר ולב האבן מברש, אז יהיו הבהיר במולחה עליונה, על-דרך י"ב בקר שהם מרכיבה של השכינה ולכך אשפוך רוחי אל כלبشر כו' הפך לא ידוע רוחי. אהו'ת נ"ז עי' תנית

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

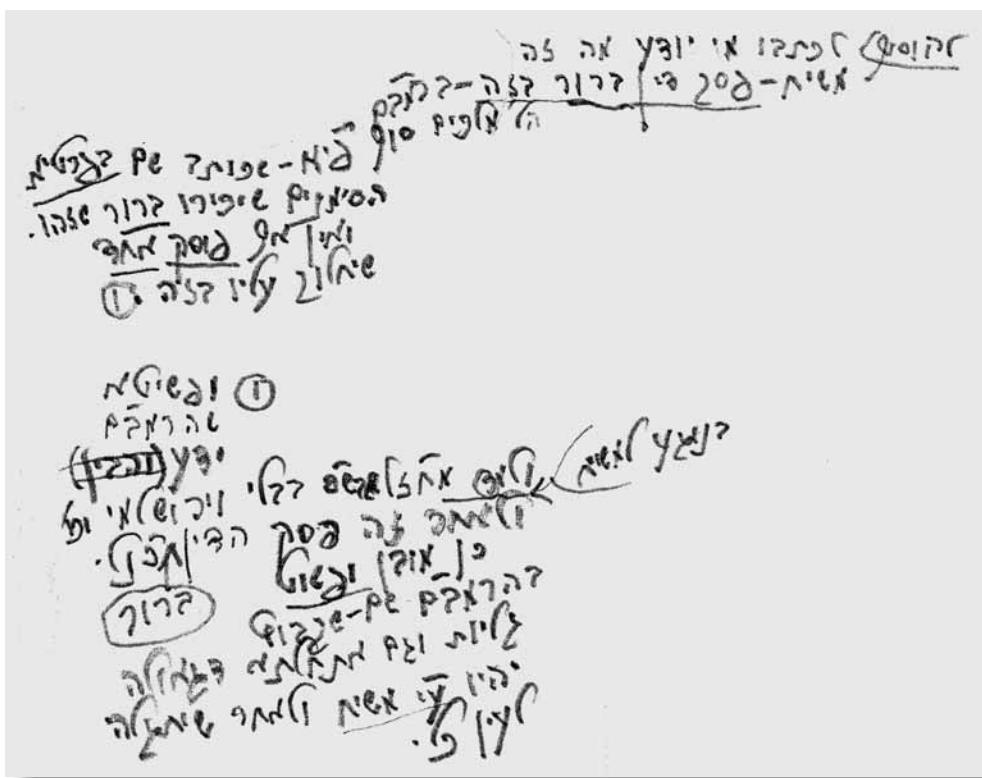
הושעה ימינך וענני (תהלים קה, ז)

וזה מי' הושעה ימינך וענני צריך להמשיך בחו' יושעה בימין, כי לעומת ימין יש שמלע' עכ' צרך להמשיך יושעה בימין מבחי' שלמעלה מב' הבחי'. ובנפש האדם זהו מ"ש כי יעמוד לימין אביו' להושיע משופטי נפשו, שיש ב' שופטים וכמאزو'ל בינוונים זה וזה שופטו, לב חכם לימין ולב כסיל לשמאלו, ולזה צרך להושיע להימין, וזה כי יעמוד לימין אביו' להושיע כו'.

ד"ה והיה אמונה עתיק תרמ"א

משיח בhalca

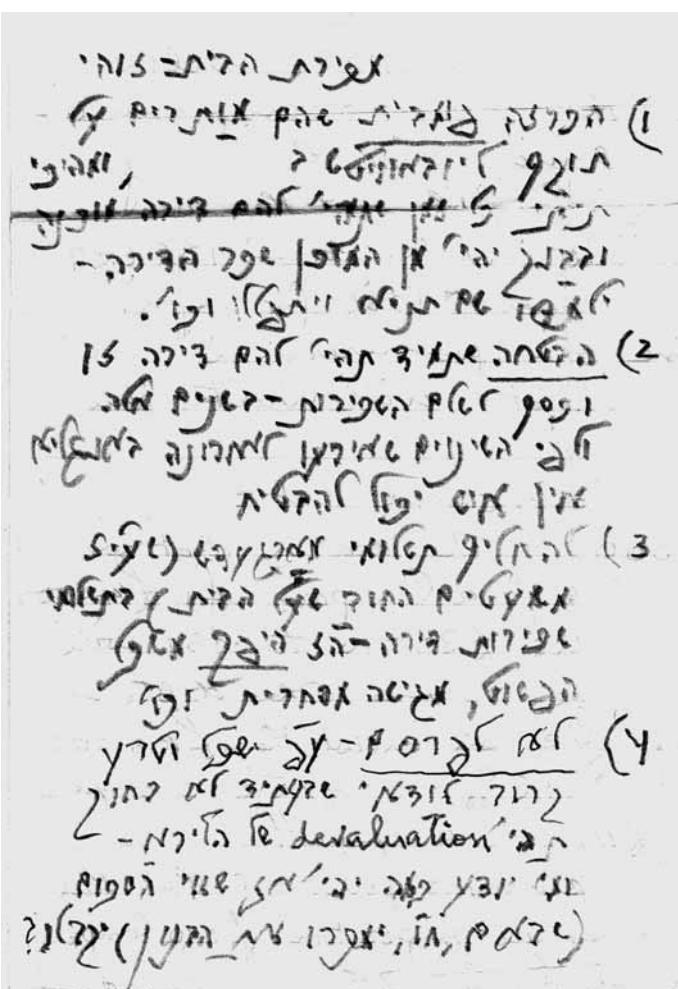
מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לאחד ששאל האם לאחר הקמת המדינה בארץ ישראל, ובמיוחד לאחר מלחמת ששת הימים שאין כל מניעה ורוב היהודים יכולים לעלות לארץ ישראלומי יודע מה זה משיח - האם יש עדין לבקש "שהוא יוליכנו קוממיות לארצנו"?

לכתבו מי יודע מה זה משיח - פסק דין ברור בה ששבש"ס בבלוי וירושלמי וכו' ולאחר זה פסק הדיון - ברמב"ם הל' מלכים סוף פ"י"א - שכותב שם בפרטיות הסימנים שיכירו ברור שהוא. ואין אף פסק אחד שיחלוק עליו זהה. ופישטא שהרמב"ם ידע בנוגע למשיח, ולמד מהז"ל לעין כל.

לא לותר על תוקף ליובאוויטש

לקראת יום הבahir י"א בניסן, יום הולדתו של הרבי מלך המשיח - מובאים בזה
מענות קודש בנושאים שונים, מתוך תשורת חתונות משפחות ריבקין-סימפסון

ניהול בית חב"ד במצב כללי לא יציב

מענה לאחד מנהלי מוסדות ליובאוויטש באנגליה,
שלחاري קשיים כלכליים, רצה למוכר את המוסד, ולשוכר
תמורות זה מקום אחר:

מכירות הבית – זהוי

1) הכרזה פומבית שהם מותרים על תוקף ליובאוויטש
ב..., ומהיבי תיתני כל מן שתהiji להם דירה מוכנה ובהנק
יהי מן המוכן שכר הדירה – ילמדו שם תניא ויתפללו
וכו'.

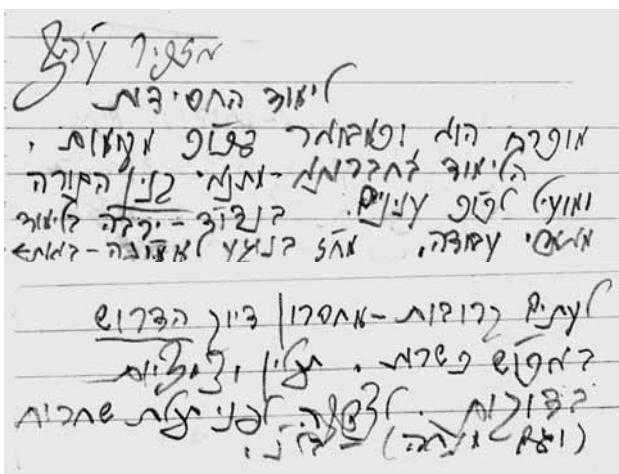
2) הבטחה שתמיד תהיה להם דירה זו וכסף לשלם
השכרות – בשנים אלה ולפי השינויים שאירעו לאחרונה
באנגליה אין איש יכול להבטיח.

3) להחליף תלמידי מארבעדש [= משכנתא] (שע"ז [=
שער ידי זה] ממעטים החוב שעיל הבית) בתשלומי שכירות
דירה – ה"ז [= הרי זה] היפך משכל הפשט, מגישה
מסחרית וכו'

4) לא לפרנסת – ע"פ [= על פ] שבל וטבח קרובי לדאי
שבעתיד לא רחוק תהיה devaluation [= פיחות] של
הילרא – וכי יודע כמה יהיה אז שווי הסכום (שbabam, ח"ו),
ימכרו את הבניין) יקבלו?

גודל עניין הצניעות

איינע פון די מיטלען אויף אויסצונגעפינען ווי וויכטיג
עניין איז – איז צו זען ואס פאר א שבר (בעלינוונג) מי
באקומט פאר דעם און ווי ערונסט איז דער עונש (שטרראף)
פאר ניט אפהיטען, פאר ניט טאן דעם עניין. בונגע צניעות

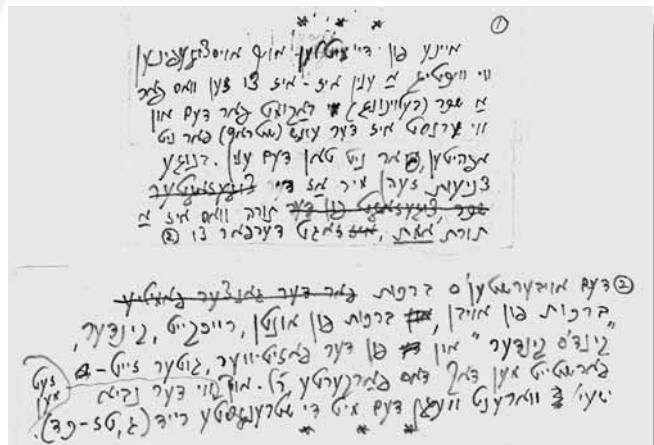
סיבת המחשבות זרות בקשר לאמונה

אזכור עה"צ [= על הציון] לכהן".
לימוד החסידות מוכחה הוא, וכמוהו בכוכ'ב [= בכמה]
וכמה מקומות.
הלימוד בחברותא – מתנאי קניין התורה ומועל לכוכ'ב
ענינים.
בנדוד [= בנידון דידן] – ירבה בלימוד מאמרי עבודה,
מח"ז [= מחשבות זרות] בקשר לאמונה – באות לעתים
קרובות – מחסرون דיקוק הדרוש באכו"ש [= באכילה ושתית]
כשרות.
תפלין וציציות בדוקות.צדקה לפניה תפלה שחרית (וגם
מנחה) – בלא"ג.

זהן מיר אז די תורה ואס איז א תורה אמרת, זאגט דערפאר צו
דעם אויבערשטעריס ברכות "ברכות פון אויבן, ברכות פון אונטון,
רייכייט, קינדער, קינד'ס קינדער" און פון דער פאָזיטיווער,
גוטער זייט – פֿאַרְשְׁטִיטִיט מעו דאָך דאָס פרוקרטע, ר"ל.
אויך זעט מען ווי דער נבייא ישע'י ווארענט וועגן דעם מיט די
שטרונגסטען ריד (ג, טז-כד).

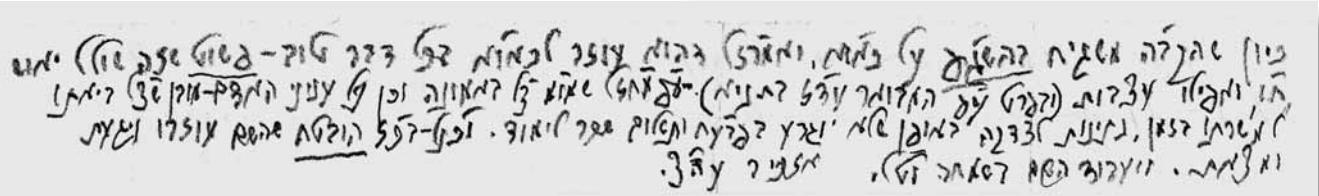
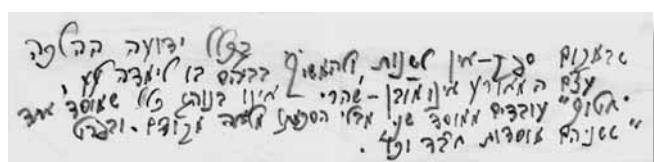
[= אחת הדרכים לבור עד כמה עניין חשוב – הוא: לראות
אייז שכר מקבלים על זה, ועד כמה רציני העונש עבור אי-
השמרה ואי-קיים העניין.]

בנושא לצניעות, אנו רואים, שהתורה – שהיא תורה אמרת
– מביאה עבור זה את ברכות ה' "ברכות מלמעלה, ברכות
מלמטה, עשר, בניים ובני נשים". ומהצד החובי מביניהם את
ההיפך ר"ל. גם רואים איך הנביא ישע'י מתריע אוזות זה
בAMILIM הכי חריפות (ג, טז-כד).]

אין לחטוף עובדים ממוסד למוסד

מענה לאחת שעבדה באחד ממוסדות חב"ד ורצה להüber
למד במוסד חכדי אחר
בכל יזועה ההלכה שבמקומות ספק – אין לשנות, ולהמשיך
בביה"ס [בבית הספר] בו לימהה ע"ע [= עד עתה],
עצמם המאורע אינו מובן – שהרי אינו בקשר כל שמויסד אחד
"יחטוף" עובדים ממוסד שני מבלי הסכמתו מלאה מקודם,
ובפרט ששניהם מוסדות חב"ד וכו'.

- ① ?איך הלא מוכן? כי לא ניתן לומר כי קלה סחואן
זה הגדולה - אין לנו יותר עי
- ② הלא-~~ה~~ פקע עליון מושג עליון. וחרב שוגב
הנשׁוֹר ועדי עליון צויר בפ.:
- ③ הילדה אביה לילך לא מושג עליון. וזה מושג עליון.
הילדה אביה לילך לא מושג עליון. וזה מושג עליון.
- ④ הילדה חסונה, אבל לא מושג עליון. ואלה מושגים
כחוך. מושג עליון, מושג עליון, מושג עליון, מושג עליון.
אנו יער.

הוראות לפעלויות עם ילדים דתיים ושהנים דתיים

כיק אדמוייר טלייט'יא
מואג'יב ועד העקרות מכתבי מכתב חמ"י.
בנוגע לכמה מכתביו שכתב חמ"י ולולן – ישב כהה מהם קסתוריים
בעכנייה פטימי יזרה – או בעכנייה מחולקת במושדות או באגנישס פרטום וכורו'
רש במתוך הנובל גם עכני הגראה רכו' נושא על העכני הפטמי ומוחאה
מוציאי פערין טענין'וב הבלתי סקנה מכתבינו פסגו דל' ט'ז
זהה לאם להזכיר מי או ברדי להדרי, באנטיג' (השיג הממות – אַתְּ אֶתְּנָאֵם)
או לא להזכירם כלל.
ונא להזכירך בזה.

עם עניינים פרטיים או בענייני מחלוקת במוסדות וכיו"ב, אך יש בהם גם ענייני הוראה לרבים. ושאל באם להדפיס המכתבים לאחר המשמת השמות – בסדרת ה'אגרות-קדושים':

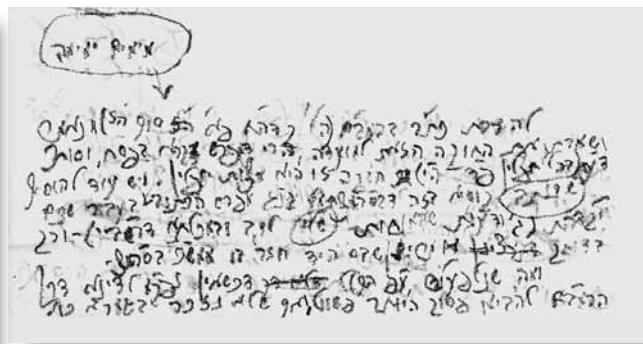
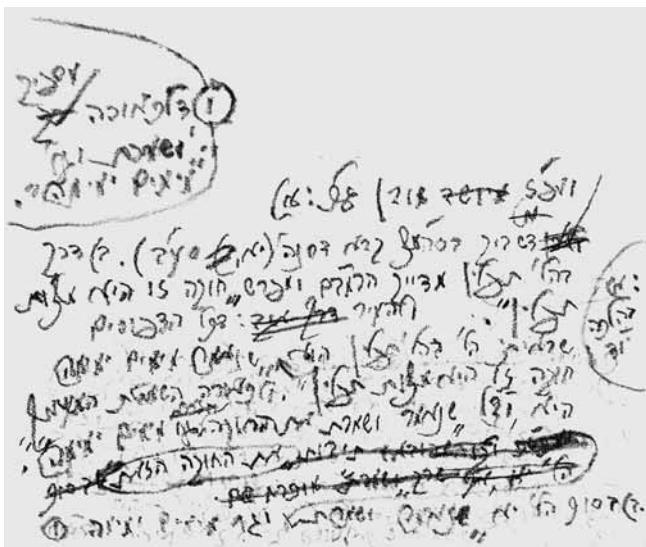
נת"י ות"ח

ביאור ברמב"ם הלכות קידוש החודש

להערת כת"ר ברמב"ס (היל' קדזה"ח פ"א סוף ה"ז) ונאמר ושמרת את החוקה הזאת למועדה, הרידםפרש קרא בפסח, וסותר ד"ע [= דעת עצמו] שכותב (בHALI תפלין פ"ד ה"י) חוקה זו היא מצות תפלין. ויש עוד להוסיף קושיא בזה דבריהם"כ [= דבר ספר המצוות] שלו מ"ע קג"ג מפרש הכתוב מימיים ימיימה בעבור שנים וקדזה"ח (ג' הדעות שבמנחות לו, ב' ובמגילתה דרישב"י) – ורק בזאת אמרינו שבע"ש, היד חזר בו ממש"כ בסהמ"א.

הוראות בעריכת האגרות קודש

צילום ממענה של הרב למזכינו, הרב שלום מענדל סימפסון, על חביתת אגרות-קודש שהביא למראה עיי' הרב. שתוכנים קשור

"שנאמר ושמרת את החקוה וגוי מימים ימימה".
ב) בסוף הל' יא "שנאמר ושמרת את החקוה הזאת וגוי מימים
ימימה" דלא כוארה מספיק "ושמרת וגוי מימים ימימה".

ומה שנלפען"ז, ע"פ [= על פי] הכלל דבריאין נפק"מ [= נפקא
מיינא] לדינה דרך הרמב"ם להביא פ██וק היותר פשוט, ואף שלא
זכור בגמרא כי
ועפ"ז [= ועל פי זה] מובן ג"כ [= גם כן]: א) דשביק בסהמ"ע
קרו ודסנה' (יא, טע"ב). ב) דרך בהל' תפלין מדייק הרמב"ם
ומפרש "חוקה זו היא מצות תפליין".

ולהעיר: בכל הדפוסים שראיתי הל' [שוו] בהל' תפלין הוא:
א) בהלבה יו"ד "שנאמר מימיים ימימה חוקה זו היא מצות
תפלין", וכאורה השמטה המעתיק היא וצ"ל [= וצריך להיות]

מודעה רבה

לקראת יום הבahir הגדול והקדוש י"א ניסן يوم הולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א, הננו לעורר את ידינו אנ"ש והתמיימים לנצל את יום סגולה זה ולשלוח ולבשר
לربיו בשורות טובות מההכנות ל'י"א ניסן, דו"חות מפעילות המבצעים ובמיוחד במבצע
העיקרי 'הפצת בשורת האאל'ה' ומכתבי ברכה וכיו"ב.
המכתבים יונחו בתיבה שהוקבעה בבבימת התפילה שלכ' כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח
- כדי לאפשר לכאו"א להניח בקשוטיו וכו' שייהיו שם בעת התפילות במניין הרבה.
لتועלתת אנ"ש סודר שכאו"א יכול לשלווח פקס במשך 24 שעות ביממה אל מס'
718-2216-770.
דמי פ"ז נא לשים במעטפה נפרדת שחמסר לאחר-מכן לקופת רבינו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ברכת חג פסח כשר ושמח
עד המארגן

אגרת קודש בפירושם ראשון

הרבו ושייעור התניא בגיטסהעד

לפנינו אגרת קודש בפירושם ראשון - מתוך ארכיוון הרה"ג הרה"ח ר' בנימין גורודצקי ע"ה, בא כוחו של הרב ומנהל הלשכה האירופאית • באגרת זו מעורר הרב על מבחן תפילין בצרפת ופירושם קול קורא'ס מרבני צרפת על המבצע, בהמשך האגרת מעורר הרב את הרב גורודצקי שיבטל את התנגדות הנהלת הסמינר לבנות בגיטסהעד לשיעורי לימוד החסידות של הבנות בין כתלי המוסד • תודתנו נתונה לבנו, הרה"ח ר' שלום דובער גורודצקי, מנכ"ל לשכת ליאוואויטש האירופאית, שמסר את המכתב לתועלת הרבים.

באופן האמור מב딜 בין תלמידה לתלמידיה שנעשו אגדות אגדות, ובאם תרצה קבוצת תלמידות לייסד חבורת ללימוד משה ברורה וכיו"ב ג"כ [= גם כן] יתנגד בכל התקופך".

ובן שהתלמידיות נתבללו בייתו מהנה"ל, וכנראה לא ורק התלמידיות שבתי היב"ד אלא גם אלו שניטוoso אליהן מוחגים אחרים. ובפרט שמתפרק הזמן ליום שבט ולאחריו זה – פורים, זמני התוועדות וכוכי. [= ב"ט כסלו] עברה בשלהן ביט"כ אף שכנראה שהתוועדות שלחהן ביט"כ עוד אלא שהתלמידיות פירסמו שם ע"ד [= על דבר] מבצע תפליין והעמידו בגלו קופסה לתורמות למבצע זה ובמקום מרכזי במוסד. כיון שאנו ענין לנתק את התלמידיות מלימוד החסידות לגמרי, וכן אין עניין הנחל שם מלתחמה ח"ו נגד ההנחה, ובפרט בזמנ האחרון שכנראה נוטים גם הם לעניין חב"ד, האחרון שמתפרק הזמן היב"כ, הרוי ציריך למצואו אופן דיפלומטי שיומשך הלימוד (אף שאולי לא בזרות אריך אנפין), אבל בהסכמה המלאה של מר .. והנחה, זאת אומרת שדווקא מהם תבוא הוראה בזה וכוכי.

ולכאורה נקודת הצעה שאפשר לדבר עםיהם בזה היא: שנוהג בכ"כ מוסדות חינוך שישנם לימודיים שכל או"א [= אחד ואחת] מהתלמידים-ות מוכרא להמוד אותם, וישנם

זה עתה קיבלתי מכתב מאנגליה' שהמארע אודוטוי נכתב עלול להביא לתוצאות בלתי רצויות, וההקדם בתיקונו ישובח, ואולי יכול כת"ר לעשות זהה. והענין:

זה כו"כ [= כמה וכמה] שנים שכמה מתלמידיות גיטסהעד לומדות שם בפ"ע [= בפני עצמן] חסידות (תניא ובעירק – שיחות ומארמים קלים) ולפעמים גם מתאספות כו"כ מוזן ללימוד ולש��"ט [= ולשקלא וטריא] בלילה ועד למעין התוועדות. מה שנתהדרש לאחרונה הוא שאננו שמספר התלמידיות שבאות מהווים חב"דים וכן על ידי פרסום ענייני חב"ד בלבדון בחוגים שונים ופרסום ענייני חב"ד באה"ק ת"ז [= בארץ הקודש תבנה ותוכנן], וממילא נתרבה גם מספר המשתתפות מבין שאר התלמידיות דשם.

ובן שכל הזמן היב"כ זה בידיעות המלהה של מר .. שי' וחכרי ההגלה בכלל, ולא רק שלא מchio בזה, אלא שפעם לפעם היו מבאים (בחרצאות ושיעורים שלהם) עניינים מתרות חב"ד ואפילו בשם אומרים, היינו שאמרו בפירוש שנמצא זה בספר תניא וכו'. ודוקא לאחרונה יצא מר .. נגד הלימוד הנ"ל בהרבה – כפי שהוא בזמנן האחרון, אלא שמדובר "שאן זה ח"ו נגד תורת החסידות והראוי שבעבר וכו' וכו', כי אם שהלימוד י

ב"ה, כ"ח טבת, ה'תשכ"ח
ברוקלין, ני.

הרה"ג וו"ח אי"א נו"ם עוסק בצ"ץ בעל מוץ' ורב פעילים וכו' הרבא"ג שי'

שלום וברכה:

זה עתה נתקבל המ"ע [= המכתב עת "בולעטין הקהילות" מי"ח בטבת, שבו נדפס הקורא [= הקול קורא] מרבנים וראשים דשם בנוועג למבחן תפילין. ובאם אפשר כדי לסדר עכ"פ [= על כל פנים] באחת הערים הראשיות דשם מעין תחנה לבדיקת תפילין, ואולי גם לפרסם שמי שאי אפשר לו לשלם מחיר מלא بعد זוג תפליין יפנה להלשכה המרכזית בפריז ויכול לקבלו בחצי מחיר. שבועה תועלת נספה שידיינו שהטהפלין כשרים ובודקים. וכדי גם לצוף חוברת על דבר תפילין שנדפסה כאן באנגלית שבטה יש דוגמתה בצרפתית, או על כל פנים ליקוט הלכות היכי צריכות למעשה דהנחת תפילין. מה שנוצע ביותר – צירוף תמונה על דבר מקומו המדויק של תפליין של ראש (וגם של יד) כיוון שרבים טועים בזה.

לאחריו פירושם מודעה הקורא'ק הנ"ל – בטח יקל לקבל קורא'ק בדומה לה מרבני בשאר המחויזים בצרפת ואולי גם מהרב ראשי דצraft.

חברות או גם היו בגיטסהעד, והרב שלאמען הריו גם קרובו של .. הריו אין כל זורת בעניין באם כת"ר יזכיר בגיטסהעד, ובמיוחד הלא "א"א [= אי אפשר] שלא יפגש עם הנ"ל ולדבר אותו ע"ד העניינים המשותפים של ב"ר [= בית רבקה] וגיטסהעד, ובמיוחד האפרוריות לסבב השיחה בנושא האמור.

לכארורה אין התנגדות שידע מר .. שגם אליו הגיעעה השמואה ע"ד השינוי ביחס וכולי. אבל טוב יותר – שלא לגלות זה (בכדי שלא להגדיל את העניין ולשלול שיש כאן התערבות מברוקליין בענייני גיטסהעד, כ"א שיחה דידותית בין כת"ר ומר .. שבדרך כלל מミלא מיישרים המעകשים ומגדלים האחדות, שהרי שניהם מעוניינים בוה ומטרתם אחת וכו').

כמובן שהבחורה .. הלומדת בגיטסהעד בביוקה זה לא כבר בבית רבקה סיפורה שם ג"כ ע"ד החיכולים האמורים וכו'.

لتכיפות הענין נשלח המכתב מהיר דוחף ובודאי יענה עליו ג"כ באופן מהיר ות"ח מראש.

בשבוע העבר הייתה ישיבה רבתה של ה Robbins האוטודוקסים במונטעראל והחלתו יצא בקורס בוגר למבחן תפילין ולהקדים לזה שבת (פ' יתרו?) וכו'. כשיתפרנסמו הדברים יושלחו כת"ר העתק ואולי על ידי נך יקל הפרסום גם בэрפת. בטח מתכוונים ההתוועדות לי"ד שבת הבעל [= הבא עליינו לטובה] באופן המתאים וכדי לפרסם גם או ע"ד מבצע תפילין וכוהוספה ע"ד גודל הנחיצות זהה עתה לא פחות מאשר לפני הג השובעות בקייז העבר, וממצו"ב קיצור מהנאמר בעניין העבר.

זה.
ובכבוד ובברכת הצלחה ולבשו"ט [= לבשורות טובות]

מ. שניאורסאהן
... כדי (ומכמה טעמיים) לזרז את ההול [= ההצעה לאור] דתניתא בצרפתית. [באיטלקית הול' לפנוי מן קוצר (חלק הא')].

הרב שלamu שי: מנהל סמינר בית רבקה בצרפת. לוגלי החבילות: שחרבי שלח באמצעות הילשכה יהודית רוסיה. לפני שבועות בקייז העבר: לפני מלחתות שת הימים.

זה בסגנון שיבין הנ"ל שזהו לטובתו וכו' ושיסכים על זה הבלב שלם, בכדי למנוע התמרמות ולימוד האמור בסתר וכולי. ובודאי יש להוסיף עוד נימוקים להנ"ל עי"ז [= על ידי זה] שמכר אותו יותר (שהרי אני לא דברתי אותו אלא פעם אחת).

ובכן ג"כ שכדי שיתקבל הדברים אצל מר .. וישפיעו עליו – הרי הדיבור צריך לבוא ממש כזה שסביר על השוא בדרגה שלו ושיכול למסוך על דבריו שהם מיצגים יחס ח'ב"ד בעניין. שכן לדעתו כדי שכת"ר ימצא הזדמנויות להפגש עם הנ"ל ולדבר אותו עד לנמר הדבר בכיוון ובתוצאות

לימודים הניתלים ברצונו של כל או"א, ובאם תימצא קבוצה מרובה לפי ערך – או המוסד נותן להם ג"כ מוציא לימודי זה, או סיוע באפן אחר, השגחה וכו'. ובודאי גם בגיטסהעד ישנם לימודים כאלה שהם לא בגין חיוב כ"א מצוה או רשות, וכן הטוב טוב שהנהלה תפרסם שבמסגרת לימוד השקפת יהדות, שרכי וטעמי המצוות וכו' אפשר לסדר לימוד או מספר החינוך וכו' ועוד לספרי מוסר וחסידות, אלא שצורך הדבר להיעשות מחוץ לזרמי הלימודים המחייבים שלא להפריע לסדר המוסד וכו'.

כמובן לי שבגיטסהעד נמצא בסוד היום שלהם – לימוד של מוסר, ואם כן קרוב לוודאי שכמו בכמה ישיבות ומוסדות חינוך כל או"א בוחר לעצמו ספר המוסר ולא דוקא ספר אחד כלולם.

ובהסברה דיפלומטית למ"ר .. וכו' – שאן הרצון למעט מרות שלו או בעל-הבתישקיט שלו, אלא שכיוון שדור העיר בתקופתנו זוקק לחיזוק מיוחד שלא כבודות הראשונות, והוא"י שהניאגו לימוד המוסר גם בישיבות הליטאיות, שלפני 50 שנה שללו זה בהחלט, ובאופן דומסρ ובירור זיכין המdotot, הרי אפשר לעשות זה גם מותן גישה ח'ב"דית, והרי אדרבה – זה הי תפארתו וגישה חינוכית מצדו שידבר עד"ז [= על דבר זה] גם באופן رسمي, ואולי כדאי גם לרמן לו, שהרי לפי עדות עצמו הצלחו התלמידות הח'ב"דיות שלמדו במוסדות שלו בעבודת החינוך וב"ש [= וביראת שמים] שלhn והשם הטוב שיצא להן ועל ידי זה גם למוסד שלו. והרי ראה גם במוחש שיש ח'ב"ד יובאוויש אליו ה' כל הזמן באופן דסיו"ע ושבה וכו', שכן אין כל מקום לחשש מצדו שיש כוונה בלתי רצוי' זהה. ועוד, שהרי נתינת מקום ללימוד האמור ישikit את כל הענין ולא תה' כל התמודרות מצד התלמידות או מצד ההורם שלהם, ובנוגע לתוון הדבר בוודאי אין צורך להדגיש שאין כל חשש של נוק ח'ז' ב"ש וקיים המצוות על ידי לימוד האמור, והראי' שהוא בעצם הסכים על לימוד זה וכו', וכל הנימוקים שלו הם רק משום לאTAGODOT. ג'וינט שיחרר מוסדרות לטרו. ז'ו

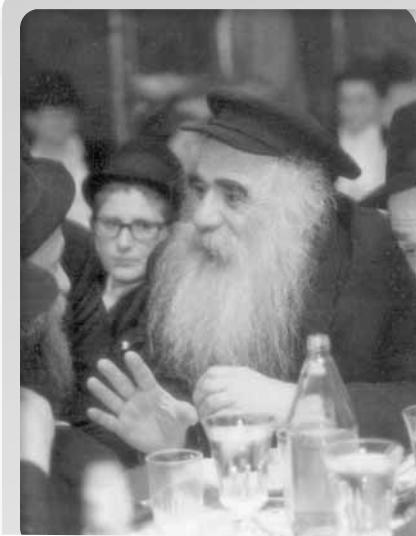
על פי השמואה ישנו שם משגיח או מגיד שיעור, והעיקר – כנראה בעל השפעה, ושמו הרב .. (אף שאיני יודע תפקדו בדיק, אבל כנראה שהוא מראשי הקובעים שיטת ותהליך המוסד בעניינים כהן"ל). עד כמה מתחשב מרד .. בעדעת הנ"ל אין ידוע כאן, ובטעות יש להודיע עד"ז ע"י הרב שלamu שי וכו'.

ובודאי אין צורך שתתפרש פגישת כת"ר עם הנ"ל שנגע במיוחד בשביב וזה מטרוף לאנגלית, אלא – כיוון שלפעמים קרובות מבקר בלונדון לגלי החבילות וכו' וכיוון שכמה תלמידות שלומדות בירושע יש להן

כל הזמן באופן דסיו"ע ושבה וכו', שכן אין כל מקום לחשש מצדו שיש כוונה בלתי רצוי' זהה. ועוד, שהרי נתינת מקום ללימוד האמור ישikit את כל הענין ולא תה' כל התמודרות מצד התלמידות או מצד ההורם שלהם, ובנוגע לתוון הדבר בוודאי אין צורך להדגיש שאין כל חשש של נוק ח'ז' ב"ש ואופן דיפלומטי ועדין ביתר וביחד עם

בכוחו של "משה איש האלקים"

מת הרב חיים לוי- יצחק נימברג
משפע בישיבת תורת המרכז – כפר חב"ד

אנשים נשים וטף, בכינוס עולמי המוועד לקבעת פני משיח צדקנו בפועל ממש

קרא החסיד את היהודי הגדול
שאומרים לפני הפטירה, ובקריאת "שמע
ישראל" יצא נשמותו בטורה.

לאחר שחלפו ימי "שבועה", ישבו פעם
חסידים בתהועדות, ודיברו על מה שאמר
אותו חסיד לפני פטירתו.

נענה אחד מזקני החסידים ואמר:
חושב הוא אותו חסיד כי הצליח להתגבר על
היצר. חוות הוא כי לא שעה לפיטויו ולא
נפל ברשותו לחושב ברגע חייו האחרונים
על הגדרת שמו בקרוב צאצאיו. כמה לא
הריגש עד כמה גודלה ערמומיות של אותו
"קלוגינקער", שבדבריו אלו עצם הוא נפל
ברשותו. שהרי אם באמת לא היה החושב כל
וככל באotta שעשה שלפני פטירתו על הגדרת
שמו, מודיע היה צריך לספר בכל את כל
הסיפור – אילו לא היה מספר מאומה, לא
היה איש חושב על גודלו ולא היו מעיני
נתונים באotta שעלה להגדלת שמו. דוקא
בקץ שהוא ספר כיצד התגבר על "פיטויו"
של היצר הרע" ביכור, בזה עצמו הוא
שמע בקהל היצר ודאג להאדרת שמו בקרוב
צאצאיו. שחריע עכשי, דוקא בגל אמרה
זו, יפאו ויהללו בנינו את שמו, באמור:
אייזה חסיד גדול הוא, שלא שעלה ל'פיטויו'

הלא רואה אתה כי הגיע שעתך להיפטר
מן העולם. בידך עתה ההזדמנויות האחרונות
לצotta לבנייך ולכדיך את הדרך ילכו בה
כל ימי חייהם. נצל אפוא את הזדמנויות
בAMILAH, שיראו צאצאייך כי ברגעים
האחרוניים של חייך על האדמה ובכוחותיך
ה אחרונים דיברת עטם על יראת-שמיים,
עובדת השם ואהבת ישראל. כך יזכרו
ויקיימו את הדברים כל ימי חייהם, ובזכות
שבسبיבתו, הידר בקיום המצוות וכו'.

זה יזכיר גם אותך לעד.
חושב הוא אותו ערמוני – המשיך
החסיד לומר לצאצאיו – שכאשר יתעטף
ב"קופטה של משה" וידבר דברים במסווה
של קדושה, יצליה לנטווע בי גאותה וישות
אפילו ברגע חייו האחרונים – שככל תשומת-
לביו באotta שעשה תהיה רק כדי להגדיל
ולרומם את שמי בקרובם כל ימי חייהם.
שתמיד תדעו ותזכרו אייזה חסיד גדול היה
אביכם וסבירכם.
אך אני לא נפלתי בראש שערמוני
טמן לי. את הרוגים האחרונים של חיי לא
אנצל כדי להגדיל ולרומם את שמי כחסיד
גדול. אתוודה על חטא� ואחזר בתשובה,
ולא עלה לעולם הבא "א'צדקה'דיקער",
כחסיד וצדיק גדול ועצום...

גם זה וידוי...

מספר המשפע ר' מענדל פוטרפס: היה
חסיד אחד שכליימי עבד את ה' בכל כוחו.
הוא עסק בתהמודה בלימוד הנלה ובלימוד
החסידות, התפלל באריכות, השתדל מאד
ביראת-שמיים ובתיקון המידות, עסק גם
בגמלות-חסדים בעזורה ודאגה לנזקים
שבسبיבתו, הידר בקיום המצוות וכו'.
ברוח זו חייך וגידל גם את בניו ונכדיו עד
זקנה ושבה.

כשהגיע עת פקדתו, והוא שכב על ערש-
דורי ברגעים האחרונים של חייו בعلמא-
דין, כאשר כל בניו ונכדיו עומדים סמוך לו
ועיניהם זולגות דמעות, פנה לפטע החסיד
אל צאצאיו, ובכוחותיו האחרונים הצלית
לומר להם בקול חלש:

זה עתה היה אצלי היצר-הרע, אותו
"קלוגינקער" (ערמוני) המתעטף לו בכל
מיini לבושים ואין מפסיק לרגע לפטעת את
האדם ולהורידו מן הדרך. אפילו ברגע עיי
האחרוניים עלי-אדמות רוצה הוא להכריע
ברגשות של גאותה וישות, וככה אמר ליאו
ונכל, כשהוא מתעטף ב"ז'יידען זופיצע":
(קופטה של משה):

בהתוצאות שקיים הרב מלך המשיח בשבת הגדול, השבת שלפני י"א ניסן תנש"א, מבאר הרב כמה עניינים עיקריים ביותר, ממש כהנה לומן שעומד להתחיל בסיוונה של שנה זו:

תחילה מבאר הרב בארכות ובהדגשה את העבדה שמורכחת להיות בכל דור ודור "משה ר宾ינו", רבנו, באופן של נשמה בגוף גשמי דוקא. שכן רק כך אפשר לעשות את הדירה לו יתרך בתתונותם", בכוון של "משה איש האלקים" – שהוא מכיל בתוכו את כל הביל-גבול האלקי, יחד עם כל ההגבלה והמצוות של "איש", נשמה בגוףשמי בעולם הזה. וכך רק על-ידיו אפשר לחבר ולאחד את האלוקות הבלתי-מוגבלות בתכלית, עם העולם-זהה התחינו והמוגבל.

בהמשך מתעכבר הרב בין השאר על ההוראה ממשמעוותה של המילה "צד" (כפי שבדרך כלל כתובה אותן צ' בדברי חז"ל), שפירושה הוא "צד שליל": למורות שהאלוקות והتورה-ומצוות הם לאורה כל מציאותו של יהודי ולא רק הצד שלו (שהרי במילה "צד" כאילו מוגנש שהו רךצד אחד וישנו גם הצד השני), בכל זאת צריך יהודי לדעת ש"צד ימין" הוא הצד שלו. כיון שבירידת הנשמה בגוף ישנו עולם שמעלים ומסתיר על אלוקות, וגם מציאותו של היהודי איןנה מכריחה אותו להתנגד דוקא כרצונו ה', כי הבחירה בידו לנוהג כרצונו, כך שהוא כאילו "עומד מן הצד" ואינו מוכרת להנוהג כך או כך. מושום כך אמורים יהודים, לנוהג כך או כך. וכך מושום שהוא לא יכול להיות בצד שלילו "לקחת הצד" בעניין ולהיות בצד ימין – הצד של הקב"ה והتورה-ומצוות. ודוקא על-ידי-זה יהיה בכוונו להפוך את העולם ולפעול בו שוגם העולם עצמו, מצד עניינו הוא, תהייה לו שייכות לה' לתורתו ולמצוותו.

את זאת, אומר הרב, יכול יהודי לעשות דוקא בכוחו של "משה איש האלקים", המחבר ומאחד בתוכו את האלוקות הבלתי-מוגבלות לגמרי עם הגבול הממצוות של העולם, בהיותו נשמה בגוף גשמי, וכייל. שכוח זה יכול יהודי להכניס גם לתוכו העולם המוגבל – שבו יש כאילו צדדים שונים, את ה"צד" – שהאלוקות תהיה הצד שלו.

כאמור, שיחה זו נאמרה לקרה פתיחת שנת ה"צד"יק, ומazel אנו מנסים לחיות עם שיחות אלו שיחות ה"דבר-מלכות". שבו, כפי הביטוי בפי קדשו בשנת תש"י "דער רביה הआט אלץ באוארטן", הרב הבחרור את הכל, את כל מה שצורך לדעת ולהיות עמו

בעניין עלייו נאמר לנו בכ"ח בניסן "עשו כל אשר ביכולתכם". הרב מטייל על כל אחד ואחת מאתנו, אנשים נשים וטף להעמיד את משיח במרכז חיינו. לשות הכל שבל מה שקורה עמננו, הכל ממש, יהיה חדור ומלא לגמר במיilon שליחותו של נשייא הדור, גואל אחרון שענינו העיקרי להביא לימות המשיח.

להביא את משיח צדקנו בפועל ממש". בש"פ שופטים תנש"א הוטלה עלינו המשימה לפרנס לכל אנשי הדור שזכהנו לביא בדורנו, "הנבואה שישנה במלך המשיח קודם הגאולה". לא רק בתור חכם ושופט, אלא בטור נביה – שזהו בודאות". ועל הזכות והחובה לשמעו אליו. בש"פ חמי שרה תשנ"ב – אשר בשנה זו אמר לנו ש"הדבר היחיד שנותר בעבודת השליהות הוא – קיבלת פni משיח צדקנו בפועל ממש". ובש"פ משמפטים ש"נמצאים כבר בזמן השיא לאולה ורואים כבר מעין והתחלה פעולותיו של מלך המשיח על כל העמים" ועוד.

לשנה זו יש גם ממשמעות מיוחדת, על-פי דברי הרב מלך המשיח (בסיום שיחות ש"פ ואთהנן תנש"א) ששאלות מצרים הייתה כאשר משה בכל האות פ' ("פקד פקדתי"), ונרמזה בכל האות פ' – קבלת פni משיח צדקנו ואילו הגאולה האמיתית והשלימה קשורה עם תשעים שנה, וnormot בכל האות צ' ("צמח צמח") – היינו כאשר מלך המשיח נמצא בשנת ה"צד"יק שלו. מה גם, שהרבינו עצמו הזכיר פעמים רבות את העובדה שנמצאים בשנה ש"כפי שיחודים קראו לה בשם שנת ה"צד"יק", ואך קישר זאת שוב בשם שנת ה"צד"יק, והוא קישר זאת שוב ושוב לאולה ולענין הנחיות.

לקראת תחילת שנת ה"צד"יק,

של היצור הרע" ולא דאג להגדלת שמו. וזאת, גם אם לא נאמר שלטות הבנים והנכדים היה כדי וחשוב יותר לצותם ולתת להם כוח לימודי חיהם, גם במחירות ה"ישות" והגאוות שתיגרים לו מכך.

לעומת סברא זו, היו באותה התוצאות חסידים אחרים שטענו, שאמנים אותם חסיד ידע גם ידע את כל זאת. אלא שלטובת צאצאיו, כדי להדריכם בדרכי החסידות, היה מוכן לוותר על טובתו האישית ולהסתכן בכך שיחשוב באוטם רגעים על הגדלת שמו, ובלבב שילדיו יבינו את גודל ערמומיותו ותכיסיו של היצור ולא יפלו בראשתו, גם כשהוא בא במסווה של יראת-שםים וחסידות. היה חשוב לו שהמסר העיקרי שלהם יקבלו ויישר להם ממנה העיקרי שהם יקבלו וצדקה-דיקער". היה שלא להיות "א' וצדקה-דיקער". שכן בזו טמונה כל הנקודה של החסידות, 'נקודה' של מעלה מכל היחסות: יכול אדם ללמידה ולהתפלל, ולהרגיש כל הזמן כי הוא מתעלה ומתקיים בעבודת ה'. ולא מתיו של דבר הוא דואג כל הזמן רק להגדיל את ה"ישות" שלו יותר ויותר, ובכך הוא מתרחק מה' מקום להתקרב אליו. لكن היה חשוב לו כל-כך שיזכרו תלמיד ולפניהם הכל את הא-ב של חסידות, שלא להיות "שיין" מיט דריי קופלען' ('שיין' עם שלושה תגוי). ביטוי שגור בפי חסידים), או בלשון עדינה יותר: לא להיות "א' וצדקה-דיקער".

הויקוח האם אותו חסיד התגבר על היצור או שנפל ברשותו, לא הוכרע באותו התוצאות, ואני נוגע לנו כל-כך. מה שכן נוגע לנו הוא, שלא ליפול בראשתו של היצור גם כשהיצור בא ומסית ומוציאר שלא ליפול בראשתו של היצור. ובקיצור: לא להיות "א' וצדקה-דיקער".

לקחת צד

שנת ה"צד"יק להולדתו של כ"ק אדמוני" מלך המשיח שליט"א, החל מ"א ניסן תנש"א ועד י"א ניסן תשנ"ב, הייתה שנה משמעותית ביותר בכל הקשור לשורת הגאולה ולגאולה האמיתית והשלימה. הייתה זו, לפי דברי הרב עצמו, "שנה של מלך המשיח נגלה בה". ובשנה זו עצמה עומדים אנו מאז "בשעה של מלך המשיח בא, עומד על גג בית-המקדש והוא משמעם להם לישראל ואומר: ענווים, הגיע זמן גואולתכם!"

בכ"ח ניסן של שנה זו הוטלה علينا המשימה: "עשו כל אשר ביכולתכם ..

מלכות לפרש תצואה תשנ"ב). כאשר כל ה'ישטורעם' של הרבי בהקהל מctrף ומתאחד כאן עם ה'ישטורעם' הגדל של "הזרב היחיד שנוטר בעבודת השlichot – קיבל פמי משיח צדקנו בפועל ממש".

אם בהקהל רגיל דורש הרבי מכל אחד מתנו יצאת מעצמו, לתקוע בחצרה ולהריעש ולפעול בישטורעם' הכי גדול, לעלה מכל מדידה והגבלה להקהל יהודים – על אחת כמה וכמה כאשר מדובר על הקהלה היהודים, אנשים נשים וטף, בכינוס עולמי המ iodק נקלת פמי משיח צדקנו בפועל ממש.

נתאחד כולנו, "ויקהלו היהודים", האנשים והנשים והטף ייחדי, לזוק כולנו כאחד, כאיש אחד לבב אחד, אל ה' אלקינו ואל הרבי מלך המשיח שליטא. להכריי קבל עס ועולם על אמונהנו וביתחוננו הودאים בדברי מלכנו משיחנו. ולזוק, מתוך שירה זומרה, אל ה' ואל המלך המשיח שיבוא כבר בפועל ממש ובפשטות לענייןبشر הגשמיים, ויגאלנו כפשותו, וישראלנו נפלאות מתרתו, "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשור ייחדי כי פפי ה' דבר".

ומובטחים אנו כי כאשר "ויקהלו היהודים" איזו יואיש לא עמד בפניהם, ולהיהודים הייתה אורה ושמחה ושון ויקר כפשותו ו拜师学艺ות בגאותה האמיתית והשלימה, כן תהיה לנו.

וכן להזכיר גם על כינוס כ"ח ניסן בכפר חב"ד שמאורגן כל שנה על ידי מטה משיח באה"ק – לבוא. להשתתף. לעוזר. להרגיש שיכיות. להרגיש שזהו עניין של. וכיוצא בזה בכל עניין שבאה מ"הצד של ליל".

דווקא על-ידי שנחלית ונוכיח גלי לעין כל שזהו הצד שלי ואני תומך בו ומזדהה עמו בכל כוח – ביא הדבר גם בדרך הטבע לפעולות של גופים נספים בענייני משיח וגואלה. סוף סוף הרבי מלך המשיח שליטא נצח, ונפעל כולנו יחד, מתוך אהבה ואחותה ואחדות אמיטיות, סביר האחד המאחד את כולנו למציאות אחת וחידה, פועל ולהפעיל בדבר האחד והיחיד שנוטר בעבודת השlichot לקבל פמי משיח צדקנו בפועל ממש.

ועצם ההchaltha בדבר תפעל מיד את התוצאה האחת והיחידה לה אנו מוחכים בכל רגע ממש – התגלות הרבי מלך המשיח שליטא לעניין כלبشر, בגאותה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

חי אדוננו מורה ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

קודם כל "לחיות עם משיח"

בעצמנו. ובפרט על-ידי

לימוד ושינוי שוב ושוב

לא הרף של הדבר-מלכות

השבועי, שיחות-הקדוש

מהשנים תנש"א-תשנ"ב,

בهن מבאר הרבי את עניינונו

העיקרי והנדרש מאתנו

בתקופה זו.

בקול גדול, והעיקר להוכיח במעשים בפועל ממש, שכן זה הצד של.

ובפשטות, ישנו צורך חשוב ונחוץ וחינוי – להזוזות לנמרי, לחוק להגדיל ולהאדיר בכל הנסיבות ובכל הנסיבות האפשרות את כל דבר שם הרבי מלך המשיח נקרא עליו. אם זה מרכז משיח העולמי והעתון בית משיח, אם זה "מיטה משיח" שעל-ידי אגדות חסידי חב"ד בארץ-הקדושים, אם זו "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה" וכיוצא באלו. וזאת גם אם נדמה לי שהדברים לפעים היו אולי צרכיים להישות בזורה אחרת, טוביה יותר. על אחד ואחת מאתנו לתת את כל מה שהוא יכול ולמעלה מזו למען מטרת שיחות-הקדוש מהשנים תנש"א-תשנ"ב – הצד של הקב"ה, הצד של הרבי מלך המשיח.

זה אומר קודם כל "לחיות עם משיח" בעצמנו. ובפרט על-ידי לימוד ושינוי שוב ושוב לא הרף של הדבר-מלכות השבועי, שיחות-הקדוש מהשנים תנש"א-תשנ"ב, בהן מבאר הרבי את עניינונו העיקרי והנדרש מאתנו בתקופה זו. ותוך כך הוא מציין ומדגיש את העובדה שלימוד זה הוא הדרך הקלה והמרהה להביא לתגלות וביאת המשיח בפועל ממש. וכמסקנה מזו לפרנסת ולהכריי – צמד מילים שחוור על עצמו פעמים רבות בשיחות הקדוש הנ"ל – שימוש כבר נמצאו ובגילוי, וכל שנותר הוא לקלbet את פניו בפועל ממש, כדי שיוכל למלא את שליחותו ולהוציא את בני-ישראל מן הגלות.

והודשה מיוחדת בזה היא לצאת מון הח"צ"ר, גם מ"ציר" של חסיד ומקשור שאינו רוצה להיות בצד אחד דווקא. רוצה להיות בסדר עם כולם ולא להציגו כמצווה עם צד מסוים. הרבי מלמד אותנו כאן לא לחושש מ"ליקחת צד", מזו שיגידו שאני משתייך לצד זה או לפחות זה דווקא. כי כיון שזהו הצד של הרבי, צריך להכריי

בזמן של עכשו. שם נמצאים "כל התשובות לכל השאלות". "ויהלואי היי אנ"ש, ובפרט התמיימים, מודקים" בשיחות אלו. וכן גם ובמיוחד עתה, כמו וכמה שנים אחרי שאמרו שישות אלו, צריך להבהיר ולהציג שוב ושוב נקודה זו. היהודי בכלל, צריך להיות בצד ימין, גם כאשר נדמה לו שזהו "צד" וישנו כאלו גם צד שני. אל לו לפחות מהעובדת שהוא כאלו "ליקח צד" בין שני צדים ולא להעדיף להיות "עומד מן הצד".

לפעול בעניינו משיח

הדברים אמרוים במילוי בנושא העיקרי והמרכזי, ב"דבר היחיד שנוטר בעבודת השlichot – קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש". בעניין עליו נאמר לנו בכ"ח בניסן "עשו כל אחד ואחת מאתנו, אנשיים מטיל על כל אחד ואחת מארכו, נשים וטרף להעמיד את משיח במרכו חיינו. לעשותות הכל של כל מה שקרה עמנו, הכל ממש, יהיה חדור ומלא לגמרי במילוי שליחותו של נשיא הדור, גואל אחרון שענינו העיקרי להביא לימות המשיח. רק על-ידי-זה נעשה "הביטול וההתקשרות לנשיא הדור, שמציאותו וכל עניינו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור".

זה אומר קודם כל "לחיות עם משיח" בעצמנו. ובפרט על-ידי לימוד ושינוי שוב ושוב לא הרף של הדבר-מלכות השבועי, שיחות-הקדוש מהשנים תנש"א-תשנ"ב, בהן מבאר הרבי את עניינו העיקרי והנדרש מאתנו בתקופה זו. ותוך כך הוא מציין ומדגיש את העובدة שלימוד זה הוא הדרך הקלה והמרהה להביא לתגלות וביאת המשיח בפועל ממש. וכמסקנה מזו לפנסת ולהכריי – צמד מילים שחוור על עצמו פעמים רבות בשיחות הקדוש הנ"ל – שימוש כבר נמצאו ובגילוי, וכל שנותר הוא לקלbet את פניו בפועל ממש, כדי שיוכל למלא את שליחותו ולהוציא את בני-ישראל מן הגלות.

והודשה מיוחדת בזה היא לצאת מון הח"צ"ר, גם מ"ציר" של חסיד ומקשור שאינו רוצה להיות בצד אחד דווקא. רוצה להיות בסדר עם כולם ולא להציגו כמצווה עם צד מסוים. הרבי מלמד אותנו כאן לא לחושש מ"ליקחת צד", מזו שיגידו שאני משתייך לצד זה או לפחות זה דווקא. כי כיון שזהו הצד של הרבי, צריך להכריי

ב"ה

מרכז חב"ד העולמי לקבלה פנוי משיח

הננו קוראים בזה לציבור הרחב
לקיים את המנהג הקדוש שייסד מורהנו הבעל-שם-טוב
לקיים את

סעודה המשיח

בחג האחרון-של-פסח, לפנות ערב

"כי ביום זה מאיר גליות אורה של משיח" (כלשון הבعش"ט)

נווהים לקיים סעודת זו באחרון-של-פסח (באرض-הקודש: בשביעי של פסח),
בבית-הכנסת, לאחר תפילת מנהה

נותלים ידיים לסעודה על מצות, וגםנו נהגים לשותות

ארבע כוסות של יין

כפי שתיקן כ"ק אדמו"ר מהוירוש"ב נ"ע בשנת תרס"ו

אכילת סעודת זו מחזקת לב כולנו את האמונה בביאת המשיח
ואת הציפיה לגואלה האמיתית והשלימה בקרוב ממש

"סעודות משיח" נערכות ברוב עם בכל אחד מבתי-הכנסת של חב"ד ברחבי תבל
ובבתי-כנסת רבים נוספים

בהתאם להוראת הרבי מלך המשיח,
אננו קוראים לציבור להשתתף ולהנהי סעודות כאלה בכל מקום
יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ארבעה משפיעים בסימפוזיון מרתך על פירסום בשורת הגאולה -

אצל מלך המשיח, העם מצד עצמו צריך לקבל את המלכות!

**משתתפים בחלק השני
של הסימפוזיון:**

רב יוסף יצחק אופן

משפיע בישיבות חסידי חב"ד
ליובאוויטש צפת ותורת אמרת
ירושלים.

רב חיים לוי יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת חב"ד ראשון לציון
ומחבר הסידרה "משיח עכשו".

רב שניאורים זלמן ליברוב
שליח כ"ק אד"ש מה"מ פלאטבוש,
ניו יורק.

רב שניאורים זלמן הרצל
מחבר ספרים בענייני גאולה
ומשיות.

מנחה: אברהם ריינוז

למה הרב לא דיבר במפורש על פירסום זהותו כמלך המשיח? למרות שהיו תשובות חיובית לאנשים מסוימים בנושא "פירסום זהותו של משיח" - איך אפשר להタルם מתשובות של הרב מהן משתמע שאין כל כך עניין לעסוק בכך? • בחודש תשרי השנה התקיים סימפוזיון מרתך בהשתתפות טובי המשפיעים, במסגרתו הועלו לדין שאלות רבות הנוגעות לקיום הוראותיו של הרב בהכנות העולם לקבלת פניו משיח צדקנו, והפצת בשורת הגאולה • לקראת יום הבahir י"א ניסן, יום הולדתו של הרב מלך המשיח - אנו מביאים את חלקו השני של הסימפוזיון, העוסק בסוגיות הפצת בשורת הגאולה ופירסום זהותו של המלך המשיח

ומדוע חשוב כל כך לפרסם שהרבי הוא מלך המשיח?

הרבי לא עשה בציינה, אלא בשטורען ובעגלו. ממש כאן בד' אמות האלו עמד ר' דוד נחISON והכרייזי "יחס" מול הרבי. וצריך לומר שהיה זה כמה שנים לאחר השירה הח賴פה בשמחת-תורה תשמ"ה, וזכרוו הדברים עוד היה טרי בראש הציבור.

אגב שמחת-תורה תשמ"ה – זוכה לי התהווודות של היחוזר, ר' יואל כהן, בי"ט כסלו תשמ"ה: הוא דבר בהתלהבות על כך שההתהווודות של שמחת-תורה תשמ"ה, זה היגליי חמי גדול של הרבי שהוא המשיח! אילו הרבי היה מחזקיק שהוא איו המשיח, הוא היה יכול לומר בפשטות, אין זה נכון. במקום זאת, יש'r הרבי בorsch בעשרים דקות, והסביר שכעת זה לא הזמן המתאים!

באותה מידה, הרבי בתשנ"ג יכול פשוט לסגור את הווילון לשראו ייחי, וכל השטורים בנושא היה נעצר. והוא לא שחרבי רצה לבבל את החסידים.

בעצם, אם אפשר היה ליעשות כתורת לשירה של שמחת-תורה תשמ"ה, הכותרת היא "אורות דתווה אינס ננסים לכלים דתיקו". אבל בכ"ח ניסן תנש"א, חידש הרבי ש"אורות דתווה ננסים לכלים דתיקו". זו אמונה עבודה לא קלה, אבל

את הטבע החסידי להאמין ולהיות שהרבי הוא מלך המשיח.

משמעות מהרבי גם, שכאשר הרבי הריי"ץ ביקש לפרסם שי"לאתר לאולה", הוסיף חסידים ואמרו שי"הוא הוא". בכך חינק אותנו הרבי, שהרצון העצמי של חסיד צרייך להיות: לפרסם לעולם כולו שהוא מהרבי והוא מלך המשיח.

זו תואה של חסיד. תואה של כל מי שמחכה לגאולה האמיתית והשלמה, ומגלה שיש מי שראוי ומתאים להיות המשיח, לפרסם לכלם מיهو.

במשך שנים ארוכות העולם לא היה מוקן עדין לגלוי הזה, והרביע עצר את אותו טبع חסידי מלפוץ בכל גודל. כל אותן שנים, כאשר הרבי מען את פירוטים זהותו של משיח, ואף דבר בחירות נגד זה – היה זה נגד טבע של חסיד.

לכן, כאשר הרבי החליט שהגיע הזמן לפרסם בעולם את זהותו של משיח, הוא לא היה צריך להוות על כך לחסידים באופן מפורש. מספיק היה שהרבי הסיר את האיסור, והוא רגש חסידי פנימי התפרק באופן ה叙. הרבי לא מזכיר,

בשיחותיו של הרבי מהשנים תנש"א-נ"ב, יש שני נושאים מרכזיים שהרבי דרש מأتנו: א. להכין את עצמו ואת כל העולם כולו לקבלת פני משיח. נבקש מהמשפיעים להסביר ולבאר איך אנחנו צריכים לחזות עם משיח, וכייד אנו יכולים לגורם לולות, היהודי שאנו פוגשים ב"מצעים", שם הוא יהיה משיח. ב. לפרסם את בשורת הגאולה. גם בנוואה זה יש צורך בהסבירים מפורטים, בהתבסס על שיחותינו ומעונתו של הרבי – מה בדיקות צריכים לפרסם, ובאיזה אופן?

בחלקו השני של הסימפוזיון עוסיק בנושא פירוטים זהותו של מלך המשיח ומה מוטל علينا לעשות. והשאלת הזעקה ביותר היא: למה הרבי לא דבר במפורש על פירוטים זהותו כמלך המשיח?

הרבי זלמן ליברוב: גם אם הרבי לא הורה לנו מפורשת: לכט ופרסמו שאני הוא מלך המשיח – הרבי חייב לימד אותנו איך ובמה חסידים צריכים להיות. במקרה הנסי, ובפרט בשנים האחרונות, חזר הרבי פעמים רבות על הקביעה ש"נשיא דורנו הוא משיח צדקנו". הרבי חקק בנפשותנו

במפורש. וההסבר הזה עונה גם על השאלה: למה חשוב כל כך לעשות פעולות בנושא זהותו של מישיח? יש כל כך הרבה פעולות ומציעים שעשיקנו בהם עד היום, והם עניינים של הרבי ללא שום ספק. למה צריך עכשווי דודוקא לכלת ולפרנס שהרבינו הוא מלך המשיח?

ונקודת הביאור היא, שאצל משיח, נדרש שהוא יבוא ויקבל את מלכותו. ובקשו (לא רק) את ה' אלוקיהם (אלא גם ובמיחוד) ואת דוד מלכם – זה מלך המשיח, וכפירוש המצדדות על הפסוק, "שמננו (=מהמלך המשיח בעצמו) יבקש שאלתכם, כי הוא ימושל בם".

גם בראש השנה אנו מכתירים את המלך, "אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליהם". רואים במושג שבתפלות ראש השנה, הנקודת העיקרית שמוגשת היא הכתורת המלך. לכאורה, הקדוש ברוך הוא מלך כל הארץ כבודו", למה הוא צריך אותן?

אל מאכאר בחסידותה שה' רוצה דודוקא שייהודי יכתיר אותו מלך. כיון ש"נתואה הקביה להיות לו תברך דירה בתהנותים", ולכן צריכים שהחthonים עצם יפעלו את הדברים. וכך יהודים צריכים לתקן בשופר ולבקש "מלך על כל העולם כולם בבבוז" ודודוקא על-ידי-זה נעשה הקב"ה בכינול מלך.

הרבי אומר שבמלך המשיח זה אותו דבר. אנחנו לא אנחנו בוחרים אותו, הקב"ה הוא זה שבוחר ושולח אותו; אבל לאחריו שהוא נבחר – צריך שהיהודי קיבל את מלכותו ויאמר "יחי המלך", בשביל שהוא יכול לבוא ולגואל את עם ישראל, וזה צריך לבוא מלמטה למעלה.

בשיחה بي' ניסן תשמ"ח, מסביר הרבי למה הוא מדבר כל כך הרבה על "עד מתין" והרבי אומר ש"נוסף על הדגשת הצפייה הבקשה והדרישה על הגאולה יש בהכרזה זו גם התוכן דעתנו החכתרה – "יחי המלך", שע"ז פועלם ביאת דוד מלכה משיחא". כשקוראים את השורות האלה, צפה בשאלת הפשוטה: למה הרבי מדבר על "עד מתין" ממשום שיש בו "יחי המלך"? ולא מדבר ישירות על "יחי המלך"?

התשובה היא מأد פשוטה: זהוי בדיוק הנקודת של "יחי המלך". הרבי לא אומר לנו במפורש להזכיר "יחי המלך", כי הכתורת המלך צריכה לבוא מהעם. מצד שני, אם הוא לא יאמר מאמינה, אנשים ישאלו: מאיפה הבאתם את המבצע הזה של הכתורת המלך? אתם מתחילהם מהמציעים חדשם

רבה יוסף יצחק אובן: בנושא פירסום משיח, למרות שלא היו לנו הוראות מפורשות מהרבינו, היה מעשה רב. הרבי בעצמו פירסם את זהותו של המשיח במשר כל שנה תשנ"ג, בעיתים פעמיים בימים. במיילא, אין בכלל שאלת האם הרבי מעוניין שהעולם ידע את זהותו של המשיח.

לא רק לעשות פעולות של משיח שהם של משיח, אלא לנשום אויר של משיח – לחיות עם עצם מציאותו של משיח, עם זה שישנו משיח שהוא מוגלה היום, שזהו אדם מבית דוד שהי' מוכן גם לפני כן למלכות – מה זה אם לא זהותו של משיח? והוא משיך שם שזה מתבבא בתוכן של "יחי אדוני המלך דוד לעולם".

למרות הכל, זה לא כתוב כל כך במפורש, והרבי מסביר בשיחה המפורסמת של בי' ניסן תשמ"ח למה זה לא כתוב

מי שמחפש עבודה קלה, המקום לכך הוא לא בדי' אמות האלו! בדי' אמות האלו אין עבודות קלות. הרבי משנה את כל העניין, ואומר שאם הגיעו קרוב לאלה אז אפשר לעשות את העניין הנעלה הזאת של להכניס את האורות לתוךם בכלים דתיקון).

בערב שבת קודש תזריע-מעירע הכנסייה הרב דוד נחשון בקבוק משקה לרבי, ועל הפטק שבו הוסבירה מטרת הבקבוק היה כתוב "שהבקבוק הוא לקבלת מלכותו של הרבי מלך המשיח על ידי העם". היום, אנחנו כבר נולדים לתוך זה. אבל אז, זה היה פיצה. המזכיר שראה את הפטק, לא רצה להכניס את הבקבוק לרבי. בסוף הוא הסכים אבל אמר לר' דוד שלא עלה, אלא אם כן הוא יקרה לו.

במשך כל ההתועדות הרבי דיבר על נושא משיח, ולקראת הסוף – מפי השמועה – המזכיר, הרה"ח ר' לייב גראנער עצמו קרא לר' דוד נחשון. אפשר להבין מזה שהרבוי ראה את הפטק, ולא רק שהוא לא גילה אי שביעות רצון, אלא הפוך!

אחד מהחורים', ר' דוד פלדמן, סייר שכasher לר' דוד נחשון הכריז יחי, הרבי חייך וענה אמן.

זה מספיק! הרבי הסיר את האיסורי היוז צריכים לרקוד כל הלילה על הגילוי הנפלא! וזה עוד לפני כל המענות מותנש"א – תשנ"ב, שהרבוי דוחף אותנו לפירסם את זהותו.

לסיפורים, הפירסום ש"הוא הוא" המלך המשיח, הוא הרגש הכי טבעי והכי פשוט של חסיד, שרוצה לגנות את הרבי בעולם. אלא שכל עוד ויש אסור, חסיד לא יעבור על דבריו רבו. אבל ברגע שהרבוי מסיר את האיסור, חסיד יוצא ומפרנס לעולם. לא צריך זהה הוראה מפורשת – זה הוא דבר ברור ופשוט.

אותה שאלה, נשאלת גם לגבי הרכזות ה"יחי". והרי גם לגבי זה, לא דיבר הרבי במפורש. למה?

הרבי גינזבורג: ישנים כאלו ששאלים, איפה הרבי דיבר על זהות משיח? ישנים שיחות מפורשות של הרבי. הזכירו את חייו שרה תשנ"ב, שבה הרבי אומר שנשא רך דבר אחד בשליחות והוא – שি�ינו נשיא דורנו "המשיח היחיד שבדורנו" . . וצריך רק לקבל את פניו כדי שיוכל לקיים את שליחותו ולהוציא את בני ישראל מגלותו". בשיחה של תלדות תשנ"ב, הרבי אומר שצורך לנשום אויר של משיח. מה זה אויר?

אולי ננסה להמשיל משל לאריכות הגלות מנשיאה ארוכה במוטוס, שהטטייס מנסה להנחתת את המוטוס לפני הזמנן. (במשל זה אמנים שלילי, בנמשל יהיה זה דבר חיבוי). הוא לא יכול להנחתת את המוטוס בכל מקום ובכל זמן, הוא צריך את השיטה המתאימים, והוא צריך השתפות של כל הטסים – שייהיו מוכנים לנחיתה.

המוטוס של הגלות התחיליל לטוס אחרי חורבן בית שני. נשעה מאד ארוכה ומותישה.

יש הבדל יסודי בין הקיצין של שאר גודלי ישראל לבורת הגולה של הרבי מלך המשיח. אם נחזור למושל של המוטוס, ניתן להמשיל את הקיצין של גודלי ישראל בדורות הקודמים למצוות שטהטייס רואה שטח מתאים שעליו הוא רוצה לנחות. הוא מודיע ומקש לנוסעים להתקoon, שבaille שהמטוס לא יפספס את איזור הנחיתה ויצטרך לטוס עד לאחר הבא. אבל הנוסעים לא מתכוונים, והמטוס ממשיך הלאה.

בתשי"י הודיע הרבי (הנושא מבואר בהרחבה בספר "הקץ" של הרב שנייר זלמן הרצל), שעצשו זה הקץ الآخرון. במשל, זה כמו הודעת הטיסים שהמטוס הגיע לעיד. אבל, גם בזיה יוכלים להיות כל מיני יעקובים – הגלגים לאו דווקא נפתחים וכדומה. בתשנ"ב, אפשר לומר, שהמטוס, בעצם נתה.

על פי זה אפשר אולי לברר כמה ביטויים קשים להבנה של הרבי משנה זו. בזאת תשנ"ב אומר הרבי שציריך רק לפתח את העניינים ולראות שהכל כבר מוכן. זאת כמובן מפני שהמטוס, כבר נתה.

נסarraה עוד פעולה אחת אחרונה, שבמשל הטיס לא אמרו לעשות אותה, ובמשל, הרבי מלך המשיח בדווקא לא עשה אותה אלא משאיר אותה לנו – לפתח את הדלתות (כהתבטאות הרבי ביחסות של הרב מרדכי אליהו). בלשון הרבי "לפתח את העניינים". התפקיד הזה מיועד בדווקא לעם ישראל. וזה תכלית הכוונה.

עכשו אפשר לנסוט לברר את הנושא בשיחות של הרבי עצמו.

כולם יודעים, שלא לכלaira בחב"ד, הרבי מלך המשיח התייחס. אבל לכינוס השלוחים, מאז ייסודה בתשד"מ (מלבד תשמ"ה) הרבי מתייחס ואומר שיחה בכל בנושא זה. הרבי דיבר לשולחים בצוותה כל כך רשמית, כינוסית. הרבי הציב מטרות. הרבי התבטא בצוותה לא רגילה:

שהרבבי מעולם לא ייסד? لكن, הרבי אומר פעם אחת בתשמ"ח, שכדי שלמלך המשיח יתגלה, צריך לבוא ולהכריז בפניו "יהי המלך" וכבר הגיע הזמן לעשות כן. והרבி מוסיף ואומר שככל מה שהוא מדבר כל כך הרבה על "עד מתי" הוא בשביב ההכרזה "יהי המלך". בימיים אחרים הרבי אומר כאן: אני לא מדבר על כך הרבה כי זה צריך לבוא מכם, אבל הכוונה בכל הדברים שלי על "עד מתי" הם בשביב "יהי המלך". מה זה אומר לנו – שאצלנו העיקר הוא להכריז "יהי המלך".

ומזה גם התשובה ל"טענה" שהרבבי אמר "יהי המלך" ולא אמר "יהי אדוןנו" – כל העניין של "יהי המלך". הוא שפונים למשיחו מסויים, שמננו אנו מבקשים להתגלות ולמלך עליינו כמלך המשיח, ולא אכפת לנו אם זה אתה או מישחו אחר, זה כמו לומר שאחינו פוניים לקב"ה מלך על העולם כולם בכבודך, ולא אכפת לנו אם זה הוא או מישחו אחר ...

אבל, יש עניין ב"יהי אדוןנו", גם אם לא מבנים. יש עניין לומר "יהי עם יהוד" במבצעים אפילו אם הוא לא מבין כלום. הרבי אומר בשיחה של ראש השנה תשל"ז בתחילת, שמלכויות זכרונות ושופרות הם נגד מחשבה דיבור ומעשה. שופרות – מעשה, זכרונות – מחשבה, מלכויות – דברו, כמו בעניין "יהי המלך", שלא גועג המחשבה, העיקר הוא שיריו בדיבור "יהי המלך".

כמו בראש השנה, שהעיקר הוא תקיעת שופר – הפעולה הגשמי, וביחד עם זה חסידות מלאה בהסבירים על הכוונות שצרכות להיות בתקיעת שופר, כך גם בעניינו. אנחנו צריכים להתרשם לרבי כל הכוונה שאחינו עומדים להתרשם לרבי בכל כוחנו ומהותנו וכו', ולפעול על כל העולם שיגיע לדרגה זו. משימה שנראית מכך קשה, אבל הרבי אומר שהעולם מוכן. אבל עד אז, צריך לומר ולהכריז "יהי" גם בלי הבנה וכוונה.

בתשנ"ב, התבטא הרבי בצורה שהוא לא התבטא עד אז. בחוי שרה תשנ"ב הרבי אמר בעצם שהסתירה עבودת השליך דעד עתה, וכעת יש עבודה חדשה. לא מדוברפה על הוספה זו את או אחרת, אלא על עבודה חדשה לגמרי, שמניעה אחרי סיוםה של הקודמת. מה השונה אצל שליה אחורי השיחה הזאת? האם אפשר להגדיר מה בדיקת הסתיים, ומה בדיקת התחיל?

מה תהיה ההרגשה כשהרבי יודיע על התאריך? וכשהתאריך יגיע והמציר יודיע לנו בטפלון שהרבי כבר בדרך אליו? ברור שימוש, שapk שליח לא יפסיק לעשות את המבצעים והפעולות שעשה קודם לכן. אבל הכל יהיה שונה לגמרי. הרבי לא ייתכן מצב, שהרבי יגיע לבית חב"ד, ולא יהיה שם אף אחד לקבל את פניו, כי השlich יצא למבצעים...

הרבי שנייר זלמן ליבוב: אמנים מקפידים לא לחදש משלים בחסידות, אבל הרבי אומר שאם זה יכול להווסף בעבודת ה', מותר.

נשאים בשלמותם, ובתוספת קאך. אבל, הכל צריך להיות חדור בנקודה כיצד זה מביא לيمוט המשיח (וכמפורש בשיחות כניסה השלוחים תשנ"ב). אם המבצע לא קשור למשיח, משמע מהשייה שזו לא השיחות של הרבי. זה מתאים לארגוני אחרים של יקירוב רוחקים, שם שלוחים של הרבי שלא מדעת, כמו שהרבי אומר בשיחה שם שהום כל יהודי הוא שליח.

זה אולי גם הביאו בכך שהרב הפסיק להזכיר את עשרת המבצעים בתוקפה الأخيرة [כמו שהרב אופן הזכיר, קצר קשה להגדיר בדיק מתי התחלת התקופה הזאת, בתש"ג, בתשמ"ט, בתשמ"ח]. אפילו שאיפלו מה"דין נצח" זה התחילה כבר. הרוי הרבי הזכיר את המבצעים כמעט בכל שבת במשך עשר שנים. מה קרה פתאום?

בשנתיים האחרונות, עשרה המבצעים נכללים במבצע אחד ויחיד, שבתוכו יש פרטיטים. הנקודה היא שהשליחות של הרבי היום היא אחת ויחידה: קיבל פניו משיח צדקנו! זה מתאים לתקופה שהמטוס כבר נחת. כבר פعلنו את הכל. והרבי מודיע לשוחחים – הדעה של שלוחים זו הדעה עולמית, לא פנימית – שהכל נגמר ויש מהו חדש.

לפעמים כששואלים שליח במה השיחות שלך שוננה מתשס"ט לתשמ"ט? במה כניסה שלוחים של תשנ"ב שונה? רק את השיחות? זה גורם לו לחשב על הנושא, ואני חושב שהמסקנות הם די ברורות.

שנים שואלים: נניח שהיו תשיבות חיוביות לאנשים מסוימים בנושא "פריטום זהותו של משיח", אבל אי אפשר להתעלם מתשבות של הרבי בסגנון שונה, סגנון ממנו משתמש שאין כל כך עניון לעסוק בזה?

הרב שניאור זלמן הרצל: התשובה לשאלת זו היא פשוטה וברורה: אתם ראיים!

בפרשנת מתן תורה נאמר "אתם ראיים כי מן השמים דברתני עמכם". – מי הם אלה שראו? – כל עם ישראל! וכמובואר בכמה מקומות החלוקת החד שבין כל שאר ה"דתוות" לבני דת ישראל: ב"דתוות" אחרות האמונה מבוססת על אדם אחד שבא וטען שהוא לו גילוי "מלמעלה" ליסיד דת חדשה וכדומה. אותו אדם הצליח בזכות כישורי או כישפי לנצח סביבו ציבור מאמנים, שברבות הימים הפך לאלפים

הרב חיים לוי יצחק

גינזבורג: הרב לא אומר לנו במפורש להכריז "יחי המלך", כי הכתרת המלך

צרוכה לבוא מהעם. מצד שני, אם הוא לא יאמר

מאומה, אנשים ישאלו:

מאייפה הבהירם את

המבצע הזה של הכתרת

המלך? אתם מתחילה פה

מבצעים חדשים שהרבי

מעולם לא ייסד? לכן,

הרב לא אומר פעם אחת

בתשמ"ח, שכדי שמלא

המשיח יתגלה, צריך לבוא

ולהכריז בפנינו "יחי המלך"

וכבר הגיע הזמן לעשות כן.

"סיימו את עבודות השlichot". הרב מתחילה לשיחות חדשה: "אוון דאס איז: "והרבי מתחיל לבאר על כך ש'בכל דור ודור ישנו א' מזור יהודה וכו'", והרבי מביא את החותם סופר והברטנורא שמדוברים על מציאותו של משה בכל דור [במשך ארבעים שנים של שיחות, הרבי כמעט ולא הזכיר את הקטועים הללו מהחומר סופר והברטנורא. בתשנ"א-נ"ב, הרבי מזכיר אותן כמה וכמה פעמים ולא מרפה מהט]. לכולנו ברור מיהו אותו א' מזור יהודה [אגב, שבועיים אחר כך, הוסיף הרבי בכתיבי' הגהה על שיחות: "ובבדורנו נשיא דורנו כי' מוח'ח אדמו'רי"]. הרבי מסיים שהשליחות היא לקבל את פni משיח צדקנו בפועל ממש.

כלומר, היום מי שרוצה להיות שליח של הרבי, צריך לקבל את פni משיח צדקנו בפועל ממש. מעולם לא הייתה לנו שליחות שהרבי אומר לנו לקבל את פni משיח צדקנו. הייתה שליחות להכין את העולם, להביא משיח, אבל לא הייתה שליחות לקבל פni משיח.

نبיא לכך مثل נוסף: לו יצירר שהרב מודיע שהוא נושא לבקר באופן אישי בעשרה בתים חב"ד ברוחבי העולם. מיד היה מתחילה תחרות אדירה בין כל השלחאים, מי יהיה בין עשר המתואזרים שיוכו לקבל את פni הרבי מלך המשיח בבית חב"ד הפרטיש שלו. כל אחד יעשה כל מה שהוא יכול בכל ענייני עבודת ה', ובמיוחד במבצעי הרב, על מנת לזכות לרגע ההיסטורי בו הרב ידרוך על סף בית חב"ד שלו.

שנתיים חולפות והרב מודיע מי הם הזוכים. ההתרשות שלם תהיה בשיאה, אבל הם עדין לא יודעים متى הרבי מגיע. מה תהיה ההרגשה כשהרבי יodium על התאריך? וכשהתאריך יגיע והמציר יodium לו בטלפון שהרבי כבר בדרכ אלוי?

ברור כשם, שאף שליח לא יפסיק לעשות את המבצעים והפעולות שעשו קודם לכך. אבל הכל יהיה שונה לאחר מכן. הרבי לא יתכן מצב, שהרב יגיע לבית חב"ד, ולא יהיה שם אף אחד לקבל את פni, כי השליח יצא למבצעים...

השליח צריך לעמוד בפתח בית חב"ד ולהוכיח לרבי. בזמן ההמתנה, שידבר עם היהודי על מזווה, יניח ליהודי תפlein, יפע על אחר ה�建ת המטבח, אבל הכל כשהוא עומד ומכחכה לקבלת פni הרבי.

שהרבי אומר שינוי שליחות חדשה של קבלת פni משיח צדקנו, אין הכוונה להורד בכחוא זה ח'יו מהמבצעים! אלו

פרטי אליו – אינה הוראה לרבים כלל – כיוון שע"פ רוב זהה תליי בתנאי חי היחיד, תכונות נפשו, האפשרויות שישן אצלו, שכתובם במכתבו, ועוד ועוד".

ובזהzmanות אחרת (בمعנה לא' מהנהלות תועית בשנת תשלה) כתוב כי"ק אד"ש מענה תקין יותר: "כמה פעמים צריך להזכיר שמה שאומרים לאחד אין בזה כל מענה כלל לשני".

עוד כתב: "פשוט שנייני אהראי למה שכאו"א אומר בשמי, ומפורסם – שאMRIתני – מענה לאחד אין בה הוראה לשני". ועוד מענה: "PsiSTIA שאל הפונים מזמן בזמן במכתביהם אליו, אין כל מקום לתאר מכם ששאליהם אודוטו באופן שאינו מתאים אל המציאות. ועוד שאזוי גם המענה שלי לא תמיד יתאים אל מה שברצוני לענות, וכיודע המאמר השגור בפי החסידים: ווי מען פרעגת – איזוי ענטפערט מען [= כפי שואלים – כך עוננס]".

•

תשובה מכל סוג שהוא, אין בה כדי לקורר מרמת ההתלהבות הנוצרת כתוצאה ישירה מלימוד תורתו של הרבי. וכל שכן وكل וחומר תשובה שפורסמה לחצאיו או לשיליש ולרביע, מבלי לציין מה הייתה השאלה ובאיזה סגנון נכתבה, וכמפורש באגרת הניל' המדברת בעד עצמה.

ובמילים פשוטות:

הרבי בחר לצאת לחסידים בומנים מסויימים, בזמני התפילה, השיחות, היחידיות, התהווידויות וכו'. בזמינים אלו גילה הרבי לחסידים את חכמו ורצוו. חכמו, היינו, תורתו הארוכה מימי ארץ ורחה מימי ים, הכוללת את כל טחתי החיים וכו'. רצונו, היינו, הפעולות שהורה לקהיל החסידים לבצע הלאה למעשה, המבצעים השונים וכו'.

וזנים אלו הם גילויים המחייבים ומצים כל חסיד. מזנים אלו הוא יונק את חיותו והם אלה המנוטים את דרכי ומולכי חייו. תשבות לאנשים פרטיים, אם בכתב או בעל-פה, שנאמרו ביחידות או בכלל הזדמנויות אחרות, מהווים הוראה ברורה עבור מי שלא היה הופנו.

ניתן כמובן ללמידה משלו המענה ומתכונו גם לגבי מצב דומה, אך בשום אופן לא על חשבון דברים שנאמרו לכל אחד מישראל בזמני התגלותו של הרבי לחסידים.

"דער רבוי האט אלז באווארנט"

הרב שניאור זלמן הרצל:

אם נרצה לחלק בחילוק חד

וברור את התשובות "לכאן

ולכאן", ככלمر, תשבות

המעודדות פירסום זיהוינו

של משיח וכדומה – מחד,

ותשובות המתנות הנהגה

זו – מאידך, נוכל, במילאים

ספרות, לומר כך: הרב

מייתן את המתונאים ונתן

אור יורך לקיצונים!

ורק לנו שעדין לא הצלחנו להבין. ומכיון שהחכרון רק וננו, הרי שנמשיך לקיים את הוראותיו הקדושות בכל לב ונפש ומתחזק חיות ושמחה.

עת נחזר להשיב על השאלה: חסיד שכתב לרבי וקיבל תשובה בסוגנון מסויים לשאלותיו, עליו לבצע את תוכנה כתבה וכלשונה. התשובה מיועדת לו וכותבה אליו בהתאם לסוגנו שלו.

וכידוע מה שכתב הרב על כך: "פשוט שההוראה לייחיד בכל כי"ב, ובפרט במכתב

ורובבות וכו'. אבל בעצם יסודה בנזיה הדת על "עדותנו" של היחיד או של כמה חברים מה-שאין-כן בדת ישראל, שנגלה מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו לעניין כל קהל עדת ישראל, כמו שכותוב "אתה הראת לדעת גו'" ואדם"ר הזקן מפרש בספר התניא (פל"ז) "הראת ממש בראה חושית". כך שאל אחד לא יכול לבוא ולהתאונן על המציאות של ذات ישראל על-ידי מאן דהוא ח"ו, כי ההתגלות האלוקית הייתה לעניין כל ישראל למקטנים ועד גדולים. עדות מוחשית זו עברה במסורת מאב לבן, מדור לדור, עד דורנו זה. ומכאן תקפה ונחיתותה.

ולענינו: למשתפים בהתוועדיות- קודש, לומדי השיחות, המازינים לדברי הרבי בקהלות אודיו, הצלפים בקהלות וידיאו וכל ציוואה זהה, אין שום ספק בדבר רצונו של הרבי מהחסידים.

הספק היחיד שיכל להיות הוא, האם אנו אכן עומדים בדרישות החדשות והברורות שהרבינו צדק אליבא דעתה, ובעצם, מי שעשו שבחון צדק אליבא דעתה, לא יהיה לו ספק גם בדבר זה, והוא יגיע מהר מאוד למסקנה שהוא עדיין רוחוק מאוד ממילוי רצונו של הרבי בענייני גאותה ומשיח. עד כמה שינוי לעסוק יותר בקי"ז בענייני גאותה ומשיח – יתרה לו, לאחר חשיפה לדבריו הרבי, שפעולותיו לא מגיעות לרמת ההתמסרות אותה תבע הרבי בנושא זה.

בנוסף לכך פשוט וברור, שהרבינו לא התכוון לבלב את החסידים ולומר דברים שאמורים לסתור אחד לשני. כפי שהרבינו הבא לא אחת אותן מאמר הרירושמי: "כי לא דבר ריק הוא מכם, ואם הוא ריק, מכם הוא, למה שאין אתם יגעים בתורה". וזה שיש חוסר הבנה – "ריק" – הוא "מכם" בכלל שלא למדנו והתבוננו מספיק. כפי שהדבר הוא בלימוד התורה, כאשר לומדים תספויות מסוימות ומתעוררת קושיה ואיפלו סטרוה מפורשת, ברור ליחס שהתורה היא תורה אמות ואין שום טעות בתספויות ח"ו (ולא כدرכם של מתנדדים שמסיקים מיד שתספנות ח"ו לא דיק וכדומה). מה שעליינו לעשות זה לעמל ולהתהייג ולנסות להבין, וזאת תוך כדי תפילה ובקשה "ויחוננו מאיתך חכמה ביןיה ודעת", שזוכה להבין את דבר השם. כך הדברים גם בלמידה והבנת דברי הרבי, אם ננסה להתבונן קצר, נוכל להבין הרבה דברים, וגם אם לא נצליח להבין הכל, עדיין נשאר במסקנה שדברי הרבי אמת מוחלטת הם, כאן בעולם הזה הגשמי, והחסרון הוא אך

להבאת משיח, ואילו מון המסתיגים, בגל "חושות" לא תבע הרביה הקצנה יתירה... העובדות על העידוד שהרביה נתן לאלה שעשו פעולות שונות בקשר לזהותו של משיח רבותה הן כבר נדפסו או הוקלטו בקהלות ווידייאו, כך שככל אחד יכול לקרוא או לראות בעצמו.

כבר אמרו, שככל השאלה קיימות עד שהרבי עוד את ה"יחי אדוננו". אחרי שהרבי עוד, כל השאלה סרו מלאהן. **באיזה אופן אנחנו אמרוים להתייחס להכרזת ה"יחי" כיום?**

הרב אופן: בנושא פירסום משיח, למרות שלא היו לנו הוראות מפורשות מהרביה, היה מעשה רב. הרביה בעצמו פירסם את זהותו של המשיח במשך כל שנות תשנ"ג, לעיתים פעמיים ביום. במלוא, אין בכלל שלאלה האם הרבי מערוני שהעולם ידע את זהותו של המשיח. אנחנו רק צריכים לדאוג שהפירסום יהיה באופן של "אורות בכלים", ולא לנקר את העיניים לבני אדם. ינסם כלו שחושבים שהענין הזה נוצר בכי תמוז. חיו לומר כך. הרי ודאי שםה שהרביה גילה לנו זה לא נסיוון שיכול לא להציג, וכל עינינו של הרביה נצחים. קל וחומר שסמבור על עניין עיקרי כ"יחי המלך" שמוסיף חיות במלך.

מה שנדרש מأتנו התמים, זה שזה לא יהיה באופן של "מצות אשימים מלומדה". שאנו בהכרזזה זו נקבל עליינו את מרותו של הרביה באמות. וזה הרוי קיבל המלכות. וכמו שאמר הרביה בשיחה שמנינו המלך כבר היה מלמלה, אבל אנחנו צריכים לקבל את מלכותו.

וכפי שהצמץ צדק אומר במצבות מינוי מלך זה שהמלך הוא זהה שמופיע בעם יראת שמים על ידי שהם מקבלים את מלכותו. כשמקבלים את מלכותו של הרביה, אנחנו מקבלים גם את מלכות שדי. צרך לזכור את זה בתפללה כשאומרים "ועל כן נкова לך ה' אלקינו לראות מהרה בתפארת עוזך". לתקן עולם במלכות שדי... כי המלכות שלק היא". בהמשך לזה אנחנו מכירזים "יחי", כי הרביה הוא מרכיבה למלכות שמים.

ויהי רצון שנזכה שעוד היום תהיה חנוכת בית המקדש השלישי ורבינו בראשינו!

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לקיים!
בעניין זה ישנן דוגמאות לרוב, ונסתפק בשתי דוגמאות, קוטיות, לשם השוואה:
השליח הרב ד. א. המוכר כחסיד מתווי, שאל את הרב שיליט"א, בחודש א' יי"ר תשנ"ב, את השאלות דלהלן:

האם הימים עיקר הדgesch של מנהל בית-ח'ב"ד צrisk להיות בענייני גאולה ומשיח או שעניין זה הוא חלק משאר המבצעים והפעולות של בית ח'ב"ד בלי دمش מיוחד? – הרב השיב בחשוב על החלק הראשון.

האם חלק מבשורת הגאולה הוא פירסום זהותו של משיח בדורנו?

– הרב השיב בשלילה תקיפה.

האם צrisk לפירסם בעולם שתקופתנו היא תקופת באו של המשיח?

– הרב השיב בחשוב.

ואילו השליח הרב ד. ג. המוכר כחסיד קייזרוני, מסר לכ"ק א"ד"ש (בד' יי"ר תשנ"א), מכתב חתום על ידי 250 איש, על נסוח של קבלת מלכותו של הרביה מלך המשיח, ועל כך השיב לו הרביה (באותו יום):

"נתקבל ות"ח ותמא פועלה נמשכת ובהוספה והזמן גרמא ננתינה כח של חז"ל וברכתם שכל המוסף מוסיפים לו אזכור על החיזון".

מה אמרו לעשות אחד שקיבל מענה מההסゴ הראשו?

– לבצע את תוכנה כתבהה וכלשונה.

ומה אמרו לעשות אחד שקיבל מענה מההסゴ השני?

– לבצע את תוכנה כתבהה וכלשונה.

ובעניינו: להמשיך בהחתמת יהודים על קבלת המלכות ובהוספה. להבחנה, עד היכן הדברים מגיעים, נחשוב מעט על המקרים הנ"ל:

'על-בית' פשוט היה מעדי לשתק (ולכל הפתחות למתח) את החסיד הקיצוני, שכן מי יודע מה הוא מסוגל לעולל בעtid. ואילו את החסיד המתון היה מעדי להפעיל, לתת לו רשות לפעול מתוך שיקול הדעת, בסדר מסוודר, צעד אחר צעד, בחינת מוגלה טفح ומכתה טפחים'.

אך כבר למדנו ש"דעת בעלי בתים היפך דעת תורה", וגם בזה ראיינו ש"דעת התורה – דעתו של כ"ק א"ד"ש – היא אחרת לגמרי: הרביה עוד לא הרף את אלה שעשו פעולות ממשיות, את אלה שעסקו בכל המרכז

= הרב הבהיר הכל], הרביה לא השאיר ח'יו את החסידים באפליה בלבד לאן לפנות. כדי לדעת מהי דעתו של הרביה, לא צריך להגיע להסבירים ולהתווית הדרך של פלוני או אלמוני, ניתן לגשת ולשאוב מים חיים היישר מבאר תורתו של הרב שיליט"א.

[כדי להוסיף, במאמר המוסגר, שהיו גם חסידים שקיבלו מענה מפורש על שאלותיהם לעיין בשיחה או ב"ראשי דברים" בהם הופיע התוכן המדובר בהთווות של שבת. ולדוגמא:

- **הרב חיים גוטניך ע"ה מאוסטרליה,** כתב מכתב לרבי לאחר השיחה של כ"ח בניסן תשנ"א. בכתב זה ביקש מהרב "בקשה נפשית" שירחם על אנ"ש וודיע להם ברור מה עלייהם לעשות כדי להביא את משיח. בمعנה לבקשתו, סימן הרב קטיעים מסויימים משיחת ש"פ תזריע-מצורע תשנ"א, בהם מדובר על ההוספה בלימוד התורה בענייני גאולה ומשיח ועוד, וביקש מהמציר לשלו אליו קטיעים אלו. והרב הוסיף ואמר למזוכר: תמהותי על כתבו שאותו בדיק מה צרכיים לעשות בכך להביא את משיח, בה בשעה שנוסף על מה שאמרתי זה כמה פעמים, הרוי גם בשבת זו חזרתי על אותן העניינים שצריכים לעשות וממצו"ב (וכפפי שנתפרנסם כבר עניין זה באירועות יותר בבית משה גילון 278).

- **ב"י"א אייר ענה כ"ק א"ד"ש לא'** שכטב אודות עניין הקשור להבאת המשיח: "דיברתי ברור ובפרטיות בהთווות".

- **לקבוצת תלמידים מיתתלמידים** שהலוחים' לסיידי אוסטרליה, כתב כ"ק א"ד"ש ע"ג מכתב מענה אליהם: "עניתם בהתווות שבת קודש מברכים כסלו, ואזכיר על החיזון" [ולהעיר שהතווות זו הייתה של ש"פ חי-שרה תשנ"ב (המפורסמת) בה הכריז כ"ק א"ד"ש, שנסתתרימה בעבודת השליחות וכicut העבודה היחידה היא קבלת פni משיח צדקנו].

עוד תשובה רבת כיווץ בזה השיב הרביה בכתב או בעל-פה (במעםןן חלוקת הדולרים וכדומה).

- **ואם נדרשנו לסוגיה זו, הרוי שמן הרואו לעמוד על דבר מעניין:**
אם רצחה חלק בחילוק חד וברור את התשובות "לכאן ולכאן", ככלומר, תשיבות המעוזות פירסום זהותו של משיח וכדומה – מחד, ותשיבות הממתנות הנהגה זו – מאידך, ככל, במילאים ספרות, לומר כך: הרב מיתן את המתונים ונתן אור יורך

איש האלוקים

כאשר אנו עומדים בחודש ניסן, ערב פסח, שבת קודש פרשת צו, המכונה בפי חסידים "שבת מברכים י'א ניסן" הרי שהדבר צריך לעורר אותנו לגלות בעצמנו את הרצון והכח לעשות את עבודתנו באופן של נס. עליה שהיא מעבר לכוחותינו הרגילים. את הכח לכך אנו שואבים ממשה רבינו המגלה בכל אחד מאייתנו

את בחינת המשיח' שבתוכו

ערב י'א ניסן, יום הולדתו, בוחר הרבי לדבר אוזות מהותו של משה רבינו ועובדתו בעולם הרמוני במילאים אלו "משה איש האלוקים". כשם שבמעבר מה שאל רבי הוא 'בדרכ' אפשרי, אצל חסידים הוא באופן הנסי פשטוט, אז כן עכשו.

מטרתו של משה בעולם הוא גילוי אלוקות בקיימות. לשם כך יש צורך בשני עניינים מהווים שני קצוות, חוברים ייחודי ומשלימים זה את זה.

האחד – גילוי זה של מעלה מההולם. כך שלמעלה מן הטבע, כך שבכווחו להפוך עולם הנחילה למוגבל שיזיהה כליל לאלוקות. השני – הוא הכח המנותאם לעולם, או רגליים המתלבש בעולם והופכו למקום היכול להכיל את האור בקביעות ובפנימיות.

שני עניינים אלו רמזים בתוארו של ראש בני ישראל: "משה" ו"איש האלוקים". בהיות משה המומצע המחבר בין ישראל והקב"ה – חזיו ולמטה איש, חזיו ולמעלה אלוקים, הרי שהוא מכיל בתוכו את שני הקצויות הללו: מצד אחד יש בו את בחינת "משה" – שם מ"ה של מעלה מההולם, ומצד שני הרי הוא "איש האלוקים" – קשר תנש"א, שנא בה החל הרבי לומר מזמור צי' בתהילים.

המטרה היא הכרה באלוות כאשר האדם בגדרי העולם. הדבר נעשה על ידי קיום תורה ומצוות, בנית המשכן, בית ראשון, בית שני ובבית המקדש השלישי והנצח. גילוי אלוקי שכזה כמו ביציאת מצרים, מאפשר לכל אחד מבני ישראל לצאת מהמצרים והגבול האישיש שלו. במילאים אחרות: גילוי אלוקות בעולם החודר בכל אחד מישראל, נתן את הכוח לפרוץ את המחיצות המגבילות אותנו. הנחתת כח אלוקי זה המתבטאת בנאה פרטית ומביא לגאותו כללית, מועבר ומונח על ידי משה רבינו גואלם של ישראל. זהה "חיות הקודש".

משה

מזמור צי' בתהילים פותח במילאים "תפילה למשה איש האלוקים" ומסיים בברכתו של משה לעם ישראל "ויהי נעם כי אלוקינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו כוננהו". ראוי לצוין כי השיחה אודותיה אנו מדברים נאמרה בשנת תנש"א, שנה בה החל הרבי לומר מזמור צי' בתהילים.

ומדים אלו מספר ימים לפני ראש חדש ניסן, יום החולדה של אבינו הרב מלך המשיח. היום בו גובר מזלו של נושא ישראל, ובו גובר גם מזלו אנו. זו העת לשוב ולהתבונן עד כמה שדעתנו משגת לגבי מהותו של רבי ומה הדבר אומר לנו. מסופר אוזות חסידו של הרב מהר'יש אשר היה מתפרקנס מייצור גללים לעגלות. פעם אחת המכון החסיד מותנה לרבי – גללים למרכבת. אין צורך לתאר כמה אהבה השקיע אותו חסיד ביצור הגללים, ובאיזה חיל ורעד הקפיד שהגללים יהיו טובים ומשובחים. כאשר סיים את מלאכתו והביא את הגללים ליבואוito, ואמר כך: "אני נוטן לכם אופנים", והרבינו ייתן לי "חיות הקודש".

• • •

השבת הקרובה, שבת קודש פרשת צו, היא 'שבת הגדול'. זה היום בו עשה הנס למכה מצרים בבכורותם" וזה היום עליו העידו חז"ל כי בו היו התחלת הגאולה והניסים ביציאת מצרים. לבארה הדבר תמה, הרי היו ביציאת מצרים כמה וכמה ניסים גדולים וגדולים יותר, מה ראו בס' זה גדולה שאין ניסים אחרים? מדוע נתיחה זו שבת בפני עצמה? מדוע עז ימינו אנו עדין אנו זורכים את אותו נס עבר היציאה מצרים?

כאשר מדובר אוזות היציאה מצרים, הכרחי לדבר אוזות משה רבינו. לא ניתן להפריד בין השניים: גאולה ומשה חד הם. השינוי של משה לנאה הואה עצמי עד כדי כך שהוא גואל ראשון והוא גואל אחרון. משה הוא זה שהגאולה הראשונה נפала על דיו, וכל גאולה עד סוף כל הדורות משה רבינו שבשלו נוצר קשר מיוחד זה.

שם כך בוחן הרבי ב'דבר מלכות' את משמעותה הגאולה מצרים, משמעות הגאולה בכלל ותפקידו של משה שככל דור. בחינה מודוקדת של מרכיבים אלו מביאה למסקנה אחת ויחידה: מהותו של משה היא מהותה של גאולה.

ביציאת מצרים אנו מבחנים בשני דברים אשר אחד הם – הנס והמטרה. הנס הוא גילוי אלוקות כפי שהטבע אינו מעלים עליו.

מאת: ב' ישראל

למצב בו הם פורצים את המיצר והגבול העצמי שלהם, בו העולם כולו מהוותם כלי לאלוות – גאולה שאין אחריה ג寥ת. גאולה נצחית.

מיד ולדורות

כעת מובנות השאלות שהעלו בתחילת:

כאשר האור האלקי של מעלה מהעולם חודר ומתגלה בדרגות התהחותנות, ביוטר בעולם, איזי מתאפשר שכוכרי מצרים – תוקפים וגורותם של מצרים – יכו את המצרים עצמם. נס זה מבטא את הגילוי הנעלם ביוטר של אלות – כך הבלתי גבול היורד אל תוך הגבולי ביתר.

זהו הנס הגדול מהוות את התחלת הניסים כולם, וזהו הנס המביא גאולה יותר מכל נס אחר והוא הפתח לכל הגאولات העתידות לבוא עד לגאולה האמיתית והשלימה.

• • •

כאשר שבת הגודלי חלה בשבת פרשת צו, יש בכך רמז נוסף. ממשות המילה "צ"ו" היא "מיד ולדורות". כאשר הקב"ה משפיע מכוחו הרוי שהדבר ניתן ללא הפרעות ובמהירות הגדולה ביוטר ופועל באופן נצחי עד סוף כל הדורות.

כאשר אנו עומדים בחודש ניסן, עברפסח, שבת קודש פרשת צו, המכונה בפי חסידיים "שבת מברכים י"א ניסן" הרי שהΖד"ר ציריך לעורר אותנו לලות בעצמו את הרעיון והכח לעשות את עבדתנו באופן של נס. עליה שהיא מעבר לכוחותינו הרגילים. את הכח לכך אנו שואבים ממשה רבינו המגלה בכל אחד מאיינו את בחינת הימשה שבתוכו, את היכולת להושאף בתורה ומצוותך בו נוגע לעצמנו והן בנווע לוות – אם בהשפעה לקיום תורה ומצוות ואם בעזורה בספיקותך תרבי החג לאלו הזוקקים לך, מתווך בקשה שתיכף ומיד תתקיים בנו תפילה של משה "ויהי נעם ה' אלקינו עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו" – שתשרה שכינה במעשה ידינו, מעשינו ועבדתנו במשך זמן הגלות, ותיכף ומיד ממש תשרה השכינה בבית המקדש השלישי "מקדש ה' כוננו ידיך".

כאשר האור האלקי של מעלה מהעולם חודר ומtgtalgla בדרגות התהחותנות ביוטר בעולם, איזי מתאפשר שכוכרי מצרים – יכו את המצרים עצמם. נס זה מבטא את הגילוי הנעלם ביוטר של אלות – כך הבלתי גובל היורד אל תוך הגבולי ביתר.

**שבcocri mitzrim - tokfem
vgorotthem shel mitzrim -
yico at mitzrim beutzem.**

נס זה מבטא את הגילוי הנעלם ביוטר של אלות – כך הבלתי גובל היורד אל תוך הגבולי ביתר. זהו הנס הניסים כולם, זהו הנס המביא גאולה מכל נס אחר

מהותו של משה רבינו. משה, נשיא ישראל, הוא המקשר את ישראל עם אלות של מעלה מהבריאה, הוא הנונן את הכח לשנות את העולם ולגלוות בו אלות, והוא זה המשיך אלות לבני ישראל כך שביכולתם להכיל אוור נعلا זה לעד ולנצח נצחים.

אך לא זו בלבד. משה עצמו הוא קבוע ונצחי. משה רבינו לא מת. 'אטפטשטווא דמשה בכל דרא ודרא'. מכיוון שם השכינה נצחי, יש לו הכח להמשיך את השכינה למיטה על ידי תפילתו, המשכת האור של מעלה מהעולם הרומו בברכתו "ויהי נס ה' אלקינו עליינו" והחרתו בגדרי העולם "ומעשינו ידינו כוננה עליינו".

יוצא מכך שם השכינה שבבני ישראל אין מחזק אך ורק את הצד הרוחני שבבני ישראל אלא אף את עבדותם בעולם, את גדרי החולין בהם הם עוסקים. גם בכך מכניס משה רבינו את כח הנצחים האלקי, בבחינות אלו נוטיניס את "יאופנים" והוא את "חיות הקודש".

לאור הדברים ברור מדוע הגאולה ומשה חד הם. בכוחו של משה ליצור גאולה בעולם; להמשיך בעולם מוגבל אוור אלקי של מעלה מהעולם, להביא את עם ישראל

השבוע לפני 28 שנים

ברכת החמה עם הרבי

יום מפורט משנת תשמ"א, המתאר את שייחותו של הרבי קודם למעמד הגדול, ההתרגשות הגדולה לקראת המעמד הנדייר, שייחות הקודש וההנוגות המיויחדות

אל הקהל ואמר (בקשר לדבר ברכת החמה) בשייחותם של פרטיה הרבי באריכות את כל פרטיה ברכת החמה וכוי והסיק "שהחכינו" יש לנו לגבר כבראש-השנה – לחתת פרי חדש או לבוש בגדי חדש, ובענינו קדיש – יתום יש לומר אחר עליינו, אך לא "קדיש דרבנן". הרבי הורה למסור את הדברים לאחר תפילת המנחה פנה הרבי לפטע

ברכת החמה. למללה משעה הסביר הרבי מסknut לגביו מנהג חב"ד בזוה, כשהוא מורה לפרנס את הדברים כדי שגם אחרים ינהגו כך. לאחר תפילת המנחה פנה הרבי לפטע

הרבי מסביר את פרטי הברכה, וקובע את מנהג חב"ד

בהתWOODות שבת פרשת תזורייע, מהה"ח וער"ח ניסן, התחיל הרבי לדבר בעניין

הרבי מעודד את הניגון

הרבי מעודד את השירה בחזקה

ילד בצבאות ה' עליה לומר פסוק

הקהל הרוב על שדרת איסטרן-פארקווי. במרכז: הרבי עומד על בימת הקריאה

הרבי מפתח את הקהל בשיחה מיוחדת אודות ברכת החמה

יום ד', ד' ניסן

יום "ברכת החמה"

זמן תפילה שחרית נקבע ל-30:7. רבנים מהתימנים ואנ"ש המתינו לכ"ק אד"ש בפתח הבניין בשירה וריקודים. ב-20:7 הגיעו לכ"ק אד"ש, וכשפנו זזהות עוזד בידיו את השירה (של הניגון החדש על "רועה ישראל האזינה") עד הכנסו אל חדרו.

[כשנכנס לכ"ק אד"ש לתפילה (בשעה 35:7) ניסה צלם לצלם אותו. לכ"ק אד"ש שאלו אם כבר למד את השיעור היומי בתニア, וכשהשיב הלה בשילוח אמר לכ"ק אד"ש, שלימוד התニア חשוב יותר ממה שהוא עשה, והורה לאלה שעמדו מסביבו לחת צלם תניא...].

אחרי התפילה שהה לכ"ק אד"ש מעט בחדרו הק' וב-15:8 יצא כשבידו קונטרס "סדר ברכת החמה" ופסע במיריות לעבר מקומו (על הבימה של קריית התורה שהוצאה במיויחד), כשהקהל (והתומורת) זאת בכל בתי הכנסת במקום.

לאחר שהפריש הרבי חלה מסרו השלוחים מאנגליה לרבי ספרי ספרי תניא עם תרגום אנגלי שהוצעו לאור על ידם בפורמט בינוני. הרבי נתן ספר לכל אחד מהם וכן גם להרב מנחם מענד גליק, שליח הרבי להבאת המצוות לאח"ק, ולהיהודים מרוסיה הנושא להתיישב בירושלים.

בנוסף לכך נתן להם הרבי קונטרס "ברכת החמה", שטרות כסף לצדקה (לאלה מאנגליה) – שטרות אנגליים ולאלה מאה"ק – שטרות ישראליים) ואמר, שלא ישכחו לקחת גם עבור עצם.

בערב נדפסו מודעות גדולות של ההוראות המפורטות של הרבי בעניין סדרה של "ברכת החמה"thon הופצו ברחבי ניו-יורק.

ביום שני ב' ניסן, לאחר תפילה עברית הlk לספרי (לבוש בגרטל) והפריש חלה מהמצוות. הרבי נשא עמו את סידורו, כמה קונטרסים של "ברכת החמה" ושkitת ניר שבתוכה שטרות כסף. בספריה המתינו לרבי השלוחים מאנגליה, מארץ הקודש ומעוד

הלו לכל אלה שכבר הלכו, וסיים בברכה לקבלה פni משיח צדקנו בלבושים חדשים! בסיום דבריו התחיל לשיר "ווי וואנט משיח נאו".

חלוקת קונטרסים של "ברכת החמה" לשולחים

מיד לאחר מכן, ביום ראשון א' ניסן, יצא לאור קונטרס "ברכת-החמה – ע"פ מנהג חב"ד" שבת תומצטו הוראותיו של הרבי בשבת האחזרה. הרבי הגיה את המציג ההוראות, ובסיום ההוראות בדבר נספח הברכה הוסיף לאחר זמן את המילים: "ויש מוסיפים ונראה נהרא ופשטי".

ביום שני ב' ניסן, לאחר תפילה עברית הlk לספרי (לבוש בגרטל) והפריש חלה מהמצוות. הרבי נשא עמו את סידורו, כמה קונטרסים של "ברכת החמה" ושkitת ניר שבתוכה שטרות כסף. בספריה המתינו לרבי השלוחים מאנגליה, מארץ הקודש ומעוד

הסביר הרב את עניין ברכבת החמה, את ההוראה מה"נשיא" של היום וכן את ההוראה מהשיעור הימי בחומר.

בסיום השיחה הורה לשיר ניגון הקשור בביבליות וჰציג את הניגון "כי אלוקים יושיע ציון", שוב מחרא כ"ק א"ד"ש כפירים בהתלהבות רבה.

בשיחת השלישית והאחרונה עמד על סיום הניגון הנ"ל ואמר "וזרע עבדיו ינהלו", ודבר על ילדי ישראל שם "צבאות השם" העומדים בתשוקה גדולה לביאת המשיח במהרה והם אלה שbezוכותם יבוא המשיח.

לאחר השיחה החל הרב לשיר "וועי וואנט משיח נאואר" ובמהלך הניגון הורה למזכיר ר' ליבל גורנער להזמין ילדים לומר את 12 הפסוקים. את ששת הפסוקים הראשונים אמרו ששה ילדים ואחריהם הורה הרבי להזמין גם ילדות לאמר את ששת הפסוקים האחרונים וכן עשה.

בסיום המועד שרדו שתיים "אל תירא גוי, עוצז עצה ותופר גוי, אך צדיקים וגוי", שהרבבי מוחא כפיים, ותוך שירה אדרה חזר הרב לחדרו. הקהל המשיך לרകוד ולשמחה שעה ארוכה לאחר סיום המועד. המועד כולם ארוך טה"כ כ-50 דקות. אחד המזוכרים סיפר שהרבبي היה שרו בשמחה מיוחדת באותו יום.

על מה בירך הרב "שהחינו"?

שבשת קודש י"ט אייר, פ' בחוקותי, בשיחת השלישית בתהווועדות, הרבqi גם התייחס לכמה שאלות שנשאלו בעינו ברכבת החמה. לגבי שאלה: מדוע לא ראו על הסטנדרט של הרב פרי חדש – השיב הרב שמדובר לבש "סיטרוק" חדש בעת "ברכת החמה"...

הרבqi גם הסביר מדוע שייך לקראו להוואוטו (לגביו "ברכת החמה") בשם "מנג' חב"ד", ובקשר לזה ביאר, שהטעם לכך שברכת החמה וכן ברכבת הקשת לא הוכנסו לסייעור אדה"ז יש לומר שהוא מפני שהדבר לא ה"מצו" במידיניות ההם שהשניים מעוננים ברוב הזמן. משום שלא מצינו שקו"ט בעין מי שעבר את "קו התאריך", שגム זה מהסביר הפשטה שהדבר לא ה"מצו" בזמנים ההם.

סדר ברכבת החמה

ע"פ מנהג חב"ד

(ע"פ שיחת שבת קודש מברכים החודש ניסן פ' החודש ה'תשמ"א)

א. ברכבת החמה בשם ומילכות. ובנוסח עושה מעשה בראשית.

ב. זמנה לכתילה עד סוף ג' שעות ומיניות (שהוא סוף ומון ק"ש), ובודיעבד עד החזות.

ג. נהגים לברכה אחר תפילת שחרית וברב עם.

ד. קודם הברכה יאשר רגליו ויביט בחמה פעמי אחת, וכשיתחילה לברך לא יראה בה כלל.

ה. הסדר: הללו' הלו' את גו' (עד ולא יעבור), הברכה, למנצח גו' השמים מספרים, שיר למועלותasha עיני', הלו' אל-בקדשו, ת"ד הראה חמה בתקופתה, למנצח בנגינות, עליון, ק"ג, ושמוסיפים ונראה נהרא ופשטוי'.

ו. מנהגנו לברך גם ברכבת שהחינו וטוב שיזכיה אדם א"ע מידי ספק ברכבה וילבוש מלבוש חדש בענין שץ' בכל, ובפרט שהדבר נעשה לשם מצוה, "ברוב עם הדורת מלך", וביחוד שמצוה זו מביאה גם להוספה בתורה, בתפילה ובונתנית צדקה – שעיל-ידי כל זאת מבאים שלימונות בכל העם כולם.

ז. מנהגנו שגם הנשים מברכות וברב עם.

ח. צ"ל כספיו אנשים בפ"ע ונשים בפ"ע.

ט. נכון וטוב במאד לחנק קטנים וקטנות בברכה זו.

י"ז. מהనכו וטוב במאד (טוב כפול לשמים ולבירות) להפריש לצדקה בסמכות לאמרות סדר ברכבת החמה.

מנגן "וועי וואנט משיח נאואר". אין מילים לתאר את מראה פניו הקדושים שלנו באור עליאי בשעה זו.

כ"ק א"ד"ש עמד כשפניו כלפי המשמש והורה לשיר את ניגון הד' בבوت לאדם"ר הוזן כשבינו הוי עצומות ובמוכות קלות על העמוד עוזד כ"ק א"ד"ש את ניגון הניגון. אחורי הורה לשיר את הכח כ"ק ההקפות לאביו נ"ע, ובניגון זה הכה כ"ק א"ד"ש ובתנופות יד עוזת על העמוד והורה לחזור על התנוועה היידועה עשר פעמים. הקרובים אליו אף יכולו לשמעו את הדפיקות על העמוד. כל הציבור היה נתון בהתרשות רבה ממעמד נשבג זה.

לקראת תחילת הברכה ביקש כ"ק א"ד"ש שיימידיו חזון ועמו יאמרו הכל את נוסח הברכה, וכך עשה. לפניה ברכבת "שהחינו" הוציא כ"ק א"ד"ש מטפתת מיי' חדשה והניחה לפניו (בזהzmanות מאוחרת יותר גילה שלבש "סיטרוק" חדש לקרהת "ברכת החמה").

בעת אמרת הברכה ("עשה מעשה בראשית") נגע כ"ק א"ד"ש בראשו הק' בעת אמרת כל תיבה בברכה.

שיחה בהפתעה

עם סיום הברכה Kirib כ"ק א"ד"ש אליו את המיקרופון ולשםחת הכל פתח בשיחה. הרבqi הסביר את השמחה המיוחדת שambilאה התכניות של יהודים לברכות וילבוש מלבושים חדשים בענין שץ' בכל, ובפרט שהדבר נעשה לשם מצוה, "ברוב עם הדורת מלך", וביחוד שמצוה זו מביאה גם להוספה בתורה, בתפילה ובונתנית צדקה – שעיל-ידי כל זאת מבאים שלימונות בכל העם כולם.

לאחר שיחה זו הורה לשיר את הניגון "פרוזות תשב ירושלים", ובמהלך השירה מחה כ"ק א"ד"ש כפיים בהתלהבות רבה כשהוא פונה לכל העברים ומלhib את הציבור.

כ"ק א"ד"ש המשיך בשיחה והסביר את תוכנו של היום הריביעי בשבוע שבו ניתלו המאורות, אשר דבר זה קשור גם לדברי המשנה ש"בתולה נישאת ליום הריביעי". הרבqi ביאר, שלמורות החושך של הגלות והירידת הגדולה, עומדים יהודים במגב של "בתולות ישראל" ולא, ח"י, במצב של העלווה אדונית זולטן", והיהודים יודעים שתכלית הירידה היא כדי שייהי "בתולה נישאת ליום הריביעי". בהמשך השיחה

להיות מעונש

ليل הסדר, לילה קדוש,ليل שימורים לכל בני ישראל לדורותם, היה מצופה מאנשיים קדושים ונשבבים כמו הראי הראוי' ב' ובנו הראי הראוי' צ' שההדרכה תהיה לבקש על עניינים שמיימים, הנהגה חסידית, כוונות הארץ' ז' צ'ל, להיות 'משכיל', 'עובד', שהוא מעולם האצילות... אך לא! הבקשה היא פשוטה למדי: תהיה בן אדם! זו ההדרכה של הראי רשי' ב' לבנו יחידו. זו הפסיקת הראוי' ב' בתחלת החיבור התורני הראשון. היה בן אדם!

ר' מענדל אומר למושפע שלו, 'אם תהיה בן אדם – אז תהיה בן אדם'. כמובן אתה פשוט צריך להשתקל, זה בטוח יצליח. תהיה בן אדם.

אספר היום על כמה שלוחים, שלמרות עיסוקם העמוס ויוםם הגודש בפעולות, כמעט כל ערב יש להם אירוע זה או אחר עם עשרות או מאות אנשים, ובכל זאת הם מצליחים לתת תשומת רב ראיה לכל אחד, והתוכחות הטובות לא מאחרות מלהגעים.

זכות תשומת לב של דקה אחת

ספר הרב יצחק גרווזמן, שליח הראי בראשו לציוו:

לפני מספר חודשים סייר לי אחד מחברי קהילת בית חב"ד, עובדה מרגשת. לפני 7 שנים, סייר החבר, נכנסתי לרגע לבית חב"ד לחפש פרוטופקט מסוימים בעניין קייטנה, והנה אותה, הרב גרווזמן, ניגשת אליו והתענינית מה אני צריך. התפתחה שיחה קצרה, ושאלת אם אני מאמין תפילה מדי יום. לא הסתורתי שלמרות שיש לי בית זוג תפילים, אני לא מקפיד להשתמש

רבים, להביא את הגאולה וכו'. אך ביחיד עם זה עלי לזכור כל העת את האיש הקטן המצויה בסביבתו, לא לדروس או לפגוע באף אחד בשעתות הקרב, לראות את צרכי הזולת, את רגשותיו, אם זו אשתו או השכן, ילדיו של השליח כמו שוטפיו ואו מתחריו בתחום השlichot. להיות בן אדם.

נתאר לעצמוני – בטור דוגמה – שליח קלשחו אי שם במרץ הארץ שמתכוון לחגיגת בר מצווה לבנו היקר, הוא מזמין מאות ידידים וקרובי משפחחה לחגיגה החשובה ובין השאר הוא מתקשר לרבי מוכר מכפר חב"ד ומדבר אותו מלבד אל, "מאוד חשוב לי שתגידי" הוא אומר לו. הרבי אומר שהוא מקווה להגיע. מגע יום בר המצוואה, הרבי עוסק מאוד באותו ערב וגם אשטו צריכה את המכונית המשפחתיות, אבל הרבי הרי הוזמן אישית ומכל הלב, לא נותרה אפילו ברירה לרבי, הוא הוזמן מוניה ונסע לבב המצואות.

ברוך ה' האולם היה מלא מפה לפה, בעל השמחה היה טרוד בקבלת כל האורחים, והנה מגיע הרבי מכפר חב"ד, הוא ניגש במאור פנים לומר מזל טוב לבעל השמחה, הלהلوح את ידו בשמחה... ומיד עבר לאורה הבא. מיזענו הרבי אפילו לא מצא מקום ישיבה, והרגיש נגע מהוסר

"הגדה" של הראי מלך המשיח – החיבור התורני – הראשון שכتب הראי – בהURA הראוי' תחת הכתובת המופלא הזה, תחת הציטוט "סדר הגדה", כתוב הראי "פעם אמר לי אאמו'יר: יוסף יצחק מידארך טראכטען (במשך הסדר) אויך זיין א מנטש, ווועט דער אויבערשטער העלפען. בפרט בעט פתיחת הדלת, ניט בעט קיין גשמיינט, בעט רוחניות". ובתרגם לעברית: הראי מצטט את הראי הראוי' צ', שאמר לו את דברי אביו (כ"ק אדמוני'ר הרשי' ב'): במשך Lil הסדר צרייך לבקש וליהל לזכות להיו' בין אדם', ובפרט בעט פתיחת הדלת לאליהו הנביא, לא בקש גשמיינט אלא לבקש רוחניות.

ויש לומר בדרך אפשר כך: א. Lil הסדר, לילה קדוש,ليل שימורים לכל בני ישראל לדורותם, היה מצופה מאנשיים קדושים ונשבבים כמו הראי הראוי' ב' ובנו עניינים שמיימים, הנהגה חסידית, כוונות הארץ' ז' צ'ל, להיות 'משכיל', 'עובד', שהוא מעולם האצילות... אך לא! הבקשה היא פשוטה למדי: תהיה בן אדם! זו ההדרכה של הראי רשי' ב' לבנו יחידו. זו הפסיקת הראוי' ב' בתחלת החיבור התורני הראשון. היה בן אדם!

הדרך של ר' מענדל פוטרפס

רב עופר מיוזוביין, משפטע ביישוב חב"ד בцеפת, סיפר פעם בהתועדות חסידית, כי בפעם האחרונה שזכה לדבר בטלפון עם המשפע ר' מענדל פוטרפס לפני פטירתו (ד' תמוז תשנ"ח) אמר הרב פוטרפס לר' עופר: "עופר! מה אתה רוצה שאני אברך אותך?" זה האחרון השיב כי הוא מבקש ברכה להיות בן אדם. ר' מענדל ענה לו בפקחות האופיינית: "אם תהיה בן אדם, אז תהיה בן אדם", כמובן, הכל תלוין בכך ובהתנהגותך.

ליהיות "בן אדם" זה אחד הדברים הכי חשובים, אך גם מהדברים הכי קשים בשליחות. מצד אחד השליך נמצא תמיד בתהלהות אש קודש של שליחות. המטרה הברורה נגד עיניו. הוא חייב להפוך את מוסדות, מפעל צדקה וחסד, לגיאיס כספים

מאת: הרב יעקב שמלביין

מנהל בית חב"ד בית שאן

השקייה ואני לא הסכמתי לעוזר, בכל זאת אתה רק בירכת אוטי. עובדה זו ליוותה אותי כל היום שלמחרת, וכתווצה המכ, כשהיינו שעט תפילה מנוחה, הרגשות צורך ללכת לבית הכנסת ולהתפלל. נשארתי גם לשיעור תורה ולתפילה ערבית, ומما אני לא מפסיק אף תפילה, אני הולך עם כיפה ושומר מצוות כל יכולתי".

סיפור נוסף על הרב קרניאל, שמעתי מפי שליח הרבי בנס ציונה הרב שגיא הרשר:

לפני שבועיים נערכה בגדירה הכנסת ספר תורה בבית חב"ד. הדבר פורסם מעוד מועד, לא רק בגדירה עצמה אלא גם בפורום השלוחים ובזהמנויות שנשלחו לכל השלווחים באיזור. אני עשתי ממש מיוחד, מספר הרב שגיא, ולמרות שהיה לי חופה ושני אירופים נוספים באוטו ערבית, הגעתו למספר דקות לכתיבת האותיות בספר התורה, בירכתني את הרב קרניאל לרוגל האירוע והמשכתי ליעיסוקי.

בשעה מאוחרת של אותו ערב, הופעתה לטובה שהתקשר אליו הרב קרניאל. "צלתלי לומר לך תודה שהגעת לאירוע" אמר הרב קרניאל. אני חייב לציין, מביר הרב שגיא, שזו דוגמה אמיתי של "להיות מענטשי", כי בדרך כלל אחורי אירוע מרכיב ומוישי שכזה, הדבר היכיطبع זה לומר קריית שמע שעל המיטה וללכת לישון. אבל הרב קרניאל לא שכח לטלפון לחבר שהקדיש מספר דקות, ולומר לו תודה. ישר כח שטרחת ובאת.

סיפור נוסף סיפר לי שליח יקר החפש בעילום שמו:

לא מזמן עמדתי לצאת מהבית לחיקית בגדירה, סיפר לנו סיפור נאה על תוכאה של התנהגות נכהנה, להיות מענטש: לא מזמן נכנס יהודי לבית חב"ד, ניגש אל הרב קרניאל ואמר לו: "שומת לב שכבר חי טהרה אני הולך עם כיפה? אתה יודע זהה בזכותך?" הרב קרניאל לא זכר איך זה בזכותו, והוא הקשיב לי היהודי בהעניןות גלויה. ומעשה שהיה כך היה:

ברח. אתה, הרב גרווזמן סיימת את השיחה בשאלת לבבית: "יהודי יקר, אם יש לך בבית תפילה, מודיע שלא תניח אותן?"

השיחה הסתיימה ואני הרכתי הביתה. לפני שהלכתי לישון שמעתי פתואם את השאלה מהדודה באזני, "יהודי יקר, אם יש לך בבית תפילה, מודיע שלא תניח אותן?"

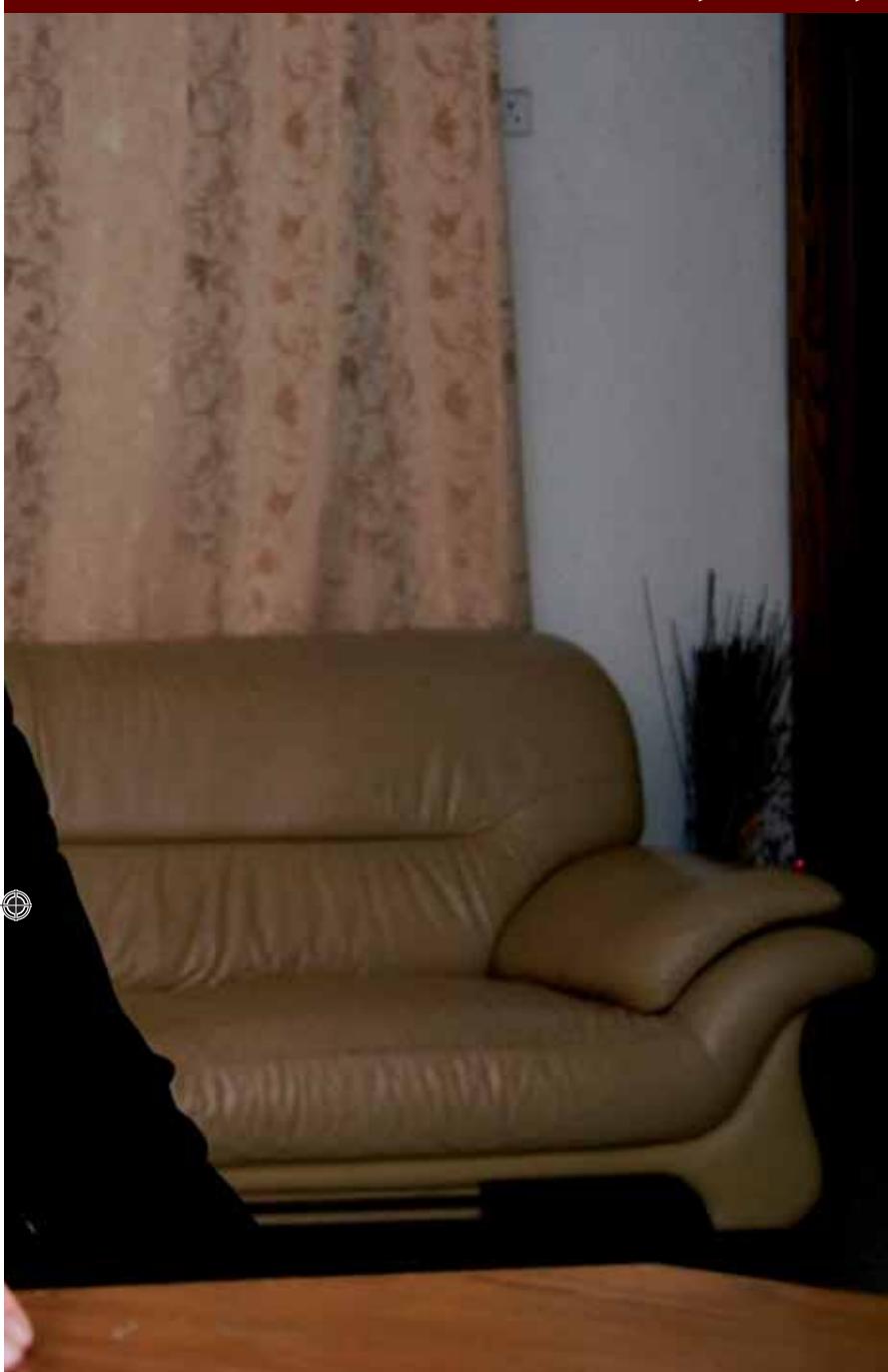
"יהודי יקר, אם יש לך בבית תפילה, מודיע שלא תניח אותן" אני הולך לעבודה, חזר מהעבודה, והשאלה לא עוזבת אותי. סופו של דבר הוציאי את התפילה מהארון

והתחלתי להניחן מדי יום בימי. מאו חלפו 7 שנים שהבחן לא החמצתי אף יום מלחה תפילה, והכל בזכות שיחה קצרה עם מעט תשומות לב והתעניינות... מוסיף ומספר הרב יצחק גרווזמן:

"לפני מספר שנים פתחנו במרכז העיר בית תמחוי גדול ומרכזי. בעל האיטליז הסמוך לבית התמחוי התנדג מאוד לפתחת המקסם, ובבדיקה שבאנו לתלות את השלט הגדל ברוב עם ובטקס הנגוי, והוא התרגיל לצעק, להשמי ולאיים, וכמעט שפרצה מרים. פניתי מיד לכל יידי ופעלי בית חב"ד שהיו במקום וביקשתי שלא ישיבו עמוק; למרות שאתה לחוץ להשיג מני לפני אחד לא תוקף אותו ולא עווין אותו –

הగאון החסיד הרב חיים יצחק לנדא, ר"מ בישיבת צפת

ערב חג הפסח, שהוא גם חג החינוך והגאולה, עליינו צפתה לביתו של הגאון החסיד הרב חיים יצחק אייזיק לנדא, ר"מ בישיבת צפת, מראשי קהילת חב"ד בעיר ובנו של אב"ד בני ברק, והעלינו שורה של שאלות בנושא חג הפסח ומהותו לגבי ימינו אנו, לגבי חינוך הילדים ומקוםם בליל הסדר, לגבי ההידורים והזהירויות הנוהגים בחג הפסח, עד כמה הוא השיעור - וגם זכרונות מבית הסבא הדגול הרב יעקב לנדא ז"ל, רב ואב"ד בני ברק • שיחת חג מרתקת

ראיין: מנחם זיגלבויים

"ויציאת מצרים בימינו הייא בהכרה על ידי"

ומראשי קהילת חב"ד בעיר - בראיון-חג מיוחד ל"בית משה"

משה שבחורוב

*** חג הפסח קרוב ובא. מה אומר חג הפסח, חג החירות, ליהודי וחסיד בשנת תש"ט ברמה היומיומית?**

אחד מנסנים עשר הפסוקים השוגרים בפי כל ילד ע"פ הוראת הרבי וככלנו אומרים זאת בהגדה "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא מצרים". עניינו העיקרי של יציאת מצרים הוא לזכור שזה לא משחו היסטורי אלא דבר שככל דור ודור, כמו שאדמוני' הרץן אומר בתניא בכל יום ויום. אין זה מאורע היסטורי שישיך לעבר, אלא דבר שצורך לחיות אותו מדי יום מחדש. בכל פעם מחדש יש לחיות מחדש את הנושא של יציאת מצרים ולדעת כי זה האירוע הזה שהיווה הכנה למtan תורה, הוא נוגע אלינו בפועל, כי הרי זה הוא כל הממציאות של היוטנו יהודים; זה תהליך שהתחילה מאברהם אבינו בברית בין הבתרים שבו נאמר יגר יהיה זרעך וכי ואחר כך יצאו מצרים, ועד למותן תורה שהווים הזה – מtan תורה – נהיית לך. אם כן, כל מציאותינו כיהודים ברוגע זה ממש נובע מהיציאה מצרים, כפי שנאמר בהגדה של פשת, "ויאלו לא הוציאנו הקב"ה את אבותינו מצרים הרי אנו ובנינו ובניינו הינו משועדים לפראה במצרים", דהיינו שברגע זה ממש, בחודש ניסן תש"ט, הינו יכולים להיות בביתם בעבדות אצל פרעה עם כל המשטמע לכך.

מחשבה וידיעה זו היא הגורמת לנו בזמן אמיתי להיות מסורים לרצון ה' ולמלא את המטרה של הנשמה בעולם.

בנוסף לכך, גם היום צריך כל אחד לצאת מהממצאים והגבולים האישיים שלו. העובדה שיהודי מעמיד נגד עניינו את היציאה ממצרים למרות כל קושי הגלות ששרר אז, ולענין בשיר היה נראת שאין כל עבד יכול לצאת ממצרים כדי, ובכל זאת בני ישראל יצאו נגד הטבע – כך הוא גם בימינו. אמן יש העלם והסתור גדול, ויש קשיים רבים, אם אצל כל עם ישראל ואם אצל כל אחד באופן פרטי, למרות זאת יש ליהודי את נתינת הכוח לצאת מהממצאים ולהרגיש עצמו 'בן חורין'.

*** איך אפשר להרגיש 'בן חורין' במעמד זהה של גלות אישית ופנימית שלא אחד שרויה בה, כאשר כל אחד סוחב את 'חbillותיו' עמו?**

זה הכוח של היהודי – להתרומות ולפסחות' מעלה המצב הגלותי בו הוא שרווי ולהרגיש בן חורין. חז"ל אמרים "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה". למרות שבפועל, באופן גשמי, יכול יהודי להיות במצב של קושי, העלם והסתור, אבל הוא עוסק בתורה

שכיהן כירב' בחצר הלויוואוישטייט בתקופה הנשיא החמישי, כ"ק אדמוני' הרשי"ב.

גם עובדה זו – שיוכתו למשחתת לנדא – זירזה אותנו להגיע לבתו בערב חג הפסח ולשםע לא רק תכנים של מושג מהתהונת החג והנהגותיו, אלא גם לגבי הנושא הכלורי הדרכיהם שנוקטים חסידי ליוואוישט בחג זה. ביחסנו לנצל את ההזדמנויות ולברר את הסיבות, הנסיבות, עד כמה, וגם: איפה לא.

מי שמכיר ولو במעט את משפחת לנדא, יודע כי מופלים הם בחומרותיהם הפסחיות – הן בדרישתם לפני חוץ, והרבבה-הרבה יותר מכך לפני עצמס – בשורה של זירויות המתבקשות בחג הפסח. היודרים אלו הגיעו מבית הסבא הגאון הרב יעקב לנדא, כפי שהוא עצמו ראה בביתו כ"ק אדמוני' הרשי"ב נ"ע.

דווקא בשל כך היה מפתחו לשם את הרב לנדא מצפת מדבר בזיהירות על גבולות ההידור, ועל הזיהירות היוטר-גדולה הנדרשת בלhalbיא את שמחת החג אל הבית, עם כל המשטמע לכך. שיחה זו וחדודה את האבחנה הדקה בין ההחמרה העצמית בהידרים, לבין ההידור הגדלן יותר במצוות אהבת ישראל וכבוד רעהו, שתוקפו לא רק בשמנות הוסיףה נדבך באבחנה שבין מה ימי החג, אלא בכל ימות השנה. היא שכותב בשולחן ערוך, לבון מה (לא) כתוב באותיות של אש בשולחן ערוך החמיší.

הרב חיים יצחק אייזיק לנדא גם ידוע כמעט שפטיו שושנים נוטפות מ/or, ובפרט בכל הקשור לנושא של חינוך הילדים כמו גם האמונה והציפייה לביאת משיח צדקון. עבר חג הפסח שהוא גם חג החינוך וגם חג הגאולה, היה אכן הזמן המתאים ביותר לעלות צפתה לשעה ארוכה של שיחה מרתקת ומאלפת עם הרוב לנדא.

מנחים זיגלבאים

ימים אחדים לפני פסח, העליה לצפת היא סוג של חוויה, לא רק בכלל גוון הירוק שמלא את הצפון מכך, גם לא בכלל פרחי החרציות הצחובים שמוסיפים לתמי צבע סגוניים במשועלי הדרכיהם ובכל מקום. בעיצומן של הכנות לחג הפסח, נקשרו בבתו של הגאון החסיד הרב חיים יצחק לנדא, והוצאו אותו מתוך מטבח הפסח שהוא עסק בהכנותו.

הרב חיים יצחק אייזיק לנדא הינו דמות גבוהה ותמירה, משכמו ומעלה, לא רק במובן הפיזי. בתפקידו הרשמי הוא מכון כר'ם בנגלה בישיבה הגדולה הממוקמת בעיר, אך בפועל, הוא הרבה מעבר לכך.

הרב לנדא הינו אישיות מוערכת בקהלת חב"ד בصفת בפרט ובקהלת חב"ד בארץ ישראל בכלל. ובאים מבקשים להתייעץ אליו בנושאים רבים ומגוונים, כמו חינוך, שלום בית, ענייני רפואיים כמו גם בפסקין הלכה בעת הצורך.

אם בתפקידו הרשמי הוא משמש כר'ם בנגלה, הרי שהשפעתו היא הרבה מעבר לכך. היותו חסיד בן חסיד בן של חסיד בעל תובנות חסידיות רבות, הביאו לו לכך שרבים מבקשים לקבל את השפעתו החסידית המפכה ממנו מתוך חביבות ונימונות, ומתוך אהבת ישראל מופגנת. זו גם הסיבה לכך שגם שם מבלי שרצה בכך, הוא הפך לאחת מדמויות המופת בקהלת חב"ד בصفת.

אל עיר הקודש זו הוא הגיע כבר בתור בחר, כאחד מהתלמידים של השלחנים בישיבה, ומאז הוא נשאר שם עד עצם היום הזה. במשך שנים מספר עמד בראשות הישיבה לצעריהם שהוקמה על ידי הרב ליביל קפלן ע"ה, ועם סגירתה עבר לתפקיד בישיבה הגדולה.

הרב לנדא עוסק גם במערך הנסיבות הצפוני של אביו, הגאון החסיד הרב משה יהודה ליב לנדא, רב ואב"ד בני ברק, וממי ששמו יצא לתקופה ברוחבי העולם בזכות מערכת הנסיבות הקפדיות והמהודרת שהוא עומד בראשה, אותה הקים הסבא, הגאון החסיד הרב יעקב לנדא ז"ל, מי

גלויה, מקבלים את הכוחות והחיות מהרבי. מאידך גיסא – אדרבא, מן הרاوي לקשר עוד ועוד יהודים לרבי, שהוא נשיא הדור והראש שבדור, כדי לקבל את ההשפעות באופן הטוב ביותר.

• **ההשוואה של הרבי כמנהיג הדור** למשה ובניו שבדורו, מחייבת לבארה 'הקבלה' גם נוכח המצב הנוכחי, כאשר לאחר משה ובניו התמנה יהושע, ואילו בדורנו הרבי ממשיך להנהייג את הדור באופן של העלם והסתור. **כיצד אפשר להסביר זאת?**

הרבי בדורנו כמשה בדורו, כך היא העובדה, והרבי הוא משה ובניו שבדורנו. לעצם שאלתו – זו אכן שאלה קשה שאין לנו עלייה תשובה, וזה מסוג השאלות שאין לנו יכולת להבין או לתת עליון תשובה, בדיקן כמו שהרבי אומר על עצם עיכוב הגאולה, שאין לנו תשובה מדווד היא מתעכבות וזאת למרות שאינו מסכימים לעיכוב זה, אבל כך הקב"ה רוצה, ועלינו לבקש ולהפצר.

నכו שמאז ג' תמוז איןנו רואים את

על חג הפסח תשס"ט: כל מציאותינו כיהודים ברגע זה ממש נובע מהיציאה מצרים, וכפי שנאמר בהגדה של פסח, "ויאלו לא הויציאנו ה' הרוי אנו ובנינו ובני בנינו היינו משועבדים לפרעה במצרים", דהיינו שברגע זה ממש, בחודש ניסן תשס"ט, היינו יכולים להיות במצבם עבדות אצל פרעה עם כל המשתחמע מכך.

אין כל ספק שכלי היהודי ויהודי יכול (צריך) לצאת מצרים במידה השicketת לו, והוא אכן מקבל את הכוחות שלו מהרב. זכו חסידי חב"ד המקוריים למשה ובניו, לרבי, לקבל את החיים והכוחות בצורה גלויה וישראל ובהשפעה מרובה. אמנם גם אלו שהתקשרות שלהם אינה בצורה

שמרימה אותו מעל קשיי היום יום, הוא חי בעניינים רוחניים, אזי הוא מקבל את הכוחות להתרומות.

כן הוא גם בעניינו: זה הכל שמקבל כל יהודי ביציאת מצרים האישית שלו – להתרומות מעל המיצרים והגבאים ואז להרגשי 'בן חורין' באופן של "בכל יום ויום חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא מצרים".

• **אבל כיצד מקבלים את הכוחות להתרומות וליצאת מאותם מצרים כאשר קושי השعبد האישי מكيف כל אחד ואחד מatanot?**

אם נביט שוב ביציאת מצרים הקדומה, אנו יודעים כי היה נעשתה בפועל על ידי משה ובניו דווקא. אמנם הקב"ה יכול היה להציגות לעם ישראל בחגיגות ישירה ולהוציאם מצרים, אף על פי כן בחר לעשות זאת על ידי משה ובניו דווקא, ולא רק זאת, אלא גם עשר המכות וכל תהליך הגאולה שנמשך על פני זמן, היה על ידי משה ובניו דווקא. כך גם במלחמות עמלק, הניצחון היה תלי בידיו של משה ובניו, וזאת מפני שככל דבר בעולם הגשמי שלנו תלוי בשניה הדור שכן דרכו עוברות כל ההשפעות. גם נתינת התורה והמצוות היו על ידי משה ובניו בבחינת "אנכי עומד בין ה' וביניכם להגיד לכם את דבר ה'".

את הכוח הזה של לזכור ולהיות מחדש את יציאת מצרים, הוא יונק ומתקבל ממשה ובניו שבדורו דווקא. אמנם הקב"ה היה מנהיג את העולם, אבל השפעת השפע הוא על ידי משה ובניו שבדורו.

שם שיציאת מצרים לא הייתה מאורע חד פומי, אלא בכל דור ודור – כן הוא בדורנו; הכוח של כל אחד מatanot יצאת מהמצרים והגבאות שלו ("יציאת מצרים"), הוא על ידי התקשרות אל משה ובניו, נשיא הדור ומהנו, הרבי, שהוא אשר נותן את הכוח והחיות לצאת מהמצרים האשים, וזה מגע על ידי התקשרות לנשיא הדור.

• **יציאת מצרים הרי שייך לכל אחד ואחד מבני ישראל.** אם את הכוח ליציאת מצרים האישית מקבלים מנשיא הדור, כיצד אנשים שאינם חסידי חב"ד ואינם מקודשרים לרבי, זוכים לצאת מצרים בדורנו אנו?

אדמו"ר הוזקן כבר השיב על כך בספר התניא, שכלי היהודי שייך ומקשר לנשיא הדור ומתקבל ממנו השפעה בצורה 'פנימית' או בדרך 'אחריות' אבל כולם מקבלים השפעה וכוחות לעניינים השונים.

"והגדת לבך" זו מצווה המרכזית של הלילה הזה ועליה בניו כל הלילה הזה. יש לתת את הדעת אל הילדים בליל הזה ולהסביר להם את ההגדה בוצרה קלה ועימה באופן שיבון לכולם. אמנים יש לקרוא את הנוסח המקובל בהגדה, אבל יש לעזר מדי פעמיים בפעם והסביר בשפה פשוטה ככל האפשר כדי שהילדים יבינו ויגלו עניין.

זכרנו שלקראתليل הסדר הראשון שעשיתי בביתי עם משפחתי, התכוונתי לסדר' מראש. ישבתי עם ההגדה וסימנתי לעצמי מה להסביר באיזה קטע, אלו שירים לשיר, ואיפה לסת דשים, והכל כדי שהילדים ישארו ערים וייהו שותפים מלאים ליל הסדר ולסייע יציאת מצרים; שבינו עד כמה משמעותה של יציאת מצרים נוגעת גם לנו; ואם הקב"ה לא היה מוציא אותנו ממצרים, הריABA היה עובד גם היום בעבודת פרץ קשה מחוץ לבית, ואמא גם היה הייתה נאלצת לעבוד עבודה קשה עבר אחרים, והילדים עצם היו מתגללים בשדה תחת עשבים ושיחים לא הורים, מתוך סכנה גדולה וכו'. כמובן, יש להמחיש את הדברים לצורה הכי פשוטה, והכי קרובה למושגים של ימיינו ולא כמליצה.

יש מקומות שונים לבאר פירושים על גבי פירושים ולבדות תילי תילים של ביאורים על ההגדה – אך צריך לזכור שלא זה העיקר, אלא יש לשבת בסבלנות עם הילדים ולהסביר להם באופן הקל והਮובן ביותר.

ידוע לי על אחד המהנכים פה בשכונת חב"ד בפתח, שówi שנה בלילה הסדר הילדים עורכים בבית מעין הצגה על העבודות של יציאת מצרים ועל הבריחה מארץ מצרים באופן שホールדים חיים' את זה. נכון שלא כל אחד יכול לעשות את זה והוא אב בודאי שיש לתת את הדעת להסביר הדברים לצורה פשוטה ומובנת לכל.

- אנחנו משוחחים בנושאי חג הפסח, מבלי להתעלם מהעובדת שאותה הנכם בנים וננדם של הגאון הרב משה יהודה ליב לנדא, אב"ד בני ברק, והגאון רבי יעקב לנדא ז"ל, שם נודע לפניו הטע בערך של ההשכמה הקפודנית שליהם במשמעות השנה, ובפרט בחג הפסח. ובאים שוואלים מודיע יש להדר כל כך בחג הפסח בוגר למאכלים, ומודיע בעצם אי אפשר לאכול כל מאכל הנושא כשרות מצרים להיות לו לעם סגולה. מהודרת עלייה אנו סומכים בכל ימות השנה?

על י"א ניסן: ב"י"א ניסן זכינו וקובלנו את המתנה הגדולה והחשיבות ביוטר שיכולה להיות – הרב, ואנו צריכים להודיע קבל עם ועולם על המתנה הגדולה והנפלאה שדורנו קיבל, אשר כל ההשפעות וההמשךות עוברות דרך הרב, ובריבוי עצום, וזה על מנת שכולם יוכל להשתמש זה להתקשר לרבי על ידי לימוד תורהתו, לקיים הוראותיו ועל ידו זה יהיה שפע של ברכה והצלחה הן בעניינים הרוחניים והן בעניינים הגשיים

הרבי בעיניبشر, ונכוון גם שהנהגה בימיינו היא באופן שאיננו רואים את הרב – אבל ברור כל בר דעת, שהרב ממשיך להניג אוננו כמו מאז ומוקדם גם היום, אלא שבאופן שונה, אבל עצם ההשפעה לכל יהודי כמו גם נתינת הכהן, נשכחת כמו פעם, וביתר שאת.

למה רצה הקב"ה שהדברים יהיו באופן זה? אני יודע ואף אחד מתנו לא יכול לדעת על מה עשה ה' בכח. למה צרכיהם הגיעו לאולה דווקא מזמן שבת תש"ל, שרה התרגשות גדולה לקראת סיום ספר תורה של משה. החתרגשות הקיפה את חסידי חב"ד בכל העולם. הרבה חסידים נסעו אז לרב כדי להיות במעמד המויחד הזה; כולם היו בטוחים שהנה הרב מוגלה. היו גם כמה מזקני החסידים שלא אהבו את כל הירש' שנוצר באותו יום סבב העניין.

שמעתי בשם המשפע חיים שנייאר זלמן קוזלינר (חו"ק), שציגט באותה אמרה המקובלת מפי הבуш"ט, כי לפני הגלות המשיח, יהה מצב העולם שלא יהיה בו נשיא, ומילא אין חששתהיה בעת הכתירה של משה. לא מעט אנשים התרעמו עלי, כיצד אפשר להתבטה והנפלאה שדורנו קיבל, אשר כל ההשפעות וההמשךות עוברות דרך הרב, ובריבוי עצום, וזה על מנת שכולם יוכל להשתמש במתנה זו להתקשר לרבי על ידי לימוד תורהתו, לקיים הוראותיו ועל ידו זה יהיה לכל אחד ואחד שפע של ברכה והצלחה הן בעניינים הרוחניים והן בעניינים הגשיים, שכולם נשכים על ידי משה שבדורו, שהרי נתינה תורה ומצוות היה עיי' ובזכות משה. ירידת המן וכוריה היה עיי' ובזכות משה. "זוכרת שה' אלוקיך הוא הנוטן לך כח לעשות חיל", יהודי יכול לעשות את ההשתדלות, את הכוח הקב"ה נתן לך נשייא דורו, "אנכי עומד בין ה' וביניכם להגיד לכם את דבר ה'". משה רבינו נמצא ירידת המשך זמנו ורב כל כך, אך בודאי שגם זה כך, זהו רצונו של הקב"ה ועלינו לדרוש ולתבע את התרבות של הרבבי באופן הנראה ונגלה כפשוטו.

- **העובדת שחסידים חוגגים את י"א ניסן, יום הולדתו של הרב,** מה בעצם המשמעות של זה בתקופה הנוכחית בה אין רואים את הרב?

בשנה שעברה נשאתי דברים בכינוס המרכזוי לכבוד י"א ניסן באיצטדיון רמת גן, ועסקתי במהותו ובעניינו של י"א ניסן בימיינו. ציטוטי את דברי הגורא ש"הנוטן מתנה לחברו צריך להודיע". הסיבה לכך היא כדי שידע מקבל המתנה להשתמש במקרה. כך הוא גם בזמננו, ב"י"א ניסן בו הקב"ה הוציא אותנו מעדות הארץ זכינו וקיבלנו את המתנה הגדולה והחשיבות ביותר שיכולה להיות – הרב, ואנו צריכים

מה נשתנה משנה עברה, עניתי לו שבסנה עברה היה זה גדר של "אל יחמיר לאחרים", אך בשנה זו הריחו בבחינת "זה יחמיר לעצמו" ומן הרואין שינהג על פי החינוך שקיבל בישיבה, להיזהר עד כמה שאפשר מכל מוצרי תעשה כפי שה Kapoorיו מליבואו ויטש.

חשוב לזכור שפסח הוא חג, ובבית צריכה לשורר אווירה של שמחה, ובפרט בחג החירות.

דברים אמורים גם לגבי ילדים – מותר בהחלט להקל עליהם בעניינים שונים ולא להכבד עליהם בחומרות החג. ילדים אינם צריכים לאכול כל החג ביצים ותפוחים אדמה; אדרבא, צריך להאהיב עליהם את החג כדי שייהיה חג שמח ושיזכרו אותו לטובה כל השנים.

זכורי שילדים אכלנו בבית הסבא עוגיות הקשורות לפסח שיזכרו בבית חrossoת. כמו כן סבטא ע"ה הייתה אופה עוגות בשביבנו. אנשים כיוון שהוא השתמשה בקמח תפוי"ה היא נזהרה לאפות את העוגות מהוזע למטרת פסח, אבל בכל זאת וה מוכיה כי אין להחמיר עם הילדים על קוצו של יו"ד. בכלל, עם כל הזיהירות והחומרות שה Kapoorיו מתחזק בבית הסבא, עם הילדים פחות הקפידו.

• כאשר מזכיר את בית הסבא, בודאי זכורים לך חגי פסח שעשו בבית אביך שליט"א ובבית סבך הגאון הרבה יעקב לנדא"ל. תוכל לספר קצת על ההווי המשפחתי בחג הזה?

במשך שנים רבות אכן חגנו את ליל הסדר בבית הסבא. למרות שהיה היהודי מזור מעם, הוא עשה הכל והשתדל שהילדים יתפסו מקום מרכז בשולחן ליל הסדר לקים את מצוות "והגדת לבן". כלל ילד קיבל את המקום שלו, כל ילד שא' מה נשתנה וocols הקשיבו לו בתשומת לב. היה גם מקום לשאלות של הילדים במהלךليل הסדר.

גם כאשר אבי ישב עם הסבא בלילה הסדר ולפעמים עסקו בעניינים גבויים בביורי ההגדה על פי אמרוי חסידות עמווקים, הרי שהוא נתן מקום רב לילדים לשים לב לשאלותיהם ולדבריהם. חילקו לנו אגוזים כדי ששאל שאלות, ואף נתנו לעשנה' וocols הקשיבו לו בתשומת לב. היה לנו לשחק בהם. ואם אנשים שיחקנו בהם על הרצפה, שזה מקום שיש בו חשש לחמצז, ונצטוינו קודם שחזרנו לשולחן הסדר לשטוף ידיים וכוכו, אבל בהחלט שדאגו שתהיה אווירה טيبة ומיוחדת.

• זכורה לך תמונה מיוחדת מיל

על ליל הסדר במחיצת הסב

והאב הדגולים: למרות שסבא היה מורה מעם, הוא עשה הכל שהילדים יתפסו מקום מרכזי בשולחן ליל הסדר לקים

את מצוות "והגדת לבן". כל ילד קיבל את המקום שלו, כל ילד שאל 'מה נשתנה' וocols הקשיבו לו בתשומת לב. היה גם מקום לשאלות של הילדים במהלך ליל הסדר. גם כאשר אביו ישב עם הסבא בליל הסדר ולפעמים עסוק בעניינים גבויים בביורי ההגדה על פי אמרוי חסידות עמווקים. צורת התנהלות המדורות והלולים בימיינו בהם נוותנים לתרנגולים חמץ על קליפות ממש,סביר להניח שנדק חמץ על קליפות הביצים. ולגביעם שאלתך: אצלנו בבית הקפידו מאי בענייני פסח, שכן עיקר החומרות שנהגו אצלנו בבית הגינו מפני שראה בבית אדמוייר הרשי"ב; בידוע סבי הגאון החסיד הרב יעקב לנדא כיהן כירב החצר, ושם נהגו בחומרות שונות אותן אימץ גם אצל והן עברו במשפחהנו.

אכל בלי תלינו. כלי הבישול עצם בודאי הם יכולים להשמש. אין עניין להחמיר על חשבון שלום בית או אווירה טובה ומוסיפה שתשרור בביתינו החג. יש אצלנו באנ"ש הרבה משפחות מסווגים שונים, וצריך מאד להיזהר בזיהה. יש הנוהגות ויש הירויות שאחננו נזהרים בפסח, אבל דבר ראשון אדם צריך לחג של מריבות, דאגה מתמדת וקושי. אני אומר את זה גם לבחרים מהישיבה אצלנו [ישיבת חח"ל בצתפט], אשר יש מהם שמניגים מבתים שם מחמרירים פחות מכפי שהם למדו בישיבה, והם שואלים כיצד עליהם להתנהג בבית הוריהם. יש בתים משתמשים בתבלינים בעודם בלילה או בשעתם בלילה נעשה בתעשייה; האם מותר להם לאכול מטבחילים אלו? נאכלו ובושלו תבשילים אלו?

אני אומר להם חד משמעות שכן. אם בבית הוריהם משתמשים במוצרי תעשייה יש לשים לב שיהיו בהכשרים מהודרים, אין לעורר מריבות ומדיניות בשל כך גם אם הם עצם לא יאכלו מהמאכלים, וverbom יכינו

ראשית, האיסור של חמץ בפסח הוא ממש. אפילו גורגר קטן של חמץ שנכנס לתוך סיר גדול, איינו בטל כלל, מה שאין בכך איסור בשאר ימות השנה. בנוספ' לכך, הרי ידועים דברי הארץ"ל שמי שנזהר מחייב בכלו בפסח, זוכה שלא לחוטא בכל ימות השנה, ולאו מילתה זוטראה היא.

• אנשים מאכימים לעצם חומרות שונות ומשונות. כמה הוא השיעור להחמיר? איפה יודיעים שהחומרה היא סבירה ואיפה היא רק בשביב החומרה? והרי ידוע הסיפור על אדמוייר הרשי"צ שהקפיד על בחורים שלא טכו על דעתה של שבתו הרובנית רבקה ושטפו ביצים לפסח...

אם הזכרת את נושא שטיפת הביצים לפסח – הרי שבימינו בודאי יש לשטוף את הביצים לפני פסח, שכן בימיינו אי אפשר כמעט שלא ידבק משה-חמצץ על קליפות הביצים. צורת התנהלות המדורות והלולים בימיינו בהם נוותנים לתרנגולים חמץ על קליפות ממש,סביר להניח שנדק חמץ על קליפות הביצים.

ולגביעם שאלתך: אצלנו בבית הקפידו מאי בענייני פסח, שכן עיקר החומרות שנהגו אצלנו בבית הגינו מפני שראה בבית אדמוייר הרשי"ב; בידוע סבי הגאון החסיד הרב יעקב לנדא כיהן כירב החצר, ושם נהגו בחומרות שונות אותן אימץ גם אצל והן עברו במשפחהנו.

בליבואו ויטש אכן הקפידו יותר על ענייני פסח מאשר בשאר המקרים מהטעמים שהזכיר לעיל. אך כאן יש לתת את הדעת להיזהר ביזotor עם החומרות השונות, שלא להחמיר יותר מדי שלא כדי החורין, על מנת שלא להפוך את הפסח לחג של מריבות, דאגה מתמדת וקושי. אני אומר את זה גם לבחרים מהישיבה אצלנו [ישיבת חח"ל בצתפט], אשר יש מהם שמניגים מבתים שם מחמרירים פחות מכפי שהם למדו בישיבה, והם שואלים כיצד עליהם להתנהג בבית הוריהם. יש בתים שמשתמשים בתבלינים בעודם בלילה או בשעתם בלילה נעשה בתעשייה; האם מותר להם לאכול מטבחילים אלו? נאכלו ובושלו תבשילים אלו?

אני אומר להם חד משמעות שכן. אם בבית הוריהם משתמשים במוצרי תעשייה יש לשים לב שיהיו בהכשרים מהודרים, אין לעורר מריבות ומדיניות בשל כך גם אם הם עצם לא יאכלו מהמאכלים, וverbom יכינו

למשיח רגע אחד קודם... לא מדובר על כך שהחומר צריך למקום בחמש בבוקר, שכן יש להקפיד לפועל כרגיל וכי, ולחווית בצורה מסודרת ובריאה, אבל כשמגיעים למקום של שאלה, החשיבה צריכה להיות בצורה כזו שאנו חים ומרגשימים שימוש יכלול להתגלות בכל רגע ממש.

כך לגבינו בחורים וכך לגבינו כל חסיד – מצד אחד אין לשנות מסדרי החיים. אנחנו בעיצומים של ניקיונות הבית לפסח, ובஸלים אוכל לפסח על אף שאנו מוקוים ומאמינים משמש יתגלה בכל רגע ואזוי נהיה בחג בירושלים, כי כך הקב"ה רוצה שהחחים יתנהלו בצורה מסודרת – אבל מאייך גיסא, החשיבה צריכה להיות שימוש שמייחץ צרייך לבוא בכל רגע, כי כך התורה מצווה עליינו לחשוב, כך הרב רוצה שנחשוב.

• אם כן, איך חיים את העובדה שימוש יכלול להתגלות בכל רגע לא בגל ציווי התורה או בגל רצון הרבי, אלא שנרצה באמת לחשוב בכיה, שזה יבוא מותכו ברמה אמיתית כמו שאנו יוזעים שעוז מעת נלך למנהה?

זו נקודת קשה שאכן צריך לעבוד עליה; כי כשאנו יודע שעד שעתים אלך למנחה, כי אטמול הלכתית להתפלל מנהה וגם שלושים, אז כך יהיה גם היום.

כשמדוברים על משיח, יש קושי אמיתי, שכן גם אטמול אלמתתי משמש יבוא והוא לא הגיע, וגם שלושים האמנתי שהוא יגיע – והוא לא הגיע. זה הקושי. אסור להתרגל למצב. אבל אם בכל זאת ציוו לנו לעילו לשמש יכלול לבוא בכל רגע, אז נתנו לנו גם את הכוח, וצריך להתנהג באופן שיתן לנו את התוחשה והאווראה שימוש מגיע כל רגע, ולא במליצה.

הרב אמר שהדרך הטובה להביא את משיח היא על ידי לימוד תורה בענייני משיח ונואלה. הדבר תקף במועד אצל יושבי הארץ שאלצטם החיות היא בתורה, ועליהם לנתק את החיות שלהם לאולה ומשיח באמצעות לימוד ענייני גאולה ומשיח. כך גם בחגי היום יום, כל אחד יחשפ' אצלו את הנקודת איך הוא יכול לתרגם את משיח בחיי היום יום, איך הוא יכול להרגיש את המוכנות והציפייה שלו שימוש בכל רגע זה מגיע מחשיבה וממעשים שאדם עשה בהכנה לביאת משיח.

ישבנו פעמיים בתוועדות בישיבה. סיפור רודף סיפור, עוד עניין ועוד קטע בשיחה, ובאייזה מקום מתגנב לו הרהור, אולי

על החומרות והידורים בחג

הפסח: בליבואוויטש אכן הקפידו יותר על עניינוי פסח מאשר בשאר המקומות מהטעמים שהזכיר לעיל. אך כאן יש לתת את הדעת להיזהר בויתר עם החומרות השונות, שלא להחמיר יותר מדי שלא כפי הצורך, על מנת שלא להפוך את הפסח לחג של מריבות, דאגה מתמדת וקושי. אני אומר את זה גם לבחורים מהיושבה אצלנו

ומשיח עדין לא יתגלה. אנשים טובים באיזה פרק זמן אנו נמצאים, אףה אנחנו עומדים בתהיליך?

הרבី מהנץ אותו בכל השיחות, אסור לנו להסכים או להרשאות עצמנו לחושב שאי יכול עוד יומם לעבו מבל שמשיח יבוא. אנחנו אכן מחייבים בכל רגע שימוש יגיע. כשהרבី דבר בשיחת כ"ח ניסן שיכל להיות אפשרויות שיש יהודי שחושב שהיום לא יבוא משיח וגם מחר וכוי, היו החסידים בתדheimerה הרבה. אף פעם לא שמעו מהרבី סגנון כזה שידבר על אפשרות – אף כי בצורה של שלילה – שימוש לא יגיע היום. כי באמת הרב החריר בנו כל השנים את העניין שככל רגע ונואלה להיות על משיח, וממילא השאלה יכול להיות על העבר – למה עבר כל כך הרבה זמן ומשיח לא הגיע. אבל השאלה לא יכולה להיות על החיבור שלנו גם כי זו צורת החיים שהרבី זמן רב ח'י. אנחנו מחייבים למשיח כי זה חייב להיות שלונו וגם כי זו צורת החיים שהרבី חינך אותנו – לחיות עם העובדה שימוש מגיע בכל רגע ורגע.

זכורני שבימים בהם הרב בירק'א' רב על בית משיח, קיימנו פעמיים התוועדות בישיבה עם הבחורים, ודובר על הנושא של חיות עם העובדה שימוש יתגלה בכל רגע ורגע. כשרציתי להביא דוגמה מוחשית לכך, אמרתי שאם בחור מגיע למקווה, אם הוא חי באמת בחורו, ודבר על הנושא של המשיח ורגע. הרוי הוא ייכנס קודם לטבילה ורבק לאחר מכן להתרחק, כדי להיות טהור ומוכן

הסדר אצל הסבא?

אני חשב שפתחת הדלת לאליו הנביה הייתה מעמד מיוחד. אלו הילדים הינו נגישים לפתח את הדלת וכולם היו נעמדים (לא היו נעמדים בשעת אמרת שפוך חמוץ), אלא רק בעת הפתיחה היה חזרה בתרגשות על דבריו של אדמור'ר הרשי'ב נ"ע שהוא עצמו שמע ממנו בבית הרב בזמנן מזיגת היין חוזרת לבקבוק, שהיין הזה הוא בודאי יין פגום, ככלומר יין שבودאי שתה ממנו אליו הנביה.אמין היה הסבא מוסיף זה יכול היה הרב לומר, אך אכן... אבל בכל זאת הייתה תחושה של 'להורי' את העניינים עד לפועל ממש.

אגב, הקשר של הסבא עם הרב הירושי'ב היה כל כך עצמי, עד שכמה פעמים הוא זכה לגילוי של אדמור'ר הרשי'ב. זה היה ניכר עליו בעיתים מיוחדים, וכשהיה היה קורה נעה מה שמחה הייתה שורה על פניו.

אני זכר שבתקופה שהסתבאת הייתה חולה מאד ושרה אויריה קשה בביתו. באחד מאותם ימים ראיינו את פניו שמחות ביויתר, והיה במצב רוח מרום. הבנו שכנהה זכה לגילוי של הרב הירושי'ב. כאשרנו אותו על כך, הוא אישר שאכן ראה את הרב הירושי'ב...

• יש אנשים שמרגשימים שהלילה הזה הואليل נעלם ומרומם 'ליל שימוש', ולאليل של 'זוטות', ואשר על כן, כל ההנאה של 'להתעסק עם הילדים' בשפטם, אין אלא בזבוז של הזמן היקר והנעלה הזה...

ادرבא ואדרבא, עליהם לדעת שהמצווה העיקרית בליל זה היא מצוות "והגדת לבןך", וזה עוד לפני מצוות אכילת מצה ואכילת מרור. בחסידות אנו לומדים שלתפס את דרגת עצמות ומהות זה דווקא על ידי פעילות גשמי שנעשית ברמה הכי תחתונה כי דווקא ממש מתחילה כל העניינים "כשהוא מגיבחו – מגיבחו מלמטה". גם בליל הסדר, דווקא סיפור יציאת מצרים לילדים באופן הכי פשוט והכי קל, זו הדרך הנכונה לתPOSE את הדרגות הגבותות של הלילה הזאת,ليل שימורים.

+ • עוד י"א ניסן עבר, עוד חג פסח חג החירות, עוד כ"ח ניסן. הזכרתם קודם שמצד אחד אסור להסכים לעיבוד בנואלה ומצד שני יש כמיהה. מי האמין שמאז שיחת כ"ח ניסן עברו עוד ח"י שנים

בשנת תש"י, הציבור יצא בריקודים ברחוב מתוך שמחה, כולל גם הציבור החדרי בבני ברק. זה היה בשנים שלאחר השואה האiomה, ואנשים הרגשו שסוף סוף יהיה מקום בטוח ליהודים בארץ ישראל. הייתה שמחה גדולה. אבל ספר כי הוא עדין זכר את סבא עומד בחולון ובוכה. הוא התפלא ושאל לו לפרש הבהיר, אז הסבא אמר בשם הרב הראשי, שאם לציונים תהיה שליטה בארץ ישראל, הם ידחו את התגלות מישיב בחמשים שנה, ועל כך הוא בכח.

סבא חי עם הציפיה המוחשית למישיב, וכשהוא שמע דברים כאלה מפי הרב הראשי – דברים שהוא לך כפשוו כמי שראה כמה פעמים על בשרו – הוא כאב את זה באופן ממשי.

שעה לפני פטירתו, הוא שכב במיטתו שבבתו, והגינו יהודים רבים מבני ברק כדי להתרברך. הם עברו בזאת אחר זה. קודם לכן הוא בירך כל אחד מבני המשפחה ונפרד מהם, ולאחר מכן בירך את הציבור שעבר לידיו. המצב היה קשה והוא הבינו בדיק באיזה מצב הוא נמצא, שעלה קלה לפניו... ובכל זאת הוא איילל לכל אחד ואחד שנכח יחד להתראות עם מישיב. והוא לא אמר את זה כלפי חוץ בלבד, אלא כי והאמין בזאת ייחד לעתיד הוא יזכה לקבל אתכם ייחד פנוי מישיב. זה נקרא לחיות עם מישיב. עד הדקה האחרון ממש.

אכן אנו מקושרים לרבי ומקבלים ממנו כוחות לחיות מישיב כפשוו הן ברשות הלב והן במעשהם בפועל וכולנו מצפים שבשנה זו ונקריב קרבן פטח בבייחמ"ק וככיאור הידיע על האמרה בסיום ההגדה "לשנה הבאה בירושלים" שאין הכוונה شبשנה הבאה יבוא מישיב אלא מישיב מגיע ברגע זה ממש ובסיום השנה הבאה כבר יהיה בירושלים.

ציפייה אמיתית לגאולה:

כשמדוברים על למידה ענייני מישיב וגאולה, הפירוש הוא לא רק כפשוו שצורך ללמידה עניינים המבאים את נושא הגאולה, אלא ללמידה גם נושאים אליבא דנפשיה. כמו שלומדים ביוםים אלה הלכות פסח, איך צריך להתנהג בפסח, איך להישמר מחמצ' וכו', כך צריך ללמידה ענייני מישיב; איך צריך להתנהג כشمישיב יבוא. זה אומר שצורך שצורך ללמידה הלכות המתאימות לתקופת הגאולה, כמו הלכות טומאה וטהרה בהם נוצרך להיזהר לעתיד לבוא, כמו גם ללמידה הלכות קרבנות.

הרי הנושא יהיה מותרגם אצלנו ברמה הפרקטית בחיי היום יום – וזאת כמובן בנוסף ללימוד הלכות שנוגעות להם, ועליהם להיות מוכנים כפשהו.

האם ואתם גם אצלם את הנושא של ציפייה חייה למציה?

הוא בודאי שהוא חי עם מישיב, והוא נקיין וכו', כך גם ענייני גאולה צרך לתרגם זאת לכדי עניינים מעשיים. על ידי שלומדים ענייני מישיב אליבא דנפשיה,

נשאר משחו להתועדות הבאה. הכל למכווןعصיו? הרי תהיה עוד התועדות... אבל אם חיים עם מישיב, אין דבר כזה ישמור להתועדות הבאה, הרי אפשר לעורר עת יהודים עם רעיון מסוים, אז יש לעשות את זה עת, שהרי בתתועדות הבאה מישיב כבר יהיה פה, והרי עיקר העבודה היא לפני ביתא מישיב.

היתה תקופה שכיהנתי בראש ישיבה בישיבה הקטנה בצתפת. גיל זה הוא גיל לא פשוט, והשകעתי בישיבה ימים ולילות. היו פעמים שהרגשתי שאין לי כוחות יותר ואני רוצה להפסיק. ביקשתי לפנות לrab קפלן ע"ה ולומר לו שאני ליכוח יותר ואני מבקש לעבור לתפקיד אחר. הדבר שעצרתי שרגע לאחר מכן אמר בזמנו שהרב אמר אותי מלעתות כן, היה בעבודה שהרב אמר שמשיח מגע כל רגע; הרגשתי שזה לא שמשיח להתפטר ולהפסיק את התפקיד נכוון היה להתפטר ולהפסיק את התפקיד החשוב בתומכי תמיימים, כאשר יתכן מאי שרגע לאחר מכן יבוא, ואז יוכל את הלב עלי בrix מהמערכה רגע לפני הסיום. אז המשכתי הלאה להתמודד עם הקשי.

ואנו, שם, ב מבחון המעשה, הדברים נבחנים באמת, האם ההרגשה היא ממשית באמת יכול להתגלות כל רגע! האם אנחנו מותנהיים בהתאם לכך? וכך אשר מתנהיים באופן כזו הרי אחרי המעשים ימשכו הלבבות וגם הרגש הוא שהנה ממש בא מישיב.

• מספרים שאמרת לבחורים כהנים בישיבה ללמידה הלכות קרבנות הכנה לגאולה..

כשמדוברים על למידה ענייני מישיב וגאולה, הפירוש המבאים את נושא הגאולה, אלא ללמידה גם נושאים אליבא דנפשיה. כמו שלומדים ביוםים אלה הלכות פסח, איך להישמר מחמצ' וכו', כך צריך ללמידה ענייני מישיב; איך צריך להתנהג בפסח, איך להישמר מחמצ' וכו', כך צריך ללמידה ענייני מישיב. זה אומר שצורך ללמידה הלכות המתאימות לתקופת הגאולה, כמו הלכות טומאה וטהרה בהן נוצרך להיזהר לעתיד לבוא, כמו גם ללמידה הלכות קרבנות.

אכן דיברתי בישיבה עם בחורים כהנים שעלהם לקבוע זמן ללימוד הלכות שנוגעות להם, ועליהם להיות מוכנים כפשוו. זה מה שהרב אמר "לחיות עם מישיב" בדיק כשם שמתכוונים לפסח שיבוא בודאי ומתכוונים לקרהתו בפועל על ידי נקיון וכו', כך גם ענייני גאולה צרך לתרגם זאת לכדי עניינים מעשיים. על ידי שלומדים ענייני מישיב אליבא דנפשיה,

הרב**י גלַחֶם** על שכונת קראון הייטס'

של אחר המלחמה, עד שהפחלה להיות מוכרת
בעולם היהודי כבירת ליאו אואויש.

במשך תקופה ארוכה נחשה שכונת
קראון הייטס לשכונה יהודית משגשגת.
היהודים היו רוב האוכלוסייה הלבנה
בשכונה, כמו בשכונות הסמוכות,
בראונזוויל ואיסט ניו יורק, התגוררוUSR
אלפי יהודים, אולם לא עקא, שהיהודים
שהתגוררו בקראון הייטס היו מודרנים
ורבים מהם לא שמרו מצוות. זו הסיבה
שהחסידים הראשונים שהגיעו לאמריקה
התגורבו דוקא בבראונזוויל הסמוכה,
מכיוון שקראון הייטס הייתה (בלשונו של ר' יesharal נייקובסוב) "מקום מגורי העשירים
והמתינוים, מtheadרען איידן". עד כדי כך,
שבשנת תש"י לא הייתה חנות יהודית אחת
ברחוב קינגסטון שהיא שכורה בשבת.

הbulok של 770 היה מקום מגורים
של רופאים, עורכי דין ואנשים אמידים
נוספים. שבת אחרי הכהרים, הייתה
מלאה שדרת איסטערן פארקווי באלפי
יהודים שטיילו להאנתם. בבראונזוויל
לבדה היו בשנת תר"ץ – השנה בה ביקר
הרבי הרייך באמריקה – עשרה בתים נסת
נוסח האר"י.

רק בתחילת נשייתו של הרבי מלך
המשיח, החלו חסידים לעקור לשכונת
קראון הייטס עצמה ולגור קרובי אל הרבי,
וזאת בעידודה של הרביה מה"מ. ניתן לזכור
על כך מעדותו של הרב מרדכי שוסטרמן
בספרו: "עליה בדעתו לשכור דירה בשכונת
קראון הייטס ושאלתי את הרבי שליט"א,
יען: "כן, טוב הדבר! אבל למה לשכור
(דירה)? צרכיים לנקות!" ואמרתי לרבי:

יעמדו בתוקף ולא ייכנע בקראון הייטס,
לא ימסרו שטחים בארץ הקודש! להזכיר
שבשנת תשכ"ט, אפילו הסכם סיני עוד לא
הייה בתוכנו. גם שלוש שנים מאוחר יותר,
באחרון של פסח תשל"ב, הזכיר הרבי כי
ה"י יושבתם לבתו בארצכם", נפל על ידי
עמידה בתוקף בשכונת קראון הייטס!...
[מעיין], שודוקה באחרון של פסח, היום
בו מתגלית הארץ המשיח, דבר הרבי
ובחריפות רבה על הנושא זהה, לפחות
שלוש פעמים (תשכ"ט, תש"ל, תשל"ב)
אשר הוא מזכיר את היום, וגם בשיער שמיini
תשלייה אמר הרבי שחייב לדבר על הנושא
באחרון של פסח, אלא שקיבל פתקים זהה
ישובית את שמחת החג ולכך דחה את זה
לשבת לאחר מכן.

השכונה היהודית הגדולה בניו יורק

הבריחה, עליה זעק הרבי בכאב, החלה
למעשה כמה שנים קודם לכן. השכונה
היהודית הגדולה בניו יורק הפחלה להיות
תוך מספר שנים לשכונה ישחרורה, שכונה
של אלימות ופשע, מה שגרם ליהודים רבים
לעוזב את ביתם ולעקור לשכונות יהודיות
אחרות.
למי שלא זכר את קראון הייטס של
פעם, יקשה קצת להבין על מה מדובר.
אלו שהחלו להגעה אל הרבי רק בשנים
האחרונות, בוודאי שגם יכולים לתאר
עצמאם את גודל השינוי והמחפה שעברה
השכונה, משכונה יהודית משגשגת בשנים

מלחמה של מושיע

התועדות אחרון של פסח תשכ"ט
היתה אחת ההתוועדות שנחרטו בכל
מי שהשתתף בה. הרבי חណודע במשך
שעות ארוכות כשהוא משלב בשיחותיו
הקי' ביאורים מפליים בנגלה ובחסידות
כשכלום קשורים לנושא שעל שמו נקרה
הסעודה – משיח.

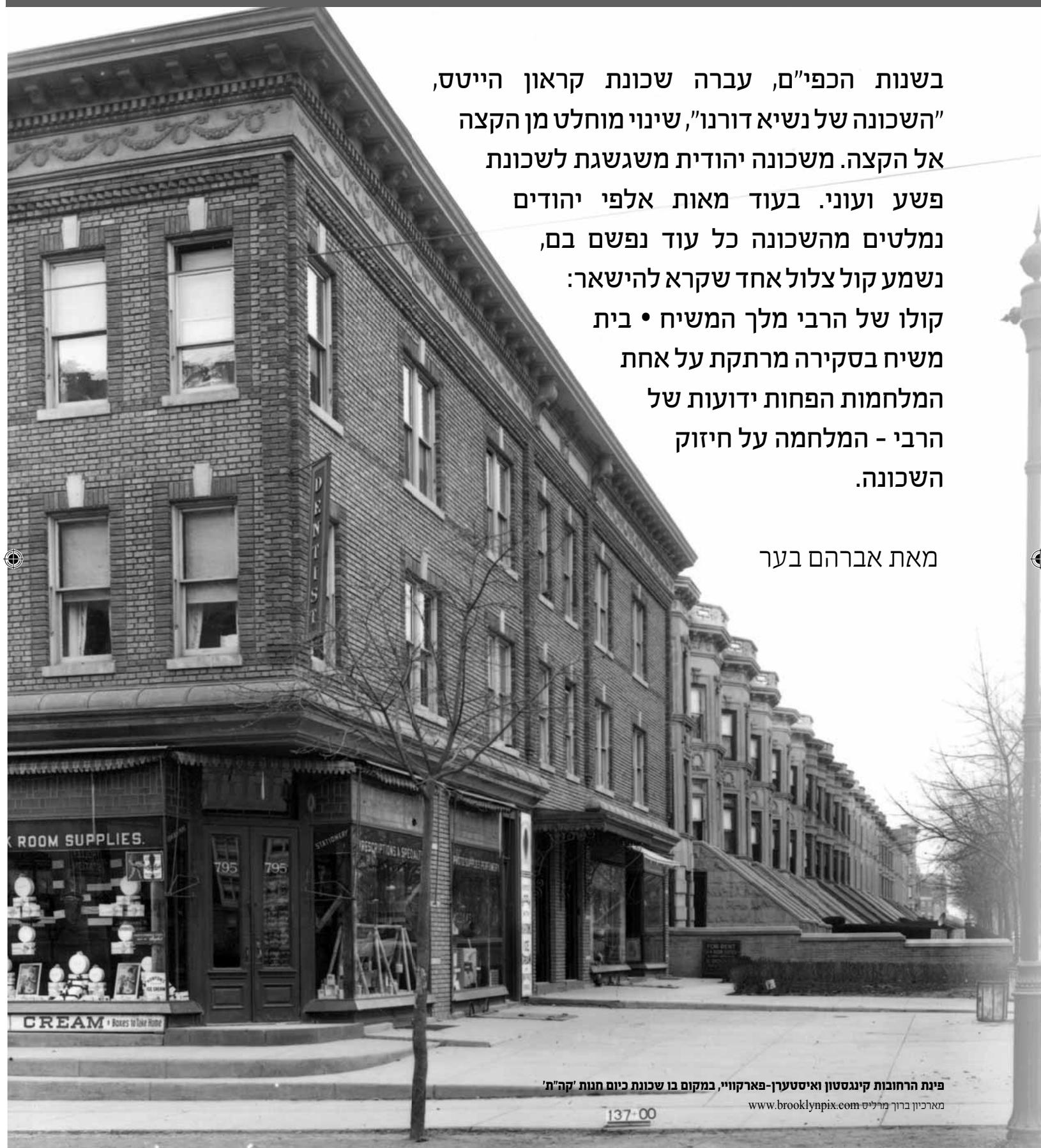
לקראת סיום התועדות, בשיחה
התשיעית, פתח הרבי ואמר: "רגילים לדבר
על עניין בנגלה. נדבר על עניין בנגלה ונקשר
אotto לעניין שהזמן גורמא". הרבי הוסיף
כהקדמה לשיחה, שכמו שכל העניין של
משיח, לモרות שהוא בא ממעלה, צריך
לבוא דוקא על ידי עבודת האדים, כך גם
בעניין שישי" בימאות המשיח שי"ע עתידה ארץ
ישראל להתפשט בכל הארץ", צריך
לעשוט לו הכהנה על ידי עבדותנו כוים.
ולענינו: אסור להוסיף כח לגויים. כאן
החל ביאור ארוך ומ伙ך, בו ביאר הרבי
עשרה צדדים על פי נגלה לאסור את הבריחה
משכונות קראון הייטס, בריחה שהחלה
באوتה תקופה (חלק זה של השיחה, הוגה
על ידי הרבי מלך המשיח, והודפס בלקו"ש
ח"ו ע' 350 ואילך).

בימים אלה, החלה המערכת הגדולה
למען חיזוק השכונה – עוד אחת ממלחמות
היה של מלך המשיח. המלחמה על השכונה
של נסיא הדור, שכפי שאמר הרבי
בזהדנותו אחרת "כל פעולה בשכונה זו
משפעת ופעלת בכל העולם כולו". עד כמה
זה פועל על העולם כולו ניתן למדוד מדברים
שאמר הרבי בשיחה, כי על ידי יהודים

שכונת קראון הייטס | סקירה מיוחדת במלאת 40 שנה

בשנות ה-כפי"ם, עברה שכונת קראון הייטס, "השכונה של נשיידורנו", שינוי מוחלט מן הヅחה אל הヅחה. שכונת יהודית משגחת לשכונת פשע ועוני. בעוד מאות אלפי יהודים נמלטים מהשכונה כל עוד נפשם בהם, נשמע קול צלול אחד שקרא להישאר: קולו של הרבי מלך המשיח • בית משיח בסקירה מרתתקת על אחת המלחמות הפחות ידועות של הרבי - המלחמה על חיזוק השכונה.

מאת אברהם בער

פינת הרחובות קינגסטוון ואיסטערן-פארקווי, במקום בו שכונת כימ חנות 'קה"ת'

מארכון ברון פרילס www.brooklynpix.com

137-00

מיושבת (כמעט) רק מיהודים, רובם כוכלים שומרי תורה ומצוות. הרביילעך הפכו את בתיהם לבתי תפלה, והחסידים מהחצרות השונות רצו להיות כל אחד סביב דגל הרב שלו, كانوا בתים בקראוון הייטס – והשכונה פרחה! בחג הסוכות לא היה בית של איתה שכוה ליד הבית.

במכונית שהיתה לי אז, הסתובבתי ברוחבות למצואו את הבית המתואים. הבית שנטתי עיני בו ושהקשר ענייני (ושקניתיו בסוף) היה ברחווב פרזידנט – בשכנות לבית-כנסת (של הרב ב'ץ פרענקל ע"ה) עם מקווה טהרה. בקצת הרחוב – פארק עירוני שהיהודים היו מבלים בו את יום השבת יוטיקא הסמוך היה מלא חניות יהודיות שרירות. תחבורת מצוינית – קרוב לתחנת הסאוביי, כמו כן אוטובוסים ל쿄ום שונים. האוטובוס שנouse לדפוס שלו הוא שיר מדلت .. שאלתי את הרבי שליט"א והוא נתן הסכמתו לקנות. ובעו"ה למזל-טוב בערב פורים תשט"ו נכנסנו בשעה טובה לבית שלנו".

מי היה מאמין שرك עשר שנים לאחר מכן, יהיה רחוב יוטיקא והפארק הלו, מקומות שבהם יהודים בקשי העוז עברו??!

הבריחה הלבנה

בסוף שנות ה-50, החלה תנועה של אנשים לבנים שעזבו את השכונות הגדולות בברוקלין. אנשים שהיה להם כסף רב, עקרו למקומות בעלי איזוטה חיים יותר גבורה יותר. אנשים שראו את ידידיהם עוקרים והבינו שישידרת רמת החווים בשכונה זה רק עניין של זמן, והיא תגרום להפסד ההשכעה הכספי שליהם בדירות הפרטי, הזדרזו אלו אףו למכור את ביתם, דבר שגריר ירידת מחירים נוספת. לבתים שהתפנו די בזול, נכנסו תושבים שחורים.

בשנת תשכ"ה, חתם נשייא ארחה"ב דאו גינסון, על תקנות הגירה חדשות שאפשרו לאלפי תושבי הקרייבים להגר לארצות הברית. אלו הגיעו והתיישבו בשכונות ברוקלין, וביניהם בקראוון הייטס. המהגרים החדשניים – שרובם היו אנשים ללא פרוטה בכיסים ולא מڪצע על מנת להרוויח בו – מצאו את 'פרנסטס' בגז. מעשים של שוד מזויין או תיקפה הפכו להיות עניין ומוממי בקראוון הייטס, מה שגרם לעשרות אלפי יהודים נוספים לעזוב

מראה השדיירה שליד 577 בשנת תש"ט

הבלוק של 577 היה למקום מגורייהם של רופאים, עורכי דין ואנשים אמידים נוספים. בשבת אחרי הצהרים, הייתה מלאה שדרת איסטערן פארקווי באליי יהודים שטיילן להנאתם. בבראונזוויל לבדה היו בשנת תר"צ - השנה בה ביקר הרבי הרוי"ץ אמריקה - עשרה בתים נסח נסח האר"י. רק בתחלת נשיאותו של הרבי מלך המשיח, החלו חסידים לעקור לשכונות קראון הייטס עצמה ולגור קרובה אל הרבי

חמשים אלף יהודים! הרבי יהודה פרנקל, חסיד צאנז, מתאר בספר 'אמרוי שפר': "זכיתי להיות בקרבעו של רביינו (האדמו"ר הקודם מצאנז) ולהיות יד ימינו שניים רבים, ונtan בי אימון כאחד המקורבים ביותר. תוך זמן קצר רכשו בשכונת קראון הייטס קבוצת בניינים, ביניהם בית חולים 'בית משה', ונפתח שם תלמוד תורה שם לפחות 1,000 תלמידים, וכן כולל לאברכים וכן מושב זקנים בבית חולים לישישים תושבי הסביבה".

הרב שוסטערמן מתאר בספרו את שכונת קראון הייטס בשנה בה עבר לגור בה – תשט"ו:

"שכונת קראון הייטס הייתה אז

"הלא אין לי מעות בשביל לknوت?" ויעז הרב שליט"א: "קלענערע פון אייך האבן געקייפטו! [= קטנים ממק'נו]" והתחלתי לחשוב ברצינות אודוזת קניית בית".

גם גבאי 'בית חיינו' הרב יעקב ליפסקר קיבל בשנים אלו אישור מהרבי לעבר מניו גרייזי בקראוון הייטס, וזאת לאחר כמה שנים בהם לא הסכים הרבי לעזינו עקב הייתו בנין גרייזי בשליחות הרבי הרוי"ץ.

עשרות בתים נסחות ומוקוואות נבנו בשכונה. זו קנתה לה שם טוב גם באוכלוסייה הכלכלית, שכונה יפה, שקטה ומסודרת. כשאדמו"ר הרוי"ץ הגיע לאמריקה והחל בבניית חדרי 'תורה תמיימה', שכן בקראוון הייטס ובראונזוויל ארבעה חדרים בלבד.

אט את נצקו חיים תורניים לשכונה והחלו לפכות בה בעז. 'חדרים' ובתי ספר יהודים וחרדים נפתחו כמעט בכל פינה. אדמו"רים רבים בחרו בשכונה היפה מקום להניג ממנה את קהילתם. בין האדמו"רים המפורטים ניתן למנות את האדמו"רים מבאוב, ליזנסק, סקלולע, טענעק, لأنצחות, נובומינסק, ספינקא וקורעטstein.

שבכונה היו גם בתים נסח אחרים מכל מגוון העדות והחוגים. כך ניתן היה למצוא בשכונה את בתים הנסח 'מנוחת אשר', 'בני יעקב', 'חברה שי"ס' או 'עדת ישורון'. ולא רק אשכנזים היו בשכונה, בשכונה גם שכן בית הנסח הספרדי הגדל ובית הנסח 'אהבת אחים – אנשי ספרד'. לפחות שלושים וחמשה בתים נסח פעלים היו בקראוון הייטס באותה עת, כשלצדדים שכנו, להבדיל, כמה קהילות רפורמיות וקונסרבטיביות.

באורה שיחה באחרונו של פסח, אמר הרב כי בשכונה התגוררו מאותים

הבניין בו שכונת כו"ם ישבת "אהלי תורה", בשנים הראשונות

מארקון הספריה הציבורית בברוקלין

"דיברתי על זה לאחרון של פסת",
וקיוויתי לצאת בזה "ידי חובה". ואז
בפירוש אמרתי, מודיע אני בדבר על זה,
מכיוון שיצאה שמעה שיש לי חרטה ממה
שאמרתי. אין לי שום חרטה, ואני לי ברורה
זה – זה דין שיש ענין משפט, ולא אני
רוצה לשנותו, ולא אני יכול לשנותו, כל
מלכיזה ומרוב מערב אינם יכולים לשנותו".

את החלק המוגה מסיים הרביה מלך
המשיח, שוגם אס יימצא מישחו שיירצה
לנהוג היפך ממסקנתו, "יואיל נא לפני
עשית צעד מעשי בכיוון זה – כדי
במחשבתנו שהנה הוא ובנוי ובנותיו" הגיינו
למקום חבירו – היינו שנמצאים במצבם
של רבבות בני ישראל שליט"א הדרים
בשכונות אלו – ונודע לו אשר שכנו רוצה
למכור ביתו לאינו היהודי וכו' ויחשוב
חשבונו – צדק ולא מרומה – האם מכירה זו
כוי אהבה היא בעיניו או שונאה. ולאחריו
גמר החשבון – יעשה על פי הוראת תורתנו
תורת אמת ותורת חיים: מאן דעלך שני
לחברך לא תעביד".

לאחר ששסיים הרביה את הביאור בנגלה,
דיבר על הנושא כפי שהוא 'בשיטה'. הרביה
דיבר בזכרה כאובה מאד, ובנושא זה
התבטא הרביה בביטויים חריפים שקשה
למוצאו כדוגמתם אפיו במאבקים אחרים
של הרביה, כגון 'שלימות הארץ' ו'מי מהו
יהודיה'.

לקראת סיום השיחה המוגהת מתבטא
עליה הרביה: "...בכוונה מכונת לא הוכנסו בו
(= בכל האמור לעיל, השיחה המוגהת) שום
ביטויים חריפים ההולמים את חומר הדבר
ופועלת העתקה ומזכירת הבית לאינו היהודי
וכו'". גם במקتابו של הרביה מלך המשיח
מגי איר באומה שנה, שנכתב הרבה שמאלו
טוביה שטערן, אלו צירף הרביה העתק של

המצב הקשה גרם לכך שאפיו בתוככי
אנ"ש כבר עלו הקולות שדיברו על היום בו
יצטרכו לעברו, ולויוואויש תקוור ר'יל
למקום אחר. קשה לשפט חסידים אלו,
במיוחד אחרי שכמה מגודלי החסידים זכי
לביקור שחזור בדירות.

כאמור, הכל החל להשנותו באותו
התוצאות האחרונות של פסק תשכ"ט.

אחרון של פסק תשכ"ט

לפני שהחל הרביה את הביאור בנגלה
באחת התוצאות, אמר שלמעשה אין זה
ענינו הנוגע אליו כי אם לרבניים, אלא שמנני
שיש שמועות על דעתו בנידון, ומדובר
על עניין השיק לערות אלפיים מישראל,
הרי הוא צריך לומר את דעתו בגלוי. ניתן
לומר כי הרביה, כמובן, לא רצה בכלל לדבר
על נושא זה, וכל השיחות היו רק מחמת
ההכרה. הרביה אף התבטה כמה פעמים
שהזה לא תפקיד שלו (כל אחד צריך לחשוב
כך – אין לי זכויות יותר) אמר הרביה על
הביאור בנגלה – וזה תפקידם של הרבניים
והעתיקנים. וכך אמר הרביה בהמשך אותה
השיחה:

"בנוגע לפועל, הרי זה לא ענייני לדבר על
הענין הילו, אבל הרי מבעלדי לא יורים
איש את ידו ואת רלו, אף אחד לא פועל
מאומה בהזה, ישנים שני ארגונים והם פועל
מאומה. אבל טענים שאני התחרוטתי,
אני מודיע שלא התחרוטתי ולא אתחרט,
ואפלו אם היהי רוצה כן להתחרוט, תורה
אמת לא תחרוט. ומה שנוגע למה שאני
אומר – תלמד את החושן משפט, תורה
מה הדין".

או בש"פ וישב תשכ"ל:

את שכונת קראון הייטס. החדרדים עקרו
לבورو פארק או לפלאטבו, שכונות בהן
היו קהילות יהודיות לא גדולות משבכבר
הימים, ואחריהם הגיעו לונג איילנד או
לקווינס. חלק ניכר מהיהודים שלא רצו
להתרחק יותר מדי מהמקומות בו גרו, עקרו
לשכונה איסט פלאטבו הסמוכה לקראון
הייטס. בשנים המאוחרות יותר, עקרו
יהודים אחרים גם לעירות שכנו צפונית
לעיר ניו יורק.

החיבור היהודי ביקש למוכר כמה
שיעור מהר, כל עוד ניתן להשיג מחיר טוב
עבור הדירה. כאשר מי ניסה לומר מילה על
רצונו להישאר בשכונה בה דרו הרבה שנים,
צחקו עליו מכריו וידידי: "אתה הולך
לגור בשכונה של פשע, בקרוב תפחץ לצאת
אל הרחוב". במומבם מסוימים הם צדקו. אבל
במבט שני, ברור שאם היו מוגדים כולם
ולא היו בורחים, מחירי הדירות לא היו
ירודים עוד, השוחרים לא היו מגיעים, וכל
הມפלת לא הייתה מתרחשת.

המצב הבתווני התדרדר במהלך
חמשה חודשים פשע בליליה היו ליליה שגרתי
מעבר לשירות קראון הייטס. הדרישות
להגברת כמות השוטרים נתקלו בהתנגדות
של ראש העיר רוברט ואנגר שחשש כי עתה
כל שכונה תדרשו תוספת שוטרים.

לאלו שנשארו במקום, החיים הפכו
לא פשוטים. מלבד הסכנה ברוחניות
שהלכה והתפשטה, סבלו רביים גם מאיבוד
הפרשנאות. הרב מלך המשיח מזכיר בשיחה
את בעלי המכולות והחייטים שאיבדו
לקוחות שצרכו מזון כשר ובדים יהודים.
מלבד זאת, התנועה בשכונה הייתה בכיוון
של עזיבה, כאשר בראש הבודדים עמדו
אדמוניים ורבנים. קהילות שלימיות נסו על
נפשו, וקשה היה לדרש ממי שנשאר לא
בית רכbstת בו היה רגיל להטפלל, להישאר
בשכונה שהפכה להיות שחורה יותר ויותר.
גם מחסידי חב"ד, היו שחשבו על מעבר
דירה, אך הרביה שלל זאת בכל תוקף. מרבית
החסידים לא עברו דירה מושם העובדה
הבסיסית שהרבבי עצמו נשאר במקום והם
רצו להישאר לידו. מלבד תשובה פרטנית
שניתנו, דעתו של הרביה לא הייתה ידועה
לציבור.

החסיד ר' בנציוון שמטוב שאל אז את
הרביה בנוגע לשכירת מקום חדש בעבור
'הוועד להפצת שיחות' מחותן שבעליה
היהודים תכננו לעזוב, ענה הרב מלך
המשיח כי לא ייתכן שמוסדות ליבוואויש
יקנו את המקומות הללו ובעצם יעדדו
יהודים אחרים לעזוב.

לגדול העניין ובפירסום גدول מיווסף על מה שנאמר לא תגورو מפני איש, זכויות הרבים מסיעתם".

מי שמשים כדוגמה לעניין, היה רבי משה פינשטיין, שעד יומו האחרון לא עזב את הלדור איסט סייד', אף הוא איזור שהיה מיושב ביישובים רבים שנטשוו. לאורך כל הזמן הרבי בקש שלא לקשר את השכונה דוקא עם ליבאוויטש. כאשר עסקini השכונה התחלilo לפועל ובקשו עורה מהפדרציה היהודית העולמית, זו הודיעה כי במקורה ספציפי זה היא מסכימה לעוזר ליבאוויטש. שכabbו על כך לרבי, ענה כי אין לערבות בין הגופים. אחד ייגן את ליבאוויטש, ואחד (ר' ישראל רוזנפולד ע"ה) ייגן את השכונה.

מנכל קהילת הארץ הקודש, הרבה מנהל וואלף, שטס לארץ אחרי פשת, מספר כי ביום הטישה שלם בחזרה לארץ הקודש, קרא לו הרוב חזקוב, ודיבר איתו על כמה עניינים שצרכיך לפעול בארץ ישראל. הוא שהיה מבולבל לחוטין מהperfidea מהרבבי ומהתיסעה הצפואה, לא היה מרוכז דיו ולא ממש קלט את הדברים. רק לאחר מכן, בדרך לשדה התעופה, הבין שכנראה ההוראות הללו הגיעו מ'למעלה'. הוא מצא אפוא טלפון והתקשר מיד לרבי חזקוב. באמצע השיחה השתרר שקט, ואחריו שמע את קולו הקוי של הרב. הרב דיבר אותו על כמה פרטים, וביניהם אמר לו למסור בארץ מתוכן השיחה שדוברה באחרון של פשת תשכ"ט, ולומר שהוא גם לעמידת היהודים בארץ הקודש.

אין לי חרטה!

כמה מאלו שעזו את השכונה מפני הלחץ החברתי של בני קהילתם, באו לבקש את סילוחתו של הרבי על כך שנאלצו לעזוב. אחרים, חלקם מחסידי חב"ד, סייפו כי הרבוי נחלש בעדו ועת גם הוא נוטה להתריר לעזוב כמו יתר האדמוניים שעקרו עם קהילותיהם לשכונות אחרות. לדעתו אלו התייחס הרב בshort בshort פרשנות ושב תש"ל: "ישנס כלו שנסוף ע"כ שאינט עושים שום דבר בזה – הולכים ומיכרים שascaliy געשה חילשות בעניין. וכאמור כמה פעמים, מה צרכיהם לערוב אותן בזה? אין לך רוצה לפועל בזה – אל תפעל. אך מודיע אתה צרכיך להסתובב ולהזכיר שאצלך געשה חילשות בעניין!! .. וכאמור כמה פעמים, מה אתה

כשדברים על כך עם גוי, זה מתබל. אבל יהודי טוען איך אפשר להכריח מישחו היכן הוא יגור..."

הרבי השווה את אלו שבוחרים מהשכונה לצדק בפרווה על יסוד המשל שהביא בעל שם טוב למי שדווגר רק ליהדות של עצמו ולא נוקף אצבע עבר הזולות. הרבי כאב את העובדה שלא היה בעלי אמצעים ברחו והשירו מאחוריים את העניים המרודים שלא יכולו להרשות עצems את הלוקסוס של קניית דירה יקרה אחרי שוויו דירותם בקרואן הייטס היה מוגוך.

"... ומכאן מגיעים גם לעניינו: לא חשובים קודם אם זה טוב לשני, אלא בדיון עבדיא, ואחר כך יראו האם זה מהאים לשולחן עורך. יותר מאוחר יאמרו דברים שאמרתי לפניכם טעות הוא, אומרם את זה רק ייחדי סגולה."

פרסום השיחה

הרבי ראה חשיבות עצומה בשיחה זו ובפרסומה. מיד אחרי החג הורה הרבי ליחזורים להזכיר את הביאור בנגלה להגחה. אכן, בדרך כלל לא התערב הרבי בבחירה השיחות להגחות, מלבד במקרים יוצאים מן הכלל כגון אלה. השיחה פורסמה גם בקובץ הפרסדי' שהיה בטאון אגודות הרבניים בארצות הברית. בחודש סיון באותה שנה התפרסם באותו בטאון מכתבו של פוסק הדור רבี้ משה פינשטיין ובו הוא כותב שראה את מאמרו של הרב, "ויפה כתוב הנה"צ האדמוני ליבאוויטש בכל דבריו ואין מה להוציא ומה לגרוע אני מסכיםantu..."

בכתבו של הרבי לרב שטערן, אליו צירף, כאמור, את הרשيمة מהשיחה, קורא הרבי לרבני ומונחיי הקהילות, להיות אליו שיימדו בראש המערה: "תקותי חזקה אשר רבני ארצות הברית, מורי הוראה בישראל, אשר עליהם לעמוד בפרק בכל ענייני אהב", על אהבת כמה וכמה בעניין הפני. וכך בקהל גדול מתאים אחרים.

השיחה, מתבטה הרב: "משמעותם מובנים לא הוכנסו ברשימה ביטויים ההולמים את ההנאה המוזרה ומצערה ו מבחילה דמירות הבטים בשכונות אלו כדי לעבור לשכונות אחרות". מכאן אפשר להבין את חומרת הביטויים שלא הוכנסו ברשימה ...

שיחת הרבי הכתחגה גלים בעולם היהודי. רבים מallow שעזו כבר אמרו שם היו יודעים מכך קודם לכן, לא היו עזובים. כשהשיחה זו נאמרה, גל ההגירה מקרואן הייטס כבר היה בשיאו וקשה מאד היה לסובב את הגלגול אחרוני. כמו שיחות קישר הרבי באופן ישיר בין חוסר העיטה של העסקנים לבין הרצון לבסוף, עד כדי אמרת דברים לא נכונים בשם נושא זה.

בדיקות בפרווה

קו ההסברה אותו הציע הרבי היה הגינוי ופושט, שבמבטט לאחרור קשה להבין למה לא פעל עסקni השכונה נמטרות בכוון זה, אלא העדיף לברוח תוך כדי שהם מפסיקים כסוף רב, ומשאירים מאחוריים בתני כניסה שהפכו (לإبدיל אלף אלפי הבדלות) לבית יראתם.

"מה שטענים שאין שום עזה, איןואמת, מכיוון שיש סברה פשוטה שדיברתי עם גויים אודותיה, ואצלם זה נתקבל – יהודים לא רוצים לשם על כך, אבל אצל גויים הדבר התקבל:

הטענה למה מכנים אחרים בשכונה היא הרוי בכדי לסייע להם. נכון אמן, צרכיהם לעזרו לשני בוגר לבית ופרנסת וכו', וכי שרואים אצל אברהם אבינו, שהוא עשה חסד עם כולם, אבל למה אתה צריך לעשות את זה על החשבון של השני, לקחת דירה ועובדת מישחו שהיה לפניו? זאת אומרת, לבנות על החורבן של הזולות. שהקבוצה זו צריכה דירות ופרנסת זה נכון, אבל לא על החשבון של הקבוצה שלפניהם. יכולם לבנות להם משחו חדש, וזה לא יעלה יותר כסוף, ואדרבה זה יעלה פחות, ועל ידי זה שבונים על החורבן של השני לא פותרים כלום, מכיוון שראיתו, עושים מיד לשונא את מי שנעשה אצל החורבן, ובוגר לשני שננתנו לו, הרוי מי שיש לומנה רוצה מאיין, ויצהר הוא אחר כך עוד יותר ממי שננתן, וסוף כל סוף יעשה גם הוא שונא, רק שזה יכח עוד שבוע. יכולם אבל לכתה להבנות באופן או פתאים לרצונם, ולא על החשבון של החורבן של אחרים.

ואמרו שבאמים מישחו יצטרך להצעה שלו אז הוא יתן את ההצעה שלו. שמעת מעשה שכזה? מי מבקש מכך את ההצעה שלך? מבקשים רק שיעשה עניין של פועל.

ולאחר מכן כתוב הוא אליו "עטיל" – שהוא חייב לדבר איתי פנים בפנים. יש לו דבר חשוב שהוא צריך לדבר, ורוצה לדבר איתי ע"כ פנים בפנים. מה יש לך לדבר איתי? זהו דיון בחושן משפט. שב ללמידה ח'ם, זהו דיון מפורש ואנו לך מה לדבר איתי אודות זה, שם מודפס הדיון בהסבירה וכן ישנים שם מריא מקומות והדבר היחיד שחרר הוא נקודות, ומה יש לך לדבר עימי?

והוא עוד אומר שהוא ימסור

את נפשו בעבורו, הוא עומד שעשרים וארבע שעות במסירות نفس, הוא י קופץ לאש. לא תועים מכך שום מסירות نفس, לא תועים שתפקיד האש, תועים רק שעלו בעניין.

הרבי CAB עעל העניין, וכאב גם עעל כך שבמוקם לעשות, היו החסידים עסוקים בלחש על מי הוא דיבר בהתוועדות שלא עושא:

"... ואף עעל פי כן לא פועלים בעניין ולאף אחד לא אפשר, וכאמור כמה פעמים אין אפשר לדבר ברוחיפות בהתוועדות, שזהו משומש שבין כך כל אחד חושב שלא אליו הכוונה. דבשעה שמדוברים לאחד בלבד, אין לו ברירה – הרי מדוברים בשעה שמדוברים בהתוועדות שישנים כמה אנשים, ינסנו אותם "שותים" שאומרים לעצםם שלא אליהם מתכוונים, והכל טוב ויפה וזהו אכן דיון בש"ע, אך לא אליו מתכוונים. ומכיון שלא אליו מתכוונים, אין כאן העניין של "המלבן פנוי חבירו" שזהו הדבר החמור ביותר – אין לו חלק לעולם הבא (ס'אי ניט שייכות צו זאגען) אבל כן אין שיקץ זה ממשום שכל אחד חושב שלא אליו מתכוונים".

גם באחרון של פסח תש"ל, הזכיר הרבי כי כבר עברה שנה מאז שהתחילה לדבר אודות חיוך השכונה, וככלום לא נעשה.

(על הפעולות שנעשו להצלת השכונה, ועל ההתייחסויות של הרבי מלך המשיח לכך, בעזרת ה' בפרק הבא).

הודי מוכר עיתונים בשכונת בראונזוויל

מארכיו ההיסטורי של ירושלים

צריך לעקם את דברי? הינך רוצה לעקם – תעקם לעצמך. אך מה אתה צריך לצאת לרוחב ולומר זאת? הינך רוצה לומר דבר עkos, תאמר לעצמך, אבל אל תצא ותפרסם זאת, ועל אחת כמה וכמה אל תפרסם זאת בשמי, ודוקא ב"פוליישער שטייל" – מה אתה צריך להשתמש بي זה?!

הנך רוצה לעזוב מפה, הינך רוצה לוותר ליצור הרע שלך – אמנס באופן של יצרו הרע אונסו, אבל אתה רוצה שהי' אונסו – אך מזוע אתה מנצל אותו למה שיצרך הרע רוצה? רוצה הינך לחקות את ה"פוליישער" שעזב – יכול אתה לעזוב. אך מזוע אתה צריך לומר שאתה סובב לך?

... מה שהקאנסערווטו יוו

ראבי עבר על השו"ע – והוא עבר. וזהה פולישער עבר על השו"ע – והוא עבר, אך מזוע צרכיס להסתובב ולהכריז שיש לי חרטה, ושוגם אני אוחז בך?

באוטו סגנון דבר הרב גם בש"פ מקץ, שבת חנוכה תש"ל"א:

"אחרים טוענים שאני בעצמי התחרתני ממה שדיברתי. אבל בפירוש אמרתי שההתהיהשות לעניין היא שזה לא עניין שלי, אלא זה מבוסס על דין מפורש בש"ע, בח'ם, זה הוזpst, ומה שלא הוזpst שוכתב; ומכיון זה לא עניין שלי, אלא זה דין מפורש בש"ע ח'ם, וגם בוגנע לדינים של בת הכנסיות, כפי שדובר בארכוה לפני שנה וחצי באח"פ תשכ"ט, איינו נוגע אם אני התחרתני – ואני לא יכול להתרת, ובפרט שאמרתי בפירוש שאין לי חרטה.

וכל אלו שאומרים שאני מתחרת, או בשיחת ש"פ וшиб תש"ל התיחס הרב בחינותית ותורה גם לחסור הפעילות בנושאי, ואפילו מצד המקורנים אליו, וזאת למרות קריאותינו ואזהרותי:

"ולאחרי שדיברתי על כך, מה עשו? התישבו להכין אסיפה. וכששאלתי מה קורה עם העניין של פועל? ענו לי – מה זה את אומרת מה קורה עם עניין של פועל – הרי אריגנו כבר ועד. ומה הוועדי עשה? החליטו לעשות עוד אסיפה. ובכך זה נשאר, ולא נפועל עוד."

... אחר כך נעשה עוד עניין: אומרים שהרעש אודות קראן היטס זה מכיוון שאני רוצה להבהיר שבית הכנסת ובית המדרש בו אני מתוועד, אני רק רוצה להבהיר ש'סעווען סעוענט' בגימטריא פרצת" – וגם העניות שחיהים בו. כלומר, רק הד' אמות של לי, או ה' אמות או י' אמות,

קראיין ואין עונה

בשיחת ש"פ וшиб תש"ל התיחס הרב בשבת חנוכה, אבל לחרת שבת חנוכה אתחרת, הרי אני מוסר מודעה שזה שקר, ולא התחרתני קודם, וכעת אין לי חרטה:

"ומחר לא אתחרת, וגם מחרתאים לא – ובמייל אס אתה לא רוצה להפעיל בכך אל תהשה, אבל אל תאמר בשם שהתחרתני!"

... אחר כך נעשה עוד עניין: אומרים שהרעש אודות קראן היטס זה מכיוון שאני רוצה להבהיר שבית הכנסת ובית המדרש בו אני מתוועד, אני רק רוצה להבהיר ש'סעווען סעוענט' בגימטריא פרצת" – וגם העניות שחיהים בו. כלומר, רק הד' אמות של לי, או ה' אמות או י' אמות,

להביא את הבן החמישי אל שולחנו של הרבי

את השם הרב עמרם מויאל שמעו כבר רבבות יהודים ברחבי הארץ כמו גם במצרים הרחוק. הוא מנהל ערבי מדיטציות יהודיות על פי הנגינה החסידית, מרצה בשלל נושאים ובעל השफיל מבט נotonin תשובה מוחצת לתופעתה "ניו-איג" החילונית הפוכה בעולם. הרצאות והתכניות שהוא מגיש, נעשים באיכות וברמה גבוהה המאפשרים לקהל רחב ומגוון להתחבר לתוכנים החסידיים. הכהן הנדייר שלו במשחק כמו משלים את המלאכה • "להביא את הבן החמישי אל השולחן", זה המוטו שלו

מאת שלום דובער קרוומבי

הפכה בשנים האחרונות למבוקשת בקרב חברי ב'ד' ברחבי העולם כלו והרב מויאל ביקר כבר במספר נכבד של מדינות על פni הגלובוס בהם העיר את הסדנא. ביום כוללת פעילותם סופי שבוע וסמינרים שהוא מעביר במקומות שונים.

כשהוא נשאל על הסוד שמאחורי הצלחתו, הוא משיב בפשטות כי את הכוח להעברת סדנות באופן מורכב כל-כך, הוא שואב מדבריו הקדושים של הרבי שזעך על כך שיש להציג אלטרנטיבתה לדפוסי המדייטציות השונות הרוחות בעולם ומהות עבודה זורה של ממש. בין השאר כתוב הרב פעים רבות בנושא זה לאנשים שהתעניינו בעבר בעריכת מדייטציות וביקש מהם למס שיטות למדייטציה על-פי התורה הקדושה, שהיוו תחליף למדייטציות המושתתות על עבודה זורה. הרב דיבר על שני היבטים בדבר, האחד שיש בכך להציג את אותם יהודים שנכשלים במדיטציה בעלות מוטיבים של עבודה זורה, וה_ibet השני הוא הכוח הגדול שיש במדיטציות כדי לרפא את הנפש ובאמצעות יצורתי מדייטציות באופן כשר יהיה ניתן להפיק מהם תועלות רבה ולהביא מרגוע ליהודים רבים.

כשנחנשף הרב מויאל להוראות אלו של הרב, גמלה לבבו החלטה להרים את הcapeה וכיום הוא מציג בעולם כולו תושבה יהודית לתופעת ה"ניו-אייג'" החילונית הפושה בעולם, כשהתוכנית עצמה מוגשת באיכות וברמה גבוהה המאפשרים לקהל רחוב ומגון להתחבר לתכנים החסידיים. הסדנא עצמה נולדה לפני כעשר שנים, כשהרב מויאל עבד כמרצה מבוקש בסמינרים ב'דים' ברחבי הארץ, והוא תר אחר כל شيء ביכולתו לחבר יהודים לחוויה היהודית. הוא הבין כי אנשים מחפשים להתחבר ל'אני' הפיני שלהם, והדרך לעשות זאת עבורים הוא לחבר אותם אל העומקים הנפלאים שמוצאים בתורת החסידות. אולם פעמים רבות הצורה שבהם מוגשים המסרורים מקשה על קהלים רחבים את החיבור לחסידות.

"האופן שבו התרגנו להציג את מסרי החסידות העמוקים, הקשתה על אנשים

שהמחזזה הנהדר הזה יפסיק. הקשתי לינגונים ובתור מי שהיה רגיל או עיריכת "mdi'itziot", החלטתי לעשות כמו כולם – לעצום עיניים ולעשות "mdi'itzia" עם הניגונים ברקע, כאשר מרגיש שהניגון לijkות אותו נבוה יותר ויוטר".

כיום יודע הרבה מויאל לומר כי באותם רגעים הייתה זו שמתו שזקה מבפנים וביקשה לפרוץ. "פתאום הניגון גילה לי את הנשמה", הוא אומר.

בשנים האחרונות הוא מאץ אותה חוויה ל"mdi'itzia" של ניגונים חסידיים שהוא מעביר ברחבי העולם – וזה להיפגש

ת הפעם הראשונה בה השתתף הרבה ערמות מויאל בסדר ניגונים' בישיבה בכפר חב"ד. שיא של החוויה מבחןתו אירעה כשבשעת רעוואן דרשוין מצא את עצמו עומד ביזאל הגודל בישיבה, מצטוף יחד עם מאות בחורים שמנגנים בדיבוקת עילאית ניגונים חסידיים ששחפו אותם אל עולם הנפש, בנגינה ערבה שהדודה בחל היזאל והרטיטה את ליבותם. עד אז הוא הספיק להכיר ולהתחבר אל כל סוג המוזיקה של העולם הגדול וחשב לתומו כי הפנים את כל נביה השונים, אולם לפתע חש כי הניגונים החסידיים שوابים אותו למקום חדש בנפש שבבל לא הכיר עד לאותם הרגעים.

גם כשהוא נזכר בחוויה זו ביום – למרות השנים הרבות החלפו מאז – הוא יודע לומר כי ללא ספק הייתה זו אחת הנកודות שהשפיעו עליו רבתות. שנים לאחר מכן, הוא עצמו הפך למרצה בעל שם עולמי והחל להעיבר ברחבי העולם סדנות למדייטציה יהודית והתבוננות באמצעות הניגונים החסידיים. "עד לאותו רגע לא הצלחתי לגלוות את הנשמה שלי ואת הקול הפנימי שיפורט בי על נבci הנפש, אך שעדתני שם למול ניגינתם של מאות הבחרים, נלקחתי לעולם העמוק של קולמוס הנפש, שעלה שמות תלמידי הישיבה ניגנו בצוותא ניגון אחר ניגון והתחרבו למשהו אחר לגמרי. החוויה הייתה כל-כך חזקה, עד שמנ אני עצמתי את העיניים בטבעיות, למרות שמעולם לא נחשפתי לאותם ניגונים חסידיים."

"באותו 'סדר ניגונים' חשתי על שרי – כמו שהיא אז בתהליכי של חיפויו ה'אני' הפנימי – מהו כוחו של הניגון החב"די שלוקח אותו למקום רוחני ששות חוויה אחרת לא יכולה להביא אותו אליו. אני זוכר כיצד עמדתי ביזאל של הישיבה בכפר חב"ד, רואה את מאות הבחרים נצבים בעצמת עיניים בטבעיות – כשההמשפיע ר' מענדל פוטרפס יושב במאצע – ולא רציתי

שוב ושוב עם צעירים ומבוגרים שנפתחים לשמשתם באמצעות הניגון החב"די, בדיקוק כפי שאירע לו עצמו לפני עשרות שנים.

ההצלחה לסדנאות שלובה מקסמו האישי של הרב מויאל, מגישתו הייחודית ומהאפק החיה והאוטנטיק שבו מוגשים הניגונים וחודרים אל לבבות השומעים. למרות ההצלחה הגדולה של הרצאותינו הרבות בכל תחומיים, גולת הכותרת בעקבותיו היא "mdi'itzia הניגונים" המשלבת מדייטציה יהודית הנעשית בטכנית של מוזיקה עם ניגונים. סדנה זו

שםם הchallenge לנבווט דרכו חוזה אל חיק
היהדות.

בשגחה פרטית הנגע באוטם ימים אל
בסיסו של עמרם, ר' צביקה רוכברוגר, שהיה
גר בכפר חב"ד ועבד כאזרה עובד צה"ל.
כשבוערים ניגש אליו וקרא לו "כבוד הרב",
השיב לו צביקה כי עליו אפשר לחייב דזוקא
"כבוד הטכנאי"... אולם בכל אופן יש מה
לנסות להשיב לו על שאלותו בייחדות.
שם הייתה הדרך קצחה למפגש עם חב"ד
ותורת החסידות. תחילתה פגש ברב שניואר
ולמן גפני בכפר חב"ד ומאותר יותר החל
להשתתף בקביעות בשיעורי חסידות של
הרב זמרוני ציק.

בכל אותו הזמן המשיך עמרם
לחפש אפיקים שונים לנפשו הצמאה,
שהיהדות הצטנירה אכן כדיין לדבר
מגביל ופרמייטיבי. אולם העומק שביחדות
והתשבות שקיבל, כמו גם הרחש הפتوח
של חסידי חב"ד עימם בא מגע, והעובדת
שמצוין אוזן קשבת לתהיוות בחיים,
החולו להשפי על דרכו ולמשוך אותו אל
הዮוי שבועלם החב"די. ככל שהלך ונשאב
אל העומק שבתורת החסידות, הבין כי
עליו לגנוו את חלומו הגדול להמשיך את
הקריריה האומנותית שלו על הבמה, אל
מול היפו שגילה בהיחדות. את זמנו באותה
תקופה חילק בין עובdotו בצבא, לבני
הشتבות בלימודים בישיבה בכפר חב"ד
ואט-אט החל לקיים אורח חיים חסידי
כל דבר.

אחד האירועים שהיווה ציון דרך
משמעותי בדרכו אל העולם החב"די,aireu
שהתבקש לבצע מופע ריקוד בסיסו בו
שירות רגלי החלפת סגל הקצונה. מכיוון
שהיה ברור לו כי לא יוכל לקיים את המופע
במתכוונות מעורבת, הוחלט להפוך את
המופע להציגו של רבי וחסידים בה יונגן
ריקוד חסידי. לשם כך נבחרה קבוצה של
חילאים שהציגו בתפקיד החסידים, בעוד
עمرם עצמו מילא את התפקיד המרכזי.
קודם למופע אף כתוב לרבי וקיבלה את ברותו
הקדשה, וכן החל להתכוון למופע בו הוא
צפוי לשחק בתפקיד אחד אותו הוא ממלא כבר
בספר חדשים – תפקיד "החסיד"...

המופע עצמו נבנה עם תפורה
מקצועית של תאטרון "הביבה", אולם
עمرם בחר לבוש דזוקא ציצית אמיתית,
במקום הציצית של התיאטרון שכמובן
מאוחר יותר כצעד הראשון לऋת הקבלה.
שלא הייתה כשרה... בركע ניגן כנר עללה
מורסיה שביצע ניגון יהודי אותנטי, עם
קטעי שמה ומוזיקה חסידית מרגשת.
השילוב של מראה קבועת הניצבים שהיו

כשהרב מויאל נשאל על

הקושהobilאותוalgensis

המיוחדת שפיטה לאנשים,

הוא משיב בפשטות כי הוא

יכול להצביע על דבר אחד:

דבריו הקדושים של הרב.

"הרבי לימד אותנו כי ישנו

הבן החמיishi שככל לא

יושב ליד שולחן הסדר.

באחת השיחות אמר הרב

כי דרגתו של בן זה היא

למעלה מהשתלשות ולכן

הוא שייך לדרגת ה'יחידה'

את מורשת ישראל, אך יחד עם זאת היה
זה בית שהשתלב בחיים המודרניים בארץ
ישראל. וכך, גם מעת המוסרת ששאב
בילדותו, נשכח ממנו שכבר.

כבר מילודות גילה עמרם העיר
כשרונות נדרים בתחום המוזיקה, הריקוד
ומ המשחק, וניבאו לו עתיד מזהיר על הבמות
הנחשבות בארץ ישראל. עוד בטרם התגיים
לצבא, השתלם לימודי מחול בבתי הספר
היוקרתיים בארץ ישראל, ביניהם בית
הספר לבלט "בת דורו". בד בבד פנה לימיודי
ALKTRONIKAH ומשימש בטכני מערכות
מטרוסים. גם במהלך שירותו הצבאי אהבתו
הגדולה לעולם ההווי והbidur לא נזנחה
והוא מונה לאחריו הווי ובידור בסיסו,
בנוסף לתפקידו בטכני ALKTRONIKAH.

אותם ימים היוימי מלחמת שלום
הגיליל והחזות שעליו ניצח נדרש להגביר
את הפעולות כדי להרים את המוראל בקרב
החיילים. כתוצאה מעומס הפעולות הגדול,
החליט ר' עמרם לחפש אפיקים חדשים
שיחוו וענון לנפש ויקלו עליו את המאמץ
ה גופני הכביד, וכך נפתח לשוגי מדיטציית
שונות ומשם הגיע אף אל תורת הקבלה.
התהעניות במדיטציה אלו התבררה לו
מאוחר יותר כצעד הראשון לऋת כנסתו
לאורת חיים היהודי. אחד הספרים שהשפיעו
עליו באותה תקופה היה דזוקא ספר של
פרופסור גוי, שהוא מבוסס על התנ"ך ונטע
בו תהיות רבות בקשר ליהדותו – תהיות
ישראל. בית ההוריו היה בית מסורתי שהנהיל

רבים למצוא את התשובות האמיתיות שיש
בתורת החסידות לכל רבי החסדים, ובמקרים
זאת הם הילכו לחפש מקומות זרים בהם
הzieyu להם תחליף זול ומרוקן. העובדה
כי בעולם הרחב למדו להגיש עטיות של
'روحניות' שווה, מיסטיקה ואפיילו קבלת'
משמעותה לא להם", מסביר הרב מויאל.
במהלך עבודתני הבנתי שיש צורך להגדיל
ראשי ולנסות לבנות תשובה אמיתית
לניראה של אנשים לכל מיני 'מכוני קבלה'
ומרכזים 'روحניים' למיניהם, בהם הם
מושאים חוותיות מרגשות של "מדיטציות"
שונות שאין בהם כל תונן ממש. הבנתי
שחייבים להיות כלים נוספים ביחסות
 בלבד תפילה והתבוננות, שדרון יהיה ניתן
 לחבר את היהודים גם לחוויה הנפשית של
החבר הרוחני".

הבחירה דזוקא במדיטציית הניגונים
נפלה לאחר שבאותה מחרצתו בסמינר
שבת ספר את טפоро של הניגון "אנעים
زمירות" ולאחר מכן ניגן את הניגון לבדו
בפני הקהל. באותו סמינר השתתף בחור
מוזיקאי, "פריק" עם שער אסוף בוקו
ארוך, שנשחף בדיבוקות של הניגון ולא יכול
להפסיק לנגן אותו כל השבת. מיד בזאת
השבת הוא למד את הגיטרה והתחליל לנגן
את הניגון בדיבוקות מבלי יכולת להירגע
מההשפעה העמוקה שהותיר בו הניגון.
למחרת בבוקר נכנס למד בישיבה
והפק לבעל תשובה לכל דבר. עברו הרבה
זמן היהת זו ההוכחה החזקה מכל על
הכוח העצום שיש בניגונים, והוא החליט
לפתח סדנה שתלביש על הניגונים את
רעונות החסידות, בסגנון של התבוננות
ו"מדיטציה".

לפי יהודים שהשתתפו בסדנאותיו
יכולים בספר על המרצה החב"די
חביב שגורם להם ליהנות מחויה
روحנית שהותירה בהם חותם עמוק
אותם לתחושה עילאית. אך אי אפשר בספר
על הרב עמרם מויאל בלבד לאיל סיפורו
האישי, השומר תחיה וצימאון רוחני של
נער תוהה בישראל של שנות הילידים, לצד
סיפור על נשמה נוספת שחוץ אותה באותם
ימים בידי חסידיו של הרב מלך המשיח
והפכה באמצעותו של חולייה נספת בקרב
חיליו של הרב הפועלם בשורה הראשונה
של הפטת אור החסידות.

ר' עמרם נולד בעיר רָאַבָּאַט שבעמראקו
ובגיל 12 עלה יהוד עם משפחתו לארץ
ישראל. בית ההוריו היה בית מסורתי שהנהיל

במופע "החסיד" בפני צמרת צה"ל

על הבמה כלל לא שמתי לב לנעשה סביבי;
פשוט נשבתי עמוק אל תנועת הנפש של
ריקוד הדביקות".

מוופע זה נותר בזיכרונו של כל מי שנכח
בו לזמן רב, מעיני וربים בקהל ולגו דמעות
למול הריקוד המרגש. בין הקהל היה ניתן
לראות גם קצינים קשוחים שבויום-יום
היה נדמה כי מאום לא יכול לעמוד בהם,
שבעיניהם מנצצות דמעות. חלק מהם אף
טרח לgest בסיוף האירוע ולהודות באופן
אישי, כשהם מספרים כי שום דבר אחר לא
הצליח לרגש אותם באופן זהה.

"מוופע זה חקקacial בהכרה עד כמה
חזקת היא עצמתה של נגינה ש מגיעה מתוך
הנפש. הניגון חדר לאנשים ממש אל תוככי
הנפש ופועל בהם מה שלא היה ניתן לפחות
בשום דרך אחרת. באותו ערב הרגשתני מש
כיצד הייתה זו הברכה של הרבי שביקשתי
קודם לכן, שהוללה הצלחה איקוותית בקנה
מידה שכזה. הבנתי שהרבי נותן לי כוח
לנצל את הנסיבות שלי לקירוב יהודים
ליהזון בדרכ' זו".

מערב זה עצמו התקרבו מספר חיילים

**"פתאום כל מה שעברתי
וחוויתי במהלך החודשים
שלפניהם זה בכפר חב"ד, צפ
ועלה אצלי לב וכל מה
שלמדתי בחסידות על
תנועת החסיד הבטל אל ה',
יצא מתוכי על הבמה וביקש
לפרק ולקלב ביטוי אמיתי.
כך מול קהל אלפיים וסgal
הקזונה של צה"ל, נכנסתי
לדביקות עצומה, כשברקע
הכנר ביצע את הניגון
החסידי ואני על הבמה כלל
לא שם לב לנעשה סביבי"**

לבושים בלבוש חסידי אופייני, יחד עם
נגינת הכנור, סחפה את האולם כולו, כמו
גם את הכנר עצמו...

במרכז המופע עמד תפקיים של
השחקן הראשי, הרב מואייל, שהופיע מול
הקהל הענק כשהוא עטור בזקן ובלבשו
חסידי מלא ורך בדבוקות את הריקודים
החסידיים לركע צלילי הכנור. כשהוא
חוור כיום לאוותם ונגעים על הבמה ומנסה
להבין מה אירע שם, הוא לא יכול שלא
לשוב ולהיסחףשוב באותו התהלהבות.
"פתאום כל מה שעברתי וחוויתי במהלך
החודשים שלפניהם זה בכפר חב"ד, צפ ועלה
אצלי לב וכל מה שלמדתי בחסידות על
תנועת החסיד הבטל אל ה', יצא מתוכי על
הבמה וביקש לפרק ולקלב ביטוי אמיתי.
ברגע אחד הרגשתני את העירבות והחן
האמיתיים שמצאתים בהווי החסידי. כל זה
מייא אותי אז והכניס אותי לתוך התפקיד
של "החסיד" עם כל המשמעות שלו. כך
למול קהל אלפיים וסgal הקזונה של צה"ל,
נכנסתי לדביקות עצומה אל תוך הניגון,
כשברקע הכנר ביצע את הניגון החסידי ואני

כשהגיעו עמרם ל-770 לקראת חתונתו, ניגש למזכיר בנימין קלין ושאל אותו על תשובה הרבי, אך זה השיב לו כי הוא אינו מוצא תשובה עבורו במזכירות. ב策 לו החליט לכתוב לרבי שוב. זמן קצר לאחר שהכניס את המכתב, יצא מענה מהרבי בכתב דב בו הייתה כלולה תשובה לרעייתו "להמשיך את לימודה עד לקבלת תעודה כדorous", ועבورو להוגו "כעצת ידים מבנים".

כשנחת בארץ ישראל בסמוך לחתונתו והגע לבתו, נדהם לגנות בתיבת הדואר מכתב שבידוק הגיע ממציאות הרבי. בכתב זה ענה לו הרבי לכתב הראשו שנשלח והשיב לו "לגבי כל הניל' עצת הנהלה בישיבה". הוא ניגש להנהלה היישבה בصفתם עם שני המכתבים, והוחלט כי הזוג הצעיר יתגורר בירושלים לפחות שנה עד לסיום הלימודים של רعيיתו, ולאחר מכן יעברו לצפת כדי לעבוד בתפקידים שהוצעו להם במוסדות החב"דים בעיר.

רק לאחר שעבورو בני הזוג להתגורר בצפת, הגיעו אליהם לפטע אל תיבת הדואר המכתב לחתונתם שליח הרבי, עם התאריך ליום החתוננה. בכך ראו סימן נוסף מהרבי כי רצונו הקדוש שהם יתגוררו בצפת ויעסקו בפעילויות מקומיות.

צד עבודתו כמשפיע במוסד החינוכי בית לוי יצחק שפעל אז בצפת, החל הרב מויאל למסור הרצאות מסווגיות בערבי חב"ד ובסמינרים למתקרבים ולנעורים. כך החל את שלביו הראשונים כמרצה, במסגרת בית חב"ד בעיר העתיקה בצפת, במפגשים עם אנשי ובתוכניות שונות. עם הזמן החל הרב מויאל לצבור ניסיון רב בדיון בפני קהילים שונים ואף החל ללמד במקומו "אלטלא" לבעלות תשובה בצפת ובפנימיות" ברמת אביב בעודו משמש כמנدس תקשורת מחשבים בבית חנה בצפת. הוא למד על החיסרון העצום שיש במתן מענה לאנשים המבקשים לדעת על יהדותם – כשהרבים מהם מתקשים למצוא את האנשים שיתנו מענה לשאלותיהם.

כמי שהרבה לעסוק בפעילויות ובמסירת הרצאות ושיעורים, החל הרב מויאל לבנות תוכנית מסודרת של הרצאות שייתנו מענה לשאלות הציבור שהגיעו בבתיה חב"דיים ומפגשים בתי חנויות. הוא ניסה להבין מה מזכיר לאנשים ומה השאלות שצוטו אצלו שבודק אחד החלטתו שהם מחפשים את דרכם ותוהים על קנקנה של היהדות. הרצאות עצמן עברו שינויים ועיבודים רבים בכל פעם לפי התוצאות

סיפור אחר אירע דוקא עם זוג מוזיקאים בוגרים שהגיעו לטיילנד כדי לטעום מתורות המזורה והשתתפו בסדנת המוזיקה שהעביר בבית חב"ד. לפעת, כשהחל להשמי את הניגונים יחד עם ההסבירים וטכניית המדיטציה, הבחינו המשתתפים כי בני הזוג התעלפו על מקומותיהם והיה צורך להגיש להם טיפול רפואי כדי להערים. לאחר מכן סיפרו כי הרגיזו בהתרגשות עצומה שלא יכולו לשאת בתוכם ונשאבו למקום אחר.

ఈ סיפור לא רק ירא, החלטת כי הגיע השלב שלו ליעוזב את עבדותו כבא, בתכנות מערכות מטוסים כמו גם ביבדור, ולהתמסר כליל ללימודים בישיבה. הוא היהודי למפקדיו כי הוא מסיים את תפקידיו הצבאי במסגרת שירות הקבע בח'ל' ועלה צפת כדי להתרשם ללימודים בישיבה – כשם בצפת שילב יחד עם לימודיו, פעילות רבה להפצת היהדות ומונה לאחראי על אתיה ודוחות המבצעים לרבי של המבצעים בישיבה.

שנה לאחר מכן הכיר את רעייתו רבקה ונשא אותה בשעוטיהם. קודם נישואיו כתוב הזוג יחד לרבי ואל הין עלי לגור, שכן רעייתו עבדה כגנט בגני חב"ד בעיר, ומנגד רצתה להשלים את לימודי ההוראה שלה. לו עצמו הוציא תפקיד חינוכי במוסד בית לוי יצחק שפועל אז בצפת. מלבד זאת עמדו על הפרק מספר הצעות שליחות שהוצעו להם. בכתב שטוואו את כל האפשרויות והמכتب נשלח לרבי, ואולם התשובה Maiana להגיעה.

ליוזה רבי מההפקה שהוא עורך בסיס כתוצאה מכך אף נפרצת הדרך להציגו – תניא בסיס – עם הסמל של חיל האויר – באישור הפיקוד הבכיר של הבסיס.

למופע הייתה השפעה רבה גם על דרכ התשובה של הרב מויאל עצמו, שמאז הבן כי הוא אינו יכול עוד להסתפק בצדדים שהוא עשה עם עצמו ביחידות, אלא עליו להתחל ליצאת החוצה ולנצל את האומנות שלמד ברייך ובפנטומימה למבצעיו הקדושים של הרבי. וכך, אחת לשבוע היה מגיע לבסיס טנק מביצעים שהיה לוκהו אותו לשובים שונים, בהם היה מעביר פעילות לילדים.

אפיודה נוספת נוספת שהשlica אותו אל התעסוקות במבצעיו של הרבי, הייתה כשbatchת הנסיונות למבצעים במחנה צבאי בגולן, ניגש המפקד אל האחראי על הפעולות ושאל אותו מי עומד לדבר בפני החילאים. באופן ספונטני הצבע את הדרישה על עמרם והפנה אליו את המפקד מבלי שעמם התכוון לכך כלל. בלית ברירה הוא החל לנאים בפני חילאים, כשהוא מחש בראשו מה לומר להם – בעוד הוא עצמו רק לפני תקופה קצרה היה במקום שלהם. התגובה החוויבת של החילאים והרשות שבעליהם הדברים, כמו גם התלהבותם של שאר התמים ששחו במקומות, גרמו לו להבין כי כבר הגיעו למקום מסויק כדי להתחיל לתרום ממה Learned לקחים כדי להתחיל לתרום תורה ומצוות.

ה המניין בחצרות קודשנו, מסטוף כבד' אמותיו של נסיא הדור. מיד כשהגיעו לבית חיינו, שמע שהרבי יוצא לאוהל ולאחר טבילה במקווה. הוא ניגש אפוא לרחבת 77 כדי לראות את הרבי ביציאתו. הוא הצטופף עם הקהל גדול, מצפה לראו את הרבי, אך לא צערו כתוצאה מצלפות האנשים הצליח לראו את הרבי רק מגבו ולא זכה לראות את פניו הקדושים. לפעת עצר הרבי בהליךו, הסתובב למקומות בו נדחק עם שאר החסדים וחיזק לעברו. בכת אחת הרגיז את הקירוב המויחד שמעניק לו הרבי ולא ידע את נפשו מהתרומות. הוא חש שזוחה מעין מתנה מיוחדת מהרבי, מתנה שמילאה אותו בחיות מיוחדת. גם כשחילק הרבי שטרות לטנקיסטים, זכה ר' עמרם לעולות ולקבל מהרבי מהשתנות המיויחדות ולקבל את ברכתו הקדושה של הרבי.

עם הרב נחמייה ווילהלם בסדנא שנערכה בבית חב"ד בברנוק שבתאיילנד

יהודים שחיפשו בתוך עצם את המודעות העצמית ומעולם לא שינו כי התשובה לכל זה נמצאת בספרי החסידות שנמצאים קרוב ליד כל כך... העובדה שהדברים נutfו בסגנון של מיסטיקה ותורת הנפש, אפחו להם להכיר את האור הגדול של החסידות ושל הרבבי".

מהיין הכה לעובדה שוחקת במשן?
שנים כה רבות עם ציבור גדוֹל-כָּךְ?
מماו התחלתי את התעסוקתי עם הקהיל הרחב, עמדות לצד עני תמיד מילוטיו הקדושים של אדמור'ר הזקן בתניא, כי יהודי אינו רוצה ואינו יכול להיפרד מהקדוש-ברוך-הוא. התפקיד שלנו הוא לפול את הדרך מבין החומות שמקשות על היהודי להתקבב אל ה' ומכסות על נשמו הטהורה מלתגלות. אם תהיה מונחת אצלנו בפשوط הבנה שהאמות של היהודי זו נשמו הטהורה וככל השאר זה רק קליפות המכסות על אור הנשמה, יהיה קל לנו להבין כי בעצם כל יהודי רוצה להכיר את בוראו ולהגיע אל אור היהדות ורק חושך העולם מפיע לו לעשות זאת.

"בכל הרצאה אני משתמש מאד לחבר את האנשים לרבי בשלושה מישורים: מחשבה, דיבור ומעשה. ניגון – חיבור לעולם המחשבה של הרב. תורה – לעולם הדיבור, ועל ידי סיפור – לעולם המעשה.

כבר בסמינר הראשון התקרב אחד המשתתפים לתורה ומצוות והפך לבעל תשובה מן המניין, דבר שהייתה תمرة מיוחדת להמשיך בבנייה מערך ההרצאות ואף לחשוב על אפיקים חדשים כדי לפתח סדניות נוספות שגיבו את רעיניות החסידות בדרכים מקוריות.

אנשים שהשתתפו קודם לכן בסמינרים במקומות אחרים, בהם לימדו את תורות הרוחניות של המזוהר או הקבלה הממוסחרת, סיפרו כי דזוקא בהרצאותיו אלו חשוב לפחות בהרבה אחרת למגורי המשחיח והוא שמיליהו ונגעה בנשומתם. "אנשים רבים אמרו לי כי בהתחלה נבהלו לראות שהמרצה למיסטיקה הוא לא אחר מאשר 'דוס' עם כיפה וזוקן, אולם לאחר ששמעו מה שיש לחסידות להציג להם בכל תחומי החיים, הופטו לגמרי והודו כי הפעם הייתה זו מיסטיקה bona..."

"במשך השנים הספקתי לבוא בוגע עם מאות יהודים שהיו בתהילים שונים של התקנות, וכולם הודה כי את מה שנתן להם המפגש עם החסידות, לא יכול לקבל בשום מקום אחר. עד היום ברוך ה' זכינו לקרב עשרות יהודים שהקימו בתים חסידיים לモפת ולהפוך בעצםם לפעלים נמרצים בהפצת היהדות. מלבד זאת החריזות והסמיינרים הרבים הפגשו אותו עם אףי

שהגינו מהקהל, והשאלות החדשות שעלו בכל פעם פתחו כיוונים חדשים. התשובה, הגינו כמובן, מהאוצר העצום של תורה החסידות המכילה תשובה לכל שאלות החיים.

העובדה שהחסידות מהווה תשובה לכל שאלות החיים הביאה משתפים רבים בהרצאות לשנות למגרי את אורח חייהם ולקבל על עצמו על תורה ומצוות. ביניהם אנשים שהיו למגרי מכל קשר ליהדות והדבר היחיד שרצוו לדעת היה שאלת על זוגיות או פיזור הנפש. לאחר שנדרמו לגולות כיצד אortsם החסידות אחת לאות ומתייחסת למצוותם האישית, נמשכו ללמידה נוספת.

עם הזמן אף מצא הרב מויאל חומר רב במאמורי החסידות לשאלות שהתרידו רבים מהמשתתפים בסדנא, כמו למשל אלטרנטיבות שמציגה החסידות לתפיסות מעותות של העולם המערבי או לתורות המזרחה. כך הלכו ונוצרו אצלם סדניות שונות העוסקות בכל תחומי החיים, החל מתרות הנפש ועד לחינוך הילדים או גם מגוון הרצאותיו וגילה עוד ועוד תשובה בתורת החסידות למיסטיקת החילוניות. ההרצאות עצמן נבנו מחסידות, מקבלת ומשיחות של הרבי, כשהציגו הוועם על הנקודה היהודית שיש בכל אחד המבוקש פורץ ולהתגלות.

נקודה נוספת עליה הוועם דגש היהינה טכניקות מסוימות שפיתח הרב מויאל עם הזמן כדי להעיר את ההרצאות באמצעות אטרקציות מעולם האומנות ממנו הגיעו, כשהוא מקידש מהשחק שלמד בצעירותו, כשהוא מחשוב מהשבח הרבה שהיא ניתן לשוק את תשומת ליבו של הקהיל לתכנית.

לא היה צריך לעבור זמן רב כדי שההצלה תקנה לעצמה שם בקרוב קהילים נרחבים, ואל הרב מויאל החלו לזרום פניות להרצאות בכל רחבי הארץ. הסיפורים הרבים על האנשים שהתעوروו במוחלך ההרצאות, החלו לנוד ולעשות להרצאותיו שם. הסתבר שיש פירות להצלחה.

כך נולדו סמינרים 'יהודים' במקומות אסנטי' בצפთ, כשהרב מויאל נבחר למרכז המרכז שמלואה את הסמינרים הנמשכים עד היום. הסמינרים נבנו בסגנון של מיסטיקה יהודית והם כללו הרצאות בתורת הנפש שאוביים מרעינות החסידות.

لتורתו של הרבי. למעשה בתורת הרבי יש את התשובות לכל השאלות והשליחות שסולט עלינו היא פשוטה להביא את דבריו של הרבי לכל יהודי ולהקדים מחשבה כיצד לעשות זאת".

עם קו זה הוא בילה שבועות ארוכים ברכבי המורה, מחפש נשימות תenuous ותוהות בבתי חב"ד וublisher שוב ושוב סדנאות ל"מידיציה יהודית", כתשובה למידיציות הזרות אותן מחפשים במורה אף התרמלאים המשוטטים במרחק הרחוק במטרה לחפש את נפשם. דוגמה אחת מעשרות סיורים שהתגלו במסעות אלו וממחישה יותר מכל את סוד הצלחתו,aira בעקבות אחת הפעמים שביקר בבית חב"ד בENGKOK שבתאילנד, שם ניגש אליו צער בן קיבוץ שביקש לשוחח עימיו. להה סייר לו כי גדול בביתआיסט בו המילה "אלוקים" לא הייתה קיימת כלל בלקסיקון, אולם בהמשך טוילו חש התעוררות רוחנית שעה שנפגש עם הכוח האדיר של הטבע ועם העוצמה שיש בו והבין כי חייב להיות כוח אלוקי שמנhal את כל זה. למרות העורנותו הגדולה, לא יכול היה להרשות לעצמו לשוחח על כך עם איש, מכיוון שהחינוך האתאיסטי שקיבל בשנות ילדותו עוד נתן חזק לבו. הוא לא האמין כי אנשים שפויים יכולים לדבר על מושגים כאלו... אולם כשמע את הרב מואיל מסביר בהרצאה בזורה אינטלקטואלית על כך שיש מציאות של אל-עולם, הרשה לעצמו לגשת אליו ולשוחח לראשונה על תחיותיו...

סיפור אחרaire דוקא עם זוג מוזיקאים בוגרים שהגיעו לתאילנד כדי לטועם מתרומות המורה והשתתפו בסדנת המוזיקה שהעביר בית חב"ד. לפעת, כשהחל להשמע את הניגונים יחד עם ההסבירים וטכניות המדיציה, הבינו המשתתפים כי בני הזוג התעלפו על מקומותיהם והיה צורך רפואי כדי להציגו בהערים. לאחר מכן סיירו כי הרגשו בתוכם ונשארו במקום אחר.

הסדנה עצמה עברה פיתוח איקוני והש肯ה של עשרות אומנים מקצועיים, ביניהם מספר אומנים חב"דיים, שהניבו את היצירות הטובות ביותר של הניגונים כמו ארבע בבות, אנעים זמירות ועוד. הניגונים מושמעים בסדנה במספר כלים, ביניהם חליל צד, גיטרה וכינור,כך שככל אחד מה משתתפים יוכל להתחבר לכלי שפoret על נשמתו ולביצוע שמרומים אותו כדי למשוך עוד ועוד קהלים להיחשף

סיפור אחרaire דוקא עם זוג מוזיקאים בוגרים שהגיעו לתאילנד כדי לטעום מתרות המזורה והשתתפו בסדנת המוזיקה שהעביר בית חב"ד. לפעת, כשהחל להשמע את הניגונים יחד עם ההסבירים וטכניקת המדיציה, הבינו ה משתתפים כי בני הזוג התעלפו על מקומותיהם והיה צורך לגישם להם טיפול רפואי כדי להערים. לאחר מכן סיירו כי הרגשו בהתרgesות עצומה שלא יכלו לשאת בתוכם ונשארו למקום אחר.

לפניהם שביוזמת – שניתנה את כל
גישה לתורה ומצוות.

Cשהרב מואיל נשאל על הקו שהוביל אותו אל הגישה המייחודת שפיתח לאנשים, הוא משיב בפשטות כי הוא יכול להזכיר על דבר אחד: דבריו הקדושים של הרבי. "הרבי לימד אותנו כי ישנו הבן החמיší שכלל לא ישוב ליד שולחן הסדר. באחת השיחות אומר הרב כי דרכו של בן זה היא למעלה מהשתלשות ולכן הוא שיך לדרגת היחידה", מתווך זה ניתנת להבין כי רק חסידות שהיא היחידה' שבנפש, יכולה לגעת בו. חסידות זו עצם וזה שיך לכל אחד וכל נשמה בעם ישראל.

"אנו נמצאים בעת בערב שבת אחר החזות, כשהעולים כולו הולך לקרוא התתגלות של הגאלה, וברור שזמנו זה יש חיוב גדול יותר לגלות את האור של תורה החסידות ותורתו של הרבי בעולם. צריך רק לחשב איך לעשות זאת בדרך יוצרתית כדי למשוך עוד ועוד קהלים להיחשף

כשיושבים לפני שโลשים איש, אין יודע מה יתPOSE את לבו, ולכן אני עובד בשלושת המישורים מתוך אמונה ותקווה שלפחות אחד מהם ימצא חן בעיני כולם, ויכנס אל הלבבות.

"לפעמים צריך לחפש דרכים וטכניקות שונות כדי להגיע אל היהודי מכיוונים שונים ולגרום לו להתעורר מעלה אותם מחסומים בנפש המקשים עליו בגלות את נשמתו. במהלך הרצאותיי או במפגשים עם אנשים, אני חושב תמיד כיצד יכול להתחבר עמו האדם שמולי במקום בו הוא נמצא; מה מקום שבו אפשר לגעת בו ולחבר אותו – ולא רק אם הוא מתחבר אליו ולא מה שאני רוצה להעיר לו מה מקום שבו אני נמצא. כמובן שחווב ביוטר לזכור כי אתה בסך הכל שליח של הרבי והוא צריך וכך להיעשות בכוותו של הרבי. לכן, לפעמים علينا להתנהג כלוחמים סמוים' ולהתלבש בכל מני לבושים של "מידיציות" וסוגנות שונות, כדי להביא לכל יהודי את היחסות במקומות בו הוא נמצא בעת ושבו ניתן לחבר אותו לנשומו ולפעול עליו".

כדוגמא מספר הרב מואיל על רב רפורמי שהגע לנופש בצתת והשתתף באחת מהרצאותיו. הוא ביקש לתהות על קנקנה של החסידות ולדעת מה היא מציעה לאנשים. הוא השתכנע אפילו בהרצאה מתווך מחשבה כי הוא אכן חψ ש הדברים יפלו עליו. לרובם פלייתו הדברים נגע בו והוא נותר המום. בתום הרצאה ביקש מהרב מואיל לשוחח עימיו שיחה אישית. ממש כל הלילה ישבו השניים ודברו על הקיום המעשיל מצוות התורה. עד אז הוא ידע כי יש רק את התהום המעשיל למצאותו, שנראה בעיניו כמיושן וחסר משמעות, ולכן סבר כי ניתן לשנות אותו. פתאום הבין ה"ראביה" הרפורמי כי יש חשיבות פנימית ועומקה לעובדה שכל מצואה מתקיימת דווקא בפרטיה המיוחדים כפי שציוה ה. הרב מואיל פתח בפניו את עולם החסידות והסביר לו כיצד כל התהום המעשיל של קיום ציוויי ה' הוא ביוטרי ורוחני לעניינים האלוקיים, שנמשכים בעולמות הרוחניים כתוצאה מעבודתו של היהודי בעולם וכן אסור לשנות בהם מואים.

בסיומו של הלילה כבר לא יכול ה"ראביה" הרפורמי לעזור את התרgesות והוא פרץ בבכי משתק. לחרת בבורק הופעת הרב מואיל לגלות אצל הפקידה ציק שהשahir לו שם ה"ראביה", כאשריו מטורף מכתב מרגש בו סיפר על ההשפעה החזקה שגרמה לו השיחה בה נחשף לראשונה

ב"ה
תשס"ט שנת הקהיל
"פסטיבל אור" חפצת המציגות בפסטיבלים

למתחים חב"ד בפסטיבלים

דרושים

פעילים/ות נשואים לשילוחות

לפסח – חותם ביצנים (י"ד – ח"ג בניסן)

תגמול למתאים

לפרטים: הרב מיכאל קידלבורג
0528-651551 077-2008777

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לצולם ועד

ויביא אל לבו את נקודת הנשמה. בין השאר מופיע הרב מזיאל מספר פעמים בשנה בפסטיבלים ל"ירוחניות" המתקיימים בארץ ישראל, שגים שם נמשכים בכל פעם מאות מקרוב המשתתפים הבאים בציימאון לימייטיקה ונוי-איינ' ומצאים עצם בסדנה יהודית שמביאה אליה חוות יהודית יוצאת דופן.

עד כה ביקר הרב מזיאל פעמים רבים ברכבי המזורת, החל מתאילנד והודו ועד לביקורים בכל הנקודות השונות בהם פזוריים בתיא חב"ד ברחבי יפן וסין. פעם אחד אף הגיע לפין ליליה אחד בלבד, כדי להוביל במקומות הרצתה לאנשי עסקים ולשוב משם למחרת. מאותה נסעה נולד בעל תשובה נוספת שהוזכת באotta הרצתה ולאחר מכן המשיך את הקשר עם הרב מזיאל עד שנכנס ללימוד בישיבה, וכיום הוא משתמש בעצמו כמרצה בבית 'אסנטי' בצפთ.

סיפורים נוספים מעדים על נסמות שליקט ברחבי אירופה, אוסטרליה ומדינות נוספות, שככל אחת מהן זכה לקרב יהודים לתורה ומצוות באמצעות שיטתו המקורית וסידנאותיו האטרקטיביות.

המפורסמת בפועלתו הكبيرة של הרב מזיאל, נותרה "מדיטציית הניגונים" – שכבר רשותה לעצמה عشرות בעלי תשובה חסידיים ועוד מאות יהודים שהתקרבו בזכותה לאור היחסות – וממחישה שוב שוב כי מי שהולך בשפטות עם דבריו הקדושים של הרבי מלך המשיח זוכה להצלחה גם מעלה מדרך הטבע.

הולצמן הסעות

לאן שתבחר...

1-718-756-5656

להזמנות מארץ הקודש: 073-2130770

מכל מקום...
כל מקום...

שדה התעופה
JFK & NEWARK

קו ללב קו פתוח ומענה אישי לנשים, אימהות ונערות
08-8501340

- ייעוץ מקצועית
בח"דיות מכל רחבי הארץ
- סודיות מובטחת
- הייעוץ בלילו ובנהנית
רכני חב"ד מומחים

הקו פועל בכל יום:

ערב	בוקר
21:00-23:00	11:00-13:00
בימים א' בנושא בריאות בלבד	בימים ו' גם לדוברי רוסית

"זכינו ובנו זה הישב פה לפניכם..."

הוא עמד נפעם נוכח האמונה והפלא במכתבים שקבלתי, אך לא נותר לי יותר מדי זמן להסביר לו את המשמעות העמוקה של 'רבי', 'נשיא דור' וכו', והנה אני שומע שמכריזים אתשמי במערכת הכריזה ומקשים שאכנס אל החדר בה היו רعيיתי והוצאות הרפואית. מיד בכניסה לחדר פגשתי את ד"ר יינה, שאמרה לי: "שמע כבודו, אני מרים ידיים, נראה שבאמת הרבי שלך הוא יותר חזק מאתנו ומחזק הרפואה".

מאת נתן אברהם

דברי הרופאה גרמו לבהלה

"במכتب מיוחד שליח הרב מלך המשיח לחמי הרב זלמן אבלסקי שהתאונן על מצוקת צרפת, כתוב הרב שחתט משולב בהמה: הצמר והחלב הולכים לאדון, ואילו על האדון לדאוג למזון ומים עברו הבהמה. הרב סיים את המכתב ויהרי אתה מקשור לכ"ק מוויח אדמוני נשיא דורנו, אז אתה יכול להסיר דאגה מלבד".

אני לא יודע עד כמה אנחנו כחסידים עומדים בהשוואה זו, וכמה צמר וחלב אנחנו מבאים לרבי, אבל דבר אחד אני כן יודע, שהרב מלך המשיח דואג להשפיע לנו מלמעלה את מזונותינו, מכובן ומדרך אותנו, מברך ומשפיע לעליה מדרך הטבע על כל צעד וועל.

זכינו שבנו זה שישב פה לפניכם, נולד בברכת הרבי. הרבי אמר כי פרטום ניסים ונפלאות מזרז את הגאולה, וסיפור הולדתו אכן עונה להגדירה של 'נפלאות'.

זה החל כאשר הרופאים פסקו שרעייתי לא תוכל לדוד עוד, והרין יסכן את

רבי דוד נחשון

השתלשות האירועים שקדמה להולדתו הפלאית". הנוכחים היו אוזנים אפרכסת.

ג לראה של משפיעים, רבנים ועסקנים השתתפו לאחרונה ב כדי להגיד את בר-המצווה של התמים ברוך שניור, בנו של יויר נידות חב"ד בארץ הקודש הרב דוד נחשון. ההתנוודות שהתקיימה בזיאל הקטני של 770, נמשכה עד השעות הקטנות של הלילה. כשיים חתן בר-המצווה לחזור על המאמר בעל פה ולהרצות בפני הקהיל פלפול שכין, עברו זקני החבורה לשוחח על אותם ימי הוד והדר של הגילויים שזכינו לראות ולשמוע מהרבבי בשילם נ"א נ"ב.

מסביב לשולחות הערכונים בכל טוב כיד המלך, הסטופפו עורות מתלמידיו התמיימים מרווחים לשיח המעניין שהתפתח בין המשפיעים והעסקנים שנכחו בהתנוודות.

לפתע ביקש בעל השמחה הרב נחשון לעצור את שטף הדברים. "אסור להיות כפוי טוביה", הוא אמר בגילויلب. "זכינו שהולדתו של בננו זה שוחוג עתה בר-מצווה, לוותה בסדרת תשובות מופתיות מהרבבי, והבטחת שבעמיד זה אספר את

**שמע כבודו,
אני מרים ידים**

מבית הרפואה נסענו היישר אל ביתו של זידי ר' אבוי טאוב. עמדתי מול דילמה לא פשוטה, דברי הרופאה לא הותירו מקום לספק.

ששכונסתו לבתו של הרב טאוב, לא
איבדתי זמנו יקר ולאחר ההכנות הנדרשות
יגשתי בשנית לכתב לרבי ולשטוות את
שאלתי ומה עשה. תשובה הרבי גם הפעם
חייבית ברורה. הרגשטי שהרבי פרש את
חסותו על ההרין הזה. זה היה מרגש
בכמה שהתשובות היו ברורות. הרבי כתוב
זה שכתב לי שביקורו אצל הרופא וזה فعل
עליהם נמיות הרוח, הרי ידועים דברי
הצמחה צדק שלרופא ניתנה הרשות לרפא,
babam yitzekon b'dvarim yirao sheker dbari
הנ"ל'.

**היהתי המומן ונרגש, יותר ברור מזה מי
גריך?!**

כיוון שבכל זאת צריך לעשות 'כלים' נשמיים בעולם, התיציבנו בבורו של יום ראשון במחלה, מלאים בביטחון בדברי הרב. אל החדר נכנסו עוד ארבעה רופאים שהיו אמרורים לקבע דיאגנוזה רפואית ברורה. אני נותרתי בהמתנה במסדרון, סקרו לדעת את אשר יקרה. בסמוך ישב חסיד צאנז שריעיתועובדת בבית הרפואה שוחחנו על הא ועל דא. לאחר כמה דקות של הלחפת דברי שלום ונימוסין, סיירתיolo על תשובות הרבי ואמרתי לו שאני בטוח שהדיאגנוזה של הרופאה לא תתמסח.

הוא עמד Nunca האמונה והפלא במכותים שקבלתי, אך לא יותר לי יותר מידי זמן להסביר לו את המשמעות העומקה של 'רבי', 'נשיה דור' וכו', והנה אני שומע שמכירזים את שמי במערכות הכריזה מבקרים שאכנש אל החדר בה היו רעויות החיצות הרפואית. מיד בכניסה לחדר פגשתי את ד"ר יינה, שאמרה לי: "שמעו כבודו, אני מרים ידים, נראה שבאמת הרבי שלך הוא יותר חזק מתנו ומחוקי הרפואה".

היא סיפה שהם ערכו בדיקה במוניטור והוא מראה פתאום תוצאות טובות. לא שאר כל זכר למה שהם ראו בבדיקה הראשונה. הן הכליליות והן שאר הדברים שנראו לא נורמליים בבדיקה שנערכה לפני מספר ימים, חזרו לגודלם הטבעי. היא הייתה המומה ואותות התפעלות ייכרו היטב על פניה. אותו חסיד צאן

כבר מצאתי את עצמי יממה
בטרם יום הברית יושב
וכותב מכתב נוסף וمبקש
תשובה ברורה לגבי השם.
התשובה שקיבلت היתה
مفעימה. התרגשות עזה
הציפה את ליבי. זו אולי
האגירת היהידה בכל כרכיו
ה'אגרות קודש' שהרבי
כתב על העניין זהה. הרבי
כתב "במה שכותב אודות
אבי משפחתנו רבי ברון,
אביו של אדמו"ר הזקן
וידיועה מעלהו", וכך הרבי
עובד לפרט את כל מגוון
ושילל מעלותיו...

בבה נוכח דבריי, אמרה לי "אני לא יודעת מהה הרבה אומור, אני רופאה ומתפקידי לקובע בדברים כגון דא אך ורך במשקפיים רופאיות". היא ניסתה לרך מעט את טוון דבריה ואמרה, "ריעיתך כבר בחודש התשיעי להריוןנה, וזה נקרא שהשלימה את ימי הריוונה, מפני שעיל-פי הטעב, מרבית הנשים כבר يولדות בפרק הזמן זהה". הסברתי לה שכחברי מברך אישתutzכה להשלים את ימי הריוונה, משמע שהאישה תלד בזמן שנקבע ממשיים ללא התערבות רפואית.

היא עמדה על דעתה כי היא מבכרת
לעשות את הניתוח כמה שיותר מהר ולא
לבזבז זמן יקר שבמהלכו יכולים לקרות
סיסיבוכים בלתי צפויים. כיוון שידעה שיש
לנו ילדים קטנים, הצעה שנסע להיות
איתם בשבת, וביום ראשון נחזורשוב
למחלקה שם יערכו לה שוב בדיקות וכינוסו
אותה לחדר הניתוח.

בריאות והחייה. עניין זה דורש את פסיקתם של הרבנים ומורי הוראה בתחים, ועוד לפחות שפנינו אל רבנים שיחוו את דעתם, גולaltı את תחזיות הרופאים על דך אותו הכנסתי לאחד מרכבי ה'אגרות קודש' וביקשתי מהרבי שירוה לנו את הדרך.

תשובה הרבית שהתקבלה היהתה ברורה
ומד亥ימה, היה מרגש לקבל את הבחרות
של התשובה, ממש כפי שהייתה זוכה לקבל
מהרב לפניה ג' תמוז. בעמוד שנפתח היהתה
תשובה לאישה שהודיעה לרבי שהיא
באמצע ההרים והרב מברכה שימלא ה' את
ימי הרוונה, ותلد זרע חיה וקיימת. נוכח
תשובה כל כך קולעת וחולמת, לא יכולתי
להיותור אידיש. באותו ימים יצא לי לשוחות
בבית חינינו, וכשהראיתי את התשובה להרב
קלמן יהודה מירלאו ע"ה, שמשים כמרא
דאטרא של שכונת קראון הייטס, אף הוא
יצא מודנו מרור הטעילתי.

הוא עומד נפעם ונרגש כמוני, ואמר לי
שמול תשובה כה ברורה, אין מילים בכך.
ואכן, בסיעיטה דשמיא זכינו להתרברך
בהריוו נסף. בחודש התשיעי להריון הגענו
לסדרת בדיקות בבית הרפואה 'לניאדו'
בנתניה אצל הרופאה שלילוותה אותה כל
הריוו – ד"ר יינה. מסתבר שהיו בעיות,
ולפי דברי הרופאה, אלו סיכנו את בריאות
הטיפול.

כדריכם של רופאים, ד"ר יינה לא חסכה מأتנו תיאורים על הדיאגנוזה שגילתה בבדיקה, ואמרה שלפי מה שהיא רואה, ההצליות של התינוק גדולות פי שלושה מהוגדל הנורמלי של עוברים בגיל הזה. היו גם תוצאות בעיתיות ונספות, מה שייחייב מיד לאחר הלידה לחת את התינוק לניטוח בכדי להציג את חייו. היא בקישה שנבוא לבדיקה בשנית מפני שהיא רוצה לשף בממצאים עוד מספר רופאים מומחים שיאשרו את התוצאות.

דבריה גרמו מעט לבהלה, אך כל העת המכתב של הרב עמד נגד עניין. ביום חמישי באוטו שבוע הגענו שוב למעקב הרפואוי. הרופאה הייתה שם בחדר עם עוד כמה רופאים שאישרו את הממצאים הראשוניים, והם קבעו כי הניסיות מחייבות אותם ליליד את הילד בניתו. כשהרופא הרצתה באזונינו על אודוזות הניתוח, אמרתני לה שהרב כתב לי במפורש שהיא תשלים את ימי הריוונה, ודבריה מוהוים סטירה לדבריו של נשיית הדור. דבריי גרמו לה להבטיח בי במבטים שבין רחמים ותימחו.

עתה מרבי.

כעת, עם הבן האחרון שזכה לשרשורת ניסים כזו, תהינו בינוינו איזה שם לחתול. הייתה לה לתלבות. בין זקנו של הרב, מאיר שלמה או ברוך שניאורי, ולא ידעתי לשיטת עצות בנפשי. כמו תמיד, התיעשתי גוללת עלי הכתב את ההתלבות וביקשתי מהרבבי שירורה לי בצהורה ברורה ובהירה כפי שזכיתי שידריכני עוד לפני יידתו של ילד זה.

התשובה שהתקבלה הייתה נפלאה ומעוררת השטאות. מול עיני רأיתי מיד את המילים "ד"ה לאדמה". עשית חשבון מיהו הרוי המתחיל לאדמו"ר הזקן? – הלא הוא אבי רבי ברוך. היית נרגש מהתשובה, אבל מכל מקום רציתי תשובה יותר ברורה.

כך מצאתי את עצמי יממה בטרם יום הברית יושב וכותב מכתב נוסף. כתבתי שהבנתתי היטב את כוונתו של הרב, 'שניאורי' בודאי היה כתוב שם, אבל את 'הברוך' הייתי צריך להזכיר, וזה לא היה בהירות כזו כדי אני רגלי מימים ימימה. התשובה שקיבلت היא הייתה מפעימה. התגשות עזה הציפה את ליבי. זו אולי האיגרת היחידה בכל הכרך האגרות קודש' שהרבבי כותב על העניין הזה.

הרבי כותב "במה שכותב אדות אבי משפחתו רבי ברוך, אבי של אדמו"ר הזקן ויזועה מעלה", ואכן הרבי עבר לפרט את כל מגוון שלל מעלותו...

לא אשכח איך מרוב התרגשות על התשובה הברורה, פשוט פרצתי בבכי נרגש והתקשתי להירגע.

בנוסף לתשובה הברורה, רأיתי בכך רמז בדור שהבריות הרבות שקיבלו היו בקשר למזה שוכתיי בסוגרת השיפוצים של קברי רבותינו נשיאנו וצדיקי בית רב, לשפץ יחד עם ידידי הרב אבי טאב גם את קבריו של רבי ברוך, אבי של רבינו הזקן.

אני לא יודע עד כמה אנחנו

כחשים עומדים בהשווואה

הזה, וכמה צמר וחלב אנחנו

מבאים לרבי, אבל דבר

אחד אני בן יודע, שהרבى

מלך המשיח דואג להשפייע

לנו מלמעלה את מזונותינו,

מכoon ומדריך אותנו, מברך

ומשפיע למעלה מדרך

הטע על כל צעד וועל.

הרבי. כשנולד לנו בנו לוי יצחק, כתבתי לרב שמקוון שיש לנו כבר ילד שנקרע על שמו של הרב הירוי"צ, אני מבקש רשות לקרוא לך הנולד לוי יצחק' על שם אביו ובי לוי יצחק. הרבי כתב על הפטק שהנכsty, "וּנְבָן הַזֶּבֶר" והוסיף את המילה "שליט"א".

כשאני מספר זאת, אני נזכר גם בקשר

לשם של ביתו שנולדה לנו בשנת תנש"א. עז היה רצוני לקרויה על שם הרבנית, היה מושקא ע"ה, דא עקא, שלאלמי קוראים

חיה. ביחסתי מהריב בניימן קלילו לשאול את הרבי אם זה אמרו להוות בעיה. הוא

נכנס אל הרבי והריצה את שאלتنا. הרבי הגיב ואמר "נו..". לאות תמייה. כשהרב

קלילן חזר בשנית על שאלתו, שוב הרבי

הגיב "נו..." והוסיף "שייה ארכיות ימים

ושנים טובות". הבנו שאין בזה כל מעכבר, נתנו לבתנו את השם 'חיה מושקא' ועל

הדרך הרווחנו ברכה עבר אוami. מירחתי

להתקשר אליה ולספר לה על הברכה הנפלאה לארכיות ימים שזכה לקבל זה

שהמתין אליו בחוץ, אף הוא היה נרעש ונרגש נוכח התוצאות (וכבר שמעתי מכמה אנשים ששמעו ממנו את הסיפור לו היה עד ראייה). הרופאה אמרה לי שנוכח התוצאות הטובות, אנחנו יכולים לחזור הביתה ולהחכות ללילה בעתה ובזמנה.

אלו היו ימים מיוחדים; תחששה של ראיית אלוקות בעיניהם. חשו איך הרבי מוביל ומוליך אותנו ולוקח אחריות מלאה על הנהלות הרים.

חיפו להם כמה שבאות, ואכן רעייתי כרעה לדצת. היה זה בערב ז' באדר, يوم הולדתו של משה רבינו ע"ה. באומה שעה הייתה בבני ברק עם ידי השליח הרוב בצלאל קופצקי. מיד התקשרתי אל ד"ר יינה בכדי שתבוא ליליאדו' להיות המילידת. גם היא הייתה באמצעות עסוקים, וליתר דיוק: עמדה לצעת לחגיגת בר-מצווה, אבל מיהרה לשנות את העיד ועשה דרך לחדר היולדות.

אף אני שיניתי את עדי ומירחתי אל בית הרופאה 'לניאדו'; רעייתי כבר הייתה שם, ובמושאי ז' באדר, בשעתليلת מאוחרת נולד התינוק, הלא הוא בנו זה חתן הבר מצווה. הרופאה קראה לי ובירכה אותו בברכת 'מזל טוב' והודיעה לי כי נולדנו בן זכר. עדין לא נחה דעת הרופאים, והם ביקשו שבחלו' מספר ימים נגוי עמו לסתיקת מערכות בכדי לוודא שהחול פועל בשורה ואין שום בעיה.

במועד שנקבע הגענו, ולאחר סדרה של בדיקות הודיעו הרופאים שאכן הכל כשורה, והילד נולד בריא ושלם.

'שמע' - מילתא הוא

אחרי שראיתי כללה נסים ונפלאות – מוסיף הרב דוד נחשון ומספר – אמרתי לעצמי שהילד הזה הוא של הרב ואני מוכראת לחתול לו שם שקשרו עם משפחתי

lekish tora

770-705-1

טלפון שייח' אוטר לכל מקום בעולם

התקופה של מעלה והתקופה שלמטה

מהי "תקופת שמואל" ומהי "תקופת רב אדא", ומהי השאלה שהתחבטו בה גדולי האחוריים? מסה מרתקת על מהלך החכמה וברכתה, מתוך הספר "החכמה וברכתה - ברכת החכמה במשנת החסידות" בעריכת הרב שמעון ויצהנדLER בהוצאת ' ממש'

החכמה עצמה مبرכת את יוצרה

עד שהגיעו "היום הרביעי" בשנת נח"ת וקה"ת, בו נתלו "שני המאורות הגודולים" של תנუת החסידות, והairo מחדש את האמות הטורניות של אותו חיבור עליונים ותחרתוניים — גרכמי השמים וצבא הארץ. ונקודות הדברים: גם השמים, על כל צבאיםם, וגם הארץ, הם שני צדדים של אחדות אחת: אלקות. והיא אמיתת מציאותם.

אלא עצבה השמים, ובמרכזם המשמש מצד טבע בריאתו הוז', 'ח'ש' יותר את מקור קיומו ומכאן גם הנציחות המיוונית הקיימת בו. ומחמת **ביטולו** נשפע השפע עלולם דזוקא על ידו. ולאור זאת מתארת גם סיבת מהירותו העצומה, ש"נלאו חכמי הטבע להבינה", זאת מלחמת "התלהבותו" מהכרתו את בוראו ותפקידו הרם.

בדברים אלו החזירה החסידות את המשש למקומה הרояי לה כאחת הנבראים שבאים נוכחות מגלים לעין כל את גדלות ה".

זהו למעשה תוכנה האמיתית של ברכת

שבועת הקב"ה לאחר המבול — כולם נוצרים, ברצוינו של הקב"ה, דרך מALLEI החכמה והלבנה.

עובדיה זו גרמה ברבות השנים לטעתות "דור אונוש" שייחסו את כל הנהוג העולם לרוחניותם של הכוכבים והগללים. טעותה שספיחיה נשארו בדרך אחרת אצל האיגטנגנים שהשליטו את מהלכי השמים על מעשי בני אדם ובכך נטלו מהאנושות את עקרון הבחרה החופשית והיקולות לשנות.

זרותה לאחר מכון, נולדה טעות הפוכה מקודמתה, וכפירה מכל וכל ביחסיותם, הפיזית והרוחנית, של גרכמי השמים. ומכך השתלשתה כפירה בכוח האלקי המהיה אותם. תפיסה זו ייחסה את תנעותם מהיריה והקבועה ומסת האנרגיה האדירה, הקיימת בהם לחוקי הפיזיקה של היקום, (כאשר ה"סמל" החיצוני לתפיסה זו והتبטהה בדורנו ב"עלית האדם על הירח", תרתי משמע).

דעתות פסולות אלו גרמו בקשר עם ישראל במראותיהן להושאף סייג והתרחקות מכל מה שמצויר את הלחץ הייחודייה ועצמאותה של החכמה ("מלכת השמים") ועד לדעת רבי יהודה בתוספתא ש"הمبرך את החכמה [ברכת החכמה] הרי זו דרך אחרת!"

ב יומה הרביעי של הבריאה, התנהבו שני חלקיק תבל, שתי בריאות ומחויות שונות: השמיים והארץ, שכבר נבראו כל אחד לעצמו ביוםיהם הקודמים — היו לאחדים בעקבות הציווי: "יהי מאורות ברקיע השמים" — להאיר על הארץ.

מאותו יום ועד עצם היום הזה — "לא ישבותו" אוטם גרכמי שמים. הם המשפיעים על כל יושבי הבודר ה"עולם", הנמצא תחתם. ובכל השירותים המנויים בפסוק:

לאותות: כל שינוי בהילוך ומראה המאורות וכל צבאים, "מאותת" לישובי הבודר, כדי רשי. ומכאן נקודת המוצא לכל תורה האסטרטוגיה-היהודית המשיכת ומשליטה את צבא השמים על כל מאורעות כדורי הארץ.

למודדים: אף הימים המקודשים, בהם ההשראה האלוקית בעולם יתירה, נקבעים לפיהם.

לימים ולשנים — הזמן כולם הקובע הלכה למעשה את הלחץ הייחודיי של האדם, אף הוא יקבע על פי זריחה ושקיעה של גרכמי השמים.

ובעיקר: **עונות השנה,** הנזכרים

ברכת החמה בשנת תשמ"א בכפר חב"ד

ליושבים בצפון כדור הארץ, ולהיפך בדרומם. וכהמש מגיע למרכזו אז האקלים נוח וזמן היום והليلת שווים.

בכדי להגדיר את מיקומה בכל רגועו, קיימות בცיפת השמים (ב'גלאל התשייעי' בלשון הרמב"ם בהיל' יסודי התורה) מעין "מפה" בה פוזרים "כוכבי שבת" ועל רקעם מALLERYת החמה במשך השנה. מפה זו קרויה "חרגורת המזלות" (או "גלאל המזלות"), כאשר המונח 'מזלות', בהקשר זה, הוא תרגום ארמי ל"הילכה", על שם השימוש "איוזלה" במסלולים.

אותם כוכבי שבת מסודרים בשנים עשר קבוצות שלל אחת מהן בעלת צורה מסוימת, ובלשון הרמב"ם: "כל חלק וחלק העלו לו שם צורה זו שתראה בו .. וهم המזלות ששמותם: טלה [זה הנמצא בדיק במרכזה מעל קו המשווה, וכשהמשש איזולת" לשם, הימים והלילה למטה שווים והאקלים נוח. וזהי "תקופת ניסן"] שור, תאומים, סרטן, אריה, בתולה [קובצת זאת נמצאת בצד צפון, ואז עונת הקיץ במדיניות הצפוניות] מזינים [אף הוא בדיק במרכזה, ואך בתקופה הזו הימים והלילה שוים והאקלים נוח. וזהי "תקופת תשרי" עקרב, קשת, גדי, דלי, דגמים [קובצת

מושגים זמן שונים.

וכdogma: ברכת החמה.

קודם כל אנו צריכים להזכיר את מALLERYת החמה ברקיע השמים. בהמשך להגדיר לנו את מושגי הזמן כפי שהם בידינו. ואחר כך לשלב ביניהם.

נפתחה בחמה: העבודות הנוגעות לעניינו בנושא מALLERYת השנתית, בנויות משתי הנחות: תנუתת ומיקומה.

תנוועטה: השימוש מקיפה את כדור הארץ במזרחיות קבועה ממערב למזרח ואשר היא מסימנת הקפה אחת, היא ממשיכה שוב ועד ל"לא ישבותו".

מסלולה: ציר הילוכה ברקיע השמים אף הוא קבוע, אך איןקו ישר אלא במשולש כפול. בתחילת היא נמצאת בנקודה במרכזה במרקז כיפת השמים [נקודה המכילה למרכז כדור הארץ הקרוי "הקו המשווה"], משם היא מתקדמת באלכסוניות לצד צפון ושוב חזרת באלכסון לנקודה במרכזה כיפת השמים ומשם שוב לצד דרום וחזור חילתה.

כתוצאה ממסלול זה מתחלפים בצדอร הארץ עונות השנה. כך למשל בזמן בו השימוש מצויה בצפון, אז היא תקופת הקיץ מעין רגילה. ב) המטרה — שילוב בין כמה

החמה! דווקא היא זו שזעקה: "עשה מעשה בראשית".

אלא שבכך לא די, המעיין בכל אותם מאמרים של רבונו נשיינו גלה כי פירוט מעולותיה של החמה נכתבו כביאור לעצירתה ע"י יהושע, לא רק מושום שרצה להפסיק את החיים הנשפעת לאובי ישראל, אלא, כדי לבטאות את מעלה UBODUT עם ישראל על פני שירות המלאכים והמשם!

הוא אומר: גרמי השמים, והחמה בעיקר, נעלית לאיך ערוץ מכדור הארץ, ולכן דרך מושפעים הכוחות הטבעיים, ואף הרוחניים, הארץ. אך אינה מבטלת את יהודיותם של יושבי הארץ, ועד שגם היא עצמה מושפעת מהם.

שני גדרי זמן מתחדים

זהו פן נוסף בחיבור שמים וארץ. לא רק העליון משפיע על התחתון, אלא גם להפך.

מןיך אוצר החכמות, דווקא חכמה התכוונה נותרה פחותה נגישה להמון עם, וזאת משתי סיבות:

א) הנושא — גרמי שמים, הנטריים מעין רגילה. ב) המטרה — שילוב בין כמה

משתמשת בסימן של "ונפלת תקופת ניסן בשבתאי". רשיי מבאר זאת לפי הסוגיה במסכת שבת ליפה מידי יום, ומידי כמה שעות ביום, "שולט" בעולם אחד משבעה כוכבי לכת. וכוכב שבתאי הוא השולט בתחילת ליל רביעי. והנה שליטות כוכבים אלל בעולם היא לא לפי שעות זמניות, אלא לפי חישובי שעות של "יושבי העולם", השעות הקבועות! هو אומר: סימן זה מבטא יותר מכל את ההשתיכות של גשמי שמים להגדרות זמן כפי שהם למטה. וכי שנותbaar לעיל בארכה. ודיו'ך].

תקופת רב אדא וקושית האחוריים

אלא שאותו "חיבור" בין מהלך השימוש כפי שהוא מצד עצמו — 365 يوم ארבעים ושמונה דקות ו-49 וחצי שעות, לחישובי הזמנים שלו — 365 يوم ושת שעות, היה נכון, לפחות, רק למשך זמן מסוימים; משושים שלאחר כמה מאות שנים החל אותו הפרש של אחד עשרה דקות לעתאותו, כאשר הוא הטרף לימונות ועד לשבע שלים, ושוב "פיגרה" המשמש אחרי החישוב שלו.

עקב כך פסק הרמב"ם (ראאה בארכוה בשיחת הפוטחת את פרק ב') שלמרות שישיות שמואל היא "אמת", הרי בכל הקשור לעיבור שנים והשווהות שנת החמה עם שנת הלבנה, מתחכבים עם "תקופת רב אדא", לפיה אנו מגדירים את זמן שנת החמה 365 يوم + 5 שעות 55 + 7 דקות + 7 שעות + 48 שעות.

לאור שניינו זה והמעבר ל"תקופת רב אדא" התעוררה בתקופת האחוריים שאלה מהותית על ברכת החמה. שאלת המזיכירה במעט את "קושית הבית יוסף" בחונוכה, בכך שהיא כמעט ומעוררת את כל עיקר תקנתה של ברכת "הרואה חמה בתקופתה":

אם הלכה כרב אדא, ואנו מונינים ומחכבים את שנת החמה לא לפי שעות עגולות אלא בצורה מדוייקת יותר — הרי שלעולם לא יוצר מצב שהחמה תנגע בליל רביעי בשעה שעבורו מוקם בו היא תחילתה, בכך שהיא כמעט ומעוררת את המטריה היא הגעת החמה בשעה עגולה (שש בערב), למקום תלייתה, הרי הפרש הזמן של 55 דקות + 48 שעות, לא ייגע לשעה עגולה בכל סוג של כפל וחולקה. ממשאת בנימין" (סימן קא), "מגן

לאור שניינו זה והמעבר ל"תקופת רב אדא" התעוררה בתקופת האחוריים שאלת מהותית על ברכת החמה: אם הלכה כרב אדא, ואנו מונינים ומחכבים את שנת החמה לא לפי שעות עגולות אלא בצורה מדוייקת יותר — הרי שלעולם לא יוצר מצב שהחמה תנגע בליל רביעי בשעה שעבורו מוקם בו היא תחילתה את מהלכה

זו היא בצד דרום ואז זמן החורף למדינות הצפוניות].

זה על רגל אחת תיאור מהלך השם. אין לה לא מושגי "ימיים" ולא "שעות", רק רץ אחד ארוך ובלתי פוסק. ובכדgor הארץ? ההגדורות מוכרות לנו יותר. כאן למטה השימוש במושג הזמן הוא על ידי חלוקתו לפרקים מוגדרים ושרירותיים — החלקה לשעות וימים בני כ"ד שעות. וכלשונו של התונן רבי אברהם בר חייא הנשיא:

"כל יושבי העולם... מחזיקים הימים והלילות יחד שווים, ומונין להם כ"ד שעות ישרות שלמות בלי תוספת ולא גרעון... שלא ניכר... ואינו מזיק לבני העולם בשום עסק מעסיקיהם" ("מהלכות הכוכבים" שער ט).

תקופת שמואל

וכאן מגיעה הנקודה: חכמת-התכוונה-החולית לא נועדה להגדיר את גרמי השמים מצד עצם, ואת חישובי הזמן של "יושבי העולם" מצד עצם, אלא מבקשת לחבר ולשלב ביניהם. חיבור כזה שמאז אחד זמן החמה יתאים למציאות האסטרונומית. ובದ בבד שעולמנו ימשיך להתנהל במתכונות.

ובנידון דין:

מצד אחד מצוים אנו שהשנה תהייה "שמשית" (בלשון הרמב"ם בספר המצוות), ככלומר נשמרו את זמנה המדוייק של סיובב החמה הנמשך 365 يوم + 5 שעות + 48 דקות + 1/2 49 שעות.

ובד בבד מצוים אנו שהשנה זו תתאים לפרקי הזמן הנהוגים בעולמנו (על-פי הוראת התורה). הווי אומר: הגדרות זמן של שעות עגולות וימים של עשרים וארבע שעות.

ובהתחשב עם זאת שכחישובים אלו אמרוים להקבע מראש לפי חשבון קבוע לכל השנים הבאות (חשבון שיכלול הן את משך זמן תקופות השנה, ובದ בדק יתיחס עם מהלך הלבנה) — הרי אנו עומדים בפני סתריה מהותית בין כמה מסגרות זמן שונות.

וכאן הגיע "חכמת-התכוונה-החולית" ו"סוד העיבור" בחשבונו של שמואל (הנקרא "שמואל ירחיינאה" על דיעותיו בחכמת התכוונה). חשבון זה, שלפי כמה וכמה דעתות מקورو ב"הלכה למשה מסיני", כל עניינו הוא — "חיבור עליונים ותחתונים" — הוא

אם במאה השנים הראשונות להפתחותה של תיאוריה זו מחו גדיי ישראל נגדה בתוקף, הרי שבушורים האחרנים רוב הספרות החרדית توוסטת את התיאוריה הקופרnickאית ("ההליוצנטרית") — הלו — שם, צנטו — מרכז עיקר. ולאחר זאת חזר חשו של ר' י' שהברכה לחמה תבטא את "ההליוצנטריות" (אלא שאין הלכה כמותה).

[לצערנו] "רבים הם ואילו אפשר לפורתם", אך יש למחות על מה שהגדילו לעשות במסכת ר' מהודורת "מאורות הדף היומי" ובו עיוותו ועיקמו בנספח את כל מהלך החמה והירח לפי התיאוריה ההליאונטרית ועוד הוסיף הבהיר: "בתנין' ובדברי חז"ל נכתב כפי שהיא מקובל **בזמןם**, אך אין להסיק מכך כי הס נקטו כך לאמת, אלא שכתבו כפי הנראה לעין". והוא אומר התנין' אליבא ד' מאורות הדף היומי נכתב על ידי?... רחמנא ליצלאן!].

כ"ק אדמור מלך המשיח שליט"א שנשלח לדרא בתראה בו נחשפו "מעיניות תהום ובה" בדמות חכמת הטבע ובד בבד גromo טשטוש בין אור לחושך, עסק רבות בנושא זה, אך העביר את הדין מסווגיה אסטרו-פייזיקלית לסוגיה שasmaה "מהות התורה וגולות המדע".

כל בראש מבahir הוא כי לא זו בלבד שהتورה עצמה אמת נחית וمتפרשת כמשמעה, אלא גם הסיפורים, הרפואות, העבודות המדועות שבתורה כך הם וכפושוטם. רק לאחר שנושא זה ברור וחד משמעי ניתן להמשיך לסייע: גבולות מסוגיה זו היא שגם "המעלה" — תורה גם אמרת, וגם המטה" — המדע, ילבו ייחדו. חיבור לעלונים ותחותנים.

אור שבעת הימים

"ויהי רצון... שמישיך יבוא עוד קודם יום הרביעי ואוז יהיו" "שלמות המאורות" — "ויהי" אוർ הלבנה כאור החמה גויי, ושלימות מצוות ברכת החמה" (סיום שיחת ש"פ תזריע תשמ"א).

ואולי אף בכך יש ביטוי לחיבור שמיים וארכץ, אשר גם חכמת הוכנה מצד עצמה מבארת את אחד מייעודי הגולה הכי נעלים — חיבור שיכל להעשות אך ורק בכוחו של הגול בעצמו.

והשאלה מזדעקת: למה דווקא בנוסחאה כה מציאותי — תקופות השנה של מהלך פוסקים כפי שהדברים הם ברוחניות? כאן באה נקודת מהותית נוספת בדעת שמואל ולפיה כל חישובי תקופותינו נערכו לא מרגע בריאות העולם בפועל, בתשרי, אלא מיל רבייעי בתקופת ניסן שאות נברא העולם במחשבה!

כה מציאותי — תקופות השנה של מהלך המשך — פוסקים כפי שהדברים הם ברוחניות? כאן באה נקודת מהותית נוספת בדעת שמואל ולפיה כל חישובי תקופותינו נערכו לא מרגע בריאות העולם בפועל, בתשרי, אלא מיל רבייעי בתקופת ניסן שאות נברא העולם במחשבה! הוו אומר כל מהותה של ברכה זו היא לא על מציאות העולם מצד עצמו, ככלומר על האסטרונומיה של מהלך החמה, אלא על ציוויי התורה לחשב שנים ולהחליל לתוך גדרי הזמן שלנו זמנה של גורמי השמים. וזהו אחד מסודוריו של "העיבור".

החמה ומיקומה

כבר ציטטנו בתחלת הדברים את דעתו של רבן יהודה בשלילת "ברכת החמה", מחתמת חשש לעצמאותה של המשמש בעניין ההמוני ומכאן הדרך קקרה לחש עבודה זהה.

בדורות האחרונים קבע הרמב"ם "ש' עבודה זהה אינה מצויה בינויו". אותה טעות שהשליטה את החמה על כל הבריאה יכולה אכן כבר לא קיימת, אך לעומת הטענה הפתיחה עבודה זהה מהכוון ההפון "מלמטה למעליה" והיא — העצמת והשליטה השכל האנושי על מעשי ה' ואות על ידי האמונה באנשי המדע ובפרט בדעתם בנושא הקשור לחמה עצמה — מיקומה במרכזי היקום כאשר כדור הארץ הוא המסתובב סביבה ונחשב **לאחד מכוכבי הלכת של מערכת השמש!** הגדרה זו סותרת את פשטות הכתובים ובעיקר את דברי הרמב"ם בהלכות יסודי התורה. כידוע.

గברים" ו"שלטי הגברים" (אלף למטה סימן רכט), שווית חתם ספר (או"ח סי' נו), "מאמר מרדיינ" (או"ח סי' רכט), "פחים" (ערך: חמלה בתקופתה), "תוספות יחזק" (בשווית צ"ע סי' יד), "ישות יקב" (או"ח סי' קיז), שווית עצי ברושים" (ווריד סי' ס) — אלו הם מקצת מהאחרונים שהעלו שאלה זו ודנו בה, איש איש בסגנוןו.

אלא שבזען ושאלת הבית יוסף הניבה אף תשובות, הרי ששאלת זו לא הביאה ואפיו תשובה אחת! אלא רק קושיה נוספת מתבקשת מалаיה:

"וואר העיר מעלה על עניין קידוש החמה . . . בחדש ניסן. שזה שיק לרבי יהושע דבנישן נברא העולם, אבל לר' אליעזר דסבירה אליה בתשרי נבראה העולם, ולזה אנו אומרים בראש השנה — "היום הרת עולם" — למה מברכין על תקופת החמה **בניסן**" (שווית מהר"ם שיק או"ח סי' צ').

לאור שתי קושיות יסוד אלו הינו גدول האחרונים מסקנה תורנית: בכל הקשור לתקופות שונות החמה אנו פוסקים כדעת שמואל שהשנה היא 365 ימים וש שנות והעולם נברא בניסן, אך בכל הקשור לעיבור שנים הלהה כרב אדא.

"התקופה של מעלה"

מסקנה זו היא למעשה הרקע לדברי הפתיחה של כ"ק אדמור מלך המשיח שליט"א בנוסחאה זה באחרון של פסח תש"ג (יום קודם קיום מצווה זו באותו מחזור). כבר בתחילת קבע הרבי כי "בעניין ברכבת החמה ישנה קושיא שאפשר לתרצה על-פי תורת החסידות דока" ורק לאחר מכון פתח בהרצאת הדברים.

כאשר נקודת הינה היא: אכן בפועל לא רואים כאן למטה את התקופה של שמואל, ומכל מקום אפשר לברך **ובשם מלכות** זו זאת על **התקופה של מעלה** שהיא אמיתית היא. הרבי לא מסתפק בכך ומבהיר כי למעשה הלכות התורה עיקר פסק הדין הוא על איך שהענין אמתי מצד לעללה, אלא שבדרכ כל בית דין רואים זאת גם למטה. אבל בנידון דין, תקופה ניסן, **ה"למטה** לא בא לידי ביטוי, אבל אין הדבר גורע במאהמת **ההלבתי** כפי שהיא **למעלה**.

והשאלה מזדעקת: למה דווקא בנוסח

הרבי מלך המשיח במלון ביקורו בליל הסדר במוסד "פרי":

"כאן מאד מואר, אבל צריכים לעשות שהאור יגיע עד רוסיה"

יומנו של הרב משה חיים לויין - שפורסם ב'תשורה' לחותנות בתו - מציגים תמונות-מצב מהפעילות עם יווצאי רוסיה באותה שנה, ומכלים תיאור חי ומרתק של ביקוריו של הרבי מלך המשיח בליל הסדר במוסד "פרי" • לצד הסקירה - הѓאות בכתיב"ק על נוסח הברכות שהואיל הרב לברך בעת ביקוריו לפני עירכת הסדרים

שהוכנס לכ"ק אד"ש (עם עוד הרבה מכתבים ותבלוטות) בשעה שכ"ק אד"ש חור מהأهل. הייתה מאושר כאשר מחרת יצאה הייטי יותר מאושר כאשר מחרת יצאה תשובה "נתබל ות"ח ודבר בעתו כ"ו".

סדרנו סדרים כללים בשכונות שונות בניו-יורק: בברונקס, קווינס, בריטן ביטש ומהטן וגם בשיקאגו וניו-גרשי. וכמוון גם אצלנו בקראוון הייטס. בכל מקום נסעו כמה בחורים. בעבר פסח בצהרים, שכ"ק אד"ש חילק את המצות, כל הבוחרים שנכנסו לסדרים הכלליים נגשו לכ"ק אד"ש ביחיד בשורה אבל בעלי לחכות בתור. לכל קבוצה נתן לכ"ק אד"ש שתי מצות שלימות עבור הסדרים. ופרוסות לכל בחור עברו עצמו. לקבוצה שנסעה לברייטן ביטש (סקאבלא מלוד ור' זאב ואלו ניסניעויטש) נתן לכ"ק אד"ש שתי פונט מצה – להרב ניסניעויטש, וארבע חבילות גפרורים של י"א ניסן תשלה ננתן לסקאבלא, ואמר שזה בשליל הילדות שלפני חותנותם שידליקו נרות. אני נשתי עם הקבוצה שסדרה את הסדרים כאן בקראוון הייטס.

מספר אנשים שהיו אצלנו בסדר היה מעט. כי לא גרים פה הרבה משפחות מروسיה.

אחרי מעירב וסיום חלוקת המצה נכנס לכ"ק אד"ש לאולם 'יפרצה', (כיוון – אולם הלימודים של הכלול) היכן שהבחורים מהישיבה אכלו בחג הפסח, ונתן ברכתו מהרussia.

הגדה של פסח

הרבינו רוטם

A G A D A
(שהל)
P E S A H

FOUNDED BY RABBI MOSHE ROTMAN
Brooklyn, New York
בדרכו של ר' רוטמן
חג הפסח תשע"ט

שער ההגדה עם תרגום לרוסית
 בהוצאה הראשונה

קהילתאים, חלוקת מצות שמורות, חלוקת כלים לפסח, הדפסת הגגדה ודינים וכי' וכ"ק אד"ש ענה: "ויהא בהניל בהצלחה רבה כלל. מצו"ב – \$100. השתתפות בההוצאות אזכור עה"צ".
יום א' ב' אייר ה'תש"ה. חצי מההגדות שהדפסנו (כ-700 עותקים) היו מוכנות ביום הבahir י"א ניסן. נסעתי באותו יום לקחת אותן מהדפוס והבאתי אותן ל-770 כשר דקות לפני שכ"ק אד"ש חור מהأهل. הספקתי למסור העתק מההגדה. סדרים כתבנו דוח' לכ"ק אד"ש על מה שהולכים לעשות לחג הפסח תש"ה. סדרים

הרבי מתבן את זמן הדלקת נרות

יום ג' י' ניסן ה'תש"ה. בשעה שמונה וחצי בערב הכנסתו לכ"ק אד"ש את החוברת "עליקרי דיניים ומנהגים לחג הפסח" שהזقتני לאור זה עתה, ובשער וחצי כבר הייתה תשובה. לכ"ק אד"ש התעניין אודות העמוד האחרון "He забудьте – האם רב ראה את זה, ותיקן תשכחוי" – האם רב ראה את זה, ותיקן את זמן הדלקת הנרות של יום ב' דיו"ט-טוב ודאחרו של פסח לשעה אחת מת אחר. כל החוברות שעוזר לא חולקו, אනחנו תיקנו, וגם פירסמנו מודעה בעיתון הרוסי על זה.

עכשו הננו נושעים חלק מצה שמורה לכל משפחות הרוסיים שהננו מכיריהם אותם. יותר מ-800 הגרים בניו-יורק, ולחלק מהם הננו מבאים גם כלים, מצה, יין וכו'.

שבכונות שונות בניו-יורק וגם בערים אחרות מסדרים סדרי פסח כללים עבור עשרות או מאות אנשים. גם כאן בקראוון הייטס, בבניין החדש של "פרי" על פרזידנט סטריט יסדרו עבור היהודים מרוסיה הגרים בשכונה. אני נראה אשאר כאן. כתבנו דוח' לכ"ק אד"ש על מה

לפניהם שיצא מהחדר אמר אחד מיהודי רוסיה, מר גרובער, לרבי: "אי דיניק, זייט געזונטן" [תודה, תהיו בריאים"], כי'ק אד"ש הסטובב אלוי, חיך ועה: "גט אטסם". לפניהם שיצא מהבניין של ייוער ווועט אונפירן מיט דעת סדר" [מי ינהל את הסדר?]" ור' אבא פלייסקין ענהו.

אח"כ החל לימכוו חנוי (מוסך עברו בנות מקורבות) גם בפרעוזידענט טט, בדרכ' פgesch מרת ראנעבלום מהוועד של יפרוי, ושאל אותה איפה היא הדלקה נרות, והיא ענהה: "און ראנן האוזו" [ובניין הרוסי"], אמר לה כי'ק אד"ש: זה לא ראנן האוזי זה יושוואיש האוזו! זה לא בנין רוסי, זה בגין יהודى.

בمعנה כי'ק אד"ש על הדוח'ich כללי של אחש"פ אודות התהלהכה לוויליאמסבורג וכוכו, הי' נכתב בכתב'יק: "הכפי'ם?".

התוצאות הפתעה בעת נאומו של נשיא ארצות הברית

יום ג' אייר ה'תש"ה. אטמול אחרא מנהה קרא כי'ק אד"ש להשליחים שנוסעים לאה"ק ולצפת ונתן להם שליחיות. לאלו שנוסעים לאה"ק אמר שישעו לכותל המערבי ולמערת המכפלה ויתפללו שם מנהה, שיקחו אתכם קופת צדקה ושיתנו

ר' אבא כנראה לא יוכל להוציא את זה מהפה (אולי אמר זה בקול נמוך), כי'ק אד"ש ענה "צורי גיגיינדייך וועל איך אריניגו" [בדרך חזרה אונסן] (הלשון בערך). והלך לשיבת' הדר התורה, שם הברכה hei בערך ובמהשך להברכה הניל (ביברץ'), ואח"כ חזר אלינו (אני לא הייתי באותו זמן, כי היוות והוא מעט אנשים הלכתי עם עוד אחד לבתים שונים לקרוא שיבואו לסדר, ובבדיקה באותו חצי שעה קרה כל זה). שכ"ק אד"ש נכנס לבניין הוא עליה תיכף לקומה שנייה, שהה כמה זמן בחדר הגדל (ואמר לו ר' אבא שפה יי'ה הספרייה) וגם בכיתה עם הרבה שלטים באנגלית, עבר והסתכל כמעט בכל החדרים. חפש את העליה לקומה ג', וקודם שעלה שאל אם משתמשים בקומת השלישית, ועלה למעלה, הסתכל בחדרים. שהה כמה זמן אצל החדר הריק, וירד לקומה הראשונה.

עמד באולם היכן שהאנשיים עמדו, ונתן ברכינו הקדוצה ברוסית (הלשון הוא בערך, עד כמה שהצלחתי לקבץ מפי השומעים ואינו מוגה כלל):

"הנני מאחל שתסתדרו באופן טוב ברוחניות ובגשמיות, שייהי לכם מצב רוח טוב (בריאות ושמחה), ואוטם הקרובים הנמצאים עוד שם, שתיגשו איתם בקרוב וכולכם ביחד תקבלו משיח צדקו בגאותה האמיתית והשלימה".

הקדוצה: "אזווי ווי די קביעות פון שנה זו אויז דאך כי'י צאתך מארץ מצרים, בחמשי שבתת, זאל מקויים וווערן דער צווייטער האלבער פסוק אראנו נפלאות בנאולה האמיתית והשלימה עיי' משיח צדקינו. א גוט יומ טוב, א כשרין און א פרייליכן פסח".

[היות וקביעות שנה זו היא כי'י צאתך מארץ מצרים, בחמשי שבתת, שיקויים המשיך הפסוק אראנו נפלאות בנאולה האמיתית והשלימה עיי' משיח צדקינו. חג שמחת, חג הפסח כשר ושמח"]

זה לא בניין רוסי, זה בניין יהודי

(ספרים וכי'ק אד"ש דבר עם ר' בנימין כי'ז ע"ד קיבל הכספי עבורה יהודים מרוסיה וכו', ואמר לו כי'ק אד"ש: "קום ווועסטו זען א רוסישן סדר" [בביא ותראה סדר רוסי"].

כשכ"ק אד"ש יצא החוצה עמד שם ר' אבא פלייסקין. כי'ק אד"ש שאל אותו (הלי בערך): "מיוויל איך זאל אריניגין צום סדר?" [ירוצים שאונס לסדר?]. "זאת אומרת לסדר עבורה יהודים מרוסי" בבניין של יפרוי בפרעוזידענט טט., כי לפני החג כתבו וכי'ק אד"ש שייהי שם סדר וכו', ר' אבא ענה: "למה לא?" ר' לייבל גורנער לחש לו שיאמר "בטח שכן!"

בשעה 10:35 התחיל לנגן כי בשמחה תצאו"ו יצא מביהנ"ס. השעה הייתה 10:38.

התוצאה מההתווודות שוב שכרו טאנקים ונסע למביעים כל יום במשך שבוע שלם.

שבת מברכים חודש אייר הייתה כוראידיקע שיחת אודות השכונה. דברים שלא שמענו מעולם. כי"ק אד"ש דבר גם בעניין להביא יהודים מרוסיה שיגרו כאן בשכונה.

עשה רושם טוב

יום א' ט"ז אייר

ה'תשלי"ה. ביום ד' העבר, ביל שצינו לכך כלל, יצאה לפטע תשובה מאת כי"ק אד"ש בוגע להגדה של פסח: "עשה רושם טוב ובטח פירסמו צדבּעַי בברכת הדזה"ג [נדלקת הנרות] להוסיף שכחល בש"ק כו' כיון שיש שם מקום פניו בע' החוא אפשר להזפיס הנ"ל בפסקא בפ"ע ולהדיבקה בפנים (או בחותם גומי)".

– בהגדה שהדפסנו היו רק שתי ברכות: "להדליק נר של יום טוב", ו"שחヒינו", והוראות הרבי היו מהוות את נוסח הברכה כאשר יום טוב חל בשבת.

כדי להשווות התרגומים

יום ה' ב"ז אייר ה'תשלי"ה. בהתאם להוראות כי"ק אד"ש הדפסתי מדבקות עם ברכות הדלקת נרות כשיום טוב חל בשבת קודש והדבקתי אותן במקום. ביום ד' י"ט אייר שלחתי לכ"ק אד"ש הגדה מתוקנת עם דוח' על הפצת ההגדה. כתבתי לשנה הבאה בדעתני לחוציא לאור הוציאה חדשה ומתוקנת (תיקונים של טעויות הדפוס, קצת חוספה בתרגום), כתבתי שהנני מסופק אם כדי להזפיס תרגום על ברכת המזון והלל, היהות וחוששים שבשפה הרוסית זה לא יתקבל כדבע. ולמחרתו ביום ה' כי"ק אד"ש מענה כי"ק אד"ש ע"ז: (הציג את המילים שלנו: **מוספת התרגום** ("לשפוך חמותך"), **ומסופקים אם כדי ליתו התרגום על** ברכת המזון והלל... וכו'). וכתב: "נת' ות"ח באם יוסיפו וכו'"

Do начала Седера зажигают свечи и произносят соответствующее благословение:

ברוך אתה ייְהוָה מלֵךְ קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
צְבָאֵת קָדְשֶׁךָ בָּרוּךְ הוּא

(Транслитерация): Борух Ато Ал-хейнэ Мелех Хо-йом Шехелону Ваймому Валгитону Лахадик Ней Шал Нойм Тоб.

(Перевод): Благословен Ты, Господи, Боже наш, Царь вселенный, означенный твоими законами, и заповеданный тобою даждь нам до сего времени.

ברוך אתה ייְהוָה מלֵךְ קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
צְבָאֵת קָדְשֶׁךָ בָּרוּךְ הוּא

(Транслитерация): Борух Ато Ал-хейнэ Мелех Хо-йом Шехелону Ваймому Валгитону Лахадик Ней Шал Нойм Тоб.

(Перевод): Благословен Ты, Господи, Боже наш, Царь вселенный, означенный твоими законами, и заповеданный тобою даждь нам зажигать субботние и праздничные свечи.

Если праздник совпадает с субботним днем, то в пятницу, после зажжения свечей, первое благословение производится в следующем варианте:

ברוך אתה ייְהוָה מלֵךְ קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
צְבָאֵת קָדְשֶׁךָ בָּרוּךְ הוּא

(Транслитерация): Борух Ато Ал-хейнэ Мелех Хо-йом Шехелону Ваймому Валгитону Лахадик Ней Шал Нойм Тоб.

(Перевод): Благословен Ты, Господи, Боже наш, Царь вселенный, означенный твоими законами, и заповеданный тобою даждь нам зажигать субботние и праздничные свечи.

הדף המתוקן בהגדה לפני הוראת כי"ק אד"ש

פה ענינים מופלאים לא ידועים ובטוח מנהל כי"ק אד"ש מלוחמות רוחניים...
במאמר כמו גם בהשיותה שאמר אחר-כך, מרום הענין של אריה"ק והשתחים וכו'
ואולי יותר מرمז...
המאמר ארץ 32 דקות ולאחריו ניננו

"ואלקיים מלכי מקדים" (לחמש דקות).
בשיעור דבר כי"ק אד"ש חזק מאד על מבצע נשי"ק וכמו גם על מבצעים אחרים.
השicha הראשונה התיכילה בשעה 9:37 אודות נשי"ק והשicha השני התיכילה בשעה 9:46 אודות חמישת המבצעים, ודיבר נגד תעוזה עם יהודים – ידבו איטם על עניינים שבין אדם לחברו, על יושר במסחר וכו', והזיכיר אודות הocus של ברכה והזולרים וכו'.

בין השicha הראשונה והשנייה לא הפסיקו בניגנו. אהיך בירך כי"ק אד"ש על הocus. השעה הייתה 10:10. בברהמ"ז אמר מגדי"ל" בኒקוד פטיח' שהי פלא בעניין כולם (אולי יש חילוק בין ליל ר'יח' ויום ר'יח?).
לocus של ברכה ניגשו כל השולחים (גם הקבוצה) שנוסעים לאראה"ק, אוסטרליה, צראפת וכו' וכל אחד נתן כי"ק אד"ש בקבוק עם קצת יין מהocus של ברכה וצד בקבוק יין מלא שיערבבו ביחד ויחלקו לקהיל. נגמר די מהר. כי"ק אד"ש נתן לר' יוסף ווינברג חבילות דולר עבור הנשים – 3 דולר לכל אחת. נתן החלטות לר' דוד ראסקין בשיביל ישראל. אם יש לווה קשר או לא הרי אי אפשר לדעת, ובכל אופן מה שבתווח שיש

שםה צדקה (כי"ק אד"ש נתן לכל אחד שני שטרות של 10 לויי ליתנים לצדקה, אחד ע"י הכותל המערבי ואחד ע"י מערת המכפלה), ללימוד עניין בחסידות ואח"כ להתפלל שם מנוחה, ואחרי מנוחה ללימוד עניין בנהלה, אח"כ לכלת לביהנ"ס צמח צדק בעיר העתיקה בירושלים, ולימוד שם עניין בנגלה של ה挫"צ וענין בחסידות של ה挫"צ. לנseau בכל מקומות חב"ד: כפר חב"ד, כפר חב"ד ב', נחלת הר חב"ד, לוד, צפת וכוכ' ולסדר שם התווודיות (ונתן לכל אחד 3 דולר – חצי בשביל השתפות בההתווודיות וחצי לצדקה). והיות שטוב שייהי מני – שיקחו איתם ראש ישיבה או משפייע.

לקבוצה שנושעת לצרפת נתן כי"ק אד"ש 100 פרנק צרפתיים, ולכ"א 3 דולר, לעשות התווודיות בכותלי הישיבה, בפאריז ובעריו השדה. גם להתפלל מנוחה בכותלי הישיבה, לפני התפילה לתמת צדקה ולימוד עניין בחסידות ולאחרי מנוחה עניין בנגלה.

פלא פלאים! בעל שם סקע עניינים!

ער'יח אייר נסע כי"ק אד"ש לאוהל קריגל. חזר אחרי שעה שמונה. מנוחה התפללו בשעה 8:10 לערך. אהרי מנוחה הודיע כי"ק אד"ש שתפלת ערבית מתקיים בעוד 15 דקות, ואח"כ הודיע שעבשרה דקות לפני תשע תהיה התווודיות קטרה, ושיטלו ידים (אני מאמין מסופק האם קרה פעם שההתווודיות תתחל בשעה כזאת – עשרה לטעין!).

מעריב נגמר בשעה 8:50. ובחמשה לתשע נכנס כי"ק אד"ש לביהנ"ס ונטול ידיו החק. ניגנו ממצרים גאלטנו. אה"כ ציווה כי"ק אד"ש לנו ניגון "אנא עבדא", וכמעט הפסיק באמצעות ציווה לנו ניגון הכהנה לדאי". כי"ק אד"ש הי רציני מאד. גמרו לנו ר'ק הבהיר הראשונה מהניגון (ב' פעםיים) ובධוק בשעה 9:00 התחיל כי"ק אד"ש את המאמר ד"ה החודש הזה לכם וגוי.

אני יודע אם יש איזה קשר, אבל אומרים שבעה תשע התחליל נשיא ארץ הברית, מר פריד, לנו – כמודמה שידרו את זה גם בטלויזיה – אודות הפסקת המשימה של ד"ר קיסינגער לענייני ארץ ישראל. אם יש לווה קשר או לא הרי אי אפשר לדעת, ובכל אופן מה שבתווח שיש

הרביעי עולה בהפתעה לקומה השלישית

ליל א' דחג הפסח ה'תשל"ז. בليل החג, אחרי תפלה ערבית, המשיך לחלק את המוצות.

בבנייה של י'פר'י סיידרו סדר עבר יוואצ' רוסיה והתכוינו לביקורו של כ'יק אד'יש. הכינו את כל הבניין, כל החדרים וכל הקומות, ניקו היטב וחדליקו את החשמל. כדי להבין את שאריע בעת ביקורו של כ'יק אד'יש,_Atאר את מבנה הבניין של ספרי: בקומה הראשית יש שלושה חדרים: ביהנכ'יס', עזרת נשים, ומשרדים. וגם מטבח. בקומה שנייה ארבעה חדרים: שלוש כיתות שלומדים בהן תלמידי היישבה, וחדר גדול של הספרי. בקומה שלישית יש שתי כיתות של הספרי. בקומה רביעית יש מטבח. במבנה יש שלושה חדרים (אי מהם משרדים). במבנה יש שניים גרכיים מדרגות: המדרגות המרכזיות, שהם יפות ורחבות, מהחדר הראשון של בית הכנסת; והמדרגות השניות שהן צרות ומסובבות, שעולות מהמטבח, ורוחבן הוא קצת יותר מרוחב איש, ולא נוח להשתמש במטבח.

הו בערך כמה אנשי יהודים רוסיים. כשב'יק אד"ש נכנס, נולם נעמדו. כי"ק אד"ש עבר בכל החדרים שבקומה הראשונה, נכנס למטבח, והתחילה לעולות במדרגות העזרות למלعلاה. היהות שאך אחד לא העלה בדעתו שכ"יק אד"ש ישמש במדרגות אלו, לא הדליקו שם את האור, והדלת מעלה בכניסה לקומה השנייה הייתה נולאה. כשב'יק אד"ש התחיל לעולות במדרגות אלו, אמר לו ר'ABA פליסקין (שליווה אותו החלק אחריו): "עס איז פראן בעטערע טרעדפֿ" [= יש מדרגות יותר נוחות]. כי"ק אד"ש האט איבערגעפרעגט ור'ABA חזר שוב על דבריו, וכ"יק אד"ש ענה ברצינות: "וועא איז די נפקא-מיינה!!" והמשיך לעולות. ואחריו המלומים: ר'ABA פליסקין, הרחוב חדאקוב, הרבה ר' העכט, ועוד. לפניו הדרלת מעלה נעמד כי"ק אד"ש, ור' ליבבל גראנער?) אמר: "עס איז פארשלאסן אויף צוויי שלעסער" [= הדلت נולאה על שני מננוועלים]. נולם נשארו לעמוד והסתכלו אחד על השני ולא ידעו מה לעשות.

באותם רגעים עמדתי למיטה, בתחילת גרים המדרגות. המפתחות היו אצלי, אבל לא ידעתי איך אוכל לפתח את הדלת, מכיוון שהמדרגות היו צרות מאוד, והיה בלתי אפשרי לעبور, בפרט שכ"ק אד"ש עומד מעלה לפני הדלת הנעולה, במקום

וזורקם?) קצת רוסיטה?".
וענה ר' אבא : "קצת".
ואמר כי' אד"ש לסקאלא שצרכיהם
להחסיר לחם טוב את הגזזה "שייה" הרובה
לספר ביציאת מצרים".
הסדר ב"פרוי" עבר בהצלחה גдолה.
בולם היו שמחים.

הרבו מתעניין: מדוע איז מראות?

אח"כ ה' הילק כ"ק א"ד"ש למכון חנה'.
מוסד עבר בנות מבוגרות בעלות תשובה.
את הסדר ערכים למיטה, ולמעלה נמצאת
ההפנייה של הבנות). כ"ק א"ד"ש בירך אותן
שבשנה הבאה יסדרו את הסדרים בעצמן
(בביתן). שעה לעלה לחדרים, נכנס
לאחד החדרים ושאל "למה אין מראות?".
רי' ליביגר גילת תושייה ופתח את הדלת
מבפנים ושם (בפנים הדלת) הייתה מראה.
אמור כ"ק א"ד"ש: "יעצט קען איך שלפונן
רוואיגג" [= עכשו אני יכול לישון במנוחה].

המנהלו של ימכוון חנה' הרב יעקב
יהודה העכט, שעמד על ידו, האט זיך
פאאנדעגעלאקט [= צחק]. אמר לו כ"ק
א"ד"ש ברצינות: "וואס לאקסטו?" [= מה
אתה צוחק?] בנות ישראל יפות הן, זיין
דארטן זיין [= חן צריין להיות] יפות". כ"ק
א"ד"ש שאל האם סיבת העדר הרайдו הוא
מצד כניעות או שאין על זה כספי? על אחד
amaronoת הספרים היה מודבק פתק "אשר
לפסח" (כנראה מאחרי הבדיקה), כ"ק
א"ד"ש חיך ואמר: "זאלץ אי פאראן שר
לפסח, אבער ספרים שר לפסח?" [= מלח
שר לפסח, אבל ספרים שרם לפסח?].

השמחה התפשה בכל בית הכנסת

שבת הגדול ערב פסח ה'תשל"ז. מכיוון שהשנה עבר פסח חל בשבת, וצרכיהם להפסיק לאכול סעודות שבת לפני סוף זמן אכילת חמץ, החלה תפילה שחרית מוקדם מהרגיל. התפילה החלה בשעה 6:45 ובשעה 8:30 הסתיימה התפילה. למנחה ירד כ"ק אד"ש לבייחניש למיטה, ואחרי התפלה אמר את הגדה כשהוא יושב על כסאו, וכשגמר התחל לנגן "על אחת כמה וכמה", והמשמeka הופיעה בצל הריבוער"ס.

כדי להשווות עם התרגומים שישנם כבר
(כמפורט שבמאנוּטראָל הויל לאחרונה
ג'יב עדהנ"ל).

**באמריקה טוב, אבל כшибוא
משיח יהיה עוד יותר טוב**

ליל א' דחג הפסח ה'תשל"ז. בليل הסדר ביקר כ"ק אד"ש אצל הבחורים בישיבה וזה לשון הברכה: "פסח איז דאך דער עניין פון דילוג, זאל זיין [= פסח הוא הרי עניין הדילוג. שווייה] דילוג על (בתוך?) דילוג, בגין משיח צדקינו בקרוב ממוש'". אחר-כך החל לישיבת יהדר התורה וזה לשון הברכה: "אייר זאלט האבן א' כשרין אוון א' פרילעגן פסח, אוון א' כשרין אוון א' פרילעגן א' גאנץ יאָר" [= שייהיה לכמ' פסח כשר ושמח, וshall השנה תהיה כשרה ונשمرה]

אחר-כך החל כי'ק אד"ש לipyri. זה היה בערך כשעה לאחרי מעריב. היו שם מאות אנשים בערך. נכחו ר' מאיר אוקונאנו וווגטו, ר' שלמה גלפרין וווגטו, ואני ואחותיו. כי'ק אד"ש נכנס, עבר את החדרים בקומת הראשה, נעמד באמצע, אני עמדתי מאחוריו כי'ק אד"ש, ואמר בזה הלשון (ותרבותם להה"ב):

"אומרים שבאמריקה טוב, אבל
כשיבווא מישיח, בארץ ישראל, יהי' עוד
יותר טוב. שייהי פסח כשר ושמח, ושתהיה
שמחה בכל השנה כולה".

כשיצא החוצה, על יד המדרגות, עמד ר' יצחק סקאבלא. כי"ק א"ש שאל אותו ברוסית: "מי מנהל פה הסדר?" הוא ענה: ר' גלפרין.... והסתכל בצדדים כי לא ידע מה לענות. באותו רגע נדחף ר'ABA פלייסקין ולחש לסקאבלא: "מאריך אוקונואו, משה חיים לוין". סקאבלא חזר על זה והוסיף: "ר'ABA", ואמר לו כי"ק א"ש אודות ר'ABA: "נו, אם בהיותו ברוסי הוא ידע את השפה הרוסית, אז מסתמא כבר שכח אותה".

יעוזר לו.

ליל ב' דצג הפסק ה'תשל"ז. בסדר השני נכוו הרבה פחות אנשים מביל ריאנון. ר' שלמה מיידנציק אכן הגיע וסיפר על עצמו, איך שהוא לא היה שומר תורה ומצוות ובזמן המלחמה הגיע לטשקנט ושם החב"דייניקים קיבלו אותו. וגם סיפר על כפר חב"ד.

אח"כ התחלנו את הסדר עם היהודי רוסיה. אני ניהלתי את הסדר. ב"ה הסדר השני היה הרבה יותר מסודר מהليل הראשון.

הרבי משוחח עם העיתונאי מר יוסף געגערמאן

ליל א' דצג הפסק ה'תשל"ח. כשבנכנס כ"ק אד"ש למוסד פרי' הי שם מר יוסף געגערמאן, כתב של אלגעמיינער זשורנאל שהגיע לא מזמן מרוסיה, ואמר לכ"ק אד"ש:

"אתם אדים מאד מאיר".

כ"ק אד"ש: "כאן מאד מואר, אבל צרכיכם לעשות שהאור יגיע עד רוסיה" (מוסקבה?).

יג. ג: "הכל תלוי בכם".

כ"ק אד"ש: "צריכים לעשות כל כך מוארכאן, ואצלכם יש הכוחות והאפשרויות, שניגע לשם, שיגיע יותר ויותר..."

יג. ג: "זה הכל תלוי בכם".

כ"ק אד"ש: "אדם מוזר... אתם רוצים להעיר הכל על הכתפיהם שלי".

כ"ק אד"ש עבר בחדרים ובחרדר הבישול והביסט על כל קערות הסדר כשהוא מאמין בוגוט יומם טוב".

אח"כ אמר כ"ק אד"ש ברכתו הקדושה למשתפים בסדר הכללי (ברוגום לה'ק): "היוות ובשנה זו חג הפסק מתחילה בשבת, ולשבת הכל מוקן מוקדם, (שיטון ה') ככל מה שהיהודים צרכיכם יהיה מוקן על ידי אחרים... ברירות טוביה ובחיים טובים, ובשנה הבאה שייחوغ הפסק (חסדרו) בירושלים (בלב טוב ובבריאות טוביה) עם הילדיים, נכדים ונכדות, ועד אז שייחיו בהתאם להוראות תורתינו הקדושה, שיהי' ככלום פרנסה טוביה, בריאות טוביה וחווים טובים וברורות טובות. חג הפסק כשר ושמח".

כ"ק אד"ש אמר שוב למאר געגערמאן: "שתכתבו טוב כל מה שייהי כאן".

בניין מוסד פרי' ברוחוב פריזנט, בו ביקר הרבי בלילה הסדר

צר וחוווק. לא היה הרבה זמן לחשוב, שהרי כ"ק אד"ש עומד ומהכח. בלי לחשוב יותר מדי, עלייתי תיכף במדרגות (הצרות) בין כל האנשים שעמדו אחריו כ"ק אד"ש, שהיו מוכרים לחדוח לקיר בצד לחתת לי האפשרות לעבור, עברה מושך על יד כ"ק אד"ש, פתחתי את הדלת, וביחד עם הדלת נדחפת פנימה (כשהשכתי אחר-כך איך עשיתי את כל זה – לא מצאת את מקומי, וחיל ורעה אחזוני...).

כשכ"ק אד"ש עלה לкомה השנייה אמר ר' ליבל גראנער: "חיטריך האט מנדב געווען די ספריה" [= חיטריך תרם את הספריה]. כ"ק אד"ש נכנס לכיתה א' על יד המדרגות ועלה לкомה השלישית.

נכנס לכל החדרים, וגם למשרדים של שי' בפינה מתחת לג. ושאל את ר'ABA: "וואו אייז דער דרייטער פלאר?" [= היכן הקומה השישית?] וענה לו ר'ABA: "דיאס אייז דער דרייטער פלאר" [= זהה הקומה השלישית]. ושאל כ"ק אד"ש: "וואו אייז די ליבער?" [= היכן הספריה?] וענה ר'ABA: בקומת השישית.

כ"ק אד"ש ירד לקומת השישית. נכנס לכיתות ולחרדר האחרון שם ממוקמת הספרייה. בקיר שממול הכנסה עומדים מדרפים עם ספרים. מצד שמאל עומד שולחן עם הרבה ניירות מסודרים – היכן שאחותי לאה שתחמי, שהיה הספרייה, עובדת. באמצע החדר יש ארבעה שלוחנות עגולים וסביבם כל שולחן ארבעה כסאות. כשכ"ק

ולروسית?]. ועניתי: יע. [כן].
והגביה כ"ק אד"ש את ראשו
הקי' והתחליל לברד:

"חג הפסח כשר ושמחת
ובקרוב ממש שתפגשו עם
קרובייכם וידידיכם שנמצאים
עוד במדינות החם, ושבשנה
הבא תחוגו את הפסח
בירושלים עיה"ק ביחד עם
משיח צדקנו, בשורות טובות
ובעל גור"י"

וכמדומה שגמר עוד פעם:
 "אי כשרין און א פרײיליכן פסח"
 או אמר מילימ אחרים, אבל
 משחו אמר באידיש).

האנשים ונשים ברכו את
כ"ק אד"ש וכ"ק אד"ש ענה
לרבים מומ. אי אמר שיחי עד
מאה ועשרים וענה כ"ק אד"ש:
על אביך

שבוער על יד הארון קודש שאל ב"ק א"ד"ש: "דאס איז דער ארון קודש?" [= "זה הארון קודש?"] וענה ר' דוד אוקוניב: יע. [כן]. לפि ההסביר מפי ר' לייב גראנץ ורוז'ש דוארטקין הי' זה משומש שהאנשים ישבו לפנים הארון קודש — מיט דעת פלייעצע].
כשיצא מהדלת, הנה המזוזה הוא מצד שמאל הנכנס (לפי היכר ציר), ולפנוי זה הי' מצד ימין ונשאר סימן על הדלת, ושאל ב"ק א"ד"ש ע"ז ורי צבי הירש חיטוריק הסביר, שהחליפו מהגוי אפרהם בוח ליטוב בענובא זאג

ושאל: "יוואו פראוועסט דו דעם סדר?" [= היכן אתה עורך את הסדר?], לענה שביבתו, ואמר כי'ק אד'ש: "מסתמא וועוסטו בליבין אroiיסהעלפֿן מיט א קושי' מיט א תירוץ". (היל' בערך). "[מסתמא תשאר לעזר עם קושי' ועם תירוץ].

בעה ביקורו בעולם ערך הסדר עבר יוצאי רוסיה ע"י מוסד "פרי", נ"ד. ברכה ב"ק אדמור' ר' שליטם א".

הרבנות מרכזית

א כשרן אונז א פְּרִילַעַן פָּמָח,
אוֹן מִסְּנַעַמְּן דֵי כְּשֶׁרֶת אָונֵן דֵי פְּרִילַעַקְבִּיטִים אוֹרֵף אֲגַנְצָן יַאֲרָ, עַם זָאָל
יַדְיָין אֲכַרְעָר אָונֵן אֲפְרִילַעַכְבָּר יַאֲר אַיְן הַינְּגִידְכְּטָן,
אוֹן אַיְר דָּלָם אַיְנְגִיבָּן בַּעֲגַבְגַּעַן זִיר מִיט אַיְיְרָעָ קְרַבְּתִים אָונֵן פְּרִילַעַן,
וּעֲלַעַכְבָּר בַּעֲמִינְגָּן זִיר נָאָך דָּעְדוֹעַיל פָּוֹן יַעֲנַדְרָה דִּיטִים פָּוֹן דָּעַם "אַיְיְדָעָרְגָּעָם"
אֲסְרָהָאַבָּאָה."

הגהות כ"ק אד"ש על נוסח הברכה - באידיש וברוסית
- בלילה הסדר למלגות ה'חישומ'א

מי מנהל את הסדר?

יל א' דhog הפסח
היתשל"ט. כי"ק א"ד"ש נכס
לפְרִי, עבר בביבהכנייס,
עורת נשים וחדר המשרד
ושאל את ר' אבא פליקון:
וואר איז דער סדר, פארוואס
אייז גאנזישט נישטא אוייז די
טישן? (היל' בערך). [= איפה
הסדר, למה אין שום דבר על
השולחות? וענה: מסתמא
וועט מען נאך צוגרייטן [=
מסתמא עוד יכינוי]. ואמר
כי"ק א"ד"ש: מסתמא וויס
ער אליאנו ניט. גוט איז מהאָט
לכל הפחות געצונדען ליכט
[= מסתמא איינו יודע בעצמו].
טוטש שלכה'פ הדליקו נורת].

יניהל את הסדר? [...] ואמרו ר' אבא: דער בחור. משה חיים... ופנה כ"ק אד"ש אליו ושאל: וווער פרואוועט דעם סדר? ולא יוכלי לענות "איך" והרכנתני עס הראש, ושאל כ"ק אד"ש עוד הפעם, ואמרתי: איך. ושאל

בְּרִיאָה וְעַזְבָּרְבָּה • בְּרִיאָה שְׁוֹרָב • יְמֵן מְרֻמֶּבֶל אֲזָנָה וְעַזְבָּרְבָּה

917-691-5212
718-473-5937

- ◆ החלפת מצעים ומגבות
 - ◆ שירותים ואבטחה מפוארים
 - ◆ סבוגים ושמפו בשפע
 - ◆ שיטות מלאן

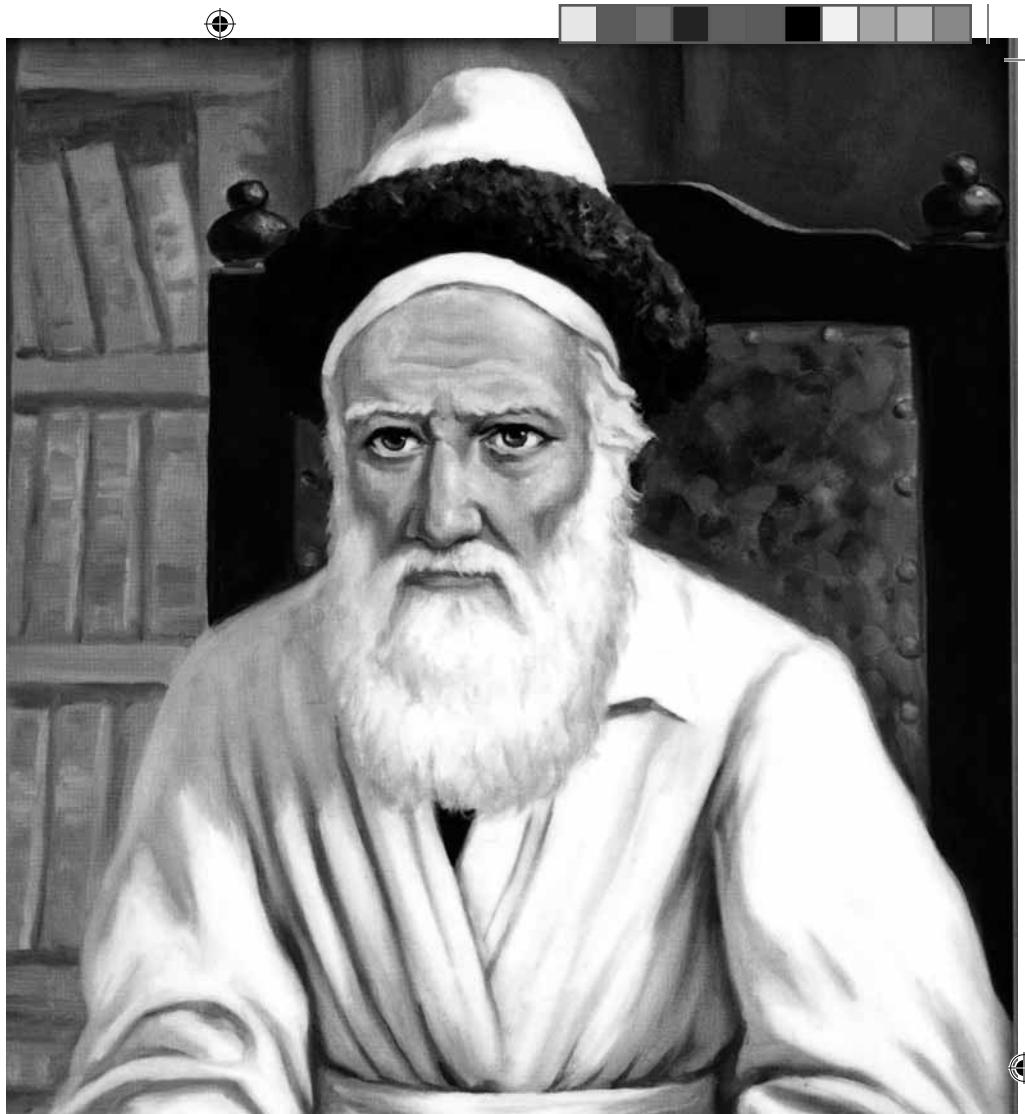
- מיכון מיזוגן קוונטני מיחם

- ♦ מטבח מצויד ב邏יטב ה
 - ♦ ארכות בוקר, מקרר עליון
 - ♦ טלפון חופשי
 - ♦ אינטראקט מחיי חופשי
 - ♦ מטבח

קונגרסן אונל

רבי היל וה'צמח צדק' אמרו ייחדיו את ההגדה, כאשר תור כדין בר התעלף ה'צמח צדק' בדבוקות עצומה עד שנפל והתעלף. בני ביתנו ניסו מיד את כל הדריכים המקובלות באותו הימים לעוררו מעלפונו, אך כל התחבולות לא הועילו. רעייתו של ה'צמח צדק', הרבנית חייה מושקא, רצתה בבהלה אל אביה, אדמו"ר האמצעי, סיפרה לו את אשר אירע והתחננה לפניו לעזרה

התעלף פעםיים בליל הסדר

באחת השנים האחרונות, שר' היל הגיע ליבורנויטש לקרואת חג הפסק על מנת לשוחות בצליו של אדמו"ר האמצעי ביום החג. אדמו"ר האמצעי וחתנו אדמו"ר ה'צמח צדק' היו מתגוררים בבית אחד, כasadmo"r האמצעי התגורר בקומה העליונה.

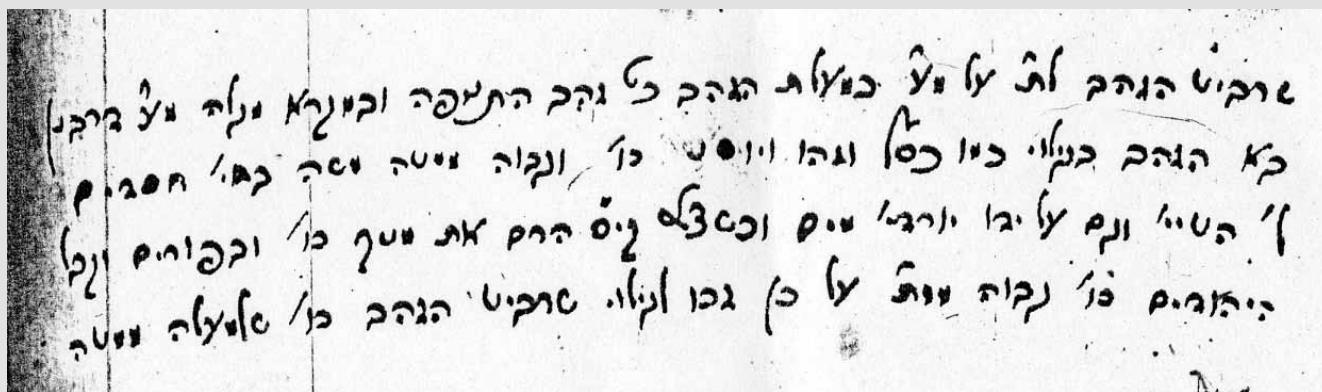
ר' היל ערך את ליל הסדר עם אדמו"ר ה'צמח צדק', שכון הוא לא העז להסביר במחייבתו של אדמו"ר האמצעי.

שאלות שלא יכול היה לתת עליהם מענה בעצמו. הוא היה רoshם אפוא לעצמו את השאלה, ומדי חדשניים מספר היה מגע השאלות, וליבורנויטש על מנת להסתופף בצליו של כי"ק אדמו"ר האמצעי. את ביקוריו אלה היה מנצח כדי להיפגש עם חתון-הרבי, הלא הוא אדמו"ר ה'צמח צדק', והיה מציע לפניו את שאלותיו בלימוד. שעوت ארוכות היה יושב ר' היל לפני ה'צמח צדק' ומתפלל עמו בלימוד, עד שכל העניינים המוקשחים היו מתבהרים לו.

חת מדמיות החסידים הנפלאות בתולדות דברי ימי החסידות היא דמותו של החסיד הנודע, רבי היל מפארטיש, שהיה למדן וגאון עצום. כבר בימי ילדותו נקרא בשם העליון מחומץ, ובחיותו בן שלוש-עשרה שנים בלבד, כבר היה בקי בש"ס ובפוסקים. מדי פעם בפעם היו מתעוררות אצל ר' היל קושיות חזקות בגרמנ ובהלכה,

א

כתיב'ק כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק בפרסום ראשון

שרביט הזהב ומטה משה

לקראת יי'ג ניסן, יום הילולא של כי'ק אדמוני'ר הצמח צדק, מבאים אנו, בפירסום ראשון, צילום מגוון כתבי-יד קדשו של אדמוני'ר הצמח צדק, במעלת שרביט הזהב על מטה משה: שרביט הזהב, [כמעלת] ל"ת [= לא תעשה] על מ"ע [= מצות]

המטפחת על רשו – או אז התעורר ה'צמץ
צדק' מעלפונו...
מארעותليل הסדר השפיעו מאוד על
רי הלל בכל הקשור ליחסו כלפי אדמור'ר
ה'צמץ הצדק'. הוא נוכח לראות במו עיניו
את ריחוק הארץ בינו לבין ה'צמץ הצדק'.
הוא החל לנוהג לכפויו בביטולו רב, ומאותו
היום ואילך המעיט מאוד בביורו אצלו.
רק כאשר חשב שאין כל מוצא אחר היה
מגיע לפיקוד את ה'צמץ הצדק' על מנת לבן
סוגיה קשה או להציג בפניו את קושיותו.
בניגוד לעבר, גם הפגישות המעתות הללו
לא ארכו יותר מאשר מחצית השעה, שכן
רבי הלל התקשה לפצות את פיו מלחמת
ביטולו הפנימי.

לאחר הסתלקותו של אדמור'ר האמצעי,
היו החסידים בטוחים, כי רבי הלל יהיה
מראשו החסידים שיתקשרו אל אדמור'ר
ה'צמץ הצדק', שכן אירועיليل הסדר
התפרנסמו ברבים, וכולם נוכחו לראות
ביחס הביטול המיחד שרחש ר' הלל לפני
הרבי החדש. אך לרובה הפליא, זה לא קרה
אללא לאחר עשר שנים, שנעשה י'מקושר'
פנימי אילו.

חסידים ביארין, כי ביטול לא יהיה חסר
לרי הלל גם קודם לכן, אך כדי להציג לדרגה
של התקשרות פנימית, היה ר' הלל זוקק
עלשר שנים.

מאורעות ליל הסדר
השפיעו מאד על ר' היל
בכל הקשו ליחסו כלפי
אדמו"ר ה'צמלה צדק'. הוא
נוכח לראות במו עינוי
את ריחוק הערך בין **לבין**
ה'צמלה צדק'. הוא החל
לנהוג כלפיו בביטול רב,
ומאותו היום ואילך המיעיט
מאוד בביטחוןיו אצלן

היניינטיקעונגלייט...” (אברכימים של היום...) ושוב נתן לבתו את המפתחת האדומה וציווה להניחה על ראשו של בעלה. אלא שהפעם, בניגוד לפעם הקודמת, גם המפתחת לא הועילה. הצמח צדק' לא התעורר מעלפונו. הרבנית נבהלה מאוד ורצתה אל אביה בבכי נסער, וسفירה לו שאף המפתחת לא הועילה ובעה עדיין שרוי בעליפון חזק. אדמו'יר האמצעי ביקש את המפתחת וירד אל דירתה הצמח צדק'. האדמו'יר ניגש אל חתנו, ובעצמו הניח את

ר' היל והצמיח צדק' אמרו יחדיו את ההגדה, כאשר תוכז בדייך התעללה הצמיח צדק' בדבוקות עצומה עד שנפל והתעלף. בני ביתו ניסו מיד את כל הדברים המקובלות באוטם הימים לעוררו מטלפוןו, אך כל התchapולות לא הועילו. רעיהו של הצמיח צדק', הרבענית חייה מושקא, סיירה בבהלה אל אביה, אדמוני' האמצעי, סיירה לו את אשר אריע וחתנה לפניו לעזרה.

בני הבית מילאו בקפדנות אחר הוראת הרב. הם הניחו את המטפהת על ראשו של ה'צמחה צדק', והוא אכן התעוור מיד מעלפונו. הטערה שכבה והמשובים, כולל אדמוני'ר ה'צמחה צדק', המשיכו באמירת ההגדה מהמקום שהפסיקו.

מבצע מצהה במחוז יפו

בעיצומו שלليل הסדר טרס"ד ישב הרבי הרש"ב עם בני ביתו וערך את ה'סדר' בנוועם ובחן כשלפתע נשמעו נקישות בדלת. בפתח הבית עמד הדורר שהקريا מברך קצר שהודיע על משלוח המזות שהגיע בשלום אל החילים היהודיים בחזית יפן. הרבי הרש"ב העמד מלא קומתו ואמר בהתרגשות "השבה לא-ל". לאחר הפסח הגיע מברך נוסף מהחילים עצם, כשאת תוכנו פירש הרבי הרש"ב בהשוואה למקום בו נולד הבועל שם טוב, וכעבור שנים רבות קישר זאת הרבי מה"מ לגאולה העתידה • 'בית מישיח' סוקר לראשונה בסקירה מקיפה על המבצע הענק שבגינו התאפשר לרבות חילים יהודים שלחו בחזית יפן לאכול מצה בפסח, ולקבל יין וצרכי החג • סקירה 'פסחית' מרתתקת

מאט שניואר זלמן ברגר

הרוסי בפורט-ארטור הנמצא באזורי הסכוז. הצאר ניקולאי לא יכול היה להבליג על הפגיעה הצבאית כמו גם הפגיעה המכלכתית בו, והוא הורה להזרים לאזרע הקרבנות כוחות אדירים של חיילים ונשקי. על פי מצביאי התקופה ההיא, למלטה מימיilioן חיילים רוסיים, בהם יהודים רבים, לחמו באיזורי הקרבות. לא מדובר היה רק בחיליל סדר צעירים, אלא גם בכוחות מילואים גדולים, בהם גם יהודים בעלי משפחות וילדים. משהתעכמתה המלחמה, נקרוו למלואים גם אזרחים שמעולם לא שירתו בצבא והחזיקו ברשותם 'קרטיס אדום' שלמעשה גון עליהם מפני גירוש.

עלiker הקרבנות נערכו באזורי השיכונים ביום לסיון. הקרבנות היו עקובים מדם, ורוסיה נחה מפלחה אחר מפללה. מי ששם קץ למלחמה, היה נשיא ארצות הברית תיאודור רוזוולט שתיווך בין המעצות המתגוששות, והצליח להביא לסיום המלחמה הקשה ורוות זם. סיום המלחמה הוכרזו ביום ה' באלוול טרס"ה.

בחזית אין ברונים

כאמור, לצד עינוי של אדמו"ר הרש"ב עמדו רבות החילים היהודיים שלחו בקרבות. הוא זכר כי עם התקרב חוג הפסח, מן הרاوي לדאוג להם למצות, יין ולאוכל כשר. מובן שבנסיבות ה罕 לא עלה "רבענות צבאית" שדגאה לצרכי הדת של החילים היהודיים ולמעשה, עניינים הדתי לא עניין איש.

ל שרות/api חיילים יהודים מוצב רוסיה, מצאו עצמם לפטע פתאום נלחמים בשוחות הבוץ על אדמה של אימפריה סין המתporرت. החורף הקשה כמעט ותס, רוחות ראשונות של אביב החלו לנשוב, ואלו, רוחקים אף מילין מבתיהם ומשפחותיהם, לא ידעו את נפשם. חוג הפסח קרב ובא, ומצות אין. גם לא יין או שאר סממני היסדר. רק מרור יש בשפע. הלבבות מלאים דאגה, מה יהיה? כיצד יעברו את שמותנויות ימי החג ללא אוכל כשר לפסח? כיצד יעברו ללא אפילו כזית מצה לשם קיום המצווה?!

רק מנהיג ישראל שישב בעירה קטינה, מרוחקת מרחק רב, ליובאוייטש שמה, שם ליד עניינו את החילים היהודיים השוהים במכר, בתנאים-לא-תנאים, ונפשם-נשماتם משועת למצות ולאוכל כשר עברו ימי החג. בתנאים הקשים שררו, מדובר היה בפיקוח נש של ממש.

הכל חלך: סכוך על השליטה בחבלי האימפריה הסינית המתporרת, הביאו את רוסיה ויפן למלחמה קשה עקובה מדם. איזור מנצ'וריה וקוריאה הם אלו שעמדו במקודם הסכוז בין שתי המעצות. יפן שאפה להראות את כוחה הצבאי, זה שהתקדם בעדים מודרניים רבים בהתאם לאותן שנים, והוא יזמה מלחמה.

ביום י"ח בשבט טרס"ד ביטלה יפן באופן חד-צדדי את יחסי הדיפלומטים עם רוסיה, וארבעה ימים לאחר מכן פתח הצי היפני בתקפת פטע על בסיס הצי

לפוגרומים שהיו בשנים שקדמו לכך, נחלשו אף הם. אפילו מר סאווארין, עורך העיתון "נובי ורמיה" שהסתה כל העת את אזרחיו רוסיה נגד היהודים, מיטן את מאמריו הארסיים דבר שהקל הרבה בפעולות בקרוב אנשי השלטון למען היהודים.

אדמו"ר הריני"ץ שהיה עסקן בשליחות אביו, נרתם למלאת הקדש בכל כוחו. חurf היותו אברך צעיר, כבר היה מלומד היטב בתתעסוקות בענייני הכלל, וכדרכו לא הרפה מהמטירה עד להגשמה המוצלח. הוא נסע אףוא בתಡירות גבואה למוסקבה, פטרבורג וורשה, ובדרךם שונות פעיל כדי להשיג את האישורים לשלוח המוצות.

בין הפעולות החשובות שנעשו באותו ימים, היה פרסום יווזמת שלוח המוצות בעיתוני צרפת "לה פיגארו" – העיתון המוביל לצרפת מזמן ועד היום, וכן בעיתון "עקה דה פרארי". העיתונים הצרפתיים תבעו משפטנות רוסיה לאשר את שלוח המוצות. ואכן, קרייתם של עיתונים אלו גרמה לכך ששמשלת רוסיה הסכימה ואף הושיטה עזרה בכך שנתנה מקום לאפות בו את המוצות ולהובילו לעידן.

המאיצים הוכתרו בהצלחה רבה, מצוות וצריכי פסח רבים נשלחו והגיעו לחזיותם. על רקע פסח.

בעיצומו של ליל הסדר תרס"ד בבית הרב הירש"ב בליבובאוייטש, ישב הרב עם בני משפחתו וערכו בנוועם את היסדרי החולתו. לפעת נשמעו נקישות בדلت ובפתח עמד הדודור שהקריא מברך קוצר שהגע זה עתה מפטרבורג. במבורך התבשר הרב כי שלוח המוצות וצריכי פסח הגיעו לעידן.

אדמו"ר הירש"ב הגיב בהתרשות גדולה שלא כדרכו. הוא נעמד מלא קומתו ואמר: "השבח לא-לא".

"солדי אקווי שנחאי"

לאחר חג הפסח הביקו כמה מהחייבים היהודיים מבריך לאדמו"ר הירש"ב, בו הודה שהצליחו לחגוג את חג הפסח כמו יהודיים אחרים, בזכות המוצות, היין ושאר המוצרים הכספיים לפסח. על המברך חתמו: "солדי אקווי שנחאי", כלומר, חילילים הנמצאים בחפירות סביבה העיר שנחאי.

כאשר קיבל אדמו"ר הירש"ב את המברך, סיפר בשם אדמו"ר הזקן, כי הבעל שם טוב היה חותם לפעמים את שמו ישראל מ"אקווי" זאת למורות שנולד בעיר טוליסט. הסיבה הייתה נועצה בכך שהעיר

החפירות והגאולה העתידה

בגוף הכתבה מובא הסבר של אדמו"ר הירש"ב אודוט החפירות ממש שגורו מכתבי התוויה של החיללים, כמו גם ההסבר על חתימתו של הבעל שם טוב 'אקווי'.

דבר זה סיפר אדמו"ר הריני"ץ בחג הפסח תרצ"ו, ובליל הסדר תש"כ הזכיר הרב מה"מ את דברי אדמו"ר הריני"ץ אלו בשם אביו, והסביר כי מכיוון שהרב הירש"צ סיירם בפסח, הרי הם שייכים לפסח וביאר באירועים כיצד כל העניין שייך לגאולה העתידה:

הרבי הסביר כי בפסח רואים שני עניינים הפכים – מצד אחד עם ישראל היה שקו בימי שער טומאה, ולאידך גיסא היה אז הגilio הנעלם ביוטר כאשר נגלה עליהם מלך מלכי המלכים בכבודו ובעצמו, גileyו שלא היה אפיו בזמן שבית המקדש היה קיים. והעניין הוא שדווקא מתקלית השפלות באו לגilio הנעלם ביוטר.

מכך למד הרב הירש"ב לימינו: כאשר אומרים ליוזי שיש אפשרות שברגע הבא יבוא משיח, הוא מתחילה להתבונן במצב הכללי של העולם השרוី בחושך כפול ומכופל, ובמצבו הפרטני – ומכך הוא אכן יתכן שברגע אחד יהיה דילוג כזה מתקלית השפלות לתכלית הגilio!! והمعنى על זה שכך היה ביציאת מצרים וכך היה בגאולה העתידה. ועל פי זה יש לבאר את שיקות הסיפור הנזכר לחג הפסח, כי בזמן לידת הבעש"ט הבעש"ט היה עם ישראל בתכלית העוני והשפלות בנסיבות וברוחניות, ולידת הבעש"ט לא הייתה בדירה בتوزע העיר אלא במקום של חפירות, ולמרות זאת דווקא הבעש"ט החל בהפצת המיעינות שתביא את הגאולה העתידה בקרוב. על ידי החפירות של הבעש"ט והפצת מעינויו מנצחם את כל המלחמות, עד שבשים ובארץ הגשמיים יאיר בגilio שלימות העצמות, בגאולה העתידה בקרוב ממש.

כבר במהלך חודשי חורף תרס"ד פעל אדמו"ר הירש"ב בדרכים שונות כדי להשיג אישוריהם ומימון לשולוח טונות של מצות. הברון השיב ברקסטיוט: "הרבי יהודים יש להם עצה, שכן ישנו פסח שני". השיב הרב הירש"ב במיריות: "בחזיות אין ברונים"; החיללים הם יהודים פשוטים, הם אינם יודעים חכמו, הם זוקקים למצות לפסח".

עיתוני צרפת

נלחמים למען המוצות

אדמו"ר הירש"ב ובנו אדמו"ר הריני"ץ נרתמו בכל כוחם לפעול בחוגי השלטונות כדי להציג אישוריהם לשלוח המוצות. החשש הגדל היה, כי השלטון הרוסי הדיקטורי שהפגין שנאה ליהודים, יוכל את המאמצים. אולם בסינייא דשמייא, באותה תקופה היו כל ZEROות השלטונו עוסקים במלחמות. זו גם הסיבה שההסתות בצד, וambilי לחושש נסע אל הברון וביקשו

כ"ק אדמו"ר הרוי"ץ – יד ימינו של אביו גם במשלוחיו המצוטט

כ"ק אדמו"ר הרש"ב – יזם וניהל את משלוחיו המצוטט

רובותינו נשיאנו. למרות היותם בעלי ניסיון בביטול גזירות ושתדלנות אחרת, הרי שהפרויקט הנוכחי נראה היה לר' שמואל טריינין כל ריאלי לחלוין. הוא אף נימק את עמדתו: בעקבות המלחמה עשוה הממשלה פעולות שונות בכדי לגייס כספים למימון הלחימה, ומאידך הקהילות היהודיות מקיבצות כספים עבור חיליל המילאים שנשלחו לחזית בהותרים את בני משפחותיהם ללא פת לחם. אין ספק שהממשלה לא תשמעה לאשר מוסד שנייגיס כספים עבור החילילים, אף יגע בגiros הכספיים שלהם למען הלחימה.

הוא הוסיף ותיאר את העיטה, כי גם אם יתקבלו האישורים, הרי שליהודים שתרמו כבר למשפחות חיליל המילאים, לא יהיה עוד מה לתרום, ובפרט לאחר שה动员 הכלכלי התדרדר בגלל המלחמה והעניות העצימה בכל מקום.

בעיה נוספת שמנה ר' שמואל הייתה בעיה נוספת בקשרו בקרונות רכבות לאחר שכילו נצללו למשלוחים לעבר החזית. אפילו ראשי הצבא נמצאים במובכה נוכח המחסור בקרונות שאמורים להביא אספקה לחיללים שבחזית. אלה סבלו ממחסור בדברים הדוחפים ביוטר כמו כלי נשקי,

כיב בחזיות נמצאים ארבעים אלף חיילים יהודים!

היה זה באחד מימי חדש סטלו טרס"ה, כאשר הרוי"ץ נכנס אל חדרו של אביו ומצא אותו הולך בחדרו אנה ואנה. הרש"ב ביקש מבנו לסגור את הדלת אחוריו, ואז הודיע לו כי החליט לנסוע לפטרבורג על מנת לנouse מען משלוח המיצות בצוורה מסודרת יותר מאשר בשנה הקודמת. הרבי אף הוסיף והסביר כי הוא עצמו מבקש לנouse ולהשתדל בעניין ולא להסתפק בבנו או בעסקנים חסידיים חשובים, שכן "אנשינו צרייכים מעורר פנימי. בכוונה לעשות, כן איכפת להם העניין, אבל צרייכים התערורות תמידית. על כן אני חושב כי נסייתי לפטרבורג היא הכרח גמור".

אומר ועשה, ובו ביום יצא אדמו"ר הרש"ב בדרך לפטרבורג.

עם הגיעו לפטרבורג הבירה, החל לפועל מיידית בחקירה ודירישה כיצד היא הדרך הטובה ביותר להגיש את הבקשות למשלה. הרבי מינה ועדת מיוחדת לטפל בכך. הוועדה כללה את הרב מנחים מאניש מאננסזאchan והרב שמואל טריינין – שניהם גברים חב"דיים שפעלו במשך כל שנים רבות יהדות רוסיה על פי הוראות

טולסט היהת עיר (או עיירה) שסביב חומה. במשך השנים נחרבה החומה ונשארו רק החפירות שהיו את היסוד של החומה. מכיוון שהורי הבעל שם טוב היו עניים מרודים ולא היה להם היקן להתגורר, הם שכנו אפוּא בחפירות אלו ומצאו שם מקום מון מפני מזג האויר. על שם חפירות אלו היה הבעל שם טוב חותםマイאkopf, קלומר מן החפירות".

סיפור זה סיפר אדמו"ר הרש"ב וסיים כי בכח 'א Kapoor' ('אנשי חפירות') אלו, יכולים לדחות 'א Kapoor' אחרים, כי כח הבעל שם טוב הוא בלתי נפסק, רק צרייכים לעמוד בקרב.

לשנה הבאה

- כמות גדולה בהרבה

הרבי הרש"ב לא אמר די בהצלחה שרשמה עם משלוח המיצות לקרהת חג הפסח טרס"ד, ולשנה הבאה ביקש לשולח כמות גדולה בהרבה, גם בשל העובדה שנשלחו עוד חיילים יהודים רבים לחזית. הרבי הרש"ב העירק נכוּ לחורף טרס"ה,

כל הנדרש באמונה שה' יעוז והדבר יבוא לידי פועל טוב.

הרב הורה אפוא לאטר אנשי עשייה שיש להם מಹלים בחילוניות הגבוהים, בכך שיהיו חברים בוועד שיקום כאשר יתקבלו האישורים מהממשלה.

כמו ימים לאחר אותה אסיפה, כתוב אדמוי' הרשי'ב ספר תקנות לוועד העתידי שיקום. הוא כתב בלשון הקודש ודאג למתורגמן שיתרגם לרוסית רהוטה.

שבוע לאחר האסיפה הוחלט מי יהיה חברי הועד: דוב אליכטאנדראו, ר' אליהו יצחק מארגאלאן, וה' ליבענזהן – שלושתם בעלי קשרים בחלונות הגבוהים. שלושתם יחד עם שני הגברים ר' שמואל טריינין ור' מנחים מאניעזאהן הגיעו לאסיפה עם אדמוי' הרשי'ב. שוב הבינו כולם את דעתם כי ספק אם הדבר יבוא לידי פועל. לכל בראש הבינו תמייה כיצד ישיגו מי שיכתוב להם את כל המסמכים הדורשים להקמת ועד. הרב החל לדון אפוא מי האיש שייגיש את הבקשה לשער הפנים סוויאטופולק מירסקי. לבסוף הוחלט כי יהיו אלו שני חברי החסדיים האמורים, ועם ר' אליהו יצחק מארגאלאן.

מיד כשהסתומים הדיוון במינוי זהותם של מבקשי הבקשה, הוציא הרב השרי'ב לתדמית הנוכחים ניירות מוכנים, כתובים ברוסית, והציג להם לקרווא את תוכנם של הדברים. לאחר עיון ממושך הסכימו כולם כי הנียורות מתאימים ומנוסחים כבדיע, והביעו את התפעלותם כיצד הרב נבר חקר את החוקים, כתב את התקנות ודאג לתרגום לרוסית נמלצת.

לאחר עיכובים שונים החלו השלושה להיפגש עם שר הפנים שקיבלם בסבר פנים יפות. הוא שמע את בקשתם והשיב כי יראה להביא את הדבר לידי פועל טוב.

שוב התאספו חברי הוועד אצל אדמוי' הרשי'ב כדי לבחור יור' לוועד. הכל חיצעו נתקלה בסירוב מוחלט מצד הרב, שהציגו מצדו לבחור את הברון דוד גינזבורג (בן של הברון צבי הירש שהוזכר לעיל) שהיה מנהיג ועסקן ציבור שפעל למען היהדות, שהתגורר בפרטבורג. לאחר שהבינו כולם כי מנייגמור עם הרב שלא קיבל על עצמו את תפקידו, הוחלט אכן למנות את הברון גינזבורג לייר' ואת ר' שמואל טריינין לסגנו.

בימים הבאים הכנין הרב אגרת התעוררות שמרתנה גיסות תרומות עבר אפיקות המצאות, אלא שמשלו המכטב ה. בשל כך הביע הרב דעתו שיש לעשות התעכב כל עוד לא התקבל רישיון המשלו.

"ה' יפדה אותך"

מושת גלי אירע לחסיד מהעירה ויליז' שנקרה לצבע בעקבות מלחמת רוסיה-יפן ובברכת הרב השרי'ב שוחרר באופן מפתיע.

היה זה החסיד ר' מענדל דוד גורבץ שכיהן כימלאדי. הוא היה בעל 'כרטיס אדום' המעיד שביעילות שלום אין לגיס את נושא הכרטיס אלא בעת מלחמה. ר' מענדל דוד היה בעל משפחה וילדים קטנים, והוא חשש מה להשילח לחזיות העкова מדם רבים לא שבו ממנה.

בצר לו נסע ללבאוואויטש, ובהיכנסו אל הרב השרי'ב סיפר כי נקרא להתגייס. בירכו הרב השרי'ב "יפדה אותך ה' מידיהם". אך ר' מענדל דוד לא הסתפק בברכה בלבד, וביקש הבטחה. השיב לו הרב: "איןני יכול להבטיח" וחזר בשנית על ברכתו. נעה ר' מענדל דוד ואמר: "רבי, ידוע לי שאבוי, הרב השרי'ב, הבטיח לפולני בעניין זה והבטיחה התקיימה".

פניו של הרב השרי'ב, והוא השיב: "אבא יכול היה, אולם אני איןני יכול". לא יותר ר' מענדל דוד ובפקחותו השיב: "רבי, עבורי מספיקה היכולה שלך". רגע ארוך חלף, ופניו של הרב נעשה רציניות מאד, והוא חזר שוב על נוסח הברכה, אבל הפעם בלשון הבטחה: "ה' יפדה אותך".

ביום המועד התהייב ר' מענדל דוד בלשכת הגיסוס ממנה נשלחו החיללים למרכו מיוחד ומשם היישר לחזית. ר' מענדל דוד המתין בחרץ לשכת הגיסוס לקצין האחראי שהיא אמר לעורך מפקד למוגיסים החדשניים. כמו דקota לפני המפקד, יצא שר הצבא לחץ ושאל: מיהו גורבץ מענדל? ר' מענדל דוד ניגש אליו והשэр אמר לו: "לך לביתה, אתה משוחרר! בא בעוד ימים אחדים למשרד כדי לקבל את ניירות השחרור".

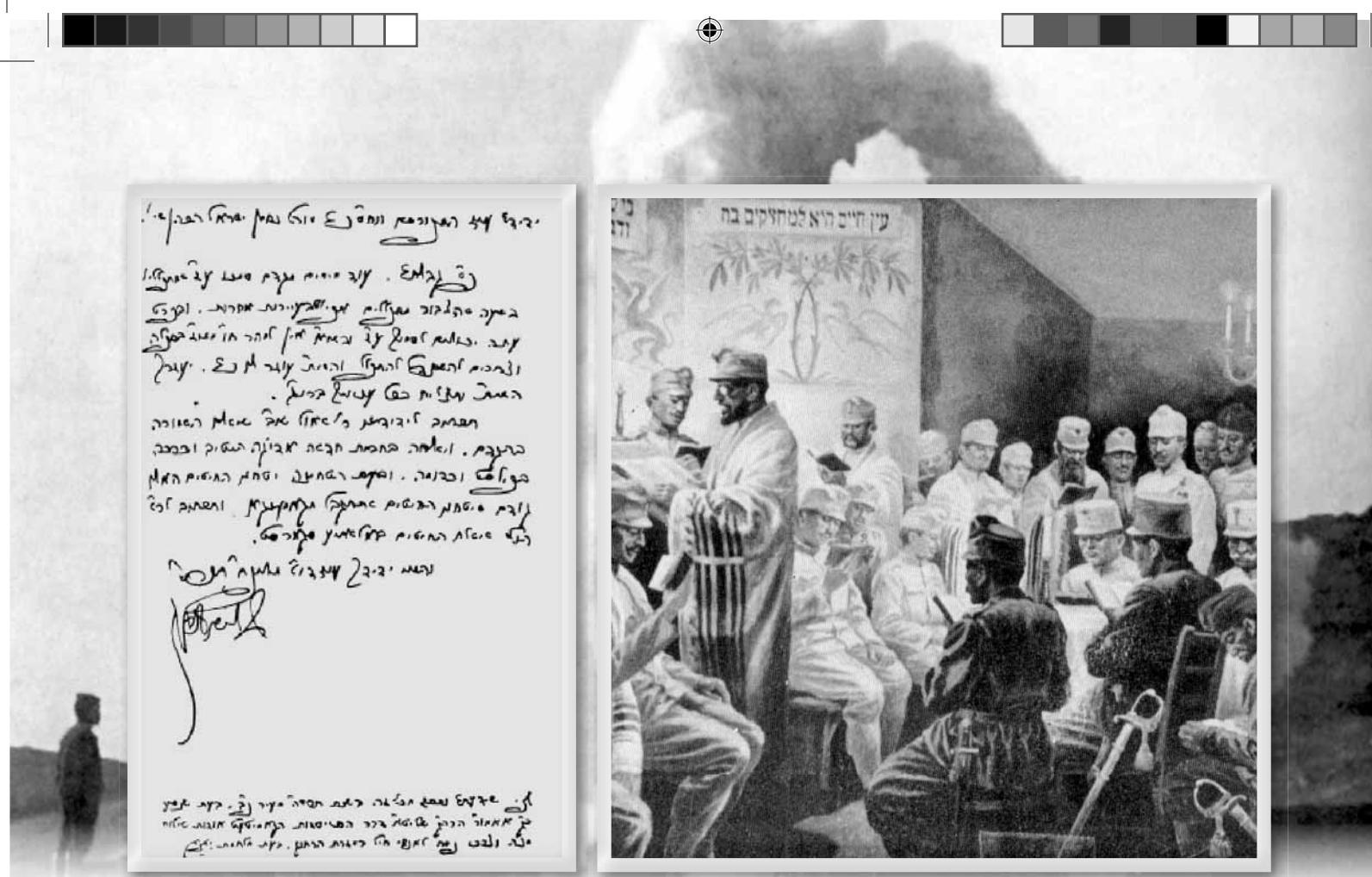
ר' מענדל הופתע; הוא אמן בטוח בברכת הרב, אבל לא חשב שהדבר יבוא בנסיבות כזו ובזורה כה מוחלטת. הוא התכוון להגיע עם כל החיללים למרכו, ושם להציג עצמו כחולה וקיוה שיאשפו אותו ואחר כך ינסה להשתחרר מביתו.

לאחר זמן, חקר את פרטיה המקורה ואז נודע לו פשר השחרור: שר זה גר שנים רבות בדירה שכורה בויליז', כשבעל הבית היה יהודי מרינאי. לאחר שבעל הבית נפטר, ירשונו בניו והלו היו מגינים מרינאי אחד לשבע שנים בצד חדש את החזית. בתגובה שקדמה לגירושו של ר' מענדל, הגיעו הבנים לחדר את החזית, אולם עוד לפני שהסתפיקו לחותם על החזית המחדש, הגיעו אליהם כמה מתושבי העיר שבקשו לשכור את הדירה ואף הסכימו להוסיף סכום נicer על מה שמשלים השר. בעלי הבית רואו לפניהם רוחה כספי לא מבוטל, והודיעו לשורר כי בפניהם עומדות שתי אפשרויות: להוסיף בדמי השכירות או לעזוב את הבית.

השר התעקש שלא להוסיף על מה שעשילים עד כה, אך מאידך לא רצה לעזוב את הבית בו גרו שנים רבות. בניסיון של הרוגע האחרון לשכנע את בעלי הבית אמר להם: "הנינו לוי להישאר בדירותם ללא תשלום נוספת, ובמעבר זה אני מציע לכם את החזית הזאת: כיון שבקרוב עומד להיות מחוזר גיסוס נוסף, וכן ישנים יהודים רבים, ואתם הרים יהודים הנכמים, ובכך, מבטיח אני לכם שאחרור היהודי אחד בתמורה להסכםכם". הדברים נענו ללבים של בעלי הבית שהבינו כי בידם להציג היהודי אחד מ皎ס קשה וממושך, והסכימו.

השר ביקש לקיים את הבטחתו, ומכיון שהרוגע נסמן רבות והכיר רבים מתושבייה, עלה בדעתו לשחרר את ר' מענדל דוד אותו הכיר. וכך הבטחת הרב השרי'ב התגשמה במלואה.

אוכל ותרופות שרצו בכמות אדירות היהודים הם בלתי מוגבלים - הסביר הרב - ובדרך כלל אנחנו עם הקודש נצטוינו לפעול אפילו במסירות נפש. עליינו לפעול ועל תוצאות העשייה, לא עליינו לדאג כי זה ביד רכבות עbor המצוות ורכבי החג! אדמוי' הרשי'ב שמע את הנימוקים

שפטם: חילום יהודים באכבה הצר מרתקלים בבית הכנסת. **השפט:** איגרת אדמ"ר הרש"ב אוזות אפיקת המצאות. **חילום:** יהודים הושוו לערבים בבית הכנסת.

למחותנו (חמי של אדמו"ר הריני"ץ) הרב אברהם שנייאורסאהן מקישינב, שיכתוב בגדון לאדמו"ר מצוירטקוב. כמו כן נשלחו מכתבים לכמה מרבני קישינב, לונדון, ברלין, פרנקפורט.

המכتب שכתב במיוחד על ידי הרב הרשמי במתין עדין עד לקבלת האישור הרשמי להקמת הוועד. דא עקא, כאשר זה הוכיח, פרצה שביתת פועלים בבית הדפוס, מה שיעיך את הדפסת האגרות בעותקים רבים. לבסוף הודפסו האגרות ונשלחו לליובאווייש לאחר שאדמוני' הרшиб' כבר שב לבתו. אדמוני' הרריי'ץ סייר בהתקפות על הזירות בה חתם אביו הרב עלי כל מכטב בפני עצמו: "מאוד נעים וערב היה לי לראות אותך רזיזתו בחתימת המכטבים".

האגרת הארכוה ומפורטת נשלחה ממשרדי ישיבת 'תומכי תמיימים' בבליוואויטש אל רבנים רבים ברחבי רוסיה הגדולה שכלה אז גם את רוסיה הלבנה, אוקראינה, ליטא ופולין. בתחילת האיגרת מוסבר כי הוועד שנוסד בפטרבורג יdag לקבץ את התהומות, לאופת את המצאות ולשגרם לפו. באיגרת מובעת התקווה כי

המתאים. אולם כת, כשמספר החילילם התרבות, יש לשולח כמות מצות גדולה יותר. אשר על כן, יש לאסוף גם סכומים קטנים מכלל היהודים בערים ובעיירות ברוחבי רוסיה.

באגרת ששירג אל הנגיד החסידי הרב ישעיה ברלין מותב הרבי, כי הוא מתכוון לשלווח אגרות בהם יעורר את הציבור לשלישיע. הוא אף מונה כמה מההנמענים: בני דודיו האדמוניים לבית ליידי, באברוייסק רצ'יצא. וכן את גודל החרבנימבולטיאופולין: הרב חיים סולובייצ'יק מבירISK, הרב צבי הירש מקובנה, הגראף' יע גרוודז'ינסקי והרב אליהו חיים מיז'ז מלודז' - זאת במטרה שכל אחד מהם יעורר רבנים ואישים ציבור בסביבת העיר בה מתגורר.

באגרת לבנו הר הי"ץ כותב הרביה, כי יש
נוצר להקים משרדים בעירם מוכזיות בצד
שששים ירכזו התורמות. כמו כן ביקש לעורר
רבני העיימס והעיירות ברוסיה ובגומניה
שישערו את הציבור שעיל אחר. לשם כך
בקישו לדאג לשלווח אליו לפטרבורג את
רשימות הרבניים וכתובותיהם.

בימים הבאים כתוב אדמוי'ר הרשי'ב

חברי הוועד החלו אפוא לשנס את מותגיהם בעבודה מאומצת. היה עלייהם לעבור את משוכות הבירוקרטיה הרוסית והם הגיעו שוב ושוב למשרדי הממשלה כדי להשיג את מטרתם. אחד השלבים האחרוןים היה בפגישה עם מושל פטרבורג. רק ביום רביעי סוף סוף הרישיוון המיויחל להקמת הוועד, או בשמו הרשמי הארץ-**קאמיטעט לאסיפת כספים לדבר-פסח עבור אנשי הצבא העומדים בierzach הרוחוק**". הוועד הורכב מרבנים ואישי ציבור מכל רחבי רוסיה, והעבדה האינטנסיבית החלה ביום בו הגיעו הרישיוון.

אגרות לאדמו"רים ורבנים

כאמור, אדמור' הרש"ב לא בזוז זמן, ו עוד בטرس הגיעו הירושון החל לשולח מכתבים בהם ביקש סיוע כספי למשלו המצוות. באגרות קודשו הסביר כי בפעם הקודמת נשלה כמות קטנה יחסית מושום שלא נערכו לכך מבעוד מועד ובהיקף

בכדי להגיאו לקהל יעד רחב ככל האפשר ובכך לגייס תרומותם בסכומים גדולים, הורה הרב הראשי לפירסם אודות משלוח המצות בעיתונים שייצאו לאור בתקופה ההיא, ובמה עיתון "הצפירה" – מהעתונים היהודיים הגדולים ביותר באותה תקופה. העיתון שנערכז ונוהל על ידי חוגי היוצרים' יצא לאור בורשה והופץ לא רק ברוחבי רוסיה, אלא גם ברוחבי העולם היהודי. שבוע לאחר כתיבת המכתב הנזכר, פרסמה מערכת 'הצפירה' מאמר אrox' שתחלתו בעמוד הראשון של העיתון, בו הסבירה מדוע גם יהודים שאינם שמורי מצוות חייבים לתורום מנות לחילימ' הלוויים במזורה. אשר על כן, התבקשו כולם להעביר תרומות למערכת הצפירה, וזה עבירה את הכספי לסני' הווד בורשה. התוצאות אכן זרמו למערכת העיתון, וזה פרסמה מדי פעם בפעם את שמות התורמים. גם צעד זה נעשה על פי הצעת אדמוי' הראשי. מחרישמה עולה כי תרומות הגיאו מכל רוחבי רוסיה, אוקראינה, ביילורוסיה, ליטא ופולין.

במהלך גיוס התרכומות שלחו חברי
הוועוד אגרת אל הרב הראשי בה הבינו
התפעולותם מכך שבעל עיר ועיר עוזים
ופועלים לטובת משלוח המצוות, וכבר
החלו להגיא תרומות רבות. התפעולות
מייחדת הבינו במתבבם מכך שאפירלו
ממקומות ועיירות קטנות ביוטר שימושים
לא שמעו את שם, הגיעו תרומות רבות,
ובכך רוא כי מכתבו של הרב הועל
וואזין

באחד ממכתביו מתאר ר' מנחם
מאניש מאגעסזאהן בהתרגשות, כי הכסף
מגיע אליוים "כמו גשם" ...

צבא רוסיה דאג לשלוח

כעת, לאחר שהמימון החל להגיע, התיגעו חברי הוועד, והרביבי בראשם, היקן כזאי לאפות את המצוות. המכשכה הראשונה הייתה לאפות ברוסיה ולשלוחה את המצוות אל החזיות הרחוקה. מספר פעמים הועלתה אפשרות אחרת, לאפות את המצוות בעיר י'חרבין' הנמצאת סמוך לאזרוי הקרים ובזה הפתעה כמה שנים קודם קהילה יהודית קטנה, אולם לאחר בירורים חוזרים ונשנים התברר מעל לכל ספק, כי אפיית המצוות עלה שם הרבה יותר. מאידך, קיוו העסקנים, כי את ההובלה של המצוות וצריכי החג יממן צבא

פרוסת מצה לאנץ יהודים.

הסכמה הוא הרגל הכלואתי הראשון. הבהיר ליטים
כל הדגניים (קדום טנת תורה). החומראותו עם
הגדודה הראשונה של קומתינו, עם המולך הכלואוי
הראשון שלו.

הסכמה הוא סמל הזהות והסמכה השותפות. באנן
ארץ וקיושו מדין, קשרים ומחברים אותן אך
הΖרוניות ההרטופוריות, והם אחותיות ותלותם בטעמים
ירודעים, נאוד במלחה.

שתף הזכרונות שותוף האותה האלה אם הם
חכלי אהדתו. והם מפלאים לנו בסדרה יוזעה הסرون
בחלים מאחריהם אחרים פען חכלי האהרות המדיניות
של העם החיים.

וה הוא הרעיון העטוף האגן בדברי היבטים,
שמצאות במלות לתמוך במלחה.

בגלווע, בתקון הפור נגשטו והווחנו, בבית
הבלעה של רחבה קליפורניה, בין אשי' רחבה אריה,
בתוך עבדות בוכנו' דורות סדרה - או אפשר להזכיר
הרומי' לתקיים כבוד חשיבה אחת, אם לא ישבין
עבשים עז' הפור המכובדי הוה.

מערכת עיתון 'הצפירה' במאמר שהופיע בשער העיתון, קוראת לתורם עבורי אנשי צבא במצוות. ו"ז באדר באשוון תרמ"ה

כעד אנשי הצבא בסוריה חור

האדריכל ר' מודאוידר שנל' ישור להקדמה ב-200 ר'.
ויליאם לאנדוויז, האחים פראטס ב-150 ר'.
פיניקווטני, נחום הולטלזר. יואל וגאנטנשטייר, יעקוב
ברדריך ורדריך, אלחנן פרומקין, חיים לויישען ב-50 ר'.
מנואל קלילובסקי, נ. ברודמן. דר. דודטנסון ב-25 ר'.
שאול בזילין, נאשawn מארגנטינאי שטיירן ב-20 ר'.
יעקב גוטמן, ישעיהו ורדריך ב-15 ר'.
ג. צינצטן, ס. ג. קלין, יהודה ואוזנברג. ס. פוקונט
ארעדשטיין ב-10 ר', נדבון קנטו ר' 13,75.

הממשלה תסייע לשלוח את המזחות בחינוך
ליפנו ואף לחלוקת לחילילים.

**בגוף האיגרת מסביר הרביה את חשיבות
משלוח הממצות לחילילים :**

"אחיננו! עליינו להרגיש את לב אחינו הנמצאים במערכות המלחמה, הנתוונים בצרה ובסכנה גדולה ר"ל, המפקירים חייהם וחורפים נפשם למות עד מלכנו ואוצר מולדתנו, וכואילו מובדים מה מהחכים, והשיות בחסדו הגדול ישמרם מכל צורה וצוקה יוביאם שלום לبيתם. ובפרט אותם אשר מחיילי המילואים אשר עזבו בитם ולידיהם ורכושם, ורק לד' אלוקינו ענייניהם תלויות.

"ואנחנו יודעים כמה יקרה, וכמה
חביבה היא על כל אחד ואחד מהחינויים מצוות
אכילת מצה בפסח. ולהיפך חס ושלום,
כאשר יוכרא איש מהחינוי גם על פי אונס
גדול ביותר לאכול חמץ בפסח, ר"ל, כמה
ידאב לבו בקרבו ונוגע לו בפנימיות נפשו
מממש. הרבה מהחינוי אנשי החיל לא יאכלו
חמצ'ן עוד נפשם בהם, אבל אי אפשר
להיות שמנוה ימים בל' אכילה. והדבר
הגadol הזה ישולל ממנו כל רוח חיים".

עוד כותב אדמוייר הרשי"ב כי העיקר במלחמה היא האמונה בה' אחד, אמונה שמצוילה מחרב האויב - והרי בזוהר נקראת הימצאה "מייכלא דמהימנותא" ומחזקת את האמונה, ובזכות האמונה הטמונה במצוות מצאה יאנלו החילאים.

בקשה מיוחדת מופנית לנמעני האיגרת, כל רב כל גבאי וכל מי שהיכולה בידו, להשתדל לעורר את מכרייו ומקורביו ובוני קהילתו לאסוף תרומות באופן מיידי בששל הזמן הקוצר.

חשיבות ודחיפות העניין ניכרת היבר
מכל שורה באיגור, עד שהרביה מורה אף
לחסוך בהוצאות חג הפסח בכדי לתרום
לפרויקט חשוב ונשגב זה: "ונכון הדבר
אשר כל אחד ואחד, יקም מהוצאותיו על
חג הפסח וייתן את הקומץ הזה לאחינו
שבמערכות המלחמה" (אג"ק הרש"ב חלק
אי, עמוד שברא ואילך)

מazel חיל לפועל הוועד באופן רשמי. מברקרים רביטי הוברכו מליאבוויטש אל הוועד שראשו ישבו בפרטבורו. כל צעד, קטון בגודל, נעשה רק לאחר אישורו והכוונתו של הרבבי הרשי'ב.

פרסום בעיתון 'הצפירה'

ועוד לזכם במצבה רמה ונישאה זאת
במצבם ומעמדם הנורא, והשי"ת יرحم
עליהם וישרם... ואחינו בכל רחבי
מדינתינו הכiero תיל' לטוב את המפעל
זה והתנדבו ברוח נדיבת ובזריזות. וכן
הצדקה יעמוד להם לרום קרנש מעלה
מעלה" (אג"ק הרש"ב אגרת תחצ"ז).

התרומות לא הפסקו לזרום, ולאגרת זו שכתבה לאחר הפסח מצף אדמוייר הרשי"ב תרומה אישית בסך 25 רובל, ומושג תרומות נספנות שהגיעו אליו בכדי להנגישים לקופת החודש על מנת לכוסות את ההוצאות. התרומות הן של הרב הירש (משה צבי) נהר רביה של קאליסק (זקנו של הגרא"ח נאה), וכן תרומה שהגיעה מהעיירה קראסנאליק. כמו כן צורפו עשרה רובל מהגביר ר' יוסף קאוסשאנסקי מקישינוב.

בסך הכל נאספו במסגרת 'מצבע' מצה' 48 אלף רובל. לאחר כל ההוצאות לרכישת הקמח והמומצרים, אפיית המוצות, המשלוחים, צרכי החודש, משלוחי הדואר וכו', נותרו 12 אלף רובל שנשמרו לשנה הבאה למקרה שהמלחמה תמשך ויהיה צורך במשלוח נסוף של מצאות.

אולם עד לשנה הבהא
המלחמה הסתיימה, אלא שעוד
נותרו חיילים רוסיים באזורי
יפן, ואדמוי' הרשי'ב שקל לשגר
לهم מצות. לפני שהחל להתעסך
בנושא, ביקש מהעסקנים שעסקו
בקץ בשנה הקודמת לברר במטכ'יל
הצבא הרוסי כמה חיילים יהודים
נמצאים באזורי יפן. ככל הנראה
המשולבים להריגתו לא הגיעו לאיסול.

ICH RISHONIM HAREAHOT USCHE ADOMIM

הראשי ב' בארגון משלוחי מצות לחילילם שהוצבו בחזיותות השונות, ובכך עסק עד לשנותיו האחראוניות ימי מלחתת העולם הראשונה, בעורמת הגדולה של בני אדמונו הרריי'ץ והגאון רבי לוי יצחק שניאורסאהן שכיהן בשנים אלו כרבה של סקסיוניוסלב

מקורות: חנן לנער. אגרות כ"קADMORI
הרשות'ב חלקים א-ה. שיחות ADMORI הר' היינץ תרצ'יז
תש'ב. רשימות ADMORI הר' היינץ משנת תרס'ה
יפורסם ע"י הרב שלום יעקב חזן. תורה מנהם
תולדות ADMORI הר'ש'ב. תולדות ADMORI
הר' היינץ חלק ב. קובץ לילאנויטש. ימי מלך חלק א'.
שםוועת וסיטורים חלק א'. הצעירה גיגילוונט אדר
תורת'ה רבנן כרך רב'ג

תודה מיהודה לדידי רה"ח שלום יעקב חזון
בברכה מונחת זיגלרים על הסיווע והבריות הרכבתה

להארות והערות: szberger@012.net.il

למעלה: הברון דוד ג'ינזבורג י"ר והועד
למטה: נוסח מברך תודה שליח הרב הראש"ב אל
הוועד עם סיום המבצע. מתוך רישימת אדמונ' הריני'ץ
משית חרב'ה

רוסיה עצמה. לבסוף הוחלט כי מלאכת אפיית המצאות תישנה באזורים שונים ברכבי סיביר (הקרוב יחסית לחזית) כשלל מלאכת האפייה השגיחו רבנים.

כדי לסדר את ההובלה וחולקת המצוות במצוותה הטובה ביתורה, הורה אדמור"ר הרшиб"ב לחבריו הוועד להיפגש עם שר הצבא ושר הדרכים". עוד הועלה לדין נושא משלוח הבשר המעובד במצוות כשרה. הוחלט לסדר משלוח בשאר שיתיה ארוזו חותם בתוקן חותם וכך לא תיווצר בעיית כשרות.

מאמצים ובין השקיים במלוכה זו יויר הוועד הברון גינזבורג וסגנו ר' שמואל טריינין. למרות המחוסר בקרונות אספקה, הצלחו להציג מהצבא עשרה קרונות שיחוברו לרכבת נסיעים מהירה, בכך שהמשלו יגיעו לידי במוعد. מכיוון שחברי הוועד חשבו שלא די בכך, הם דאגו לאפייה גם בעיר חרבי ובערים הסמוכות לחווית, למרות שמצוות אלו עלוי יקר יותר מאשר בروسיה.

הקרונות אבדו

המאמצים הכבירים הוכתרו בהצלחה, ושרה קרוןוט יצאו בדרךם מלווים בנציג מטעם הוועד. ביום א', יי' א' בניסן הגיע אל הרביה הרש"ב מברק מהחזיות, כי המשלוּ הגיע ליעדו. למחרת הגיע מברק מהוועד המעדכוּ כי תוכלת ששה קרוןוט יחולקו לחילילים הלוּוחמים בחזית. וארבעה

קרונות יחולקו לחילים המרוכזים בעיר
חרבון ובסביבותיה. כמו כן הודיעו כי
בתחנות מעבר של הצבא באיזורי סיביר,
בهم עברים חילים אל החזות וממנה,
יחולקו צרכי הפסח לכל יהודי יששה
במkommenות אלו ביום הפסח. חברי הוועד
הוסיפו במכתבם כי הם בטוחים ומקווים
לחסדי השם כי לא ישארו חס ושלום
אנשי צבא יהודים ללא מצה בפסח.

בשורת הטובות נגמו כאשר ביגנין
בצהרים הגיע מברק מנציג הוועד מחארביין
“כי עוד המרכבות הנשארים, אין עוד”.
כנראה שהכוונה הייתה שהקרנות שהיו
אמורים להתחלק בחארביין ובסיבוביתיה,
נעלומו (דבר שקרה לעיתים גם ברוסיה של
ימין).

הרבן הרש"ב לא התמהמה ומיד שלח

הנזרים השיטושים ל

לפני עשור הסתובב הרב ניר גושן כבחור צער וקשות ביהדות, שם נרתם לסייע לכמה בתים חב"ד שהוקמו באותה תקופה והיו פתיחה חדשה למרכז הפצת האלוקות ברחבי תחת-היבשת היהודית. בין השאר חווה ליל סדר מיוחד בכפר קטן וצירוי בינוות להרי הימלאיה בשם 'דרמקוט'. פנוו אליו אפוא וביקשנו את זכרונותיו מאותם ימים ספוגי פעילות נמרצת בתנאים קשים • מיוחד לחג הפסח

מאת הרב ניר גושן

חמנסון כי המצב והתנאים מאפשרים לפתח בית חב"ד בניו דלאי בירת הוהו. סיופור מענין עומד מאחריו נסייתו של חמנסון לכלכלה בחפותו אחר הקהילה היהודית בעיר. נסעה זו לא שפתחה את הפעולות הענפה של שלוחי הרבי בהוהו.

זה התחיל דזוקא בחנוכה תשנ"ב בעט שידור היסאטעליטי" (לוין) כאשר הרבי נשא שיחה ששודרה בשידור חי לכל העולם. מקצת ערים בעולם יכולו לראות ולהיראות

טו"ב שנים, ממש בהתחלה הפעולות, חוותיהם שם חוות רבות ומגונות. את אלו הקשורות לפסקה, עלה בשורות הבאות.

גם בכלכלה שמעו את הרבי

הכלחלה בחורף תשנ"ב כאשר הרבן חמנסון ביקר בקהילה היהודית בכלכלה שבמזרחה הוהו. לאחר הביקור החליט

א מזמן הפיקו שלוחי הרבי מה"מ בהוהו סרט מקריף על פעילותם באחת עשרה נקודות ברחבי תחת-היבשת הוהו, סרט שמתאר על קצה המזלג את הפעולות הענקית שמקיפה שמורות רבות כל כך מדי שנה בשנה. לא רבים יודעים או זוכרים כיצד התחלת הפעולות החב"דיות בהוהו הגדולה. כמו שראה בהוהו במסגרת פעילות לפני

ל

א הגיעו לליל הסדר

לאחר מעשה מופתி זה החליט נחמןסון שהכל בהשגחה פרטית, ועצם באו יהודו אינו בצד. הוא פתח את בית חב"ד הראשוני בהודו, וכך החלה לה פעילות חב"ד בהודו.

בתיה חב"ד הראשונים נפתחים בתת-היבשת

עד לשנת תש"ס, פעילות חב"ד בהודו התבססה בעיר הבירה דלהי בלבד. בשנות תש"ס נפתחו דרך קבע שלושה בתיה חב"ד נוספים והונחו היסודות לפתחם של בתיה חב"ד נוספים.

בפורים תשנ"ט יצאו לפונה שבהודו ר' בצלאל קופצ'יק ור' יהל דהן מצפת כדי לארגן מסיבת פורים בעיר ולזכות את מאות הישראלים השוהים בעיר המפתחת - פונה. ר' יהל דהן שהה שנים רבות לפני כן בפונה, שמח לנסוע עם קופצ'יק לפונה כדי להכין תשתיות פיעולותית להקמת בית חב"ד קבוע בעיר.

לאחר שובו של קופצ'יק מפונה, חיפש קופצ'יק זוג משפחות שלוחים שישעו לפונה להקמת בית חב"ד. בשל ארגונים לוגיסטיים רבים נחתה נסיעתם עד לשלהי חודש טבת תש"ס, או אז נחתו בהודו שלוחים משפחת הרב שימי גולדשטיין ומשפחת הרב ראובן קופצ'יק. אל משלחת ראשונית זו הצטרף כותב השורות וידידי הרב שניאור חב"ב.

מיד עם בואנו לעיר שכר עברונו ר' בצלאל קופצ'יק מלאו זמני עד למציאת דירת קבועה מעון בית חב"ד. לר' בצלאל לא היו מבחר רב של דירות, ומעט המקבות שהתאמו לפעלויות בית חב"ד - בעלי הדירות לא רצו להשכירים לבית חב"ד מ"שיקוליהם דתיים..."... השיקולים היו האיסור לבשל בשר ודגים בבניין בית חב"ד מ"יעמימים דתיים". לא קל היה תחתה דרכו של בצלאל עד למציאת מקום קבוע שגם ממנו גורשו מכבר שבע, בדוק לאחר תפילות השבת ולאחר שעשות ישראלים גדרו את חצר הבית, מה שקדם עליינו את רוגזם וכעסם של השכנים היהודים

(קלקוטה), באוסטרליה) אודות ענני ייחדות תורה ומצוותה וכו'".

כל מי שזכה בשידור, ראה און ליין את הערים אליהם הגיעו השידור: ירושלים, מוסקבה, פריז, יפן ואוסטרליה. רק מקומה של קלכוטה - נפקד. לא ראו כלל יהודים נאספים ומדליקים את נורת החג בהודו.

לאחר חג החנוכה החליט הרב נחמןסון לצאת לחת-היבשת ההודית ולבקר בקהילת היהודית בכלכוטה, לשאול ולדרוש אחר יהודי העיר שצפו בשידור מנוי יורק, ובუיקר לביר ביצד הווער אליהם השידור החי שהיה נחשב ל'מטקדם' ביותר באותן שנים, מרחוק עצום מהיכלות הטכנולוגיות שהודו ידעה באותה תקופה.

בஹיינו לככלותא סר נחמןסון לבית הכנסת המקומי. ביקורו עורר התרגשות רבה בקרב היהודי העיר, כיון שהעיר כלכלותה - הגם שהינה השלישית בגודלה עיריה היהודי לאחר דلهי ובומביי - מרווחת מאוד מהערים המרכזיות במדינת ורקר תייריים מעטים מגיעים לעיר, ומעטים עוד יותר הם התיירים היהודיים.

הר' נחמןסון נפגש עם היהודי הקהילתי, שלא-דרש וחקר היטב מי הם האנשים שצפו וראו את השידור החי ואת שיחתו של הרבי בחנוכה. גבות לא מעותות הורמו בביטחון החנינה לאחר ששאל את שאלתו. מתברר שאין להם כל מושג על מה הוא מדובר. הם לא צפו בשידור ולא יודעים אפילו במה מדובר.

לא אדם נחמןסון ירים ידיים ויווור. הוא יודע שאם הרבי אמר שיש יהודים בכלכוטה שראו את השידור, הרי כך הוא הדבר; נחמןסון עבר מיהודי ליהודי וניסה לביר את הדבר לאשווו. לבסוף, לאחר מאיץ ממושך, הגיע נחמןסון לבתו של היהודי מקומי שסייע לו בהתרנשות כי הוא ראה בחנוכה "משיחו דומה לך אבל עם זקן בן שדיבר בטלויזיה על חנוכה". התברר שהליך מהשידור הווער בראש הטלוויזיה המקומית, וכך צפה היהודי מקצתה העולם בפני קודשו של הרבי בשעת אמת!

כותב השורות (משמאל) עם הר' שניאור חב"ב בחזות בית חב"ד

בשידור ואילו בערים רבות ראו וצפו בשידור החי מבל' יכולת להיראות. במהלך השיחה דבר הרבי על מעלו של הלוי שבאותו רגע ממש שהיהודי מודיע את נר החנוכה, והוא מתחבר לכל מקום בעולם. לאחר מכן אמר הרבי: "כפי שראית במוחך עתה, שמדובר זה (בנוי יורק) רואים ומדברים עם יהודים שנמצאים במקומות שונים בעולם (בארי ישראל, במוסקבה, בפריז, ביון, בהודו

מאמנים: "אתם מה אתם עושים דוגא
פה בבית הקפה?" שאלת גוררת שאלת
ושיחת גוררת שיחת, ולעתים הינו קמים
מספשל העץ בבית הקפה לאחר חמיש שעות
של שיחות עם הישראלים בשלל נושא
התורה, האמונה היהודית ופרסום על
התגלותו הקרובה של המשיח.

"שיחות נפש", התועדויות ושיעורי
תורה הם היוקרעיסוקינו במהלך הימים.
כל שעת ליל שבת נשכה עד לשעות
המאוחרות של הלילה מtopic התועדות
חסידית. עשרה ישראלים התקרבו
לאביהם שבשדים וחזרו בתשובה מפעילות
בת ח'ב"ד בחודו. הימי עד להתקרובות
של רבים עד להשתלבותם בישיבות ח'ב"ד
או בסמינרים בארץ ישראל.

אני זכר את אחד מהם שהגיע לבית
ח'ב"ד, ופנה לשימי בבקשת פטוחה: "תן לי
ספר שאוכל לקרוא בו בלבד, אני לא רוצה
לשמעו הרצתה או שיחת, אני רוצה להגיע
לאמת שלי בדרכי בלבד. רק תן לי ספר
טוב". שמי נתן לו את הספר 'פניני התניא'
של הרב לוי יצחק ניוזבורג. ישב לו הישראל
כמעט מבוקר עד ערב וקרא מבלי להפסיק.
הוא לא הרים את עיניו מהספר ולא ביקש
את הסברינו על אוזות דברי אדמוני הזקן
בספר התניא, הוא בקש להבין בלבד לא
השפעת זרים....

כעבור שבוע סיימם את חלק אי' והמשיך
לחולק ב'. כעבור חדש פנה לשימי בבקשת:
"אני רצחלהgor בששתאותכם בביתח'ב"ד, אני
רוצה לשמר שבת כהחלתה!" מגוריו בבית
ח'ב"ד באותו שבת הפכו מזמינים לקובעים;
הוא הפך לחבר בלבתי נפרד מפעילות בית
ח'ב"ד. הפסיק את טיוויל בחודו והשתקע
באוהלה של תורה. כעבור מספר חודשים
נסע לארץ והצפין לישיבת הפטעית, שם
עליה בעועלות התורה והחסידות, התהנתן עם
בת משפחחה ח'ב"דית וכיום מכחן ממשפיע
בחנות הישיבות הח'ב"דיות בארץ ישראל!
סיפורים מרגשים רבים התגללו להם
בסלון של בית ח'ב"ד. אחד המתעניינים
גר בילדותו שכנות ליד הרב בן-ציוון
לייפסקר רבה של ערד. הוא עוד זכר כיild
כיצד הקשר הרב לפסקר את מטבח
בitem. בהשגה פרטית הוא הגיע לפונה
למרות שזו לא הייתה אמורה להיות תחנה
במסלולו בטוויל, הגיע לבית ח'ב"ד ונשאב
לשיעורי החסידות של ר' בצלאל.
המרתקות של ר' בצלאל.

התמונות באלבומי מספרים על ערב
בית ח'ב"ד המופלאים בהם הינו יושבים
בחצר בית ח'ב"ד ולומדים תניא. הכיפה

מטילים ישראלים בבית הכנסת בפונה

השלוים...

הפעילות הח'ב"דיות בעיר התקיימה לא
רק עם התורמלאים הישראלים הרבים,
אליא גם עם היהודי הקהילה היהודית בעיר.
ככל, יהודי הוודו מועטים מאוד במספר
ביחס למיליארד האזרחים היהודיים.
היהודים מוקבצים בעיקר בעיר הגודלות.
העיר פונה, למרות חמשת מיליון תושביה
איןנה נחשבת לעיר גודלה, אך יהודים
גרים בה ונמנים על שתי קהילות יהודיות
- קהילת היהודים וכקהילת העיראים (אלה
האחרונים חיות בהודו מאות שנים).

עם בואנו לעיר יצרנו קשר עם הקהילות
היהודיות בעיר והפעילות הראשונה שלנו
היתה עם הילדים. פתחנו ישאנדי-סקול'
פעילות צבאות ה' בשלוב לימודי עברית בה
נטלו חלק שלושים ילדים שנחנו מפעילות
חווייתית. בהמשך נערכו שיעורי תורה
לצעירים וביקורי בית קבועה מזוזות
בבתיהם של היהודים.

הישראלים בעיר היו נאספים ויושבים
درק קבוע בבית קפה מערבי העונה לשם
אגמון בייררי, שם היה מקום התכנסותם.
אךطبع היה שבית הקפה הפך במהרה
למקומות מפגנו יוצאת אורה ותורה. כל יום
הינו מסבים ליד שלוון במרכו של בית
הקפה, פותחים ספר תניא ומתהילים ללימוד
כאילו אנו נמצאים בלב לבו של בית מדרש.
את המבטים הרבים של התנאים במקומות
הינו חשים בנבינו, ולא אחת הינו נגשים
אלינו תרמיליים ישראלים ושואלים כלל

סיפור שני לילות הסדר
המאורגנים בעיר התפרנס
חיש מהר בין המתעניינים
הישראלים שלחצו علينا
להגיע לפשרה איתו כדי
שלא יצטרכו להתלבט
באיזה 'סדר' לבחור, דבר
שבודאי יגרום להם לא-
נעימות הרבה. עמנואל
התעקש שאנו צריכים
ליותר ולא הוא. התברר
שהמניע שלו לאorgan
כל שנה ליל סדר הוא
בגין קשו עם מנהיגים
טיבטים מקומיים, ובכל
שנה הוא מזמין אותם ליל
הסדר ואף "מכבדם" בדברי
ברכה...

שלט חוצות בפונה

ניקוי והכשרה העופותليل הסדר

כשרה. לא אשכח את ה"סעודה" הדלה אך מלאית החודאה על ההשגה הפרטיה ברכבת ההודית.

הפעולות בדלאי הייתה קצרה שונה מהפעולות בפונה, כיון שהתרמילים אינם מתעכבים בעיר לזמן ממושך. עיר זו בדתן שעתם בערים כתחנת מעבר קקרה. בית חב"ד ממוקם במרכזו של השוק המרכזי ותיירים רבים מבקרים בבית חב"ד. גם בדלאי שחטתי עופות לכבוד חג הפסח בפיקוחו של לוי קופציק ששחה בשלהות

מהשליח בדלאי הרב נחמן נהמנסן להגעה לעיר הבירה על-מנת לשחות עופות לחג. שלושים ושש שעות ארוכה הנסעה מפונה לדלאי. כמו להוסיף על הקoshi, נגנה לי ברכבות שקיית האוכל ה�建. לא היה פשטוט לצום תקופת כה ארוכה, וכמוון שאוכל כשר לא היה בנמצא. בעוד מיהרר בפטרוון משבייע (טרטי משמע), חלף בקרוני מטיליל ישראלי שזיהה אותו מבית חב"ד. לשםתי התברר שהבחור הגיע מהארץ לפני כשבוע ויש עדין באמתחו קופסת שימורים

שהיתה מונחת על ראשו בצדקה זמנית היפה לקבואה, וגם הוא כישראלים רבים שזרו בתשובה החליטו להישאר זמן ממושך בבית חב"ד ולהתבשימים מאורה של תורה. לימים חזר לארץ ישראל, התהנתן וכיוון הוא מלמד בגן ילדים בכפר חב"ד ובשעות הפנאי הוא מסיע ווזע לבחוים-ცעירים שנשרו מהמסגרת בעקבות תרונית-חווייתית בשעות הערב בכפר חב"ד.

כך מכינים שניצל בהודו...

מכח היומי שוחט מוניטי על-ידי השליה ר' שימי גולדשטיין לדאג לשניצלים של בית חב"ד... לו הסתכמה לה השחיטה בשחיטתו של העוף – ניחא. אך זמן רב ומיגע חלף לו עד שטוגנו להם השניצלים במחבת שבמטבח בית חב"ד.

בשעות הצהריים המקודמות של יום חמישי הייתי יוצא לשוק, בוחר את התרגולים אחד אחד, מתחילה בהליך השחיטה, נקיון העופות והசרטם, ורק בשעות הערב המאוחרות מכניס אחר כבוד את העופות המוכשרים למקרר הענק. חלק מעופות נמכרו לי היהודי העיר במחיר סמלי כדי להוסיף במצבות הקשורות.

פרסום נבואתו של הרבי שינהנה הנח מsie בא' - בער בעצמותיו של ר' בצלאל שהחיליט לפרסום את נבואתו של הרבי בשלט חוצות גדול בצמתה הגדולה לשכונת בית חב"ד בה התקגררו מתיילים ישראלים רבים.

בהודו כמו בהודו שלפני עשור, כל אחד אడון לעצמו. אין חברות פרסומים או מעצבים פרסומים. הרוצה לפרסום את עסקו, משלם כמה רופי לנערים יהודים שכינו עבورو שלט בד אוטו יחברו לעצמי במוקש שמצאו על גדיות הנהר, ולא כל צורך במס לעירייה יקום השלט ויעמוד בגאותה. מה שטוב להודים טוב גם בעבורנו. בתוך מספ"ר ימים ארגן בצלאל שלט גדול ממדיים בשפה האנגלית בצירוף צייר פניו הרבי המבשר את נבואת הגאולה. השלט הפק אטורציה לתיאורים הרבים והוא החל להאריך רק מהבזקי המצלמות הרבים...

הפתעה פתואמית לא נעימה לקראתليل הסדר

לקראת חג הפסח קיבלתי פניה

והבטחות היהודיות לחוד. אחר הצהרים הגיע, ומוכר הסירים הגיע ואף הביא איתו סיר. אבל, בהזדו כמו בהזדו, כל דבר שرك יכול להסתבך - מסתבך. הסיר היה כל-כך קטן, שאם נבלע בו את הדגים בשלבים, הרי שבישולם יסתהים לאחר החג...

למרות שהחדר עוקות וכעסים לא הועלו ולא יועלו, לא יכולנו שלא להסביר למיודיעינו שחוות מיציאת סיר הולם – עליו. כשהוא הציג שהוא יسع שוב למיחסן כדי להביאו לנו סיר גדול יותר, לא יכולנו עוד לטעמוך עליו והתלונינו אליו בלילה למיחסנו כדי לאתר סיר גדול... פירושות הדגים שחייב לבישולם נאלצו לחזור אחר כבוד למקורה ולחכotta לבוקר המחרת עד שבנו מטבילהת הסיר בנח...

פני חג הפשת תליינו מודעות במקומות ציבוריים ברחבי דרוםלה ובכפרים הסמוכים המזמינים את המתילאים ליטול חלק בליל הסדר.

שבע לפני הסדר הגיע לבית ח'ב"ד אחד היישרלים ושאל למה לא תבנו במודעות שליל הסדר מאורגן על ידי ח'ב"ד. לצד המכון התברר שליל הסדר נוסף מתארגן בכפר הסמוך על-ידי בחור ישראלי דתי מבוגר בשם עמנואל המתגורר דרך קבע באזורי ומוכר היטב ליישרלים המתילאים. לא היו ברורים לנו מנייעו לארגןليل הסדר מתקבל, ולשם כך נסע אליו ר' דרור כדי לברר את הסיבה שהוא בחר לארגןليل סדר שני בעיר. התברר, שהאיש מארגן זו השנה השלישי ליל סדר עוד לפני פנינו בוא החידנסקייס, וכוטטיק בעיר הוא מצפה שאנו נטמוג ונctrוף לליל הסדר שלו.

סיפור שני ליל הסדר המאורגנים בעיר התפרסם熹 מהר בין המתילאים היישרלים שלחצו علينا להגעה לשורה איתה כדי שלא יצטרכו להתבלט באיזה סדר' לבחור, דבר שבו Davies יגרום להם לאי-נעימות רבה. עמנואל התעקש שאנו צרכיכים לוותר ולהוא. התברר שהמניעו של לארגן כל שנה ליל סדר הוא בגין קשייו עם מנהיגים טיבטים מקומיים (העיר דרוםלה היא מקום מושבו של המנהיג הטיבטי הגול), ובכל שנה הוא מזמין אותם לליל הסדר ואף "מכבדם" בדברי ברכה...

לאחר שמענו על האורחים הצפויים להתרארה בליל הסדר שלו, התברר לנו שמיוזג בין שני הסדרים כלל לא עומד על הפרק מבחןינו. עת נותרה השאלה איך מסבירים בעדינות לתרמיליים היישרלים על הבדלי הגישות השונות כמצורח ומערב בינו לביןו, ועל-כך שמיוזג הוא בתלי

שולחנות הסדר היו מוחצלאות שהונחו על הרצפה...

אולם גדור די כדי לעורך בו אתليل הסדר לא היה בנסיבות; אחורי הכל דרמקוט הינו כפר ציורי קטן ונידח הממוקם לו בינוות להרי ההימלאיה. האולם היחיד שנמצא בכפר לא היה גדול, וכיון שכך הסבו התרמיליים הרבים על קרויות, כשלוחנות הסדר היו מוחצלאות שהונחו על הרצפה... האוירה הייתה חמה ומוחצת, והשליח תיבל את ניהול הסדר בביורוים על פי החסידות והקבלת כיאה לר' דרור...

שעד בוא הסיר נכין בינתאים את הדגים, ננקה אותן ונטבלן, וכשיגיעו לו הסיר המיוחל, יוכל לrhoץ לנחר לטובלן ומיד להניח בתוכו את פרוסות הדג. אמונה ותקווה לחוד והתנהלות

בעיר. שחופצתי לשוב דרומה לפונה, קיבלתי פניה נוספת, והפעם מהשליח ר' דרור שאל מדרמללה להצפן לעירו כדי לעור בفعاليות חג הפסח. שוב נסעה של 16 שעות באוטובוס מקרטע בינוות לנופים מדהימים במשועל הריה הטמירין של הוזו שהובילה אותה לעיר דרוםלה, שם בכפר קטן העונה לשם 'דרמקוט' קבעו את מושבם ר' דרור שאול ומשפחתו שהגיעו לעיר רק חודש ימים קודם לכן.

כשמנגעים למקום כל כך נידח מבחינה יהודית כמו הוזו – כל דבר, ולו הקטן ביותר, הופך לבעה הדורשת התרכזיות רבות.

כך למשל לקרהת חג הפסח נדרשו لكنות סירים חדשים לבישול המוני. שעوت ארוכות הסטו בלבנו בשוק הענק כדי לחפש סירים גדולים שייתאימו לבישול לחג. גם אחורי שמצאננו את החנות, הרי שהסיר הגדל לו היינו זוקקים נואשות – לא היה במלאי. "און בעיה" – קרא לעברנו המוכר בשולוחה החודית הכל-כך אופיינית – "היום בצהרים יהיה לכם את הסיר שאתם מחפשים, ואני אפילו אביא לכם אותו לבית ח'ב"ד". שלווה ורוגע הם מצריכים הכרחיים בזירה האיטה של החיים בהזדו. אין בעיה, הבטיח מוכר הסירים. לנו לא נותר אלא להאמין ולקותט לטוב. אותן לנו לימדו ש"תחשוב טוב – יהיה טוב" והיהודים תמיד אומרים שאין זה דבר'Balti אפשרי. טוב, אם הכל אפשרי אז גם הסיר המיוחל יגיע בזמן להכנות החג.

זמן רב לא עמד לרשותנו ולכן החלנו

סאנדייסקול בפונה

יהודות וחסידות וממיין את העולם לקבלת פni משיח.

חתונה יהודית הистורית ראשונה

בתום תקופת חצי שנה הסתיימה אשרת הזיו שלי ונאלצתי לצאת לשבעה מהווו כדי להנפיק ויזה חדשה. בדריכי עברתי בעיר רונסי שםפגשתי בחודי מוקומי שביקש שנשלח לו בשנה הבאה מצות ליל הסדר... לפלאטי מה לו ולמצות, התברר שהוא ארגןليل סדר לישראליים שהו בפסח האחרון וירק"מ מצות היו חסרים לו... הסברתי לו שליל סדר ללא מצות כמוות כמכסה ללא סייר, ובשנה הבאה נשתדל לשולח מצות כמו גם בחורים שיארגנו את ליל הסדר.

יהודים ספרורים שהייתי בדרכסלה, שם הצפנתי למנאי לפעולות במסגרת בית חב"ד שהקים הרבה ברוך שנhab. גם היהתי שותף לארגוניה של חתונה יהודית ראשונית היסטורית לזוג ישראליים שטיל בהזדו. את מסעינו בתת-היבשת היהודית חתמתי ב ביקור מסוים בבית חב"ד שבגדה, ולאחר שמונה חוות פעילות שבתי ארץ. וזה סיפורה של תחילת השילוחות בהזדו. סיפורה של שליחות שפרחה במהלך העשור האחרון, וכדברי איוב "והיה רשותך מצער ואחריתך ישגה מאוד". סיפורה של שליחות של כמה חסידים צעירים בעלי מסירות לא-קלים, כל זאת כדי למשם את מאוזו של הרבי בטיקו העולם ובהכנתו לקבלת פni משיח צדקנו.

ידיים, וmdi בוקר היהתי מוציאה בהיחבא שקיות זבל אורגני מהבית חב"ד מבלי שידי הארוכות של לkidzman או משפחתו ישיגו אותו...

אולם גדול די כדי לעורוך בו את ליל הסדר לא היה בנמצא; אחורי הכל דרמרקוט הנה כפר צ'ירוי קטן ונידח הממוקם לו ביןות להרי ההימלאיה. האולם היחיד שנמצא בכפר לא היה גדול, וכיוון שכ' הסבו התרמלילאים הרבים על כריות, כששולחות הסדר היו מחלצאות שהונחו על הרצפה... האוורה הייתה חמה ומיוחדת, והשליח תיבל את ניהול הסדר בביבורים על פי החסידות והקבלה כאה לר' דורר...

גולת הקורתה בפועלות שהתקיימה בדרמטולה הייתה ללא ספק סמיינרי הקבלה המרשימים אותם העביר וניהל ר' דורר שאל באומנות מיוחדת. קשה להאמין כיצד התרמלילאים היו משבכים ומתייצבים בשמנוה בבוקר לסדרת השיעורים ומשננים אמרתי חסידות ותניא בעל-פה עד לסיום של השיעורים בשעה חמיש אחר הצהרים! מסיים קורס רבים חזרו בתשובה, נישאו והקימו ביהם בישראל.

זהו הוא סיירנו של ישראלי ששהה תקופה ארוכה בבית חב"ד בדרכסלה, סיים בהצטיינות את סמינר הקבלה של דורר ולאחר תום הסמינר חזר בתשובה ונשאר לעזר ביתechב"ד. והוא היה משכניע ישראליים רבים להציגם לסדרנות הסמינרים ואף סייע לדרכו בהקמת ה"מקווה" בבית חב"ד. ה"מקווה" לא היה אלא חבית מים ענקית שהונחה במרפסת הבית חב"ד... לימים שבארצה ואף רקדתי בחתונתו העליוזה. כמה שנים לאחר חתונתו יצא בשליחות הרבי לעיר נידחת בדרום אמריקה, שם הוא מפי

אפשר בהחלט.

מאחר ולא רצינו להזכיר מלחמה גלויה נגד עמנואל, ובפרט שכיפה לירושו, חיפשנו את נוסחת ההסביר שתניא את דעתם של הישראלים כמו גם את דעתו של עמנואל. בהשכמה פרטית פגשתי אותו למחарат מחפש מרור לקערת ליל הסדר. מאחר ואני עדים גם לא מצאנו מרור, הצלופתי אליו בסמטאות השוק. מפה לשם התגלגה השיחה על הסדרים הנערכים בעיר, ולפתע צחה במוחי שאלה: כיצד אמורים להשתלב בליל הסדר של עמנואל אותנו טיביטים, ולהלא הם אינם זובי עברית? תשובה לשאלתי ענה עמנואל בפשטות כי הסדר שלו מתנהל בשפה האנגלית. נשמעו רוחה. הנה הפתרון מבלי פגוע באף אחד. אנחנו פה הוא שם ושלום על ישראל. היה ברור לי שכ' ישראלי יעדיף לבוא לסדר בית חב"ד ולשםוע את הסביר החג בשפה העברית מאשר באנגלית.

הסביר זה סיפק גם את עמנואל וגם את הישראלים שרובם הגדול ומכריע השתף בليل הסדר בשפה העברית שהתקיימים בבית חב"ד. למחורת בليل הסדר השני הפטיע אותנו עמנואל בביקורו בבית חב"ד ובהשתתפותו בليل הסדר איתנו.

ידי הארוכות של לkidzman

ימי ההכנות לליל הסדר היו ימי האוש של kidzman "מנהל הקבר". לkidzman היה היהודי שהכפר היה "שייך" לו, וברצונו לתמוך בכפר חנות וברצותו תינסרג לה החנות. כל הבטים בכפר היו "שייכים" לו וגם דירת בית חב"ד נסקרה ממנו.

יום אחד הגיע לkidzman ובפיו דרישת: אני רוצה את כל הזבל הארגנני שבית חב"ד מייצר! כן. זבל אורגני. קליפות הירקות והפירות המגולפים שווים וזה בכפר כה נידח. הם ממשמשים למאכל לפרות הכבש והבית חב"ד הפך ליצרן הגודל של הזבל הארגנני... בשבועו שלפני חג הפסח היה מגיע לkidzman כל בוקר ומעמיס שקיות ענקיות עמוסות קליפות בשלל צבעים ממייטב הפירות והירקות שקהלפו בבית חב"ד. זה הוא לkidzman, אם הבית חב"ד שייך אליו הרי שוגם הזבל שייך לו...

לאחר חג הפסח אורותי אומץ והחלטו להפסיק את "סחיטה הקליפות". מאחר והיית חולב הלב mdi בoker, הצעתי את הזבל אורגני לבעלת הפרות. זבל תמורה חלב. היהודית קפיצה על המזiciaה בשתי

למסור את הנפש ולהביא את מישיה

נמצאים עכשיו בזמן זכאי, בחודש ניסן שבו עתידין להגאל, ראש חדש של גאולה. הרבי אומר שצורך להריעש ולהתעקש ולפעול אצל הקב"ה את הגאולה האמיתית והשלימה. כל אחד מאייתנו יש לו בודאי בקשות שהוא מבקש מהקב"ה ובבודאי ה' ימלא משאלות כל אחד ואחת לטובה בטובה הנראתה והגאלת. אבל כשנמצאים בחודש מסוג זה, צריך לשוכח מהענינים הפרטיים ולבסוק בענייני הגאולה

מאת הרב שאול אקסלרוד

מנהל בית חב"ד ומשפיע בישיבת תפארת תמיימים

גבעת אולגה חדירה

את מישיח בפועל ממש בחודש זה ממש. זהו נקרא למסור את הנפש את הרצון למישיה. יש לשים את כל הרצונות האישיים שלנו הצד, ולחויות עם הנזודה הפנימית של הבריאה ושל החסידות, של דור השביעי ושל השichות והמאמרים של הרבי מלך המשיח וככפי שהרבינו סיים באחד השניים מאמר חסידות: "יהי רצון שנגען לנקדות כל הענינים ונקודת כל הנקדות, שנקדות כל הענינים היא בית משיח צדקו", ונקודת כל הנקדות שזה יהיה תיכוף ומיד ממש". אסור לנו למת לחודש ניסן לעבור בili שנעריש בעצמו ובסבירתו על בית מישיח.

וכבר אמר הרבי הרי"ץ בשנת תרצ"ו: "אם היו כל ישראל יחד גדול קטן, אמרים: אבא, די כבר, רחם נא علينا ושלח לנו מישחנו – בודאי יהיה מישיח בא".

אנו זכינו לחיות עם הרבי מלך המשיח שליט"א ויודעים שזה הוא, ועל כן אצלו בתוך ליבאוויטש צריך להיות באופן שמרה באצבעו ואומר זה".

שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה. אבל, אמר הצדיק, דווקא כתע, בזמן של עת רצון, זמן התקיעות בראש השנה, צריך להתאמץ ולבקש ולזוזק להקב"ה שיביא את המשיח, להתרכו רך בבקשת על בית המשיח ולא לבקש עניינים פרטיים.

אולי על פי זה ניתן גם לברא את העניין הראשון: נמצאים עכשוו בזמן זכאי, בחודש ניסן שבו עתידין להגאל, ראש חדש של גאולה. הרבי אמר שצורך להריעש ולהתעקש ולפעול אצל הקב"ה את הגאולה האמיתית והשלימה. כל אחד מאייתנו יש לו בודאי בקשות שהוא מבקש מהקב"ה ובבודאי ה' י מלא משאלות כל אחד ואחת לטובה בטובה הנראתה והגאלת. אבל כשנמצאים בחודש מסוג זה, צריך לשוכח מהענינים הפרטיים ולפעול אצל הקב"ה את הגאולה האמיתית והשלימה. כל אחד מאייתנו יש לו בודאי בקשות שהוא מבקש מהקב"ה ובבודאי ה' י לזרק לה' בכל תפילה העוסקת בגאולה; אם בתורה – ללמד בכל יום ענייני גאולה לפניו התקיעות, הסתובב המונקאטשuer לחסידיו ותלמידיו ו אמר כי בבודאי יש לכל אחד בקשות אישיות מהקב"ה בבני חי ומזוני וכו', וברגע של התעוררות ועת רצון של ראש השנה כל אחד מבקש מהקב"ה

ר רב מלך המשיח מביא בשיחת שבת פרשת מקץ תשד"מ בשם הרה"ק בעל 'המנחת אלעזר' ממונקאטש זכייל, שכטב שבשביל שיבוא מישיח צריך למסור את הנפש לדוגמת המשירות נשע על שלושת העניינים שעלויהם נאמר "יירג ואל יעבור".

מה פירוש למסור את הנפש שב سبيل שיבוא מישיח? ניחא בשלושת העברות שעלויה נאמר יירג ובל יעברי' אנו מביבנים שאם אומרים לאדם להמיר את דתו חיין, עליו להיות מוקן שיירגוחו ובלבד שלא יעbor עליהם. אבל מה שיקד למסור את הנפש על מישיח? נבין זאת על פי עוד סיפור מימי שאמרם, בעל 'המנחת אלעזר': פעם, בראש השנה לפניו התקיעות, הסתובב המונקאטשuer לחסידיו ותלמידיו ו אמר כי בבודאי יש לכל אחד בקשות אישיות מהקב"ה בבני חי ומזוני וכו', וברגע של התעוררות ועת רצון של ראש השנה כל אחד מבקש מהקב"ה

כמו בימים ההם, גם בימינו אנו. הרבינו משה שבדורנו, פעל את כל העניינים שהוא היה צריך לפועל, ולכן אמר "אני את שליל עשיתי". הרב בעבודתו הוריד את השכינה למיטה לעולם הזה הגשמי, כפי שהוא אומר בפרשת שופטים תנש"א "כל עניין הגאולה התחילה כבר, וכבר נשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו". אבל 'המכה בפטיש', את שלימות הגאולה בפועל ממש, את זה הרבי דרש מאיינו והבטיח שזה ביכלותנו.

"**כל אשר ביכלותכם – על ידי שנשלייך את עצמנו לים מסירות הנפש באמונה ובבתחו גמורים בדברי הרבי שעוד פועל קטנה, מחשבה, או דבר, או מעשה, פועלם את גילוי המשיח בפועל ממש. לא נסיח את דעתנו מעניין זה, ובמיוחד בחודש זכאי חדש ניסן, וידעו שמשיח בא בהישח הדעת, וכי הביאור, שנסיח את דעתנו מכל העניינים ונטרנו בהבאת הגאולה ורק בזה ועל ידי זה נביא אותן.**

ב היום יום של יום ב' באדר ראשון, כותב הרב: "רבניו הגדול סייד לפניו אנ"ש העבודה במוח ולחפש את האמת, לבקר כל תנועה, שתיהיה רק כפי האמת, ובאה על ידי עבودה. ועובדות זו יסעו?"

אינה כמו טעויותanza בעזה טעות גמור לחשב שצרך לפרק הרים ולשבר סלעים, להפוך את העולם. האמת הגמור הוא: אשר כל עבודה ופועל, איזה שייהו, בכוננה אמיתית, די ומספיק: ברכה בכוננה; ביאורי המילים שבתפילה כדבוי בכוונות הלב ובידיעה לפני מי אתה עומדת; פ██וק חומש בידיעה שהוא דבר ה'; פ██וק תהילים, ומדחה טובה לכרב ליבו של חברו באהבה וחיבתה".

כן הוא בנידון דידן – העבודה נעשתה. לא צריך לפרק הרים ולא צריך לשבר סלעים. לא צריך להפוך את העולם שכן העולם כבר מזוכך ומברור. העולם מצפה ומהכח לנו לחסידי חב"ד שנעשה את הימכה בפשטיש' לטסיים את העבודה הגדולה שהרבינו עשה בכל העולם כו"ל ובכל סדר ההשתלשות, מריש כל דרגין ועד סוף כל דרגין. עוד מחשבה קטנה, עד דבר קטן ועוד מעשה קטן של אהבת ישראל במטרה להביא את משיח צדקנו. ומיד בניסן זה נהייה כולנו בבית המקדש השלישי עם הרבי מלך המשיח בראשנו.

*

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

להתחליל מבראשית; הכל כבר נעשה וצריך רק את המכה בפטיש, את ה"עמדו המכוכם" בפועל ממש, שהאמונה תtabeta בפועל ממש.

"כימי צאתך מארץ מצרים ארנו נפלאות" – גם ביציאת מצרים ה'בפועל ממש' היה ע"י עם ישראל, כך מבאים הפרשנים רשי' והשפתי חכמים, ויהוא החייני הקדוש על הפסוק "ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלדי דבר אל בניי ויסעו". אמר רשי': "אין להם אלא לישע שאין הים עומד בפניהם. כדי זכות אבותיהם והם והאמונה שהאמינו כי לקרו עליהם הים". ואומר השפט חכמים על רשי': "ויהכי פירשו, שעל ידי שישעו וועל הרמת מטך שיבקע הים, מה שאינו כן אם לא יסעו – לא יבקע הים אף על פי שתרים מטך על הים".

'האור החיים' הקדוש מאיריך בעניין ומקשה על זה כמה קושיות:

א. מפני מה אומר מה' מה' תצעק אליו?' למלול מי' יצעק אם לא לה' אלוקיו?

ב. קשה, אומר דבר אל בני ישראל ויסעו, להין יסעו, אם הרודף אחריהם וهم

לפניהם? ואם הכוונה אחר שיבקע הים, אם

כנ היה לו לומר הרם את מטך ואחר כך

YSISU?

אללא אומר האור החיים: הביאור על פי מאמר רז"ל שישראל היו נתונין בדי מה אל... אף אלו... ודבר ידוע כי כח הרחמים הוא מעשים טובים אשר יעשה האדם למטה יוסיפו כח במדת הרחמים, וח"ו להיפך. ומכיוון שמדובר שמדת הדיון קטרוגה עליהם, מכיוון שהם המיטטו את האמונה בלביהם ואמרו "טוב לנו עבו' מדרכיהם", לזה ציווה ה' לעשות נגד עונו זה הצדקה האמונה בכל תוקף, ואמר אליו "דבר אל בני ישראל ויסעו", פירוש: זאת העצה הייעוצה להגביר צד החסד והרחמים, דבר אל בני ישראל ויתעצמו באמונה בכל ליבם ויסעו אל הים, קודם שיחקל על סמך הביטחון כי אני עושה להם נס ובאמצעות זה יגבורו הרוחמים; ואתה הרם את מטך, פירוש באמצעות מעשה הטוב נעשה להם הנס ובקע הים כי גדול הבתחון והאמונה הללו להבריעם לטובה [עיין באואה"ח ביתר אריכות].

כלומר הגאולה ממקרים היהת על ידי משה רבינו, אבל שלימות הגאולה בקייעת ים סוף היהת על ידי עם ישראל שהנתקזו באמונה ובתחום למשחה בפועל וקפצו לים. עצם האמונה היא זו שגרמה להם להיות יבקע ותבלה הגאולה יושם.

מימילא, כל דבר על מישיח הקשור לרבי מלך המשיח, והתוצאות בכל עניין מההוראות והתקנות שלו.

הבקשה שלנו על מישיח חזרה עם הבקשה והזעקה של יחי מלך המשיח. גם כשיוצאים לחוגים אחרים ומטבע הדברים הסגנון שונה מכמו שמדוברים בתחום המשפחה, יש לדבר בלהט על האמונה ועל החובה שלנו לפעול בחודש זה את ביאת המשיח. עצם הדיבור בלהט לא משאיר ספק לאחד מי הוא מישיח.

ידעו הסיפור אצל שלמה המלך עם שתי הנשים שגורו בבית אחד, ולשתייןן נולדו ילדים ואחת הרוגה מבלי מתכוון את בנה בלילה. לאחר מכן, כל אחת מהן טענה שהילד הנוטר הוא שלה. כשהשלמה המלך פסק לחלק את הילד לשניים וללקוט בון שתי הנשים, אמרה אחת "גם לי גם לך לא יהיה – גוזרו" והשנייה צעה אל המלך "תנו לה את הילוד חי והמת אל תמיותה" ועל זה אמר שלמה בחכותו "היא אמו". ככלומר האכפתניות והшибירות לדבר, מוכח שהיא אמו. כן הוא בנידון דידן: כשחסיד מדבר בלהט על מישיח, עם התלהבות אמיתית ועם אכפתניות מותך נקורות אמת אישית שהוא מנסה לישם את מה שדורש מאחרים, הרי זה מקרים ש"היא אמו"; זה מקרים לשומעו כי הראב"ל החסיד הזה הוא המשיח בעצמו, כי אחרת הוא לא יכול היה לדבר על מישיח בנסיבות.

צריך שנאמין באמונה שלימה שניית להביא את התגלותו של הרב מלך המשיח; שנלבנה את האמונה שהרב היחיד לנו שאנו הדור האחרון של הגלות והדור הראשון של הגאולה. איך נלבנה את האמונה? על ידי לימוד מאמרים ושיחות של הרב יעל האגאולה ומשיח ועל הצפיה העצומה שצרכica להיות אצלנו לאולה במיוחד בחודש זה.

ב ש"ק פרשת שמוט תשנ"ה, כשקרו בו בית חיינו את הפרשה בפסוק "יוהן לא יאמין לי" המילה "לי" הייתה אביה הדרשה. להאמין בכלל הדבר זה לאקשה, אבל תורף האמונה – "לי" – האמונה ברבי מלך המשיח – היא אמונה ממשית, אמונה שזה יכול להיות תיכף ומיד ממש. אמונה זהה שהכל כבר מוכן לאולה ובמחלוקת אחת, או במעשה אחד ניתן לפעול את הגאולה.

צריך להאמין שזה אפשרי וביצוע, אמונה שלא צריך כרגע להמציא את הגלגול, וכי להביא את משיח לא צריך כרגע

יחי אדוננו מושענו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

2. להוסיף חיים במלך

בשיחת ב' עיסן תשפ"ח אומר הרב: "הכתרת המלך - שהעם מכיריהם יחי המלך" . . . שבזה פודגש גם שפעולות העם היא בחיי המלך, חיים של מלך . . . גם אפשרי הדבר פועליהם הוסףה בעין החיים אצל רשות הדודו, כאמור לעיל בעין הכרזה "יחי המלך".

"צריכה להיות הוסףה עיקרית בעין החיים (גם) על ידי פעולות העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע תקין דהקייזו ורונען שוכני עפר - כ"ק פ"ח אדפ"ר נושא דורנו ועד דהקייזו ורונען דוד מלכא משיחא!"

חומר תשנ"ב: תשובה חיזיות ומצוודות

במהלך חומר תשנ"ב, השיב הרב שլיט"א עשרה תשובה חיזיות במענה להודעת שלחחים ופעילים על פעילות להפחצת האפונה בביית המשפט, כולל פרסום זהותו של הרב מלך המשפט.

במושאי שבת פרשת תצוה תשנ"ב ערכו נשוי חב"ד ערבי מיוחד של שירה "בתוחפים ובמחולות" על בוא הגאולה. כשהוזעקו על כך לרבי השיב: "זיהה בהצלחה הרבה אזכיר על הציון". לפחרת, בחיקות הדולרים, מסרה גברתת. כן לרבי תוף עם הכיתוב "יחי אדוננו מושענו ורבינו מלך המשפט לעולם ועד" ואמרה: זה עברו הרבי שלייט"א. עם תוף זה רקסו הנשים אתמול בשפה שפוצצת כל הגדרים, בבטחון להתגלות הרבי שלייט"א מלך המשפט פיד מפש לנגולה שליפה.

על דבריה השיב הרב כי שחוין בסוף על פניו הקדושים: "את זה מסתמא תשאיו אצלי. [הרבי הגיש לה דולר נסף ואמר:] זה עברו ה"כלכלי תרועה" כדי שהיא נקרה בתהילים. שיהיה בשעה טובה".

מעשה רב: עידוד לעין מלויום

החל משנת-תורה תשנ"ג עודד הרב מלך המשיח במשך יותר משנה את הכרחת הקודש "יחי אדוננו מושענו ורבינו מלך המשפט לעולם ועד"; כאשר פעעים רבות שודר עידוד ה"יחי" - באישור הרב - לעורכי טלזיה גדולים, המשדרים למליוני בת-אב בעולם כולו.

1. קיבל את המלכות על ידי הכרזה

בשיחת יום ב' דרכו חשל"ג, קובע הרב, כי קבלת המלכות נעשית בעיקר באמצעות הכרזה בדיבור.

זה לשונו הקדוש (בתרגום לל"ה"ק): "תקיעת שופר הוא הרי עין המעשה, ומלאכות הוא עין הדיבור, כיון שבגענו להכרזה הדיבור, אין רגע הרי המחשבה, אלא העיקר הוא עין הביטול, שהוא מטבעה בעין הדיבור דוקא, שאומרים יחי המלך וכיו"ב, והכרזות הוא עין המחשבה".

3. לגלוות את מציאות המלך המשיח

בשיחת שבת קודש פרשת תולדות תשנ"ב, מסביר הרב כי לאחר התגלות מציאותו (אויר שבאיין ערוץ פארו של משיח), מתחילה ההתגלות לעין כל על ידי פעולותיו (אוור של משיח)."

ומסביר הרב בשיחה: "ההפטורה דשבוע שעבור מסתיימת בהכרזה "יחי אדוננו מלך דוד לעולם" . . . שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשפט. ועי"ז ולאחר מכן באה התגלות לעין כל עיי פעולותיו כו".

גאון מבית דוד

הוא נולד בחג החירות, בלילה שהביאה הצלחה • כשגדל, היה לגאון הגאנונים בנגלה, נסתור וחקירה, פוסק הלכתית ומגדולי הוגי הדעות היהודיים • רעיונותיו שזורים בתורת החסידות ובמיוחד תורה הגאולה המובאת בספריו 'נצח ישראל' ו'גבורת השם' • במה דמתה ישיבתו ל'תומכי תמיימים'? מה קרה לשופר המהרי"ל? ומה ראה הרוי"ץ בעליית הגג של אלטנוי שלו? • כתבה מרתתקת על ענק הרוח ששינה את העולם היהודי. מוגש לרגל יום הולדתו של הגאון רבי יהודה לייאוי, המהרי"ל מפראג, בחג הראשון של פסח

מעניין הדבר, שאט רוב תלמידיו רכש המהרי"ל בלבד, משך שעות אין ספור של שקידזה ויגעה בבית המדרש הפוזנאן. למרות שלמד תקופה קצרה בישיבות ואף ציטט מדברי גאון הדור, המהרי"ל אינו מזכיר בספריו אף לא שם אחד מכמו רבו. באוטם שנים, הופיע המהרי"ל לגאון מופלא בנגלה ובנסתר, הוא צולב בים התלמוד, ורוכש בקיות מופלאה במקרא ובפרשין, בד בבד, הוגה הוא בתורת הסוד והקבלה. על גדלותו של המהרי"ל תעיד הערכותם של גדולי ישראל בדורו: אמר עליו המהרש"ל: עולם ומלאו איינו מכל את גאנונו, כאשר פגש בו הרמ"א – נישק בהערכה את הידים שכtabו את ספריו. שקדנותו לצד זכרונו המופלא, היפה לימים למקור מים חיים – באמצעות הספרים הקדושים שעוררו אלפים לתשובה, והודו דרך בלימוד התורה, ביראת שמים ועובדות השם יתברך" (הרוי"ץ).

אמונה ובטחון

לא רק בידע וגוננות ניחן רבי יהודה לייאוי, אלא גם במידות טובות ונואצות,

הגטו, ניצלו מעילית דם, בהשגה פרטית. מופלאה. הילד שהציל בלילהו המוקדם (בחודש השבעיע) את יהודי פוזנא מעילית דם, נקרא יהודה לייאוי. לימים יינsha שמו בהערכה בקרב יהודי העולם כמהרי"ל ובקרב עמי הארץ כירבי לעו הגבואה.

"שבכتاب ושבבעל פה"

בשמלתנו צורורים"

שנתיים רבות קודם לכן, הקريب אביו הדגול, רבי בצלאל מורה מזיא, את רצונו למען כיבוד הווויו, שהווא מוחר על היקר לו מכל. אז ברך אותו אביו ואמר: בזכות מצוה זו, מברך אני אותך שיצאו ממק ארבעה אדי רדי דעה – ארבעה שיאירו את העולם.

ואכן, זכה רביביץ' לאלה ראות בהתגשות הברכה. בנו הבכור: ר' חיים היה מתלמידי המהרש"ל, וחברו של הרמ"א. הבן השני: סייני – אב"ד קהילת ניקלשבורג המעתירה, השלישי ר' שימושו הוא ראש הדינינים בקרמנץ' ויהוד, צער הבנים: יהודה, יודע לימים כמהרי"ל – מורה גדול רביה לייאוי.

מאט: יהושע קעניג

ידייה של גאולה

אורום של נרות חג הפסח, התמזג בקרני הירח, שוטף את סמטאות הגטו הפוזנאן. אווירת חירות פשוטה בין הבתים הקטנים והדוחקים, אך מישחו נספּ, מרושע ואפל התגנגב אל רחוב היהודים.

בתוך הבתים המוארים, חומות הדיכוי ורדיפות הגלות, כמו נעלמו. בני הבית מסובים לבני מלכים, מודים לה' על הגאולה בכל דור ודור. רק בביתו של רבי בצלאל, מופרת השלווה; הרבנית כורעת לדת.

מהומה פורצת, אחד מבני הבית יוצא במרוץ כדי לקרוא למילדת. הוא רץ בין הסמטאות ולפתע שומע קריית בהלה, דמות נוכרית נמלטה בחשיכה ועל גבה שק גדול. בודאי היה זה גנב, הוא חשוב לעצמו, אך עלי לקרוא בדחיפות למילדת. האיש עם השק ממשיך לרוץ בכל כוחו, הוא חוצה את גבולות הגטו וממשיך ברכיה במஹלה אל רחוב הנוצרים. השומרים הנוצרים, נזעקים למראה הנמלט, תופסים אותו ומגלים בשקו גופת ילד נוצרי. יהודי

מראה אוורי של העיר פראג

בעול הרבנות

בגיל 32 בא המהרא"ל בברית הנישואים עם פערל והעיר פראג צלה ושםחה. תשע שנים ישב כשותא סמוך על שולחנו של ר' שמואל, הוגה יומם ולילה בכל מקומות התורה. בשנות המהודים', עטיר לבקשת יהודיה היישיג', נטער לא ספק כי פראג של החבל המזרחי של צ'כיה ו עבר לנור בניקלנבורג – המרכז היהודי של המחווז.

כרך, היה מעורה בכל צרכי הקהילה, יסד תלמודי תורה לילדים, ישיבות לבחרים ושיעורי תורה למבוגרים. המהרא"ל חיבר גם 'קונץ' תקנות' – שהסדירו את ענייני הקהילה: בחירות נשאי התפקידים הציבוריים, חלוקת נטל המיסים ונושאים נוספים מתקהילות באורך התמודדו עמו.

כעבור עשרים שנות רבנות, בהם חולל מהפכה והחייב את חי הרוח במורביה, שב המהרא"ל לפראג – בירתה של בוהמיה (מערבה ומרכז צ'כיה). טרם עזבו, כינס את בני מושביה לאסיפות יעד המדינה' בה התווה בפני רבינו ומנהיגי הקהילות את שיטתו בניהול הקהילות.

פראג של המהרא"ל

פראג, היא בירתה של צ'כיה והמרכז הכללי והתרבותי שלה. העיר זכתה לשמות שונים כמו: 'העיר הזוהבה' ועוד, אך בקשר היהודים היא זוכה לא ספק כי פראג של המהרא"ל.

העיר השוכנת על גאות נהר הואלטבה (מולדובה) נוסדה לפני יותר מאלף שנים, והיהודים התיישבו בה כבר מראשיתה, ברובע מיוחד מוקף חומות וערומים. כמו בשאר מדינות אירופה, סבלו יהודי פראג מהגבלות ורדיפות יום יומיות, פוגרומים חווים ונשנים ומספר וגזרות גיריש.

מלבד המהרא"ל מפראג, הידוע שככמי העיר, חי ופעל בפראג רבים גודלים ומפורסמים כמו הרב יחזקאל סג"ל נדא – מחבר הנודע ביהדות, רבי יהונתן אייבשיץ, רבי מרדיyi יפה, הרב אביגדור קרא ועוד רבים. מובית יהודי העיר, נרצחו בשואה והנוצרים היגרו כמעט כלום. לאחר הכיבוש הקומוניסטי מנטה הקהילה היהודית פחות מאלף נפשות, ביום נמצא מספר היהודים בעיר במוגמות עליה.

שהתגלו בשעת מבחו. היה זה לאחר בואו של המהרא"ל בברית השידוכין עם פערל – בתו החסודה של ר' שמואל שmailtoKA ריך. החותן העשיר, שהיה מגידי העיר פראג, הבטיח להחזיר את חתנו על שולחן, לכל ימי חייו.

אך הנה, שריפה אiomה פרצה בעיר וכל רכשו של הנגיד עלה בלבהות. עוד בטרם כבוחאודים, ולגטו היהודית הפרץ המון משולב כדי לנוקם ביudeים. כן, גם הפעם, כמו בכל עת צרה, הואשמו היהודים באחריות לשריפה. ר' שמואל שזה עתה איבד את רכשו, נפצע על ידי המון המוסט ואך בסיס ניצלו חייו.

כשקס ממיית חוליו, כתוב בدمע לחתו – משאת נפשו, שהוא משוחרר מההתחיכיות לשידוך. בידים רודודות כתוב את שקרה עימם והסביר שאין יכולתו למלא את התcheinוביותו.

אך לא איש כרב יהודה ליווא, יפגע בת בת ישראל, והוא רואה את הדברים אחרת: "מדוע לבטל את השידוך?" השיב לחותנו, "יש רק להתאמץ בבטחו ובאמונה בה, ועוד נזכה לימים טובים מאלו...". התקווה אכן התגשמה, כעבור מספר שנים.

המראה הפנימי של בית הכנסת

למוקם במקדש.

המראה החיצוני של בית הכנסת

המקדש בירושלים, הבניה נועשתה "על תנאי" שכשיבוא המשיח, יוחזרו האבני

בית הכנסת 'על תנאי'

בית הכנסת של המהרי"ל שבגטו היהודי, הוא בית הכנסת המקורי, העתיק ביותר באירופה. מקום מושבו של המהרי"ל, בקדמת בית הכנסת יאלטנוישל, שומר עד היום ואיש אינו ישב בו.

יש שהסבירו את שמו המעניין של בית הכנסת, כשלוב של המילים אלט ונייע – שפירושם ביידיש הוא חדש ויישן, שם זה רומז להיסטוריות בית הכנסת, שבתחילתה הייתה חדשה ובהמשך עם בניית בית הכנסת הספרדי הפך לישן.

הסביר נוסף, תונכי יותר, מנמק את שורשיו של השם, בריגות האמונה והבטחו העזים של בניו בית הכנסת, שבנו אותו על תנאי, בהתאם לדברי חז"ל: "בתני נסיות שבבל [בגלוות] על תנאי הן עשוין", בתור אמונה איתנה שהגולה עומדת לבוא בכל רגע, וריאציה אחרת להסביר זה, גורסת שבבית הכנסת נבנו אבני

נהרו אליו כל הגויים

שמעו של הצדיק היהודי, הגיע גם מעבר לחומות הגטו אל החמון הנוצרי ואלה חוגי הקמורה. המהרי"ל נקרא לוינוכח פומבי מול שלוש מאות מראשי הקמורה ומולמדים נוצריים, וויכוח שהסתאים בניצחונו המוחץ. עדויות היסטוריות מלמדות, שאסטרונומים מפורסמים כתיכו ברחה ויוהנס קפלר, עמדו בקשרים עם המהרי"ל ודנו עימיו בתגליותיהם החדשניות.

גם לאוזני הקיסר הגיע השמועה על המלומד היהודי, הבקי בחכמת החשבון והתכוונה והוא הזמין לחצירו.

הקיסר רודולף השני, היה אדם מלומד, שהתעניין במדעים ובאטטרולוגיה שהוו מעורבים באותו זמן באמונות מיסטיות משונות. למרות היותו של רודולף שליט נח ליוחדים, לא פסקו ראשי הקמורה לשכנעו לחותום על גזירות גירושם נגד היהודי הממלכה. המהרי"ל ניצל את קשריו עם הקיסר, ושכנע אותו כשהוא משתמש לשם כך במופתים מופלאים, להגון על היהודים ולא להשמע לשוניהם.

הרבי מלך המשיח התייחס לקשריו של המהרי"ל עם הקיסר באומרו: "בימי המהרי"ל כאשר היה צורך בנס, התרחש נס, וכאשר היו זקנים לנס גלי התרחש

לא הרף הין יוכל לחודש ולפלפל, בשל כך מגיעים הם לפלפל עוד בטרם הבינו את פשט הדברים. יתרה מזו, גם כאשר יודעים המפללים שדבריהם אינם נכונים, ממשיכים הם, באמצעות שהפלול מחדד את המה.

למול טיעונים אלו הזעק המהרי"ל במיילים חריפות: "חס ושלום! לא תהא בישראל . . . לבנות הזמן בשקר, והתורה היא תורה אמת . . וראו לקרוע על זה כמו על ספר תורה שנשרף". לימוד שכזה, הוא מכנה: "גilio פנים בתורה שלא כהלה" ומסביר שהפלול בדברי הבאינו אינו מחדד את החשיבה אלא מרגיל את הלומד להשיבתו שקרית ועקומית, "כ' מהשקר לא יבוא אל האמת כי אין דומים כלל זה לזה".

בקונטרס עץ החיים, מצטט הרבי הרшиб"ב את דברי המהרי"ל ומדיריך את תלמידי ישיבות תומכי תמיימים החב"דיות להתרחק מלימוד שכל תכליתו הוא "לחדר חידושים ולבנות בניינים, אשר ממילא חידושיהם על פי הרוב הם שוא ושרר", ובהלצה ניתן לומר עליהם: "שמחדים חידושים ממש" אלה שאפילו למשה בסיני לא אמרו... חידושי שקר שכאלו מוסיפים כח בסטריא אחרה. "הפלול של האמת, יכול להיות דזוקאCSI כשיודעים תחלה את פשט ההלכה לאמתיתה באופן מסודר...".

מועדיה ללא משוא

למרות שהגע לפראג ללא תפקיד רשמי, הפך עד מהרה למנהיגה היהודי מערער של הקהילה היהודית בפראג ולא רק בה. שאלות תורניות והלכתיות מכל רחבי הארץ, מפולין ומאשכנז הגיעו אל המהרי"ל בפראג כתוב המהרי"ל את התקנות לחברה קדישאי הראשונה באירופה, תקנות שהפכו למודל לחקיקו בכל מדינות האזור.

המהרי"ל הנהיג את הקהילה ביד רמה, ולא היסס מלהזכיר ולברר את תקיפי הקהיל, שהתרעבו בהנוגת הקהיל ומינו 'רבנים' ומנהיגים שאינם ראויים אך היו נוחים לאותם פרנסים.

המהרי"ל ייסד בית מדרש ב"קלוייז" המפורסם, שבמכוון נמנע מלקרוא לו ישיבה. בכך רצה להציג את התנגדותו החריפה לשיטות הפלול והחייבים, שלשלטה אז בישיבות. גישה זו נמצאת גם בכתביו של אדמוני הרש"ב מייסד הישיבות החב"דיות.

חידוש תורה 'אמתיה'

"השקר בתחילת, يولיד בסוף העיוות והקללה". כותב המהרי"ל ומסביר: בשיטת הפלול לומדים התלמידים לחפש

הנהר החוצה את העיר פראג

מחווה דעתך בזה כלל.
בנוגע לעיקר העניין (שהמהר"ל עשה את הגולם), בעצמי שמעתי מכ"ק מוח' אדמוני'ר שראה הנשאר ממנה – בעליית בית הכנסת דמהר"ל בפראג ודיבר על דבר זה עם אביו כי'ק אנדע וכוכו.

כל הקושיות שבהמצורף בזה, על הספר הניל – אין נוגעת בהעיקר, כי מכמה וכמה עשריות שנים לפני הוצאהה-לאור היה מפורסם בתוך בני ישראל שהמהר"ל עשה גולם, ואפילו אצל האינס יהודים ועיין בספרים בהסתירות (כמצוין באנציקלופדיות).

לחיזיר המצורף בזה

הפסק-דין בשולחן ערוך: בכל דרךיך דעהו. מה יתוסף אצלו (= השואל שי) בתורה ומצוות על ידי בירור הניל".

בספר לידול רוזנברג הניל (יש הטוענים שהוא מזוייף), מביא את דברי ר' חיסים שאמר בשם חותנו מהר"ל: רוחו של הגולם מפאר יקום לתחיה, אך בגוף אחר ילוד אב ואם. בנוסף – נאמר שם בשם המהר"ל – הגולם יקבל חלק בעולם הבא, "לבעבור שהצליל כמה פעמים את ישראל מצרות גזלות", זאת למרות שמעשו היו ללא בחרה.

גם על הגדרת המהר"ל (הנקרה דברי נגידים) כמו עוררים שהטילו ספק

[הרשי"ב] יחד עם הרב [הרהי"צ] בפראג, וביקרו בבית הכנסת של המהר"ל. הרב רצה לעלות לעליה בה היגולם, הוא שיחד את המשם, נטל סולם ועלה. – כשספר הרב את הסיפור, שאלתו מה ראה שם, והרב [הרהי"צ] לא ענה לי. – כשנודע הדבר לרבי [הרשי"ב] נ"ע, הוכיה קשות את הרבי [הרהי"צ]. עברו זמן אמר לו: הייתה לי עבודה של חדשים. [כנראה, כדי לתפקיד שלא יזק].

מעניין לציין בהקשר זה, את סיפורו של הרב הראוי"צ, על החסיד רבי דוב זאב קאוזונזינקאו. חסיד זה היה כבד פה ומגmens. לאחר שקיבל את ברכתו של הרבי המהרי"ש, נעלם הוגמגום ומיניו אז יכול היה לחזור חסידות בשפה ברורה. רבי דב זאב אמר: "הרבי המהר"ל מפאר עשה גולם מעפר והרב [המהר"ש] עשה גולם מבשר".

היקום הגולם לתחיה?

בmeaning למכתב, על מחקר שרצתה להפריך את ספרו של לידול רוזנברג – נפלאות מהר"ל, וכתוואה מכ' את כל הספר על הגולם, כתוב הרב:

"בנוגע לסי נפלאות מהר"ל והאגות כי שמצויר – לא עיני בהם ובמי לא אני

נס גלי, כאשר היו זוקקים למלعلا מדרך הטבע, התחולל עניין שלמלعلا מדרך הטבע [אצל הסבא משפטו ארע סייפור שהיה צריך להלכו את הקיסר והקיסר אכן הולקה] ואצל המהר"ל כאשר היו צרכיהם להתווכח (ולנצח) את הקיסר – כן היה...". בהזדמנות אחרת התבטה הרבי: "המהר"ל התמהה בעניינים של מלعلا מהטבע".

איפה יוסלה? (הגולם!)

באותן שנים, יצר המהר"ל את הגולם – יצור בעל כוחות על-אנושיים שנועד להגן על הקהילה היהודית מרדיפות שכנים הגויים ובעיקר מעליות הדם שהיו נפוצות באוטה התקופה. על פי המסופר, יצר המהר"ל את הגולם, מעפר על שפת נהר המלדובה, והפיכת בו רוח חיים באמצעות שמות קדושים בלויווית חתנו רבי יצחק כי'ז ותלמידו הגדול רבי יעקב הלוי.

כעבור שנים מספר ביקר המהר"ל את הקיסר והצליח לשדרו להוציא צו, שאסר על מערכת המשפט לדון בעליות הדם השקריות. בuit, למשל היה עוד גולם שימוש, החזירו המהר"ל לעפר וגופתו נתמנה בעליית בית הכנסת העתיק 'אלטנו'.

עדות מכך ראשון על סופו של הגולם, ספר הרב מפי חמיו: "פעם ביקר הרב נ"ע

אבי ואמו הקדושים מליבאוויטש והילד נוטר לבדו בבית סבתו הרובנית רבקה. היו אלו הימים שבין כסא לעשר, ולפעע שמע הילד בחרדה, שמכ្឴יזים את שמו, דבר שלא הוויסיף מבון למצו רוחו השפוף. או אז, קראה לו זקנתו הרובנית והסביר לו את פשר הדבר, שמקורו אף הוא במנהג המהרי".

המנהג בליבאוויטש, היה לייצור (בלמאת יד) שלשה נרות שעווה בעשרות ימי תשובה: נר של תשובה ערבי שבת שובה, ושני נרות ערבי יום כיפור – נר חיים ונר נשמה. חיים השועוה, שזרת חותי הנרות והכנתם, נחשו לכבוד גדול. בשעת עשייתם היו מכ្឴יזים את שמו של מי שעבורו שזרו את החות, וזה היה הקול ששמעו הילד הקטן. סבתו הסבירה לו, שנר התשובה ונר החיים יתנו לו כח לעשות את הראוי.

הסגולות

אחד המסורות מפי המהרי", היה לומר בכל יום לפני התפללה את שירות האזינו, כסוגולה לטהרת המוח והלב. גם על סוחרים ובעלים מלאכה ציווה המהרי"ל לומר את פרשת האזינו מספר פעמים ביום, משום שהדבר מהוה סגולה להצלחה, לפחות נדרש כל אחד לדעת האזינו בעל פה. עוד ראה מהרי"ל באמירת האזינו, סוגולה לארכיות ימים.

הרבי הריני"ץ מוסיף ומצין בהקשר לכך: "הבעש"ט הסתפק שיאמרו תהילים בעל פה, הרב המגיד ממזריטש הורה להתלמיד בעל פה את שירות האזינו ואילו רבנו חזקון הורה, בני משפטונו יתלמדו משניות בעל פה". גם הרבי מלך המשיח הזכיר את הסוגולה מספר פעמים, בין היתר, בהערות למכתבים כליליים של חדש אלול (בسمיכות לקרה בפרשנה).

למען ילדי ישראל

מנagger אחר שהועבר בקרוב רבותינו נשיאנו מדור לדור מזקננו המהרי"ל, קשרו בשבת פרשת בשלח בה קוראים בתורה את "שירות הימים". המהרי"ל תיקון, שבשבוע זה היו תלמידים והורים אוסףים את הילדים הקטנים בחצר בית הכנסת, ומספרים להם את סיפורו קריית ים סוף, וכיעד ליוו היצפרים את בני ישראל בשירה וריקודים, או קטפו הילדים פירות מאילנות הים

תניא בפרק

הרבי הריני"ץ, ביקר בעיר לפחות פעמים, האחת בשנת תרס"ח בה ראה את ספר התורה המיחס למחר"ם מרטונברג שהמילה דכא נכתבה בו באلف. הפעם השנייה הייתה בקץ תרפ"ט, בעת מסע המפורסם לארץ הקודש.

הרבי יצא עם מלויו מריגא בכ"ב בתמוז. למחרת, פגש בברלין את חתנו כי"ק אד"ש ובתו הרובנית מרת חייה מושקא ויחד המשיכו במסע הרכבת, שעקרה בצהרי יום כי"ד תומו בעיר פררג. הרבי והרבנית הגיעו את הריני"ץ עד עלוותו לטפינה.

בשנת תש"י מסע הרב אברהם יעחק גליק, בשליחות הרב לחדפס את התניא בפרק. היו אלו ימי השלטון הקומוניסטי בצעקה, וההדפסה נתקלה בחשדנות טיפוסית. הרב גליק הסביר לנציגי המששל, שהוא איש עסקים ששמו שינתן להדפס בפרק ספרים בזול, אך הפקידים הקומוניסטים בקשו לראות את הספר.

לאחר שמסרו אותו למתורנגים חזרו עם תשובה נהרצת: לא!

הרבי גליק לחץ וננדנד, עד שהבסוף קיבל הרשותה בשני תנאים: אחד, שידפיס לפחות אלף עותקים מהספר! השני, שככל הספרים, עד האחרון שבהם, יצאו מחוץ למדינה.

התנאים מולאו, ובו"ט כסלו מסר הרב גליק לרבי את העותק הראשון של הספר. מראה פניו של הרבי היה מיוחד ואמר (הלשון אינה מדוייקת): רבינו [אדמיה"] רצח שתתニア יבוא לידי בו"ט כסלו, ומצד סיבה לא הגע, ואילו אני בן זכותי קיבל את התניא בו"ט כסלו.

לאחר מכן אמר הרבי: חסידים אומרים ש'מפני ספרים' שכטב רבינו בדף השער זה המהרי"ל מפארג; הנה תניא שהוזdfs בפרק.

כיום פועל בעיר בית חב"ד בראשותו של השלחן הרב מאניש באראש, המפעיל במקום מכון סמיכה לבחורים בניהולו של הרב שרגא מרוזל.

באמינוונה. הרבי כתוב אודותיה במילימ המשטורין, שבו מתגשים כל מה שיצר הגיטו בפרק. יקר ואציל...
הגדה שאומרים שהיא של המהרי"ל מפארג".

מנהיג המהרי"ל בליבאוויטש

בין המנהגים המזוחדים שנางו רבוותנו נשיאנו – מנהגי בית הרב, שמור מקום של כבוד למנהיגים שהתקבלו במסורת מזקן המשפחה המהרי"ל מפארג.
על כך כותב האדמו"ר הריני"ץ, המהרי"ל מפארג היה "מחנק ונדריך נפלא שקידש וקבע בכלל ישראל, את מנהגי ישראל".
בזהדמנויות אחרות הוסיף: "בליבאוויטש" שמרו מאי על המנהגים וביחוד על המנהגים שהיו מקובלים מהגאון הצדיק מהרי"ל מפארג".

למנaggerיו של המהרי"ל, הסביר הרבי הריני"ץ, ישנה מעלה אפילו לגבי ספריו "כמעלת אותיות החקיקה לביי אותיות הכתيبة – אותיות הכתيبة ניתנות להימחק ממשך הזמן ואילו אותיות החקיקה קיימות".

באחת משנות ילדותו של הריני"ץ, נסעו

ייחן פנוי העיר לדורי דורים

בח"י אלול שס"ט, נפטר המהרי"ל בשיבה טובה, והוא בן תשעים ושבע שנה על פי תאריך הלידה המקובל. כשלוש שנים לאחר מותו, נפטרה גם אשתו פערל ועל קבריהם הסמוכים הוצבה מצבת זיכרון משותפת שעלה כתובו מילימ ספרות:
"אריה דבי עלאה . . כל פרדס נכס שולם ו עבר, החכם מכל דגמר וסביר, ולא הניח דבר. קטן וגדול אסף וצבר, עשית ספרים – אין קץ חבר, ויצבר בר יותר מט"ו חיבורים . . שבכתב ושבעל-פה בשמלתו צרורים ו בכל חכמה ו מדע ידו הרירים . . ייחן פנוי העיר לדורי דורים".
דמותו המופלאה חרתה את רישומה גם על הנוכרים, ועריתת פראג הציבה אנדרטה בדמותו, שיצר האמן לדיסלאוס שלוין, ועליה נכתב: "רבי לעו הגבואה, [כינוי של

יחס, שפרטה את תולדות המשפחה מעלה מעלה, לגוז ר' האי גאון, דרכ' זרובבל בן שאלאטייל, בן אחר בן עד לדוד המלך. הכתינו ליוואי שהוצמד לשמו, ממשמעתו בגרמנית הוא אריה והוא נועד לרמז ככל הנראה על שבת יהודה הנמשל לגור אריה. המהרא"ל האריך לבאר את משמעותם ברכבת יעקב "לא יסור שבט מיהודה", שמתתקיות גם שבט מיהודה, איז צאצאי דוד המלך, יש שפירושו שהוא רמז לכך לעצמו.

בתחילה לוח הימים יום, פותחת שלשלת היחס של בית רבינו בamilios:

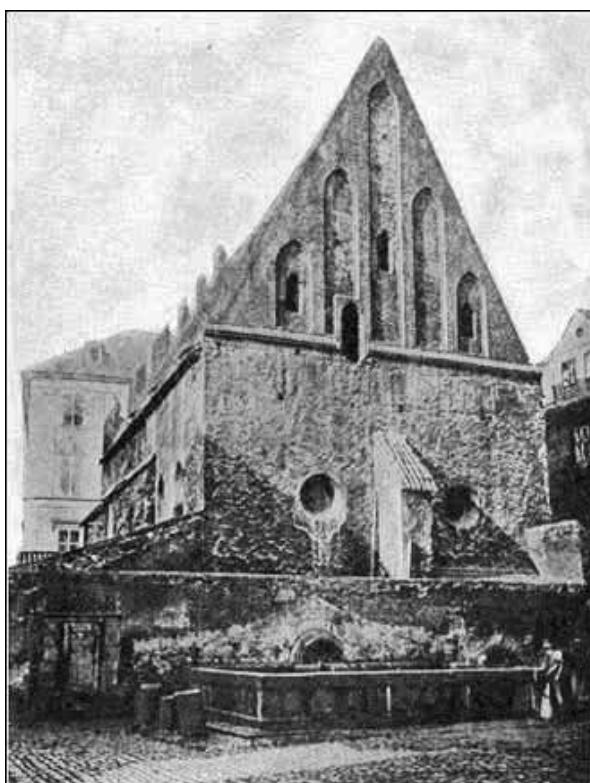
הגאון מרנא ורבנה יהודה ליואי צץ' – מהרא"ל מפארג – מגוז הגאנונים המיוחסים לדוד בן ישি. כשהבמאשך נמנים צאצאיו עד דור שנייעי: רביינו חזקון. על מילימ אלו העיר כי'ק אדי'ש (הומו"לים והסיפר בשולי הגילוון): "לשונו מצבת מהרא"ל מפארג".

במאמר המוסור ראיו לציין, שאין כוונת הדברים למהרא"ל מפארג שהאהד"ז היה דור שנייעי ממנהו; שכן בחופפות לספר הזכרונות שוגם בה מובאת מגילת החיס, מצzion, שהמקור למילימ אלו, הוא במצבת סב סבו של המהרא"ל הנודע, שגם הוא נקרא בשם יהודה ליוואי (מהרא"ל חזקון) ואף הוא גור בפארג.

יחוסה של שושלת חב"ד לדוד המלך דרך המהרא"ל, מזוכר פעמים רבות בכתביו רבוינו נשיאנו. ביום ההילולא של אביו, רבי לי יצחק, ציין הרבי מלך המשיח, שאביו הוא דור שבעה לאדם"ר חזקון, שהינו דור השבעה מההרא"ל מפארג. ייחוס זה, מגשים את אחד הקרייטוריונים של הרמב"ם בהגדרת 'בחזקת שהוא משיח'.

גאולה לתמיד

בספרו גבורות הי – על גאולת מצרים ונישיה – הניח המהרא"ל יסוד מחשבתי בתורת הגאולה והוא שבגאולת מצרים, הפכו בני ישראל לבני חורון, והגלוויות שהתרחשו לאחר מכן לא שינו זאת. המאמר מוסבר בהרחבה בתורתו של הרבי מלך המשיח, שביציאת מצרים השתחררה עצימות נפשו של היהודי מן הרע, ושוב אין

מבנה בית הכנסת – בתמונה צולמה לפני כמאה שנים

מו"ח אadmoyr zotkalla'hah nbg'm ziyy'u, א' שבכל מסורת חסידים בעל סמכה היא'.

עוד מסתבר, שושאפו של המהרא"ל מפארג עבר בירושה אל אadmoyr'i chav'd, א' נזרך ייח' עם כל שאור שופרותו של אadmoyr'i mahar'ish. הרבי הרוי"ץ מתאר את סדר התקיעות אצל סבו: "קדום לתקיעות, היו מונחים על שולחן הקראית שלושה שופרות, אחד מהם ארוך ביותר שהיה של המהרא"ל מפארג".

אורכו של השופר היה קרוב למטר! זאת למרות שקווצר מספר פעמים בגל שנותיו בו סדקם. באופן טבעי, התקיעה בשופר ארוך קשה מאד, אך הרבי הרוי"ץ מצין, שהיא ביכולתו של אadmoyr'i mahar'ish לתקן בו 53 תרועות, שכן ניחן ב"נשימה ארוכה לנגינה".

מלך מבית דוד

"ההרא"ל מפארג היה העילי הגדולי, בזמןנו, גאון הגאנונים בנגלה סתר וחקירה, בעל חזק בנגינה בעל כשרון בכל ה指挥ות בעל מדות טובות ועל כלם מחנק ומדרך נפלא", מתאר הרבי הרוי"ץ. משפחת המהרא"ל החזיקה במגילת

והאכilio את הציפורים. המהרא"ל היה מצווה לתת לילדים הקטנים, דיסת 'קאשע' שיחלקוה לתרנגולות ולציפורים, זכר לשירת "או ישרי". לאחר מכן היה המהרא"ל מבקר את הילדים וכן את ההורים שיזכו לגדל את ילדיהם תורה חופה ומעשים טובים.

למרות שיש פרזאת, בפועל לא הגיע זאת האדמו"ר הרוי"ץ בקרב החסידים. הרב מלך המשיח מסביר זאת, בעובדה שכינוס לא עלי'ך' ויש בעיה הלכתית בהאכלת חיוט בר בשבת.

למרות שהמנג' אין קיים בפועל, עוזר הרב מלך המשיח, שיטפור על כך לילדים, והסביר גם את ההוראה שיכולים המבוגרים ללמידה מעשו: המהרא"ל עזב את ענייני התורה העמוקים שכח, והתמסר... לעורר ילדי ישראל לקים את המנג'... "צריכים להתמסר לכך שילד ייתן דיסא לצפירים, וקיים מתוך חיים ולהת מנגן זה – מנגן ישראל תורה. ואשר מתנהגים כן – מקבלים עיי' את הברכות מלמעלה, שהילדים יגדלו כפי שלידי ישראל צרייכים לגודול". גם בהגדה עם ליקוטי טעמי ומנהיגים' מפנה הרבי מספר פעמיים לספריו המהרא"ל, בבירור מנהיגים שונים וטעמיים.

המהרא"ל מפארג ושושלת ליבאוייטש

דומה שיחס מיוחד נקבע בתולדות החסידות, לאון רבי יהודה ליוואי, ורק בשל הקربה המשפחה, של שושלת האדמו"ר חזקון בן אחר בן עד המהרא"ל. אולם, זהו קשר תורני עמוק, שעובר לחוט השני בין גודלי תורה הסוד הקבליות דורויהם.

בתקופה של כתוב האדמו"ר חזקון בעונתו על ספרו הגadol: "מלוקט 'מפני ספרים'". בקרב חסידים מקובל מדור לדור, שכונות המיללים היא בספריו המהרא"ל מפארג. פעם נשאל על כך הרבי מלך המשיח וענה במקتب: "כן מפרשין חסידים במלמדים ספר התניא, על פי מה שקיבלו מזקוני החסידים מדור לדור, אבל לא שמעתי בזה מכ"ק

לו שליטה עליה, אלא רק בכוחות השכל והמדות, אך עצם הנפש נותרת נאמנה לה' יתברך.

לשחרור זה, יש גם שיטות מעשית, כי הפנימיות המשוחררת של הנשמה, מושלת ומנήגה גם את החיצונית, וקובעת למעשה שהיהודי הוא בן חורין שדבר איינושולט עליו ואינו יכול לעצור בעדו מלקיים את רצון הבורא ולדבוק בו.

זהו גם הסיבה לכך, שיציאת מצרים היא היישורש לכל הגאולות עד לנגולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו". ובלשונו של המהרי"ל: "בגאולת מצרים קבלו בני ישראל מעלה עצמית דברי חורין, ואין המקה דגלות של אחריו זה מבטל זה כלל".

היהודים 'בן-chorion'

את יסוד הדברים מוצא הרבי ברמבי"ט המפורטים שקובע: "...ישראל, רוץ הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות; ויצרו הוא שתקפני" (גורשין ספ"ב), ובלשונו החסידות: "פנימית נפש איש היהודי .. תמיד באמנה איתו".

במקום אחר מרחיב הרב: "על ידי גאולת מצרים נגאל ע"צ הטוב" שבנפשות ישראל ולתמיד מטומאת מצרים .. ובמיילא ביחס לנקודה העצמית שבנפשות ישראל .. נעשו "בני חורין" לתמיד (שהשבעוד ל"רע" בשאר הגלויות .. הוא רק בהתפשות (בכחות) האדם, שכלהן, מדותיו וכיו"ב, אבל (עצמם) נפשו הרי היא תמיד "באמנה אותו יתברך".

כך גם מסביר הרב את דברי ספר "חינוך", "(זכירת) יציאת מצרים הוא ייסוד גדול ועומד חזק בתורתנו ובאמונתנו כו"ש שכן, אז התחדש פתיחת עניין הגאולה. ובאופן דפועלה נמשכת לתמיד".

במילים ברורות קובעה הרבי את התוצאה מכך, הgalot הגלות אינם שלוטות על היהודי:

"מאז יציאת מצרים, נtabטל האפשרות לעניין של עבדות אצל בני ישראל". הgalot הgalot הם רק ביחס לעניינים חיצוניים, אך בוגר לא מיתיות ופנימיות תוכנו ומהותו של היהודי – פנימיות המושלת ומנήגה גם את החיצונית – הרי הוא 'בן חורין'!".

אם המקורות ארכץ מידי, אתה יכול למחוק את שודדים (בחור טקסט עם יעוץ דומה)

פינוי גאולת החומר

מתורת המהרי"ל על 'חמורו של משיח'

כહקמה לשיטת המהרי"ל, מעניין להשווות את שיחת אד"ש (לקו"ש ח"א וישלח), המבארת שריכיבת נפש האדם, למקומות שלא יכול להגיע אליהם לבדה.

חמורו של משיח – מדוברiba המשיח כירוכב על חמור? המהרי"ל מסביר שריכיבת על חמור מסמלת את התנסאות והתבדלות המשיח מעולם החומר. ככלומר החמור מסמל את החומריות הפהותה והמשיח בדומה לאברהם ומשה שרכבו על החמור והוא מרומים מהעולם. ובלשונו: "דע כי כל רכיבה, הוא מורה על שהרכוב נבדל מן אשר רוכב עליו ומתעלה עליו".

חמור בן מאה גוונים – בתלמוד מסויר, על שאלתו המלגלגת של המלך שבור, את האמורא שמואל: אתם אומרים שהמשיח יבוא על חמור? אשלח לו סוס מהיר. תשובה שמואל הייתה: האם יש לך סוס בן מאה גוונים? [כי חמורו של המשיח, זהה הוא].

את תשובתו של שמואל, מסביר המהרי"ל באותו קו המדגיש את ריחוקו של החמור ורוממותו של המשיח. שמואל מסביר למך, שעניני אילוקות אינם נקבעים לפי מראה עיניים, כמו מלך הבוחר סוס חשוב לרוכב עליו, אלא ההתאמה למטרת העניין.

הmahri"l מקדים ומסביר שלמשיח ראוי לרוכב על חמור פשוט, ככל שהחומר פשוט יותר כך הוא מרומו יותר על רוכביו עליו. החמור צבעוני, מלמד על פשוטות, שכן רק הוה פשוטה יכולה לקבל את כל הגוונים. וזה הייתה תשובתו של שמואל למך: המשיח רוכב דווקא על חמור ודוקא צבעוני, כדי להציג את רוממותו גם מעל החומר הפשוט.

בצל גלי חמורו – יבוא [המשיח] ולא ארanno – אמרו עלרא, אך רב יוסף אמר – יבוא ואראנו ואפיילו אם אצטרך לשם כך לשבת בצל גלי חמורו.

מסביר המהרי"ל: רב יוסף הבין, שהעולם הזה הוא כה גשמי, ועולם המשיח הוא כה נבדל, עד שאמר: אף אם לא יוכל להיות עם המשיח במעמדו האלקי, רצוני להשתתף ואפיילו במדרגה פחותה, אפילו אם היה בתכילת הריחוק. דרגה זו הוא מכונה כ'יציאת' החמור – ככלומר שותפות עם המשיח רק בעניין החמור שלו, ובזה גופא, רק עם היוצאת והנדחה מן החמור, המדרגה השפלה ביותר; אם אשתחף בה זיין, ובהן המשיח הוא כה נבדל, עד שאמר רז"ל זה הטעטה הרבי: שמאן רואים את שלימות בירור העולם כשיבוא המשיח, עד שאפיילו 'копיטתה דחמרה' יכול להיות לצל המגן על רב יוסף!

קברו של המהרי"ל ורעייתו הרבנית

ביקורי הריאי"צ בפראג: הימים יומ' ז' אלול; מבוא לספר השיחות, תרפ"ח-תרצ"א;
הדפסת התניא: שבועון כפר חבי"ד כ"א מנחים אב, תנש"א; **חומו של משה:**
 סנהדרין צח ע"א; **לקוי"ש ח"א פ' וישלח;** גבורות ה' פרק כ"ט; **חידושים אגדות**
 מהר"ל, ח"ג עמי רט"ו; נצח ישראל פרק ל"ו, ועוד.

הודעה דחופה

לרבים השואלים בדבר קבלת קימחא דפיסחא
מ"הקרן לדידות" בין נוצרים ליהודים
 של יחיאל אקשטיין בשיתוף עם ארגונים חרדיים
גדולי ישראלי שליט"א כבר פסקו וקבעו כי
 אין להנות מ"הקרן לדידות", בכל צורה שהוא.

ארגון פעילים יד לאחים

אדור תשס"ט

ביבליוגרפיה

תולדות חייו: אוצר ישראל, איזונשטיין יהודה דוד; משפחות עתיקות
 בישראל, שפרא יעקב לייב; נלאות מהר"ל, רוזנברג יודל; המהרא"ל מפראג,
 ר. פרידמן; אור המזorch, בטאון כת, א; **התנדתו לשיטות הפלפול:** דרך חיים
 מהר"ל, פרק ז משנה ה' בסופו; **סיפור הביקור אצל הגולם:** לקוי"ש ח"ב 106;
 התווודיות ש"ת 6; העורות התמימים, לד, כ"ב שבט תשנ"ח; **הרבי שעשה גולם**
 מבשר: ספר השיחות ת"ש [מתורגם] ע' טל; **הגולם יקום לתהיה:** נפלאות מהר"ל
 ג. רוזנברג, ממכתבי חתן המהרא"ל; **הגוזת המהרא"ל:** שיחות-קדוש תשכ"ג 260;
ניסים בימי המהרא"ל: שיחות-קדוש תש"ל ח"ב 495-496; **שםן שעשו מחבריך'**
 ח"א 160; **מנגה גנות של תשובה:** ספר השיחות תש"ד (מתורגם) עמי' ח'; **шибירת**
האזורנו: ספר התולדות מהר"ש (מתורגם) 134; **ספר הזכרונות פרק כת;** **מנגה**
שבת שירה: ספר השיחות תש"ב עמי' ע"א – ע"ב; **לקוי"ש כרך ב' ב' 212;** **шибורת-**
קדוש תשכ"א 56-70; **'מפני ספרדים' – מהר"ל:** לקוי"ש לו, עמודים 222-223; **שופרו**
של מהר"ל: סי' השיחות תש"ה 11-12; **סי' השיחות תרכ"ץ 253;** **יציאת מצרים**
גאולה נצחית: גבורות ה', פרק סי'א; **אג"ק עמי' י"א;** סי' השיחות תשמ"ח חד"ד
 ח"א 375; **סה"ש התשנ"ב, ח"ב 106;** **לקוי"ש לב 52;** התווודיות תשמ"ח חד"ד
 2441; **נספח המצבה:** העורות התמימים ואנ"ש, אוושען פרנקו, גלוון ו (פ);

את האפיקומן אפשר למצוא ב'חיש – הפצת המעינות'

במציאות
בית ה'
נוראים

מחירים
מיוחדים

שמועות וסיפורים
3 נוראים

סיפור של חג
לפסח
מהדורה מוחבה

הנסיך
השישי

חיש" הפצת המעינות טל: 03-9600770/03-770904/5 | דוא"ל: CHISH770@GMAIL.COM | כתובתנו באינטרנט: www.CHISH.co.il

לקהל ל Kohanim
חג פסח כשר ושמחו!

ב/פ/ל א' ק' נ' א' נ' ל' ל'

קדמי בסטוחים

■ ביטוח רכב – חוכה – צד ג – מקיף ■ ■ ביטוח דירה – משכנתא – תכונה
 ■ ביטוח – מוצר חשמל לבית ■ ■ ביטוח – כל ענפי העסקים
 ■ ביטוח – ח"ם ופנסיה ■ ■ ביטוח – אונגןן כשר עבודה

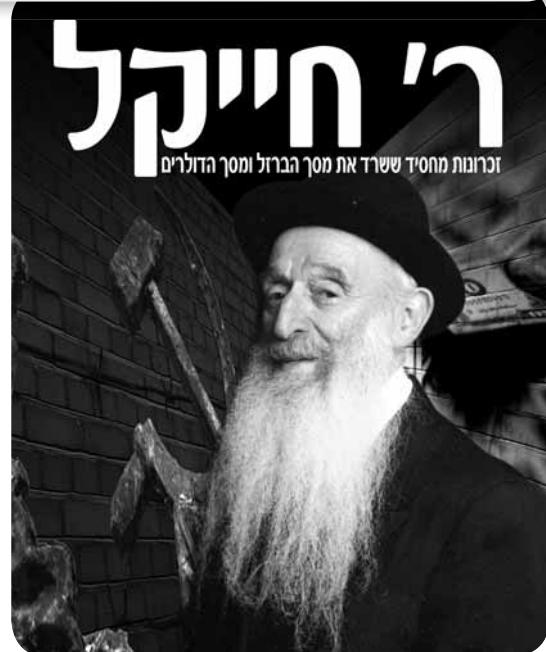
טלפון רב קו 03-5017702

זכרון חסידיים

לי"חמאה" זו מה עושה?

"כשאתם אוכלים לחם, אכלו אותו לשובע; כשאתם אוכלים חמאה, אכלו אותה לבריאות. אבל אני יכול להבין למה צריכים אתם לאכול דוקא לחם עם חמאה. ולא עוד שהנכם מקפידים למרוח את החמאה על הלוחם שתהיה בכמות שווה על כל משטח הפרוסה, ולא שחלילך צד אחד, או פינה אחת תהיה מרוחה בטיפ טיפה חמאה יותר. זה מה שכואב לי! כלשון הכתוב "שמנת עבית כשית", זהה גסות הרוח, שעליה אני מדבר. הלאה הגענו בזמן קצר כל כך? להיפך מגושמים כל כך געוואלד! געוואלד!" זכרונותיי מהר"ח ר' ניסן נמנוב ע"ה

אסור לפלייטים לצאת מהם. אין יוצא ואין בא.

כשלברו את הגבול ונכנסו למחנה "הוּפַ", באזור האמריקאי בגרמניה, נגלה ابن מעלה לבם. הם ידעו שהם נמצאים בין יידים, שיד הק.ג.ב לא תגעו אליהם ושאין לקומוניסטים כל סיכוי להחזיר אותם לרוסיה, ופחדם חלף.

מחנה המעבר "הוּפַ" דמה בצורתו לכל אלול שקדמו לו. גם כאן הכניסו אותם לאולם גדול, נתנו להם מיטות תלת קומה כדי להניחה את ראשם וצצו עליהם לחחות עד שייבירו אותם למחנה נוסף. אולם, מה נשתנה מחנה זה מכל המחנות שהרגלו עד כה? שבכל המחנות, משך כל המשע, היה להורי ולשאר חברי ה"קבוצה" אוכל בזמנים רבים, שככל בדרך כלל רק לחם ומים, ואילו במחנה "הוּפַ", או כפי שנקרה בפי

עד זוכרים כולם את העיפות, התישיות וריפוי הידיים. אפילו אם היו ימים אחדים במקומות אחד הרי היו כל הזמן "על מזוזות", מוכנים בדרך. וכשנחו, הייתה זו מנוחה: כל מחנות המעבר שהו בהם בימי נזודיהם נראו פחות או יותר באותה צורה. מבנים ארכיטקטוניים נתקיימו באראקים. אולם גדול, שהיה בו מיטות צבאיות מתקפלות ותו לא, ללא מחיצות ולבסוף כל רהיט נסוף.

לכל משפחה הוקצתה פינה, או שורה של מיטות. את השולחנות בינו הפליטים מהמזוזות על ידי שהעמידו אותן אחת על השנייה, כשהמזוזה התתנית עומדת וזוז מעליה שכובת. הם ישבו על המיטות, שמשו ככסאות וכך אכלו את לחם הדל, עד שאמרו להם לנסו עלה. על מתחנות המעבר שמרו חיילים או שוטרים והיה

ומדים אלו בשליחי דקיקיאת בשנת תש"יו, כאשר הורי ואחיותינו נכנסו למחנה "הוּפַ" אחרי שעברו את הגבול בין אוסטריה לגרמניה. מעולם לא שמעתי מאבי פרטיהם בקשר לנזודיהם באוסטריה ובאלו ערים או מקומות חנו. אחרי שהתחלתי להתעניין, ל査ך הכתבה, ושאלתי אנשיים נוספים, שבערו יחד את הדרך, מה הם זוכרים – התברר לי, שהם זוכרים מעט מאד.

דבר ראשון שככלם זוכרים הוא, שזו עליהם להיות בשתייה מוחלטת ושללא יוציאו הגה מפייהם. הם זוכרים גם את הפחד. הפחד מהלא נודע, הפחד מהקלגסים, הפחד מהחייבים, הפחד מהחושך, הפחד מהHALICA הממושכת והפחד לאבד את הקבוצה או לפגר מאחור.

מאת: הרב שניאואר זלמן חנין

תמונה כללית של מחנה הפליטים 'האר'

אחד הצריפים בהם היו הפליטים בהאר

גדולה. ההcache או הסביבה המהיר היה מפרק את טיפות השומן, שהיו בחולב, והן היו מתלבדות זו עם זו, עד שהיה נוצר קצף המתקשה בהדרגה שקוראים לו חמאה. לחמאה היו מושפעים מלח כדי שתשתאר טרייה לארוך זמן.

כפי שננסק בשולחן עורך יורה דעה סימון קט'י אין למחות ביד מי שנוהג לאכול חமאות גויים, כי חלב מבהמה טמאה אין יכול להחביא לחמאה. על פי פסק דין זה אכלו הפליטים את החמאה שניתנה להם במנות העקרורים.

(אולם, כדי שלא אתן מכשול למי מבין הקוראים, חייב אני להזכיר כי בימינו השתנו הטכניקות לייצור החמאה, ולכן התעוררו בעיות נוספות ושותפות ממה שהיו בעבר. מי שאוכל היום נכרת עילול, רחמנא ליצלן, להכשיל בה באסור בשർ בחלב ובגורת חלב עכו"ם, חס וחיללה).

ספק לאכול את החמאה שהגיינט סייפ עבורם, על אף שהחמאה הייתה כנראה חמאת נカリ. ולמה? ראשית, כל מצות התורה נדוחין מפני ספק סכנה ממש שנאמר "וחי בהס", ומכיון שהחמאה המכילה ויטמינים ועשירה באנרגיה, ספקה להם מעט מה שהיא חיוני לאופם הדואב – היא היתה בודאי מותרת. שנית, על פי ההלכה, יש לחמאה דין שונה מכל מוצר החלב בזיה, שחמאה, אינה צריכה שמירה שתעשהמלחב ישראלי דוקא. כדי להבini את ההלכה כדאי, בקיצור, לדעת מהי חמאה וכיitz הדיו ממייצרים אותה? בתקופה שעליה מדובר, וגם לפני כן, היו לוקחים את שומן החלב, מקרים אלו ומקרים לחידקי החלב להחמיץ אותו. אחר כך היו יוצקים את שומן החלב המוחמצ לccoli שנקרו מוחמצה יקר המיצאות. כאמור – הנקה עם החלב בתאובון האכילתה של הלחים עם החמאה היה רב. היינו רעבים, ומוצר כמו חמאה היה יקר ממן על הלחים היבש שקיבילנו".

אונר"א בתרגם מאנגלית, היה 'סוכנות הסעד והשיקום של האומות המאוחדות', UNRRA – מוסד חדש כדי לסייע לפליטים ולאזרחים של בעלות-הברית במדינות המשוחררות של אירופה והມזרח הרחוק. בגרמניה היה הארגון כפוף לשיטות הצבא שבכל אזור ואזור. שליטות הצבא היו אחראים לשמרות החוק והסדר במחנות העקורים, ולמתן מגורים. אונר"א קיבל על עצמה לנחל את המנות, לדאוג לשירותי בריאות, רווחה, בידור, הדרכה מקצועית ואספקה שלימים.

איןנו בטוח שהסיפור דלקמו היה במחנה זה, או אולי הוא קרה בזמן מאוחר יותר, אבל נזכרתי בו כי הזכרתי את החמאה. גם אם הוא שייך למקום אחר, הרי זה לא גורע מעצם הסיפור וממושך ההשכל שכדי ללמד ממנו.

ספר לי אבא :

בפעם הראשונה, או בתקופה הראשונה, שקבלנו חמאה מהגיינט, מוצר שלא ראיינו אותו זה מכבר – האנן די חברה גענומע זיך צום עסן [=ה"חברה" החלו בעבודת האכילה של הלחים עם החמאה] בתאובון רב. היינו רעבים, ומוצר כמו חמאה היה יקר ממן על הלחים היבש שקיבילנו". אני רוצה להבהיר ולהסביר, שלחסדים במקומם ובמצב שהיה בו, מותר היה לא

לשני, שמי שיצlich להשר באחרי המלחמה, יdag לילדיים של השני בגשם וברוח. היא אמונה נשאה לחוויה, אלם, כשראתה כמה קשה לחמיה לככל את עצמו, את אשתו הרבנית, את נכדתם ונוסף לכך גם אותה ואת ילדיה, לא מלאה לבה להכבד עליו עם ילדים נוספים ולכן לא סיפרה לו עד עתה משובעה זו.

כਮון שהרב שושנוקין עודד את כלתו וביחד הם החלו לפעול במלוא המרץ כדי למצוא את האחiniים במוסדות הקומוניסטים בהם היו, ולהעבירם לטשנקט. אחרי מאמצים מרובים הגיעו שלשת הילדים היטומיים של ר' יעקב קלימן לטשנקט, והרב שושנוקין הכנס נס את אותם אל ביתו.

יום אחד הגיעו לביתם אסיר, ששחה ביחד עם ר' משה, בעלה של איטה, במחנה המעצר בסיביר והביא עמו את הבשורה המرة על פטירת יקירים, הבן, הבעל והאב האהוב. הוא האריך בסיפוריו על היסורים הקשים שר' משה עבר ועל עבודות הפרך שעבד בתנאים תחת אנושיים, והוסיף וסיפר על המסירות נפש שהיתה לו, עד שלמרות כל היסורים והרעב סירב להביא אל פיו מאכלים לא כשרים.

הרחה"ח ר' שניואר זלמן לוייטין

הרחה"ח ר' משה שושנוקין

תקון טעות / הגברת איטה שושנוקין-לעוויטין

האשה החשובה, הגברת איטה שושנוקין-לעוויטין, שנהרגה בתקרית בצ'וסלבקה – הייתה כלתו של הרב החסיד, נחום שמריהו שושנוקין, רבה של באטום; ולא בתו, כפי שכתבתתי. עם הקוראים הסליחה.

קיים כלל האמור: "טעות – לעולם חזר", הכלל מדבר אודות בעל קורא שטעה במהלך קריאת התורה והדין הוא שאם הייתה לו טעות – "לעולם חזר": עליו להזור לתחילת הפסוק ולקראואו אותו מחדש (משנה תורה, ספר אהבה, הלכות תפילה פרק ז). מכיוון שטעיתו בפרק הקודם ביחסו של הגברת איטה שושנוקין-לעוויטין, לבית קלימן, הי"ד, لكن עלי לחזור, לא רק בראש ה"פסוק", אלא בראש ה"פרש" ולנצל את ההזדמנויות כדי לפרט, על כל פנים, מקצת מתולדות חייה.

הגברת איטה, או כפי שכונתה בפי כל "איטקע", נישאה להרחה"ח ר' משה, בנו של ר' שמריהו שושנוקין. כשהבטים חנה פינגא (צפורה) הייתה בת שלוש ובנם אברהם היה בן שלושה

חודשים, נער ר' משה מסיבות "פוליטיות", על שהיה יהודי שומר תורה ומצוות, ונידונו לעשר שנות גלות במחנה מעצר בסיביר. על איטה, אשתו של ה"ערביין" אסרו מלאכי החבלה הרוסיים להמשיך להתגורר בלינינגרד והוא נאלץ לעבר לעיר לוגה, שהייתה סמוכה לה. אך בזאת לא תמו נזודה. שלוש שנים מאוחר יותר, כשהגרנים התקרכו ללינינגרד היא הצלחה, בחסדי ה', לעזוב את מקום מגורייה ولברוחח הרחק עם שני ילדיה הקטנים לכפר נידח במחוז מולוטובסק, סיביר.

עם תום המלחמה, אחרי מאמצים מרובים, הצלחה איטה לאთר את חמייה, הרב החסיד ר' שמריהו, שעבר להtaggor עט רבים מאניש' בסמרקנט. היא יקרה עמו קשר ור' שמריהו סיידר עבורה ועבר נכדי בקשה רשמית ותעודת-מעס כדי שיובילו אליו לסרוקנד שבאסיה התיכונה. כשהבא סוף סוף לסרוקנד, אחרי שבועות של נזודה, הכנישה ר' שמריהו חצר והתחלק עמה ועם ילדיה בפתח לחמו הזועמה. עלי לצין שבבית הרב והרבנית שושנוקין כבר התגורה אז נכדתם רחל בת השלוש, בתו של בנם, ר' אשר שושנוקין שהייתה יתומה מאמה.

לילה אחד, כשהרב שושנוקין ישב כהרגלו ולמד תורה, הבחן שכלתו התעוררה משנתה לטערת. הוא שאל אותה מה קרה, אך היא התהמקה בעדינות ולא סיפרה לו מזומה. גם בלילה הבא התעוררה איטקע בהלה ושוב לא ענה לשאל אותה על כך. רק בלילה השלישי, כשהיא שוב התעוררה והתחילה להתהלך בבית הלאן ושוב, הסכימה הכללה לספר את אשר עס ליביה: "זה הלילה השלישי שאחרי ר' יעקב קלימן, שגוע ברעב בלינינגרד ביחיד עם אשתי, בא אליו בחולים ודorous ממוני להציל את ילדיו". היא הוסיפה לספר לר' שמריהו, שהיא – איטה, ואחיה ר' יעקב, נשבעו אחד

הרחה"ח ר' שמריהו שושנוקין

אחרי חדשים אחדים, למרות הצער על אבדן בנו ניסה ר' שמריהו לשכנע את כלתו שתסיר את בגדי אלמנותה ותבנה את חייה הצעירם על ידי שתנסה נישואים שניים. ואכן, איטה נישאה למשגגה של ישיבת תוו"ת, הרה"ח הרב ר' שניואר זלמן הלוי לעויטין, שאשתו הראשונה נהרגה בהפצצות. הם הטרטו לקבוצה של הורי וביחד עשו את המשע מروسיה לפולניה, צ'וסלבקה ועמדו לעבר את הגבול לאוסטריה כשהחיהל הציגיירה באיטה והרגנה. הי"ד.

אחרי האסונות ולמרות הקשיים העצומים שהיו לו, גידל וחינך ר' שמריהו את כל ששת היתומות בبيתו: את שני ילדיה של איטה, שהיו נכדי. את נכדתו, בתו של ר' אשר (שנשאר ברוסיה במחנה עבודה בסיביר המזרחי) ואת שלוש הילדים בבית קלימן שהיו אחיניהם של כלתו. הוא זכה לגדים לתורה לחופה ולמעשים טובים בדרך החסידות. היה זכרו ברוך.

וככל מעשה תוקף וגבורתם ופרשת הצלתם הלו האם כתובים על ספר "זכרוןותי" של הרב נחום שמריהו שושנוקין ועל ספר "שליחות חיינו" של הגברת רחל זמורה.

הרחה ר' ניסן נמנוב ובנו הרב ר' שלום דובער ע"ה ויבלח"ט הרב ר' משה שיחי - זמן קצר לאחר צאתם מروسיה

כתב במשלי (י' ז) "זכור צדיק לברכה", שבכל פעם שזכירים שמו של חסיד או יהודי יר"ש, צריך לברכו ולספר בשבוחו. כיוון שהזוכרתי את שמו של המשפע, הרב החסיד ר' ניסן נמנוב, אני רוצה להזכיר ולספר מי הוא היה, ואיך אני – תלמידו – ראייתי את המעלות שהוא בו.

מי שלא הכיר את ר' ניסן יכול לחשב, שהוא היה אדם רחוק מעיני העולם הזה, כמו הפרושים המתוארים בספר הזקורנות, שקשרו את עיניהם לבל יראו מוחץ לדמותיהם, וכדומה.

ר' ניסן לא היה כזה. להיפך, הוא ראה גם ראה מוחץ לדמותיו. למשל, כאשר היה פוגש אתامي ברחוב, למרות שמדובר באשה ובסוקום ציבוררי, היה תמיד נערץ כדי לשאול לשולמה ולומר לה כמה מילים מעודדות.

יתר. זה מה שכואב לי! קלשון הכתוב "שמנת עביה כשית", זהה גסות הרוח, עליה אני מדבר. הלווה הגענו בזמן קצר כל כך? להיפך מגושמים כל כך? געוואלד!

אבל, החמאה שקיבלו הפליטים מזויזוינט הייתה אותה חמאה, שנינה לחיליא ארהי'ב והיא הייתה מאד מאוד מלוכה, כדי שתשתתרם זמן רב ללא קירור. אמא הוזתת בפני שבנסיות אחרות, לא היתה מכינסה חמאה כזוrat לפיה...

• • •

בשבת הבאה, מניה מתברכין ככלו יומין, סiffer אבא, אחרי שסוף סוף היה להם חמאה כדי למרוח על הלחים, ישבו החסידים להתוועד כפי שהרגלו מימים ימימה. הם ישבו בצוותא בספר סיורים ולדבר בדברי תורה, וכךilo אין נמצאים בתחנת בינוי, בדרך הרות סכנות, וכךilo כל מלאכתם עשויה והתלאות מהם והלהה. אף אחד מהם לא היה אכפתשה "שולחנות" המאולתרים שצירפו מהמזוזות ליש"חן" אחד גדול היו בגבהים שונים, ושה"סקלדושקעס" – המיתות המת侃פות – שמשו להם כפסלים. כמובן, שראש המדברים היה הרה"ח המשפע הר"ר ניסן נעמאנו.

כנראה שהרה"ח הרב ר' ניסן לא יכול היה כבר להתפרק ממה שראו עיניו ומצא את ההזדמנויות כדי להטיף מוסר לאברכים ולבחורים סביבו:

"געוואלד! געוואלד!" צעק במר נשוא, "וואס איז געווארן פון אונז? מה זה היה לנו? ב"ה זכינו לנצח מחשוך ואפילה ומאץ ציה וישראל, בה היינו יושבי חושך וצלמות אסירי עני וברזל". זכינו שה' שיבר עבורינו את דלתות הנחשות ואת בריחי הברזל גידע. נס עשה לנו אלוקים ויצאנו שם באופן של מעלה מדרך הטבע.

מה אומרים בהמשך הפרק? "יוזו לה' חסדו ונפלו תיו לבני אדם". צrisk לתת תודה לה' על "כי השבע נפש שוקקה ונפש רעה מלא טוב".

אמרו לי רבותי: איך עליינו להודות לה' על כך? המודים אנו לה' על ידי שנטקנו בבלומוס אכילה של לחם מרוח בחמאה?"

"אני מדבר אודות מה שחסידות דורשת מאיתנו, אני מבקש אתכפיא או אתהפהא, שהן מדרכות נעלות ב"עבודה עצמית. געזונגעראהייט [=לבראיות!] להיפך,أكلו כמה שתרצו ושיהיה לכם לבראיות ולתאבון. מדובר אני על עניין אחר ושונה, אני מדבר על זה שנעשהינו מושמים ב מהירות גדולה מדי. ב"ה נתנו לנו לחם בשפע; איכלו, בני, לחם בכל שתABAה نفسכם. יש חמאה? אכלו כמה שתרצו ממנה."

אפשר לאכול כל מאכל בפני עצמו: כשאתם אוכלים לחם, אכלו אותו לשובע; כשאתם אוכלים חמאה, אכלו אותה לבראיות. אבל אני יכול להסביר למה צריכים אתכם לאכול דזוקא לחם עם חמאה. ולא עוד שהנכם מקפידים למרוח את החמאה על הלחם שתהיה בכמות שווה על כל משטח הפרוסה, ולא שחלילה צד אחד, או פינה אחת תהיה מרוחה בטיפ טיפה חמאה

במילא, כשABA סיפר לי מה דרש ר' ניסן מקובצת הפליטים, יכולתי להבין מעט את דבריו. בטור משפט, צריך לו לראות כיצד "חווטפים" את הלוחם הטרי עם החמאה, והוא לא יכול היה להבין איך חסידים נעשו מוגושמים כל כך.

עוד דוגמא קטנה מזמן היותר בישיבת תומכי תמיימים בברנואה:

בימי לא היו מחלוקות בישיבה. מחלוקות – מאן דרךשמי. פעם בשבועו השני הוליכים לבית המרחץ העירוני, נתנו לכל בחור וילד עשרDKות כדי להתקלח. אם מאן דחו לא יצא אחורי עשרDKות, היו מוציאים אותו ממשם עם המכנסיים או בלעדיהם....

מילא בלי מחלוקת.... נו, אפשר עוד לשובל. אבל, חסידים צריכים לckettת למוקה לפני התפלה בכל יום, ומוקה לא הייתה להם – זו הייתה עיקר הבעיה.

ר' ניסן (ו)וד מס' מוצמצם של חסידים, מורים מעם, כמו הר' ר' נחום לאבאקווסקי) מצאו עצה: בנין הישיבה היה באמצע יער עבות ובקצחו היה מעין מים. המים היו כموון קרמים ורודדים, בחוץ, בלי קורת גג או מחיצות כלשהם. לשם הלק ר' ניסן לטבול. הוא לא התחשב במזוג האוויר, אם היה קיז או חורף, אם היה גשם ולופות, שלג מקפיא אברים או רוח מצמררת.

ר' ניסן הלק לטבול באותו מעיין בכל יום, בקבלה על ובליל להתחשב בשום תנאי מתנאי המקום. ולא זו בלבד אלא, כיון שלא היה מדרגות כדי לרזרת ולטבול במים המעיין, כדי שהמים יכסו את כל הגוף בתאת אחת היו צריכים להשתטח מלא קומה ארוכה ובפישוט ידים ורגליים לטבול במים, ור' ניסן כבר לא היה נער צעיר. רק אז אמרתueur ערליך אמר, יהודים עם יראת שמיים אמיתית יכול להיות מסוגל להנאה צזו.

• • •

הסיפורים הקטנים האלה נחרטו בזיכרון, בלבבי ובנפשי עד היום. מהם למדתי שיעור מאף על הנגתו של חסיד אמיתי, שדרש מעצמו הרבה יותר מאשר מוחונכו. אין פלא, איפוא, שתבע שדרש מהחונכו. וזה מקהחל, שהגשימות לא תtapos אצלם מקום גדול כל כך, כי אכן היה דבר פשוט ומובן אליו.

עוד אוזות הרבה החסיד ר' ניסן מענאו, השקפת עולם, מה שתבע מאנ"ש ומהתמיימים ואיך הרב התייחס אליו, אספר אייה בהמשך בפרק הבאים.

בכל יום נוסף שהחלה עמדו, היא נעשתה קשה יותר עד שנעשתה קשה כמו אבן. בכך לאכלה (הנני זוכר כאלו היה זה היום) ר' הר' ר' ניסן טובל את הפרוסה בкус תה חם ורק כשנתרככה יכול היה לאכלה. איזה טעם היה לגבינה אני יודע...

ל"אמור לי מה אתה אוכל, ואומר לך מי אתה". על ידי אכילתו של מורי, למדתי להכיר, ولو מעט מזעיר, על מהותנו וגודלו של הרוב החסיד איש ר' ואלוקים ר' ניסן. כאמור, היה לי לאב שמתי לב שבלחם שרבות אנ"ש השתמשו, לא היה ר' ניסן נוגע. היה זה לחם שנאה במאפייה של לא יהוד, ומישחו מאנ"ש היה זורך קיסם לאור או מדליק את התנור כדי שהחלה יהיה פת ישראלי, והיה כשר לכל הדעות.

זוגתו של ר' ניסן, הרבנית נענאו, הייתה אופה עברו לחם מהדור יותר בבית. לא היה לה תנור, ובכל يوم חמישית שבת, בתבנית מתכת על גבי האש. החלות נשארו אחרי שבת התברכו בהן בכל ימות השבוע.

חלה זו, בתוספת מעט גבינה, שהרבנית גם הכינה בעצמה, היו את התפריט הבולדי של ר' ניסן בימות החול. להו ידוע, שבתשעים לא היו שקיות פלטיניק, שימסרו רב ר' ניסן, שאוכל בביתי ואהיה סמוך על שלחנו. זוגתו הרבנית הייתה מכינה אוכל לבני ביתה בין כך, ואני לא הכבד עלייה יותר מדי. בבית הרב נענו אוו או זוגתו הרבנית הייתה מבני ביתה בין כך, ואני לא הכבד עלייה יותר מדי. בימי הגודלים, הרב שלום שלשות בניו: שני בניו הגודלים, הרב שעיר (ע"ה) והרב משה (יבדל לחומים טובים). ובנו העיר, חברי היקר הר' יצחק שיחי (המנהל הרוחני בישיבה הימים), שביבוגר ממנה בשנה. ונוסףagi גם אני כרגע רבעית שלחנם.

יש פתגמים עממי שאומר "אמור לי מי הם חביריך ואומר לך מי אתה" אך בתקופה הקצרה, שאכלי בביתו של ר' ניסן וראיתי שהוא אוכל, שינוי לעצמי את הפתגמים מה הוא אמר.

אליה מה? ר' ניסן הי' עובד אלקים כפשוטו וכמשמעו. חסיד, שעבד על עצמו ועל מידותיו. היהודי שתפלת שחרית של יום חול ארוכה אצלו 5-6 שעות, ולא מפני שלא ידע "עברית"-caretוי. היהודי, שדרש מעצמו ודרש גם תלמידיו, "אתכפיא" – שבירה, כיבוש והכעה של היצור הרע, כפייה של המידות הגסות והשליליות וריסון עצמי להתנהגות טובה.

הכרתי את ר' ניסן בישיבת תווית ברנואה, כשהיהתי ילד. למדתי אצל ר' ניסן רק את התחלת לימוד החסידות, כמו פרקים תניא ומאמר אחד בלקוי"ת, כמדובר את המאמר "לא תשכית"; ומיד אחריו הבר מצווה שלו עזבנו את צפת ונסעתי עמו הוורי לחצרות קדשו.

הגעתי לישיבה בברנואה בשנת תש"ד, כשהיהתי ילד קטן בן שש. בבית היהודי ה"מעזיניק", הבן הקטן שנולד לעת זקנה. ולא עוד, אלא, שנולדתי בפריז, אחרי כל התלות שמצוות את הוורי, כשאחיו בגטו והיו לנערות. בפריז לא היה "חדר" שאוכל ללמוד בו, וכך – למרות הדאגה לשלומי והkowski להפרד מה"בן יחיד" – שלחו אותו הוורי אל ר' ניסן בברנואה, כדי שאקבל את החינוך החב"די, עליו מסרו את נפשם מאחורי מס' הברזל,

בנין הישיבה ניתן לחסידים על ידי הגיונט, והאוכל גם הוא היה מתרומות של ארגונים שונים, שהמשיכו לתמוך בפליטים היהודיים לאורך שנים לחם מהדור יותר במהלך המלחמה. האוכל נתנו במתבח הישיבה, היה לפי האמצעים שעמדו לרשות הנהלה, וטעמו של האוכל היה קטעם הממן: שלא היה בו טעם עצמי, אלא, שככל אחד טעם כל מה שהיה רוצה.... ודיל.

כשהגעתו לישיבה היהודי הילד הצער ביותר בפנים. אב, רצה, מבוגר, שמשיחו י搶יח עלי שאוכל-caretוי ובקש את דיidi, הרב ר' ניסן, שאוכל בביתי ואהיה סמוך על שלחנו. זוגתו הרבנית הייתה מכינה אוכל לבני ביתה בין כך, ואני לא הכבד עלייה יותר מדי. בימי הגודלים, הרב שעיר (יבדל לחומים טובים). ובנו העיר, חברי היקר הר' יצחק שיחי (המנהל הרוחני בישיבה הימים), שביבוגר ממנה בשנה. ונוסףagi גם אני כרגע רבעית שלחנם.

יש פתגמים עממי שאומר "אמור לי מי הם חביריך ואומר לך מי אתה" אך בתקופה הקצרה, שאכלי ב ביתו של ר' ניסן וראיתי שהוא אוכל, שינוי לעצמי את הפתגמים מה הוא אמר.

שנת הקהיל – ימות המשיח – כ"ז אדר ה'תשס"ט

ב"ה,

קריאת של חיבת

אל אנ"ש, השלוחים והתמים,
ה' עליהם יחיו,

לקראת יום הבahir והזך י"א ניסן – יום שנולד בו מושיען של ישראל – מארגן מטה משיח בארץ הקודש, מעמד הקהיל אדיר לכבוד כ"ק אד"ש מלך המשיח, לקבלת פניו משיח צדקנו בפועל ממש, בפרק הירקון, ביום הבahir, يوم ראשון – י"א ניסן.

פונים אנו לקריאת נרגשת אל כל אחד ואחת מכם, לשות כל התלויה בו להצלחת הכנisos, לבוא בפועל ולהביא את המקורבים, הידדים והמכרים, להשתתף במעמד המרגש, לכבודו ותפארתו של כ"ק אד"ש מלך המשיח, לראות ייחדיו מראות קודש ולשםוע דברי התעוזרות, להתחזק בהתקשרות אמיתי ותשומת כרצונו הק' בשמהת הגאולה, "שמהה בטהרתה", וקבלת פניו משיח צדקנו בפועל ממש – השליחות המיוחדת של הזמן שלנו. וביחד עם זה לעודר על המצב בארץ הקודש ת"ז – לחיזוק שלימות התורה, העם והארץ.

כמו"כ אנו פונים לכל אחד ואחת מכם, להטוט כתף ולתרום בעין יפה למגבית מימון הפעולות, הנערכת בימים אלו.

ויה"ר שכבר נזכה מיד ממש, לראות בעניינו בשדר ההתגלותו השלימה וייחד עם כל בני ישראל מכל הדורות נקריב קרבן פסח בבית המקדש השליש!

יחי אדוןנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

רבני קהילות, מו"צ, ראשי ישיבות ושלוחים (רשימה חלקית ע"פ סדר הא-ב)

הרב חכם בן ציון מכאלשויי
מרבני יהדות גרויה באראה"ק

הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי
שליח הרבי שליט"א, ראש ישיבת חסידי חב"ד

הרב גדי יהו אקסלרוד
אב"ד מלפנים ורב קהילת חב"ד חיפה

הרב יגאל פיזט
רב קהילת חב"ד ור"י תותל' קריית שמואל-חיפה

הרב יצחק חייב
רב קהילת דוברי צרפתית חב"ד ירושלים

הרב חיים אשכנזי
רב קהילת חב"ד בתל אביב

הרב משה זאב פיזט
שליח הרבי מה"מ ורב קהילת חב"ד שדרות

הרב יצחק ידגר
שליח הרבי מה"מ לחבל התענוג

הרב יצחק פינויש גינזבורג
ראש ישיבת עד יוסף חי, יצה

הרב שלמה יצחק פרנק
חבר מועצת הרבנות עכו
ורב ביהננס' יהודה נוי חב"ד

הרב שלמה זלמן לביקר
ראש ישיבת חסידי חב"ד ליבאווטש ומוו"צ בצעפת

הרב חיים יוסף גינזבורג
רב קהילת חב"ד ור"י תותל' רמת אביב וחבר אגודה

הרב זאב ולף קסלמן
משפע בכפר חב"ד

הרב אוריה ליפש
ראש כול ומו"ץ חמ"ש בני ברק

הרב בן ציון גודסמן
משפייע במדר' העמק וראש ישיבת תורה ישראל

הרב חיים קיזנער
רב קהילת חב"ד עמנואל וחבר בית"ר האיוורי

הרב שלמה זלמן לנדא
משפייע תומכי תמיימים בני ברק

הרב ישראאל הילפין
רב קהילת חב"ד הרצליה ושליח הרבי שליט"א

הרב שאול רוזנבלט
רב קהילת ביהננס הספרה החסידית חב"ד
בירת עילית

הרב אברהם מייזליש
משפייע בכפר חב"ד

הרב שלום דובער הלווי ולפא
רב ביהננס' חב"ד ומוו"צ קריית גת וו"ר המטה להצלה אה"ק

'פונסאי' בעיר | "אל תהשוו שאתה הוא המשפייע עליהם"

כsmouthiko פגש את גיל

אל המשעדה נכנס הרוב בערל לאוז השlich ורבה הרاوي של רוסיה. הוא מתיישב אל השולחן בטבעות ומדבר אל הצעירים בשפטם, סוחף אותם בלחט חסידי. זהה מסיבת יום החולצת של הרוב אליהו שיותר משישים עיראים הגיעו אליה והיא מנוצלת עד תום. ניגונים חסידיים מתנגנים אל תוך הלילה והחלטות טובות מתקבלות, החלטות שאחריו כל אחת מהם עמד מאבק איתנים.

קחו למשל את רזיאל שלומד באוניברסיטה כלכליה. רק לפני שנתיים, הוא ערך ברית מיליה וקיבלה את שמו היהודי, מאז הוא לא מפסיק להלחם כדי לשמר על זהותו, אוכל כשר לא נכלל בתפרט הקפיטריות שבאוניברסיטה, וגם כשהוא שב הביתה לא מכחח לו אורה... אך רזיאל קיבל החלטה, להמנע מבשר לא כשר. הוא יודע שההחלטה תעמיד אותו במוגנים לא קללים בחני החברה, ועוד יותר מכך בחיי המשפחה. אך רזיאל יודע שהוא יעמוד בה, יש לו את הכח, והוא חלק מחברות צמח צדק.

לא פחות מרגע הוא סיפורו של גיל (הרוב בר מקפיד לקרוא לערים בשםיהם היהודי) – שם שרובם הגadol בחר בעצמו בעת ערכית ברית המיליה בגל בוגר. ש. מ). גיל סיים את לימודי רפואת השיניים, והוא לומד עת לתואר שילשי. במקביל ללימודיו הרפואה, הכיר גיל את הרוב בר והחל ללמידה יהודית.

והניצץ היהודי שנדלק הפק עד מהרה לאבוקה שمدliquה ניצוצות נוספים. בהשגהה פרטיט, פגש גיל את מושיקו – סטודנט ישראלי צעריר שהגיע למד באוניברסיטה במוסקבה. גיל הגיע עם הלהט היהודי ומושיקו שהגיע מבית בוכרי מסורתית, היה עם הידע והשפה העברית. בהשפעתו של גיל, גילתה מושיקו את מה שגילו ישראלים רבים דזוקא בארצות ניכר מרווחות: היהדות היא לא מה שחשבנו. ביום מושיקו משתמש כחן בבית – הכנסת הבוכרי המקומיי...

מחפשים אמת

cashualim את הרוב בר איך הכל התחיל, הוא מחייב. קשה להצביע על

מתת: ש. מלacci

מ

בתחלת שנות העשורים לחייהם, ישבת במסעדה החמייה, עיניהם נשואות אל יהודי מזוקן שעלי פניו חיך כובש – הרוב אליהו בר. מזיקה מזרחות יהודית, מתנגנת ברקע ומטעמי המזבח הקוקזי מוגשים אל השולחן. החבורה ניגשת כולה לנטיילת זדים, חלקיים עושים זאת כבר כבקרים ורגילים, וחלקיים מקבלים הדרכה. המשותף לכלם הוא הפשותה בה נעשים הדברים, אולי זה בגל הגישה העקבית והמסורת של מורים ומהנכמים ר' אליהו.

הכירואת חבורת הצעירים המוסקבאית צמח צדק' (פראודני ראסטוק). הכיפות הססגוניות שלראשם, מגולות שלא מדובר בחוריו ישיבה, אך הלהט שביעיהם והתשועה לדעת ולהתקדם כבר הביאו ממנה מהם אל ספסלי ישיבת 'תומכי תמיימים'.

מי האיש

הרוב אליהו בר, הינו סופר סט"ס במקצועו ואחד מאניש המתגוררים בעיר מוסקבה. כשהתחיל ללמידה עם שני צעירים שייעור בתניא, לא שיער לאן זה יתפתח. ביום הוא עומד בראש מועדון הנערים היהודי 'צמח צדק', ומפעיל את אור היהדות והחסידות ליותר ממאה צעירים.

סיפורו של חסיד, שפועל בשירות ובבדיקות, להביאו מישיח בפועל ממש.

צדיקים צומחים ב'צמיה צדק'

לחטוף מצוה לפני שימוש מגע

יום ראשון בשבוע, הוא יום חופש במדינת רוסיה, וביליה פטוחים מקומות הבילוי. בשלב מסוימים, הבין הרוב בר שוגם החבריה ישלי יוצאים לאחר השיעורים לבנות עם חבריהם, ככלא פעם הם נותרים באוטם מקומות עד אור הבוקר.

ר' אליהו יידע, ש כדי להלחם בחושך הזה, עליו להשתמש באור. והוא הציע לעיריים לצאת יחד לאחת המפעדות ה身处ות בעיר (במרינה רושציה ובלשוו ברוניא) וכן מלילות של בילויים מפוקקים, הפכו לילות ראשוני לזמן של התמודדות והתחזוקות.

"באחת הפעמים" נזכר ר' אליהו, כשהישבו במסעדת "ברוניא", לחתמי את הספר שערן גאולה – ימות המשיח שהיה מונח במקום, והתחלתי לקרוא עם משיחות הרבי בענייני גאולה ומשיח שאנאי מתרגם את הדברים ומסביר. ראייתי במוחש, איך יוכל הנושא מעורר בהם את הצפיה והתשiska לביאת המשיח.

באוויר היהיטה תחושת של התעוררות ואני קראתי: צרך לחטוף את ההזדמנות לקבל החלטות טובות לפני השם משיח מגע. כל אחד צריך לקבל עצמו החלטה טובה, להתחזק בכשרות, לשמור השבת או תפילה. אחד הבחורים, שלא הכרתني עד אז, סיפר בצעיר שתפִילוֹ נעלמו לפני מספר שנים בביומו בגוזיה. התחלתי לדבר על.Libvo Shirkos Tefiloi Tefiloi Hadashot, ואכן למרות הוא הגיע אלינו ורכש תפילין מהודרות בסכום נכבד. מצוה גורת מצוה, וכעבור חדש התקשר אותו צער וסיפר שאחיו העשוי להתחנן מזוזות והאם יש דבר מה שעליו לעשות, כਮובן שהרב אליהו הפנה אותו

בשיעור תורה מידיו יום ראשון עם נערים ספרדים, אך עד מהרה צמחה והתרחבה. הנערים שטעמו מאור החסידות, 'סת"ם' לשיעורים ולהתמודדות את כל מי שהכירו: אחים, בני דודים וחברים.

"זה גיל קשה ומרתק" מסביר הרב בר, "יש להם התעניינות גדולה בכל מה שקשורה ליהודי, אך יש להם גם ניסיונות ומאמכים כמעט על כל צען וועל בחיקם. בגיל זהה, הם מנסים למצוא את מקומם בחברה ובעולם, ומחפשים אמת מוחלטת. הם שואלים שאלות כמו: 'במה אני שונה מכולום?' מה הופך אותי יהודי? שאלות שאין להם תשובה בעולם האוניברסיטאות'."

כיום שנתיים אחרי שהחילה בפעילות, מקיים ר' אליהו בלבד הפעולות העונתיות. הוא שני שיעורים קבועים ביום ראשון ורביעי. כל שיעור נמשך כשעתיים וחצי. ביום ראשון נושא השיעור הוא פרשת השבוע וספר המצוות לרמב"ם, כך מקבלים הנערים ידע מעשי על שמירת המצוות לצד ידע בסיסי בחום. ביום רביעי – לומדים הנערים תניא ויסודות החסידות ולאחריו מספר נבאים מההוא בסיס ללימוד ההיסטוריה היהודית.

ככל שהקשר בין ר' אליהו לצעירים התחזק, הלך והפתח הקשר מרבד ר' אליהו להכיר את ההורם, גם כדי לאפשר להם להכיר את הרוב שלידיהם כה קשורים אליו. ההורם מזומנים גם הם לפיעיליות ולMESSIBOT התהグ, וכך הם יכולים לראות את הבתוון שהפעילות הגונה וישרה. בעקבות כך, הורים רבים מזמינים את הרב בר להזכיר את ילדיהם לקראת בר המצוות, להתקנת מזוזות וביצם לכל דבר הקשור ליהדות.

נקודות תחילת, לאחר שנים רבות בארץ ישראל, בה עבד במוסדות החינוך החב"דיים בחיפה והקריות, יצא ר' אליהו סופר סת"ם במקצועו ורعيותו אילנה, אל מוסקבה, בירת רוסיה מולדתם.

על תחשות השילוחות שפעמות בו ניתן למלוד מדברי חברים בקהל שמספרים: כשיהודי נכנס לבית הכנסת, ר' אליהו יעשה הכל כדי שירגיש בביתו, שיהיה לו שחק לבוא שוב ולא רק ביום הקפורים. ר' אליהו, עוזר למבקרים להרגיש חלק מבית הכנסת ומה תפילה, מסייע בהנחת התפילין ובכל דבר אחר.

כשהרב בר הבחן בבני הנעור היהודים בעיר, הוא ראה צעירים תוהים ומבולבלים, המחפשים תשובה לשאלות החיים. הוא ששם משווים לעזרה והחליט להחלץ מענים. ר' אליהו יצא בדרך ללא תפקיד رسمي או גב כלכלי.

אתה מנוקודת הցין בדרך לפעילויות העזיריים, הייתה לפניו כחמש שנים במהלך עבודתו בבית הספר "אחי תמיימים" מוסקבה, בהנהלו של הרב זאב קורבסקי. שם, למד מהרב קורבסקי את יסודות הגישה החינוכית. יסודות אלו המשלבים חום ואהבה לצד השקפה יהודית חרוצה פשרות, הם שמייעים לו כיום, לגשת אל הנערים המיוחדים האלה, וליצור איתם קשר כה קרוב ולכבי.

חבר מביא בן דוד

בן מביא אבא

ר' אליהו ליקט את הנערים אחד לאחר, מתוך חמיש עשרה מיליון התושבים של המטרופולין הגדולה. הפעילויות החלו

עם הבחורים, אחראים ילדי משפחת בר, שמשחקים עם הנערים, ומשפיעים עליהם במאכזות דוגמא אישית. כשהצעירים שומעים ילד צער החוזר ברהיטות על רעיון מישחת קודש של הרבי, הדבר משפיע עליהם עמוקות.

בזמנות זו לומדים הצעירים לברך ברכה ראשונה וברכה אחרת ולרבנים מהם כבר הפך הדבר להרגל שמלואה אותם לכל מקום. במקביל פועלות לבנות מתקיימת בהפרדה מלאה, פעילות לבנות על ידי הגברת בר. הבנות, חלקם אחות של הבחורים המשתתפים בשיעורים לערים, משתפות גם בסעודות השבת ופעילותןchgim.

בכל הזדמנויות שכזו, מתאמץ ר' אליהו להציג במחנכיו את חשיבות ההצדאות למסורת האבות ושמירת תורה ומצוות ללא רפורמות ופשרות.

לדבר בשפה עצירה

רב בר שמכיר את קהל היעד שלו, פונה אליהם בכלים שלהם. לפני כל חג הוא מפרש באטרוי האינטראנטי של עיריו מוסקבה, את זמן ניסת ויציאת החג מזכיר להדילן נרות, את המצוות העיקריות של החג ורישמה מופרתת של בתי הכנסת ברחבי העיר וזמן התפלות שבhem.

ההצעירים הקימו גם אתר אינטראנטי שלהם למועדון 'צמץ' צדק', שמקשר ביניהם ומפרנס את הפעילות, באתר יש גם מדור ישאל את הרבי, המאפשר לצעירים לשאול את הרבי בכל נושא המטריד אותם, גם מבלי לחשוף את זהותם.

גם את מועדי השנה חוגגים הנערים הצעירים יחד עם הרבי בר, משתדל בכל פעם להעניק חיות חג מרגשת שתחרת בילבים. ביום הchiporim, הגיעו רבים מהנעירים כדי להיות יחד ביום הקדוש. חלקים ישו בדירותו, אחרים התארחו בתמי הצעירים המתגוררים בקרבת מקום. אף אחד לא חשב להגיע ברכב, כולל כבר יודעים, שאצל ר' אליהו אין פשרות בהיותם.

הנעירים סגרו את הפלאפונים וצמו במשך כל היממה. התפללו ברגש, כשהם מאויינים להסבירו והדרותו של מהונכם. כל המאמץ היה שווה, כדי לראות את פניהם בסוף היום, מאושרים וגאים ביודעם לשמור את היום הקדוש כראוי.

cashualim את אליהו, מהן התגבות

הרב בר, נזכר באפיודה משעשעת שהתרחשה בעת המלחמה בעזה. بعد הצעירים עוסקים בධוקים והסיפורים מהמלחמה, העלה ר' אליהו לאתר האינטראנטי, תМОנות של הפעילות החב"דיות, שעוררו דיונים מרגשים וחוללו קידוש השם עצום, כאשר הצעירים ראו את מסירות נפשם של שלוחי הרבי מלך המשיח למען החיילים היהודיים. באחת התמונות נראה דגלי משיח בידי טנקייסטים וכן על מגדל שמירה צבאי.

אחד הגולשים שראה את דגלי המשיח שאל: האם זה דגל חדש של צה"ל? הרעיון המשעשע התפתח במהרה לדין עמוק בウンני נאולה ומשיח. כשהרב אליהו עקב אחרי הדברים שכתו תלמידיו, הוא היה נפעם: הוא עצמו לא שיער עד כמה גודלה ציפיותם לבוא המשיח.

בכל, המלחמה בעזה, נתנה לר' אליהו הזדמנויות מיוחדת, להציג לעומק נשותם הזכה של הצעירים הללו שגדלו במנותק מיהדותם. הנערים התפללו עבור יושבי ארץ-ישראל, קיימו מצוות וקיבלו החלטות לזכות הלוחמים והתוшибים ולא פסקו מדבר אודותם.

צבא המשיח

קבוצת הצעירים שמחים ומולדים

לרבנים העוסקים בכך, והאuch להתחנן בחופה וקידושין כדת משה וישראל.

כל הצעירים כבר רכשו לעצם תפילה, מי שהתקשה למן את הרכישה, ר' אליהו סייע לו בהשגת תמייה מדיבים. אך ההתקדמות לא עצרה בתפילה. ר' אליהו ממשיך לדוחף ולכוון, וכשהוא רואה שהתלמיד בשל לכך הוא מתקדם אליו לשלב הבא: ישיבת תומכי תמיים אליו לשלב הבא: ישיבת תומכי תמיים ליבורויטש. תלמידיו הבוגרים חובשים את ספסלי ישיבת תומכי תמיים במוסקבה ובארץ ישראל.

מועדון משפחתי

כיום, יותר ממאה צעירים יהודים, נכללים במעגל החברים של 'צמץ' צדק'. רובם סטודנטים בגילאי 18-23, מגוון עדות קוקזים, גרויזניים ואשכנזים, לעתים מגיעים לפעילות גם אחים צעירים יותר או הורים מותעניינים. הצעירים יצרו לעצמם, מועדון אקסקלוסיבי סגור, שרק יהודים (בנים לאם יהודיה) מתקבלים אליו. ייחודי הם חוגגים שבתות וחגים, לומדים מגיע ומשתתף. לחך עיקרי בקשר החם ומתוועדים.

הרב אליהו בר (במרכז) עם קבוצת צעירים

אם אתם משמרים

אחד מהחגנות המרכזיות במדינת רוסיה, חל בחודש ינואר, חגיגות החוללות נפרשות על פני שבעה, שבhem ברונייה. עשרה בחורים ישבו לצד שלוחנות ערוכים, למדזו על חנוכה לאור החסידות, השתתפו בתפילות ור��ו בלויוי תזרומות. בעל האכשניה הרב יצחק הכהן קוגן סייר לעירם על ההיסטוריה המפוארת של בית הכנסת, וערך להם סיור מודרך במוזיאון הצעריים בימיים אלו.

"ראייתי שזה שובר את כל ההתקדמות שלהם" הוא מסביר, "והחלטתי ללבת בתוקף של קדושה, ולא רק שלא להתכווף אלא להגביר ולהעמיק את הפעולות דזוקא בימים אלו". הרעיון הגיע בעקבות ידיעת שראה על שבתו לצעררים מכון 'אסטני' בصفת, אז חשב לעצמו: צרי'ק לעשות את זה גם עם החבריה של. הרב אליהו שוחח עם העצרים והם החליטו לעזוך, דזוקא ביום אחד, שני שבתונים בישיבת תומכי תמיינם הממוקמת בפרבריה הפטטורליים של מוסקבה.

תחללה זו היה נראה, רק דרך מצוינת לחץ אותו מאוירת החוללות הנוכרית. אך עד מהרה התברר, שלשבתונים בישיבת היזבנה. הקשו לשיעורים, השתתפו בתפילות, בסעודות שבת ובהתועדות עם הרב זושא גורליק והרב ברול חזקלביץ.

ראש הישיבה סייר לאחר מכן

נر שמיני, חנסה בכורות

בנר חמישי של החג, ערך הרב בר מסיבת חנוכה לצעררים, בבית הכנסת בלשיי ברונייה. עשרה בחורים ישבו לצד שלוחנות ערוכים, למדזו על חנוכה לאור החסידות, השתתפו בתפילות ורടקו בלויוי תזרומות. בעל האכשניה הרב יצחק הכהן קוגן סייר לעירם על ההיסטוריה המפוארת של בית הכנסת, וערך להם סיור מודרך במוזיאון הייחודה המקומי.

בנר שמיני נערכה מסיבה במסעדת ברונייה, במהלך פדה הרב קוגן חנסה בכורות מהצעירים שטרם נפדו עד כה. את 'חג הספרים' ה' בטבת, ניצל ר' אליהו להענקת עשרות ספרי קודש, חומשיים, ספרי תהילים וסידורים עם תרגום רוסי ושאר תשמישי קדושה לעירם המופעעים והמאושרים, שקיבלו גם שי מיוחק מפתחות עם תמונות הרב. בחג הפורים, התקיימה מסיבת פורים שמחה במיוחד בביתו של ר' אליהו, בהשתפות עשרות עיראים. לאחר צום תענית אסתר, נערכה קריית המגילה, וכל אחד קיבל שני משלוחי מתנות אותם חילקו לעשרות משה נסף. "ברצוני לתרום

למחורת התקיימה סעודת פורים ומשתה כיד המלך. אחד המשתתפים, החליט בו במקום לknut זוג תפילין וקיבול על עצמו להניח תפילין בכל יום.

לגייסתו האזקה והבלתי מתאפשרת הוא עונה בח劄ויות: הנשמה האלקית של היהודי מגישה היכן נמצא את האמת, וראים זאת במוחש במיוחד אצל צעררים בגל כזה. לעומת נערים חדשים מתקשים לקבל את ההקפה שלנו, אך גם אלו שמתחרקים לזמן קצר, חוותם במחהרה כי הם יודעים שאצלנו הם יקבלו את האמת ללא זיופים.

חוגגים ומתחזקים

באחד מימי חול המועד, יצא הרב בר עם ילדיו לבית הכנסת שבמרכז הקהילתי מורינה רושציה. היה זה יום ראשון בשבוע, יום החופש המקומי. במקום התקיים קונצרט מזיקה יהודית, שהשיך אליו רבים מיהודי מוסקבה.

ר' אליהו התמוקם במדרגות הכנסתה האולם, והציג לעוברים ושבטים לבرك על ארבעת המינים. אחד מתוך מאות היהודים שעננו בשמחה את הלולב, פנה לכלת אחד לפטע עצר בחוכך בדעתו. הרב בר הרגיש שהኒוץ היהודי התעורר בו, והוא רוצה לעשות משהו נוסף. "ברצוני לתרום לצדקה" הוא אמר. ר' אליהו ליווה אותו למשדי בית הכנסת, שם תרם היהודי תרומה נכבדה לקהילה, והרב בר הרגיש שהוא רואה במוחש כיצד 'מצווה גוררת מצוה'.

סוד ההשפעה על הצערירים הוא עונה:
"קשהشتני שואלה כיצד להשפיע ולהזק את
הבנות אותן היא מלמדת, אני אומר לה:
אל תחשבי שאת משפיעה עליהם, תעשי את
שעת יכולת והקב"ה כבר ישפיע עליהם..."
מסתבר שאצל ר' אליהו מדובר ב牟וטיב
עומק שחוור וצץ במהלך דבריו: "אני לא
חווש שאני משנה את חייהם, אני עושה את
שלוי והקב"ה משפיע עליהם דרך התורה
והמצוות. אני מסתדר לעשות מה שאני
יכול ולהיות כליל וצינור להשפעת השם
וגבורוד השם רואים בוצאת"

בכל זאת אנחנו מנסים להבין, מה
מניע אברך בעל משפחה, ועובדת (סופרות
סת"ם) להקדיש זמן וכוחות כה רבים
להציג המעניינות?

לרי אליהו אין תשובה: "הרבי נתן את כל ההוראות וממשיך לtgtת גם היום את כל הכוחות כדי לבצע, לא ציריך הרבה חכמה ולא ציריך להיות איש מיוחד כדי לדעת מה לעשות, ציריך פשוט לעשות. אני משתדל להיות צינור ורואה במוחש: כמה שיש פחרות הרגשה של 'אני' בכח יש יותר הצלחה בשאלוגרפיה.

ולמדו והתוועדו בענייני גאולה ומשיח
במשך שעות ארוכות עד אור הבוקר.
הפעילות עם אוכלוסייה ממוצאת קווקז
ונורוזני, נשאות בחובנה אתגרים יהודיים.
רבים מבני העדה במוסקבה, קשורים עם
רבנים שאינם חב"דים, והתקרובות ילדייהם
לחסידות חב"ד ולענין גאולה ומשיח,
מתתקבלת ברגשות ובחשש.

היו צערים שקיבלו את האמונה ברבי מלך המשיח בפשוטו, אך לעיתים ההתגנדו לכך בכל תוקף. הרב אליהו נזהר לילכת בשליל הזוהר, להחדר את בשורת הגאולה והגואל מבלי לשבור את כלי המקבב.

במהלך השיעורים, התודע הצעיריהם להלכות מלך המשיח ברמב"ם, ולפסק הדין הרבני המזהה את הרבי כنبي וכמשיח. כך יש בידיהם את הכלים והמקורות לבסס את אמונתם

כמה שפחות 'אני'

בשושאליהם אותו ר' אליהו מהו

שהבוחרים נקלטו היטוב וספגו את השפעתה של היישיבה, הרבה מעבר ל"דיסה של של תומכי תמיינים". שהצעירים נחשפים ליוזדים בני גilm השומרים על אורח חיים היהודי חסידי, משפיע עלייהם הדבר בכרה عمוקה. ולעתים אף מחולל מחד.

תיקו חauto נוסח חב"ד

הגאולה הקרובה וביאת המשיח, הם נושאים שמרותקים את הצעירים. "מה יהיה כשיhoa המשיח רבי אליהו?" הם אוהבים לשאלות, "מה יישאר כמו שהוא עכשו ומה לא? האם הולכת לחיות מלכות גוג ומוגוג?..." הרוב בר, עונה לכל שאלה בסבלנות ובברירות על פי תורתו הרחבה של הרבי מלך המשיח בנושא.

כשהסטודנטים שהו בישיבה, שמעו על תיקון חוץ, בו מתאבלים על החורבן והגלוות בקשרו מרוב אליו הערוך איתם את התפילה המיחודה. הרוב אליו הסביר להם, שבדורנו רק בעלי מדרגה נוהגים לערוך תיקון חוץ, אך הציע להם תיקון חזות חילוני העשויים במינו רשות לילה

רמאלשטיין - מסעדה עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

130 | בית פשיח | יום הבהיר י"א ניסן ה'תשס"ט

הודעה משמחת

השכרת רכבים במחירים ללא תחרות
מאחת החברות המובילות בארץ!

כולם אומרים
הכי זול...
... אנחנו משכירים
הכי זול

לפרטים התקשרו אלינו
לטלפון החכ"ד שלכם:
054-77-69-770

מרכז מושich וגאולה - חכ"ד
מדרחוב בן יהודה ירושלים ת"ז
הננו שמחים להודיע על
פתחות שער
ישיבת "חכ"ד ליזבאויטש
נהלה שבעה"

במושבנה החדש:

- גזות היישיבה מסור ואיכות
- ליווי אישי לכל תלמיד תוך הקנייה דרכיו ומנהגי חסידות חכ"ד
- שיורים ברמות שונות
- הנאי פנימייה מלאים
- היישיבה מיועדת לבחרים חוחרים בתשובה
- אלום לימוד חדש ומפואר
- מטבח מצוין ומוסכלי

כתובת היישיבה: רח' יואל משה סלומון 9
נהלה שבעה, ירושלים
לפרטים והרשמה: 054-6602770
אימייל: mg770@netvision.net.il
חי אדונינו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעלם ועד

ב"ה

עובדת מתוכננת מצליהה יותר!

בכל אחד ואחת יש פוטנציאל אדיר
שבצע"ה יכול להתמשח!
אנ"ש, מנהלי מוסדות ועمرך ישראל
כל מי שרצו לעוזל - אנו נשמה לעוזר!

- > תכנון וליווי הקמת מוסדות חדשים (כל סוגי המוסדות).
- > מיקוד מטרות ותכנון העבודה למוסדות קיימים.
- > יצירת סוגי פעילות חדשות.
- > סיוע בהקמת מערכות פעילות חדשות.
- > כתיבת תוכניות חינוכיות ולימודיות

פנו אלינו ונשמה לעוזר!
שמרי'הו הראל - 054.3952.770

חי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ארגון נשי ובנות חכ"ד שמה להזמין
את בנות נציגות הארגון (פגיל 12 ומעלה)

ל"שבת מלך" שכלה חוות שליחות - משפחה אחת'

שבת פרשת אחורי כוות-קדושים
ח' באיר תשס"ט
בכפר הנוער 'ניר העמק' עפולה

* תוכנית שעשרה מגוונת וחוויתית *
הווי חסידי * התועדויות * ביגונים *
רב שיח * שליחות מספרות * בשיתוף
מדריכות 'בת-מלך'

הזרוי להירשם והי עמנו
במזכירות ארגון נשי ובנות חכ"ד,
טל: 03-9606142
המחיר 205 נס

לgresimot עד יום חמישי כ"ט בניסן: 160 ש"ח

הסעה מאורגנת תצא מכפר חכ"ד בשעה 13:30

המצוות שנאכלו ביציאה ממצרים

כיצד ניתן ליישב את הסתירה בין דברי הتورה שהמצוות נאכלות משום שבני ישראל גורשו מצרים ולא יכולים להתמהמה, לבין העובדה שכבר ארבעה ימים לפני יציאת מצרים, בעשרי בחודש ניסן, ציווה ה' לאכול מצות בליל פסח? על שאלה זו והיבטים נוספים באכילת מצה - במדור השבועי שמעניק מבט מיוחד ומרתק לחג הפסח, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורה חב"ד

הרבי מוסיף וסביר ששני מיני מצות הם: המצוות שאכלו בגלל ציווי ה' בליל הסדר הייתה "מצוות עיריה", העשויה מקמתה, מים ומץ פירות (לייטר דיק יכול להוסיף בה מי פירות אבל לא היתה חובה בדבר²), והמצוות שאכלו ביציאתם מצרים היהת "לחם עוני" מוקם ומים בלבד.

מענו לציין, שמסופר ב"מרדיכי"⁴ שבזמן שבית המקדש היה קיים מנהיג ישראלי לאכול שני מיני מצות בליל הסדר: בתחילתו אכלו "מצוות עיריה" ובסיומו ("אחר שמלאו רקסון") "לחם עוני" (שבה קיימו את ה"מצוות מצה"). ולכאורה סיבת הדבר היא עשויה ציון זכר לאותן שני מיני מצות שאכלו אבותינו בדור ההוא. אבל לפיה זה צריך להבין את המנהיג לדורות:

כיון שהמצוות לדורות היא לאכול מצות בליל הסדר **לפניהם** לילה, אם כן מדובר מזיכרים בהגדה שהמצוות נאכלות "על שם מצותם בתקת אבותינו להחמיין", בעוד הספיק בתקת אבותינו לאכול מצה. רק ביציאתם מצרים בחרות היום ולא בליל הסדר לפני חצות יאכלו מהותו. ופעם שנייה בעת יציאתם מצרים – כי בתקם לא הספיק להחמיין. בעריכת הסדר עוד בארץ מצרים?

להחמיין עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה ונאלם" – דרוש בירור והבנה: הלא הם נצטו לאכול את המצוות לפני חצות ליל טו בניסן, והתגלות מלך מלכי המלכים" הייתה רק בחצות, כתוב "ויהי בחצאי הלילה וה' גו"?"

אכלו מצות פערמיים

יש מתרצים שלמרות שהציווי נאמר ארבעה ימים לפני יציאתם מצרים, הוא ניתן מלכתילה בשל המאורע העתיד להיות ביציאתם מצרים שלא יספק בתקם להחמיין, ככלומר לפני המאורע וראה הקב"ה שלא יספק בתקם להחמיין ולכן הקדים לצווותם על כך עוד קודם. וש מתרצים שציווי ה' היה לאכול מצה רק בליל הסדר, אבל ישראלי אכן אכלו מצה במשך שבעת ימי הפסח כי בתקם לא הספיק את הדברים אדמוני' הרזקן מסביר את הדברים בצהורה שונה ומינוחת: **פערמיים** הם אכלו מצות: פעם ראשונה בליל הסדר לפני חצות הלילה – בשל ציווי ה' על מצות ומרורים יאכלו מהותו. ופעם שנייה בעת יציאתם מצרים – כי בתקם לא הספיק להחמיין.

למה מצה – ציווי ה' או כי הבזק לא החמיין?

אם נשאל אדם "מדוע אוכלים מצות בפסח?" הוא יענה בפסוק מפורש¹ "ויאפו את הבזק .. עוגות מצות, כי לא חמץ, כי גורשו מצרים ולא יכולו להתמהמה", וכן נאמר בהגדה "מצוות זו שאנו אוכלים על שום מה? על שום שלא הספיק בתקת של אבותינו להחמיין עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה ונאלם". אבל עיון מדויק בפסוקים מגלה שכבר ארבעה ימים לפני יציאת מצרים, בעשרי בחודש ניסן ציווה ה' לאכול מצות בליל פסח, כתוב "באביבה עשר יום לחודש בערב תאכלו מצות", אם כן לא החיפזון וחוסר הזמן של הבזק לתפקיד גרם לאכילת מצות אלא הציווי האלוקי – "תאכלו מצות", וכך אם היה זמן להתפתח את הבזק שייחמץ – הם היו מחויבים לאכול מצה עוד בארץ מצרים, וכן מפורש בנוסח ההגדה "הא לחמא עניה די אכלו אבהתנא באירוע מצרים"? גם עצם הנוסח "מצוות זו אנו אוכלים על שום שלא הספיק בתקת של אבותינו

מאת: הרב יוסף קרמייק רב אזרי בת חפר – עמק חפר

לאביהם שבשמיים.
ואכן מיד אחר אכילת מצת דון, הם זכו להתגלותם אביהם שבשמיים – "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא".

לכן המצאה הראשונה, שאכלו לפני התגלות האלוקית כתובה בתורה "מצת" בלי ואיו, בלי החיבור וההתגלות של ה'; והמצאה השנייה אותה אכלו לאחר שהם זכו בהתגלות האלוקית כתובה בתורה עם ואיו, החיבור להתגלות אוור ה'.

מצה - גאווה מצה - ענווה

מדוע ציווה הקב"ה לאכול "מצה" ולא "חמצץ" (העשה מקמח דגן)?
כי אמנים חומרי הגלם היוצרים את שני הביצקים, של החמצץ ושל המצאה (קמח ומים), אך יש הבדל מהותי ביןיהם: בזק החמצץ תופח ומתנפח ובזק המצאה נותר ללא תפיחה. תפיחה מסמלת את תוכנות הגאווה וההתנשאות, וחוסר תפיחה מסמל את תוכנות ההכנעה והענווה, הביטול והצניעות.

בתורה לא ואיו; והמצאה השניה שאכלו אחר "שנגלה מלך מלכי המלכים הקב"ה" כתובה עם ואיו החיבור והגילוי של הקב"ה לשירהאל.

[וכן כתב ה"פרי צדיק" (פסח, אות ז):
בפסח מצרים יצאו מתקלית עומק השפלות משמעות שני מיני המצאות שאכלו בארץ מצרים (לפני חצות ובכינאה מצרים), והסבירה שאנו משיכים את המצאות שלנו למצוות שהם אכלו ביציאת מצרים ולא למצאות שאכלו במצרים בלילה הסדר: מלא].

מצה - "טעם דגן"

אמרו חז"ל⁵ "אין התינוק יודע לקרות אבא ואם עד שיטוע טעם דגן" – תינוק שאין יודע לקרוא להוריו בשל קרונות דעתו, הרי כשתועט ואוכל דגן הוא לומד לקרוא אבא ואם.
עם ישראל בארץ מצרים היה בבחינת "תינוק שאינו יודע לקרות אבא", סיפור חז"ל שבמצרים שקו אבותינו בטומאת הגלילים והוא חסרים אמונה בה, لكن ציווה אותם הקב"ה לאכול מצה העשויה מקמח דגן, שכן הם יידעו לקרוא אבא,

אות אחת קטנה

אות אחת בתורה, מהאותיות הקטניות שבכ"ב אותיות – אות ואיו – מפצת את ה"קוד" וمبירה את התעלומה של משמעות שני מיני המצאות שאכלו בארץ מצרים (לפני חצות ובכינאה מצרים), והסבירה שאנו משיכים את המצאות שלנו למצוות שהם אכלו ביציאת מצרים ולא למצאות שאכלו במצרים בלילה הסדר:

בכל התורה כתובה המילה מצות בכתב-מלא "מצוות" חוץ משני מקומות בפרשנה שניתנה לישראל בהיותם במצרים (פרשת בא, יב, יט, ז), שהיא כתובה בכתב-חסר "מצת", מוסבר בחסידות שמצוות בכתב חסר, לא ואיו, היא מצה חרשה בשלימות הכוונות הרוחניות, ומזה בכתב מלא, עם ואיו, היא מצה מלאה ומושלמת בכל הכוונות הרוחניות.

ואיו היא "אות החיבור", צורת מראה החיזוני – קו מלमعلا למיטה מראה על חיבור העליון לתחתון, הקב"ה והיהודי:
מצה הראשונה אותה אכלוليل הסדר בארץ מצרים, הייתה לפני היגלי האלוקי של אותו לילה, אך הייתה כתובה

למה המצה של מצרים היתה "מצה עשרה"

בשולי הדברים, ביאור נפלא של הרבי מדור העמלה הראשונה שאכלו במצרים, זו שלפני חצות, והיתה מצה עשרה, הלא ענינה של מצה – ביטול וקבלת על, וזה מתאים יותר ל"לחם עוני", העשי מקמח ומים, וגם מים שאין בהם טעם מסמלים אמונה לא הטעם של ההבנה,ומי פירות המתויקים מסמלים את מתייקות ההבנה ולא את הביטול הנדרש מהמצה?

בגאולה העתidea היהודי הגיע לדרגת ההבנה באלווקות "וכולם יידעו אותן", זה דרגת ה"מי פירות" המתויקים,

ומצד התכליות הגאולה העתidea בגאות מצרים, עשו במצה שבתוך מצרים מצה עשרה "מעין" לעתיד לבוא, והושיבו למצה של קמח ומים גם פירות מתויקים.

זה סוד השם של חג הפסח "חג החירות": כי חופש וגאויה הם שני דברים הפוכים: טיפוס גאותן אינו משוחרר לעשות כל שברצוננו, הוא כבול בכביי "מה יאמרו הבריות", "לא מתאים לי לבוש בגדי זה", "לא מתאים לי לגור בבית זה", וכדומה; ואילו עניין וצניעו ואינו מתחשב בבריות הינו בן חורין אמיתי לעשות ככל העולה על רצונו בלי מגבלות של "מה יאמרו".

זכינו שהקב"ה זיכה אותנו במצוות נפלאה ועכומה – הוכיח להיוות בןchorין ולא להיוות מושפע מהסבירה, מקבלים ממצת המצווה. מול היצר-הרעה המנסה "להשכח" את אמותנו בה' והליכתנו בדרכי הבודה, נתנו לנו הקב"ה את מצות אכילת הדגן היא המעררת את האמונה. מפסח ניתן הוכיח להיוות בענוהו למשך כל השנה כולה.

מקורות: לקוטי תורה, צ, דף ג. ספר המאמרים מלוקט, חלק ג, קיג. התודויות תשנ"ב, ג, 1246. וועד.

תגובהות והערות-הארות יתקבלו בשמחה, מייל: rabayyk@zahav.net.il

(1) בא, יב, לג-ט.

(2) שמוט ביה.

(3) מצה עשרה העשויה ממי פירות אינה מחמיצה, ולמרות זאת נצטו "ישמרותם" לשמור על המצות שלא יחמיצו, כי בסופן למי הפירות היו גם מים רגילים, שהם מחמיצים את העיסה אף שיש בה מי פירות.

(4) סוף מסכת פסחים.

(5) ברכות מא.

אלוקי, עוד לפני שהתנתנו מההשפעה השלילית של טומאת מצרים הייתה מצה המריבה, מריבה אישית פנימית בין היצור הרע המנסה להרחק את היהודי מביטולו לה' ליצר הטוב המנסה לקרבו להتبטל ולהכנע לה.

המצה השנייה שאכלו לאחר שכבר טעמו מהמצה לפני חצות ואחר שהם כבר זכו בהtaglot האלווקות והכונעה את היצור הרע, שבה, היא שהטבעה בהם את כוח הביטול וההכנעה כלפי הקב"ה, لكن אחר אכילתיה הם זכו בהtaglot האלווקות [זהו רוח אמר שמצה היא מאכל האמונה, והאוכל מצה בפסח מחזק את אמונהו בה, אמונה ולא הבנה, כי הבנה מסמלת יישות וגאות, "אני הבנתי את אמיתות הדבר, لكن אני בעדי", אבל אמונה שאון בה הבנה והשגה, מסמלת ביטול האדם בפני ה', שלו מאmins].

לכן הם נצטו לאכול מצה, כי כדי לזכות בהtaglot האלווקת צריך להיות בענוהה: "אין השכינה שורה בגסי הרוח":

בדינם, שטבעם להיות כנוע, הרי חסנה בהם הכנעה וההטבות בפניהם האמת – הקב"ה; אכילת המצה והכוחות הרוחניות שבה, היא שהטבעה בהם את כוח הביטול וההכנעה כלפי הקב"ה, لكن אחר אכילתיה הם זכו בהtaglot האלווקות [זהו רוח אמר שמצה היא מאכל האמונה, והאוכל מצה בפסח מחזק את אמונהו בה, אמונה ולא הבנה, כי הבנה מסמלת יישות וגאות, "אני הבנתי את אמיתות הדבר, لكن אני בעדי", אבל אמונה שאון בה הבנה והשגה, מסמלת ביטול האדם בפני ה', שלו מאmins].

זו המשמעות הפנימית בדברים שהמצה שאכלו אחר חצות היא מפני שאין הספיק בזאת של אבותינו להחמיר עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הווא:

בפשטות הכוונה שעקב הזריזות והחיפזון לנואלה לא היה לבזק מספיק ומן לתפוח ולהחמי; אבל לפה הפורש החסידי יש כאן עומק רוחני מופלא: "לא הספיק להחמי" משמעו לא היה אפשרתו להחמי, כי הtaglot של מלך מלכי המלכים (ואהכילת המצה שלפני חצות) גורמה לישראל ענוה וביטול והכנעה לאור האמת האלווקית. لكن המצות הראשונות נאכלו בשל ציווי ה' והמצות השניות נאכלו ללא ציווי (רק בשל העובדה שלא הספיק להחמי):

המצות הראשונות נאכלו לפני הגילוי האלווקי, בהיותם בבחינת גאותו וריחוק מה', אך היה צריך לצות ולכופם לעשות מצות, כלומר לחיות בביטול, ואף הם נצטו "ושמרתם את המצות" להשגית כל העת שbezקם לא ישוב ויתפח. אבל המצות השניות של אחר הגילוי לא הוצרכו להצאות לאוכלים, ואף לא נאמר עליהם "ושמרתם" ציווי לשמר שלא יתפחו – בשל היהות ישראל בדרגת ביטול.

שתי דרגות במצות

במלה מצה שתי משמעותות שונות והפוכות: (1) מלשון מצה וריבבה. (2) מלשון צוותה וחיבור – והם שני מיני המצות שאכלו:

המצה הראונה שאכלו לפני הגילוי

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

סוף זמן בעור חמץ

שריפת חמץ	אכילת חמץ	ירושלים	10:02
11:21			
11:23	10:04	תל אביב	
11:22	10:02	חיפה	
11:34	10:11	ניו יורק	
12:24	10:56	פריז	
11:31	10:01	לונדון	
11:56	10:20	מוסקווה	

יום טוב ראשון

כניסה/יציאה 7:40	ليل א	ירושלים	6:23
		תל אביב	6:44
		חיפה	6:35
		ניו יורק	7:10
		פריז	8:13
		לונדון	7:27
		מוסקווה	8:03

יום טוב שני

כניסה/יציאה 7:45	ليل ב	ירושלים	6:27
		תל אביב	6:44
		חיפה	6:39
		ניו יורק	7:16
		פריז	8:22
		לונדון	7:37
		מוסקווה	8:15

יום	ג' פרקים	פרק א'	ספר המצוות
שישי ט' ניסן	הלכות שכירות. פרק יג. הלכות שאלה ופקdon... בפרקדים אלו. פרק א-ב.	פרק ח.	מל"ת ריט. מ"ע רמד.
שבת קודש י' ניסן	פרק ג-ה.	פרק ט.	מ"ע רמד.
ראשון י"א ניסן	פרק ו-ח.	פרק י.	מ"ע רמב.
שני י"ב ניסן	הלוות מלאה ולווה... בפרקדים אלו. פרק א-ג.	פרק יא.	מ"ע קצ. מל"ת רלד.
שלישי י"ג ניסן	פרק ד-ו.	פרק יב.	מ"ע קמבר.
רביעי י"ד ניסן	פרק ז-ט.	פרק יג.	מל"ת רלט.
חמישי ט"ז ניסן	פרק י-ב.	פרק יד.	מ"ע קצט. מל"ת רמא.
שישי ט"ז ניסן	פרק ג-ט.	פרק טו.	מל"ת רמא. רמב.
שבת קודש י"ז ניסן	פרק ט-זית.	פרק טז.	מל"ת רלה.
ראשון י"ח ניסן	פרק יט-כא.	פרק יז.	מל"ת רלו.
שני י"ט ניסן	פרק כב-כד.	פרק יט.	מל"ת רלו.
שלישי כ' ניסן	פרק כה-כו.	פרק יט.	מ"ע קצח.
רביעי כ"א ניסן	הלוות טוען ונטען... בפרקדים אלו. פרק א-ג.	פרק כ.	מ"ע רמו.
חמישי כ"ב ניסן	פרק ד-ו.	פרק כא.	מ"ע רמו.
שישי כ"ג ניסן	פרק ז-ט.	פרק כב.	מ"ע רמו.
שבת קודש כ"ד ניסן	פרק י-ב.	הלוות ממרם... בפרקדים אלו. פרק א.	מ"ע רמו.
ראשון כ"ה ניסן	פרק יג-ט.	פרק ב.	מ"ע רמו.
שני כ"ו ניסן	פרק ט. הלוות נחלות... בפרקדים אלו. פרק א-ב.	פרק ג.	מ"ע רמו. רמות.
שלישי כ"ז ניסן	פרק ג-ה.	פרק ד.	מ"ע רמות.
רביעי כ"ח ניסן	פרק ו-ח.	פרק ה.	מ"ע רמות.
חמישי כ"ט ניסן	פרק ט-יא.	פרק ו.	מ"ע רמות.
שישי לי' ניסן	פתח פיך וגוי. ספר שופטים והוא ספר ארבעה עשר... הלוות סנהדרין... בפרקדים אלו. פרק א-ג.	פרק ז.	מ"ע קעה. מל"ת רפ"ד. מ"ע קעה.

רָאשׁ הַוֹדֵשׁ שֶׁל גָאוֹלָה

על-דבר מעגל עולמי של לימוד תורהו של הרבי מלך המשיח במשך כל המעת לעת של כ"ז אדר, בכל ישיבות תומכי תמיימים ליבואויטש ברוחבי תבל.

כמידי יום בחודש אדר, נMSCים הריקודים לאחר הסדרים, ברוב שירה זומרה לקבלת פni משיח צדקו והגאולה השלימה, בארגנו של יו"ר מטה שירה זומרה הרב יקותיאל מנחים שייח' ראנפ. לאכלענין יכול להיות באופרומי. כמו למשל פארבריגנונג בע"צ אדר... כל' ארגונ' יקלקל את האופי (אם ניתן כך להתבטאות) אותה ההתוועדות צריכה לשאת...

באופן ספונטאני מתיישבים התמיימים בפנים הצפונית מזרחת, לחסידיישע פארבריגנונג מעורר שימוש ממש עד השעות הקטנות של הלילה.

יום שני, כ"ז אדר

לאט לאט, החלו הימים בהם מתמלאו 770 במקורבים, לחזור לעצם. עבר בירקו את בית חיינו קבוצת מקורבים גדולות מפיטסבורג. את תפילה מעריב הם התפללו יחדיו במנין וביטומלי גודל, עד שככל הקירות ידעו ורגוישו בונוכחותם.

אי אפשר לעבר הלאה מבלי להזכיר את הישicha יומית שהושמעה היום לאחר מעריב בכל חלל 770, כאשר בכיוונו של הרבי שליט"א נשמעו למרחוק והרעידו כל לב נפש...

המذובר הוא בקטע מшибת פורים תשטי"ו, בו הרבי מדבר ממש בקול בוכים אודות ההעמלות וההשתרים וכל הניסיונות

תשען, למוד דא"ח, התקשר בפלוני בן פלוני עשה על-פי דבריו – ואז תצלחה...". שעוטה רבתנית ניתנת להתוועד על העניין, אך רק בכמה מילים ניתן אולי את הכוון.

אין צורך להסביר ולבהיר, אשר העבודה הנדרשת מאיתנו במצבונו הנוכחי, דרושת מההו, עניין שיזויזו אותנו מעט בעובדה/ נשתדל להשתמש יותר באוטיות הרוב. ישנו מכתב מחמהה עשר בשבט תש"ט, בו מדבר הרבי שליט"א אודות הדראשה מני החסידים בפעולה על היהודים בנינתה דמי' מעמד', שם מתיחס הרבי שליט"א לבעה מסוימת המפתחת לעיתים בנוסחא, ופרטונה יכול לתת לנו נקודה למחשبة בוגר למה במאציאות כך תרגיש מותן אהבת ישראל, פיקוח נפש, או אף' מצד אנושיות, את הדרך בה ניתן לשלב בין פריצת הגדרים – היציאה מותן המסגרות הטבעיות האנושיות, בין לבין המשמעות התרבות שבענין, שנוגע בציפ/or נפשו של כל חסיד כתע – התגלות הרבי שליט"א מלך המשיח בכל העולמות כולם. וכן כותב הרבי שליט"א:

"פשיתא אשר שמירת הツיר פון די אייגענע ד' אמות דורותה עבודה רבה ויגעה תמידית... אשר אם יפגשו איש ויאמרו לו ומאידך – ב'תחתונים...' ...
[הכוונה לרבי הררי"ץ] הנמצאה במרחך כמה אלפי פרשות, שאין אתה יודע אותן, והוא אין לו שיכות עמרק, אלא שהוא בעל מעלות גבוהות ונשאות – יהיו בעיניו כמתעתעים. ולאידך גיסא, פשיתא אשר איש המאמין באמונה שלימה... שדעת וברכת פלוני בן פלוני [= כנ"ל] 'בכל משלה', והוא בחרבו שיריך להחליט בעניין עיקרי דבנין כי ומזוני, או גם בעניין של סנהדר"ל, הר' מצד אנושיות, אהבת ישראל, פיקוח נפש וכו' אם ורק יש תקווה וספק ספיקא אויל ישמע לדבריו, עליו לדודך אחרי חברו ולומר לו: רחם על עצמן ועל ב"ב ועל כל אשר לך ועל בינתך אל

לחים, לחים ולברכה!...
אנ"ש, תמיימים, שלום וברכה.

יותר מדי, זה ומין שיצרים לקחת עניינים קצת יותר בפנים י"א ניסן. אין צורך להתבטא ממשהו, עניין שיזויזו אותנו מעט בעובדה/ נשתדל להשתמש יותר באוטיות הרוב.

ישנו מכתב מחמהה עשר בשבט תש"ט, בו מדבר הרבי שליט"א אודות הדראשה מני החסידים בפעולה על היהודים בנינתה דמי' מעמד', שם מתיחס הרבי שליט"א לבעה מסוימת המפתחת לעיתים בנוסחא, ופרטונה יכול לתת לנו נקודה למחשبة בוגר למה במאציאות כך תרגיש מותן אהבת ישראל, פיקוח נפש, או אף' מצד אנושיות, את הדרך בה ניתן לשלב בין פריצת הגדרים – היציאה מותן המסגרות הטבעיות האנושיות, בין לבין המשמעות התרבות שבענין, שנוגע בציפ/or נפשו של כל חסיד כתע – התגלות הרבי שליט"א מלך המשיח בכל העולמות כולם. וכן כותב הרבי שליט"א:

קבוצת ילדים שהגיעו להתפלל במנין של הרבי מה'ם, ישבו אחר-כך לסעודה שחרית

הזומר מרדכי בן דוד ב ביקור ב-770

התמימים רקדו ושמחו את חתן הבר-מצווה יחד עם משפחתו וחבריו, והשמחה הייתה רבה.

ערב ב' ניסן. בשכיל כל חסיד ותמיים, בפרט בדור השביעי, אומר תאריך זה הרבה יותר מסתמן יומא פגרא...

בהתנסף לכך שזהוليل שני, המפורסם בין-כך לשבת ולהתווועד יהדיין, הופך לילה זה ל'יכלו פארבירינגען'. במרכזו 770 נערך סיום הלכות ברמב"ם בארגונו של הרב מנחים שיחי גערליצקי, ומתווועדים יהדי זקני החסידים.

ובקצת האfter של 770, יושבים יהדי כמה מתלמידיו התמימים חברי הקבוצה, ומתווועדים ביניהם לבין עצם. ישנה מנו תהcosa, שפשות זהה עובדה לא מציאותית ולא אמיינית שאת הקבוצה שלנו נבלה כך בחושך כפול ומכופל, בו לא רואים את הרבי. חדש ניסן חדש הגאולה, חצי שנה לקבוצה, בהתקרב י"א ניסן ניתן 'משהוי' לטובות העניין...

השבועי, ונדבבו יהדי אודוט העניינים העומדים על הפרק.

מכتب מיוחד של הרבי שליט"א הודפס במיוחד עבור הערב הזה, בקשר עם היכנוס המשוחה שמתקיים ביום ראשון לישראליים לכבוד י"א ניסן, אגרת קודש שהיגר הרבי שליט"א להמשפיע הרה"ח ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה, ובו תביעה חד משמעית: חסידים תפיקדים להביא יהודים לרבי!

אגרת זו נשלה אליו בהיותו יחד עם מספר משפחות של חסידים במחנה פליטים של מלחמת העולם השני, והוא עוסקת בתביעה מאנ"ש לשקר היהודים לרבי הררי"ץ ע"י כתיבת מכתבים ומסורת כספי מעמד לרבי. הרבי שליט"א מעמיד את העניין הזה בראש סדר העבודה של חסיד. המכtabעשה ממש רושם עצום על התמימים, וכל אחד מהונכים לקח על עצמו החלטה איתנה שתת מתנה לרבי לכבוד י"א ניסן, להביא כמה שיותר יהודים לרבי, אשר ההזמנות הטובה לכך תהיה איה ביום ראשון.

של עולם זהה, אשר מהי התוצאה בכל זה?!... והמשמעות להה הוא: אשר את עצמות מהות ניתן להשיג דווקא בתחום החעלם והסתור, ولكن זি�כו את פלוני בן פלוני בעבודה זו שנראית לו כמרחיקתו מכל העניינים... פשוטו ממש – הייתה זו התעරות מחודשת בכל העבודה!...

על גבי בימות התהווועדות נפתחה התהווועדות, כל התמימים התיישבו להתווועד יחד עם המשפע, אמרו 'לחיים' וניגנו ניגונים, לדבר היה קצת יותר קשה...

גם בפינה הצפונית מוזרחת נתקיים לה התהווועדות, כאן כמו שם נזכאים עם החלומות טובות בפועל, מה שנקרה היבר' להבאת הגאולה האמיתית והשלימה נאו ממש...

יום שלישי, כ"ח אדר

על-ידי התמימים הוצא היום לאור שיחת קודש – משיחת יום ד' פרי ויקרא כ"ז אדר ה'יתשנ"א.

באמצע הסדר הפריעו קצת את השלווה (למרות כי זאת השלווה אמיתית) קבוצה גדולה של מקורבים בבית חיינו, ופיצו לפעת במרכזו 770 בשירה אדירה וחילו בركוד טוער. התמימים לא השתחו ומיד הצטרפו בשמחה ליריקודים שהפכו לאש והتلחות חסידית אין מיטו א מיטוואן, סתם באמצעותם של יום בהיר...

יום רביעי, כ"ט אדר

בהגיע הלילה, התיישבו יהדי חרי הקבוצה להתווועדות – שיעור אחדות –

שבת קודש, פרשת ויקרא

שבת פרשת ויקרא, השבת הראשונה בחודש הגאולה – חודש ניסן, קיבל את פניו קטע מתוך הקונטוס השבעי 'יחי המלך', כשהשוכתרת וזעקה באותיות קידוש לבנה: "נמצאים כבר ביום השבת, ג' ניסן, ואעפ"כ "אנחנו לא נושענו!" והעיקר – שאין פוצהפה ומצפץ!! אם בנ"י היו מבקשים ודופקים על השולחן ותובעים שימושיים צדקנו יבוא תיכף ומיד, "נאו" – היו פועלם כבר ביאת משיח צדקנו "נאו"..."

זההיה זה בקביעות שנה זו, ש"פ ויקרא

יום חמישי, א' ניסן

ראש-חודש של גאולה. הראש שכולל כל ימי החודש, החל מהכתר – הי"א שבו נסיא לבני אשר, והמשכו בימי הגאולה, לידיים עם ישראל, חג הפסח. א' מקורבי בית חב"ד במיל-ביבון של הרבי יהודה שיחי פרידמן, בא הבוקר לחוגוג את שמחת הבר-מצווה לבנו ב-770. הנער, שלומד באחת היישובות בשכונתו, הביא את כל חברי כיתתו לחוגוג עמו בבית חיינו. יתכן ובכך זיכה הרבה יהודים שעמלם לא זאת.

איicher למעמד. אמר לו הרבי בפעם הבאה תוכל לבוא (או בלשון "אני מזמין אותך"). ממשיק ר' זלמן ומספר: "בשיעורתי את הספר הניל, הזורתי לר' ברעל את החומרה של הרבי, ואמרתי לו כי הרבי ודאי מתכוון למה שהוא אומר, "הוא רוצה לראות אותך..."

מלואה רבתיה נערך במושאי שבת במרכזו 770, לבבוד חנigkeit סיום הלכות שלוחין ושופען והתחלה הלכות עבדים ברמבי"ס, בארגונו של הרה"ח ר' מנחים שיחי' גערליצקי.

לחיים, לחיים!

עברנו את הימים הראשונים של חודש ניסן, ובכך נוכנסים אנו לשבוע המழמ' אונתו ביום הבahir, האחת' בשנה, י"א ניסן.

אולי בכדי להעלות מעיני המקרוגים את היום המסוגל, קבעו אותו ממש בערב פסח בתוך כל ההכנות, וכמעט שאין את הזמן להעניק לעניין את תשומת הלב הרואה. אפי' התמיימים (מלבד בבית חינו) כבר לא נמצאים בישיבתה... אך כל אחד מבין שלא ניתן להעיר יום שכזה סתם כך. מוכרים לפועל 'תנוועה', מוכרים לפחות לעובודה.

בכתב בו פתנווון הרבי שליט"א מס'ם: ידועה הבחתה ובינו הווקן "או ואס חסידים וועלען טאן, וועלען מצליה זיין" [= מה שחסידים יעשה הם יצילחו בכך]. ולא ראיינו אינה ראי'... יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ברכת חסידים להצלחה בטוב הנראה והנגלה!

ההוראה מזה בעבודות ה':

כללות החלוק בין השם בלשון הקודש ("דוב") לשם בלע"ז ("בר") הוא – בדוגמה החלוק שבין קודש לחול. ובזה שבעל הילולא הי' חותם את שמו באופן שב' השמות מחוברים, ולא סתם חיבור, כי"א שב' האחורה של דוב, נעשתה הב' הראשונה של עבר, הרבי בזה פתח הוא דרך חדשה בכללות עניין העבודה, שלא זו בלבד שצרכיים להעתיק עם ענייני חול, אלא צרכיים לחבר את החול עם הקודש, עיי' שימושים את החול אל הקודש.

שאלת השאלה: כיצד יתכן להפוך חול לקודש והרainer אמר "המביד בין קודש חול!" אלא בחairo זהה מटבאת בהקדמת השם "שלום", אשר הוא מורה בכללו על עניין חיבור הפכים. וזה עניין התורה – "התורה ניתנה לשום שלום בעולם", היינו שהتورה פועלת "שלום" גם "בעולם", במעמד ומצב דהעלם והסתור – בירור והפיקת עניינים של העולם (חול) לקודשה.

התפילה הסטיימה לערך בשעה 15:12, ובשעה 1:30 החל הפארבריגגע. כתע מצליחים לזרות מתוך הקחל כמות של אורחים, בעיקר תמיימים שבאו לבית חיינו לחגוג את י"א ניסן, וחלקים אף נשאים למעמד ברכת החמה (וממילא גם לחג הפסח), מה שמכובן מוסף לחיות ולשתורעם של האוירה בבית חיינו... אל הבימה הרב התמים ר' יהודה שיחי' לויין, וחוזר נקודה משיחה של הרבי בקשר ליפסקער סייפור מיוחד, אשר מוצאים בו עניין בזמננו הנוכחי, ונוגע הוא ביוור:

לאחר המועד של ברכת החמה בשנת תשמ"א, אמר הרבי לר' ברעל וויס מლוס אנגלי'ס שהוא חיכה לו ולא ראה אותו (במעמד) רק את בנו. ענה הוא שאכן הוא

תשמ"ב, ג' ניסן, פni כי"ק אדמוני שליט"א היו רצינאים מאוד, וכל העת תבע שהכוונה היא שככל ירצה ויבקש באמצעות שמשיח צדקנו יבוא "נאוי"!

МОונן כיצד הייתה נראה תבלת שבת עם צזו 'קבלת פנים' ו'הכנה' לתפילה. שירת ה'יחי' פרצה כל הגבולות (בניסיון כזה עכ"פ), לפועל נאו ממש את ה'יחי'ים' במלך ו'הקייצו ורננו' דוד מלכא משיחא בפועל ממש, עיי' ההכרזה שנזעקה מגורן ניחר בקהל עמוס ועצור, חנק מכבי, מבקש פרוץ, לשבור ולנגן את ההעלם והסתור ...

השבת, חידוש מיוחד מבית היוצר של ליוואויטש, בהמשך לחדי החורף בהם יצא בכל שבת קונטרס – שיחות קודש תשנ"ב – ובו התוועדות דש"פ ויקרא השבוע דבר חדש – שיחות קודש תשנ"א – ובו ההנחה מההתוועדות דש"פ ויקרא תשנ"א, דבר שעד עתה לא היה בנמצא (זהו בהמשך למה שיצא באמצע השבוע, כזכור – הנחה משיחית يوم ג' פרי ויקרא (כי אדר תשנ"א).

בנוסף לכך, ועד חיליל בית דוד הוציאו לאור קונטרס מיוחד בקשר עם השיחה שלבי ניסן תשמ"ח, בו פניות מיוחדים מהתקופה ומהויריה שהיתה סביבה הנושא.

لتפילה שחרית ניגש הש"ץ; ר' מענדל שיחי' ריצ'עס. לאחר קריאת התורה עלה אל הבימה הרב התמים ר' יהודה שיחי' לויין, וחוזר נקודה משיחה של הרבי בקשר עם ב' ניסן, יום הילולא של הרבי הרש"ב, לבעל הילולא הי' ג' שמות: "שלום", "דוב", "בר". אף על פי כן כאשר מסתכלים בחצימת יד קדשו (בצלומים של מכתביו) רואים שהחטימה היא באופן שב' השמות האחרוניים מחוברים לשם אחד – "דובער".

על מה מברך
הרבי "שהחיינו"
ברכת החמה?
ראה בעמוד 25

מקור הסירוטוקים הרטשטיין רוזנבלט

שליח - בית חב"ד
מעוניינים למסור-במחיר סימלי
את כל עיתוני בית משה
מתחלת יציאתם לאור ועד היום
(חלקים מוכרים)

לפרטים: 08-9451-439
0522-219-790

טנא מלא ברכות

ברגשי גיל והודיה להשיות. ובלב מלא שמחה נשמר ברוכותינו לרב המסור והיקר איש החסד ונדייב לב. ראש וראשון לכל עני שבקדושה מסור ונתן לשיחותו של הרבי מלך המשיח בעז' ובגאון ובמיוחד לשיחות העיקרית 'להכין את העולם לקבלת פni משיח צדקנו'

הרהור הראה בוזע יורקבויין שליטא
ובב' שיחוי

לרגל נישואי בנו הת' המצוין והגעלה נחום שי עכ"ג מרחת אלישבע תהי

למשפחת מלוכ

ומ眚נה ברכה להוריה הראה ר' יהיאל זוגתו שיחוי

ויה"ר מן שמייא שיעלה היוג' יפה, ותהייה החתונה בשעה טובה ומוצלחת, ויבנו ביתם - בית חב"ד - בניין עדי עד על יסודי התורה והמצווה כפי שהם בתורה זהה תורה החסידות, בית מלא ברכות ה' בגשמיות וברוחניות, לנחת רוח כ'ק אדמור' מלך המשיח שליטא

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בשם הנהלה ועובד עופ אנ"ש
עודד ברוק ומשפחתו

להבין את התניא ואת תוצאות חב"ד

כאור התניא משכיל לך

הברור שאין לו תחיליה

14 כרכים. סיכום באורי האגדורים
שלגב בר זקי המשפיעים מראים מקומות מודיעקים
ogaדרות בסיסיות המכאפשרות לימוד עצמי גם למתחלים

התפארת התניא
פרק מבוא בסיסים לתניא

מוחשבת התניא
יסודות התניא בשפה עממית

תניא לילדים - 3 כרכים
(ומולץ גם למתחלים)
1. חקדמה ופרק א'
2. פרק ב' - אהבת ישראל.
3. פרק ט' - מלחמות היזרים

Commentary on the Tanya
(Shaar Hayicud Vehaemunah 2 vol.)
Themes in Tanya

להומנות קה"ת: 03-9606048 718-7780226
יען, שאלות והכנה, מתרב הספרדים:
הרב יעקב גורי גורי.ת.ד. 107. כפר חב"ד 60840
טלפון: 03-9606733 Email: r-green@zahav.net.il

ישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש - בית לוי יצחק - צפת

בשורה משמחת

הנו שמחים לבשר לציבור ההורים והתלמידים
שלקראות שנת הלימודים הבעל"ט תיפתח

ישיבה-קטנה בעיה"ק צפת ת"ו

צוות הישיבה יתמסר באופן אישי לכל אחד מן התלמידים,
לחנכם להצטיינות ברמה לימודית וחסידית, ספוגים
בהתשרות איתנה לכ'ק אדמור' מלך המשיח.

מתקבלים תלמידים העולים לשיעור א'

מספר המקומות מוגבל!

ההרשמה מתקיימת אצל הרב מ.מ. פרידמן

טלפון: 054-2567835

מידי ערב בין השעות 21:30 - 21:00

בברכה

הרב יוסף יצחק וילשאנסקי, ראש הישיבה

ערב פסח תשס"ט

ישראל ומצרים הוגגות "שלום"

שחתמו עלנייר – כבר התנהגו הפוך ממה
שחתמו!

וכמו העובדה הידועה שלמרות
שהמצרים סיכמו וחתמו שהם לא יciniso
אנשי צבא לשטוח שהוחרז (מדבר סיני)! –
למרות זאת, ברגע שקיבלו את סייני
לראשותם – מיד הציבו שם מהנות צבא!
וכדי שלא ישטעו שמיירים הם הסכם
חתום – מצאו עצה: הם הורו לאנשי הצבא
להתלבש בגדיים אזרחיים בעת טטטים
לשתחמים שהוחרזו להם! את מי הם
מרמים?! – הרי ידוע לכל שם אני
צבא!

ולא זו בלבד: המצריים הכיניסו לשטחים
אליהם מובליל אש"ר ומאמנים אותם שם
בתכיסיס מלימה ומכשירים אותם להיות
טרוריסטים!

באותם שטחים (הנמצאים על גבול
ארץ ישראל) ישראל החזירה למצרים –
מחכים מחייבים, במטרה מפושת לנסע
למקומות מסוימים, ואף מראים להם את
המקומות; לא בירדן או בערב הסעודית, אלא
במקומות פלוני, ולבעצם שם מעשי חבלנות
רחמנא-ליעלן!!!

ואימוני טרוור אלו אינם נעשים בסתר
(כפי בני-ישראל, להבדיל, היו לומדים
במורטפים ברוסיה) – אלא מאמנים את
המחבלים בגלוי לעין-כל, וכולם יודעים
זה!!!

ממשלה שמאל חדש ומוסכנת

הממשלה שהוקמה השבוע, היא לא
ממשלה ימין ולא ממשלה אחת, זו
ממשלה שמאל חדשה ומוסכנת הרבה יותר
מקודמתה. הממשלה הזאת מיעוטרת

את עצמו למלחמה נגד ישראל.
הרבי מלך המשיח הוא היחיד שזעק נגד
ההסכם והזuir מתוצאותיו. הוא קרא
לממשלה הישראלית לחזור לשטח סיני בעקבות
הפרות ההסכם. אי אפשר הימם להעתלם
ולומר שהדברים לא נאמרו, בשעה שכיוום
כולם יודיעים את מה שהחבירו שניים רבות.
הרבי זעק ואמר את הדברים בצורה נחרצת
עד בעת חינוגות השלים, כשהם הגיעו
שבויים באופוריה מזויפת.

בשיעור שבת פרשת שמיני תשמ"א,
שיחה שיוחדה לשלים עם מצרים, אנו
נדמהים שוב ושוב כיצד הרבי חזה הכל
مرا אש:

היתכן?! – כיצד יכול להיות על-ידי
זה שלום – הרי שטחים אלו נוגעים לבתוון
המדינה, ואם מוחרים אותם הרוי אז נוצר
מצב של פיקוח-נפש ממשי; ולא זו בלבד,
אלא מצרים אינה נותנת מעצמה עבור
זה!!!
וכששואלים אותו – מה הוא קיבל
מצריים תמורה מה שננתן, הוא עונה שהוא
קיבל הבטחה חתומה על נייר שיהיה שלום
ויחסים טובים.

אך גם נאמר שאכן ישראל תעמדו
בתוקף על מה שנכתב בנייר – הרי זה רק
נייר, ואשר חוותים על נייר אפשר
להתחרט למחורת היים; ואילו אתה הרוי
מחזר שטחים כפושים, בפועל ממש –
שזה כבר לא ניתן לחזור!

ועוד יותר: השטחים שמסורת אינם
'סתם שטחים', אלא שטח הנפט שבתת
יכולים המצרים להשתמש לא רק להגנה
אלא גם להתקפה! ומה הוא עונה? – שאנו,
בתוור יהודים צריכים להוכיח שאחננו עם
הממשלה בצדκ ובוישר, ומקיים את מה
שמבטיח! כיצד יתכן שאתה מעוניין
להתנהג על-פי הצדκ ויושר ולעמדו על
מושחה. אלו וואים ורק את קצה הקrhozo
שללה. כיום כולם מודים שכבה מצרים מכין

מצרים – בעבר ובעתיד

בערב חג הפסח, המסמל את המשמעות
של יציאת מצרים, ישראל "חוגגת"
שלושים שנה לחנימת החוזה האומלל
בקעטם דיוויד. הדש הוא על ישראל חוגגת.
כי בצד השני של הגבול אין חוגות. שם
מתאימים במושך רב לקראת המלחמה
הבאה עם צבא מודרני ומושכל שהוקם
אך ורק בזכות חוזה השלים עם ישראל.
שלושים שנה חלפו ונדמה שהציבור
הישראל לא בשל כל צורך להזכיר באחת
הטעויות האסטרטגיות הגדלות שקרו כאן
מאז ומולם, שמנתה נגורות רובן ככל
של הנסיגות.

שיטת השמאל הדוגלת בויתורים מנסה
להיאחז בהסכם עם מצרים כהישג, הנה
שלושים שנה אנו חיים ללא מלחמות.
השקר הזה, ככל שמרבים לחזור עליו, הוא
מעצם את עצמו. וכי עם סורה כן נלחמו
בשלושים השנים האחרונות? דווקא
ההסכם עם מצרים הוריד את ישראל
לברכיהם. ממעצמה עולמית של נפט
ושטחים הרגמדנו בצדקה שהזיקה לנו
כלכלית וביטחונית. גם הסכם אוסלו,
האוטונומיה, ההתנקות, הכל נזר מאותו
הסכם עם מצרים. מצרים לא קיימה ולא
פסיק אחד בהסכם. הכל הופר תוך כדי
חתימה ורק ישראל דבקה בהסכם כאילו
היה כתוב קודש.

מצרים תחזקה את אש"ף כל השנים
להלחם עם ישראל. היא אחראית לכל
החברחות. שיטות מצרים להלחם עם ישראל
דרך ארוגני הטרור השוניים. הגע הזמן לנפץ
את המיתוס השקרי עימיו מנפנדים לנו.
הציבור לא מבין עד כמה מצרים נפתחה
הרעה והסכנה הנש��פת ממש עדין לא
מושחה. אלו וואים ורק את קצה הקrhozo
שללה. כיום כולם מודים שכבה מצרים מכין

הربה 'עת רצון' מזדמנים לנו בעת הזאת. חדש ניסן שהוא חודש הגאולה, ערב יום הבahir י"א בניסן, וערב חג הפסח בשנה זו שנת 'הקהל' ושנת ברכת החמה - אין ספק שהוא עת רצון יותר לנואלה האמיתית והשלימה לה ציפינו וייחלנו דורות רבים. זו העת והקץ. על כולנו להכיר בכך ולהתכוון בכל לב ונפש, לפרסם בכל אמצעי הפרסום לכל באי עולם שהגאולה נמצאת בפתח ומשיח צדקנו מגיע לנואל את העולם כולו.

שאין הבדל מהותי ביניהם.

"הושיעה ימין וענני"

אנו נמצאים בימי הרת עולם, בימים בהם העולם הישן מתפרק, האמונה קורסוט, השקרים מצים כפתרות אחר הגוף, והציבור כמה למנהיגות אחרת. את הכל כבר ניסו והתאכזבו. עכשו מוחכים לשמשו האmittiy.

האימאים מזרחה, ממערב ומצפון מדרירותamina שניה מעיני רבים. אם בעבר 'הכווי' ווצם ידי שלט בכל פינה ברוחבי ישראל, הרי שכינוס כולם יודעים שرك אבינו שבשמיים ומשיח גואלו יכולים להושיענו.

הרביה 'עת רצון' מזדמנים לנו בעת זאת. חדש ניסן שהוא חודש הגאולה, ערב יום הבahir י"א בניסן, يوم הולדתו הק'ית של הרבי מלך המשיח, וערב חג הפסח בשנה זו שנת 'הקהל' ושנת ברכת החמה, אין ספק שהוא עת רצון יותר לנואלה האמיתית והשלימה לה ציפינו וייחלנו דורות רבים. זו העת והקץ. על כולנו להכיר בכך ולהתכוון בכל לב ונפש, לפרסם בכל אמצעי הפרסום לכל באי עולם שהגאולה נמצאת בפתח ומשיח צדקנו מגיע לנואל את העולם כולו.

"בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל". הצקה והצפיפה של כולנו שנזכה לנצל ימים אלו של ימי נואלה ולזכות לכך בעניبشر, כי כברстал כח הסבל; הגענו לשלב הסופי ביותר בו כולנו משתוקקים להגיאו לירושלים הלשם והבוניה, שבית המקדש ירד משמיים באש, כי באש אתה עתיד לבנותה", ועוד בשנה זו נזכה לאכול שם מן הזבחים וממן הפסחים, והרבי שליט'א בראשנו, וכולנו נכריז יחד מותק שמחות מהפוליטיקה ולא מהכנסת. הימין הוא גדולת ציבורית, אוטמים את עיניהם ואוזניהם.

הממשלהשהוקמההשבוע,
היא לא ממשלה ימין ולא
ממשלה אחת, זו ממשלה
שمال חדש ומוסכנת
הרבה יותר מקודמתה.
הממשלה הזאת מעוטרת
בשומריו תורה ובכמה
'ימניים', ولكن היא ת策ר
להוכיה כל הזמן עד כמה
ה'"שלום" בראש מעיניה.
אין ספק שהיא גרוועה
עשרה מונימ ממשלה
אולמרט שלכל הפחות
ידענו את מטרותיה.

שכל הזמן יצעק שהוא לא אשם במאש שקורה כי קיבל ירושה, אבל יבצע את האסונות הגדולים ביותר. הפעם גם לא יהיה על מי לצחוק, כי הימין יעשה את המעשים המסוכנים של מסירת שתחים. היינו תמיימים לחוש שפשעה התנקות יפקח את עיני המנהיגים כאן. אפילו סומא מלידה כבר חשב בגודל הטרגדייה המתחוללת כאן, אבל רק המנהיגים שראים עסיק בשחיתות ציבורית, אוטמים את עיניהם ואוזניהם. זה הזמן להבין שהишועה לא מגיע מההפליטה ולא מהכנסת. הימין הוא שמאלה והشمאל הוא ימין. שוב ושוב רואים

בשומריו תורה ובכמה 'ימניים', ולכן היא צריכה להוכיח כל הזמן עד כמה ה'"שלום" בראש מעיניה. אין ספק שהיא גרוועה עשרה מונימ ממשלה אולמרט שלכל הפחות ידעו את מטרותיה.

לפני 19 שנים הרבינו סיכל את רעיון הקמת ממשלה פרט שהיתה אמורה לקיים בחול המועד פשת. היום אותו מר פרס ר' בעולם להסביר עד כמה ממשלה נתניהו מחויבת להסכמי אנאפוליס ומפת הדרכם. לא לchein נתניהו העדיף את מפלגת 'העובדיה' ולא את 'האחדות הלאומי', שכן מטרתו למכת לוייטורים ולדבר שוב על מסורת טהורים, המסוכנת לא פרות מהמסירה עצמה.

אין ספק שגם נמצאים לפני תקופה חדשה וגורלית, כאשר השותפים לכל המחדלים יהיו 'הבית היהודי' (המפ"ל בגלגוליה השונים) שהיתה שותפה גם בהסכם עם מצרים וכו', ש"ס ויהודית התורה שיתנו את חותם הכספיים למלכי נתניהו, ו'העובדיה' שתצחק מהצד על כך שלאלכתה נעשית בידי אחרים.

הציבור הצבע בבחירה האחוריות ימינה אך קיבל שמאלה חדש ומוסכן. הימין אינו יודע לשולט וכנראה גם לא רוצה. ימין שעוז מזמן את דרך ה', ימין שמתעסק בהקלות בגיורים ובכל מני מרעין בישין, לא יכול לשמור על ארץ ישראל. אותו מושג נתנו קיבל הزادנות ממשיים לפני 13 שנים החל את איסלו אחת ולתמיד, ליישב מיליון יהודים ביהודה שומרון וזה, אך הוא העדיף לسفر לנו שקיביל ירושה מהממשלה הקודמת. הוא זה שמסר את חברו ומסר עוד 13 אחוז משטחי הארץ הקודש לעربים.

אנו נמצאים בתקופה חדשה שהאובי הפעם הוא אויב סמי, אויב שכל העת יצעק 'אני ימין אבל הוא גרווע מההشمאל. אויב

השפעה האדירה של הכנסים הגדולים

הימים האחרונים וההכנות אחראוניות לקראת כינוס ה'הקהל' המרכזי ביום הבahir י"א בניסן, יום הולדתו של הרבי מה"מ. הרב שמואל הנדל, יו"ר וועה"פ של 'מטה משה' המארגן את האירוע בארץ הקודש השיב על שאלות 'בית משה' לקראת הכנס, כשבסופה הפנה קרייה לבוא ולהשתתף, אף להביא אורחים, ידידים, שכנים וחברים

ראיון: ש. קהתי

חדים שהנואמים משליכים להעביר במילims קצרות וקולעות, עורך היכרות קצרה עם העולם החב"די, בהיקף פעילות השלווחים ב"יכוף כל ישראל", ובוקר, זוכה לראות את הרבי מדבר אליו דרך מסכי הודיעו, רואה את הרבי מכיריו ענוים הגיעו זמן גאולתכם', ומעודד את שירות היחי. ללא כל ספק שהדבר פועל עליו רבות ומשאיר עליו רושם עז.

אלו שעות קוצרות של התעלמות מעל הקירות שהרחווב הכללי משדר, ואנשים אומרים זאת במפורש.

סיפור לי גיסי, השליך בפתח תקווה אשר לו מקרים רבים מהקהילה החרדית הגדולה בעיר, לאחר האירוע בשנה שבערה ניגש אליו אחד מידידי חסיד פולין, ואמר לו שהוא נכון ממש באירוע וצא עם הרגשה שחב"ד חזורה לעצמה, הוא חזר בערונה לימים גדולים שחב"ד בראשות הרבי מלך המשיח נתנו את הטון ביהדות החרדית. שנה שעברה התקבלה במסradi מטה משה שיחת טלפון ממחנן שהגיע עט כיთנו לאירוע, והרגיש צורך להתקשר למחרת ולבטא את התפעלותו. شيئاו גם את כל המחשבה עליהם, כך אמר.

משמעות באירוע וראה את העצמה שבו, הדבר כבר פועל עליו בזורה 'מקיפה'. כל אחד מה משתתפים באירוע, כשהואמושלמת להעביר תכנים עמודים מהקהל, והוא מבנים מחדש עד כמה האירוע עושים את שלו.

עיקר עצמותו של האירוע היא 'מקיפה' שלו. אין זה ערב הסברה, וזה לא ההזדמנויות המושלמות להעביר תכנים עמודים בזורה שתתאים לקהל הרבבות. אירוע מוצלח ככל שייה לא יכול להתחרות עם שיעור מעמיק בענייני גאולה ומשיח. כਮובן שהמטרה מצדו משקעה מוחשכה רבה כיצד לנצל את האירוע בצורה פנימית, אך עוד לפני כן, כל אדם

ב משרדי "מטה משה" בימים אלה, הכל שוקק חיים לקראת כינוס ה'הקהל' הגדל של י"א ניסן. בתוך יושב האחראי על המקום הרב שמואל הכהן שי' הענדל יו"ר ועד הפעיל, בימים אלו עסק הרב הענדל סביבה השუן, והוא רושם לעצמו בלוח הזמן עוד אסיפת צוות ועוד פגישה או שיחת טלפון עם המסייעים לאירוע.

ఈಗענו, הרב הענדל היה באמצעותו אחד מאותם שיחות טלפון בלתי נגמרות. בין לבין הוא מספר על ההשפעה העצומה של הכנס על אףיו המשתתפים:

"מדי שנה אנחנו במטה מקבילים את התגבורות החוזרות מהקהל, והוא מבנים מחדש עד כמה האירוע עושים את שלו.

עיקר עצמותו של האירוע היא 'מקיפה' שלו. אין זה ערב הסברה, וזה לא ההזדמנויות המושלמות להעביר תכנים עמודים בזורה שתתאים לקהל הרבבות. אירוע מוצלח ככל שייה לא יכול להתחרות עם שיעור מעמיק בענייני גאולה ומשיח. כמובן שהמטרה מצדו משקעה מוחשכה רבה כיצד לנצל את האירוע בצורה פנימית, אך עוד לפני כן, כל אדם

מלבד זאת, יש כאן שאלת מילכתייה באו לא בשביל הזורמים אלא בשביל התוכן. מדובר הרי בקהל רחוב ומגון, מחוות עזיך ושואב מבימיק, ועד ראשיכם שבטייכם, כולל ראשי ישיבות מחוגי המזרחי שניצפו בקהל, כנראה בקשו לנצל את ההזדמנויות הלא רשמית לעשות הিירות עם חב"ד מקרוב.

השנה תהיה כניסה חופשית לאירוע,
כאשר במקביל 'META' משיח' ייא מגבית
מיוחדת למימון ההוצאות...

"השנה זו שנת הקהיל, וענינה של השנה הוא להקהיל כמה שיותר יהודים סביר עניינים של "ליראה את ה'",

אנחנו מצדנו היו לנו מוחבות אחרות, בעיקר בעקבות המשבר הכלכלי ברחבי העולם, חשבנו אפילו לצמצם את האירוע ולחוור למתכונת ההתחלה כמו בשנים עברו. התשובות מהרבינו הורו לנו להמשיך ולגדול, וכשעלה הרעיון לחתן כניסה חופשית בכדי לאפשר לכמה שיותר אנשים נשים וטף לבוא ולהתקהיל, התקבל מענה קדשו (ח' כסלו תש"ח):

"לידעתינו עליהם להთזר בכל עוז לבסס כל אותן הפעולות שכבר התחילו בהם .. נהייתי מהסבירא שכותב לנוס של בני הנעור בכרך חב"ד .. כיון שכיווס זה הוא הנסיון כמעט הראשון בזאת, הנה, בלי נדר, אערור אנ"ש להשתתף בזאת מגבית הייחודית בשליש ההוצאה".

בתתייעצות עם משפיעים הוחלט לאור מכתב זה לאפשר כניסה חופשית, ולאיד, לצאת בקריאת לאנ"ש לתמוך באירוע בזורה כספית. ביוםים אלה יושב על השגת התרומות, ומדובר בסכומי ענק שרציך לשלם ובזמן עז טרם האירוע. ברוך ה', לבם של ישראל פתו ורבים מאנ"ש תורמים ביד רחבה לכיסוי האירוע, למרות המצב הכלכלי שפוגע בכולם. אך עדין כל אחד יוכל לתת את חלקו ולעזר בהוצאות.

הרב הענדל מבקש לשולח מסר לאנ"ש בעולם ברחבי הארץ:

"מדובר בחגיגת יום-הולדת לרבי הגדולה בעולם, כינוס של משה הגדול בעולם, ובשרה התחרותה, זהה אחת הפעולות המשמעותי ביותר על הקהיל הרחב. כל אחד מתנו שיכל לתרום ולסייע בממוני, מה טוב. ועל כל פנים, ככל שייתר אנשים ישתתפו באירוע, "ברב עם הדרת מלך", יגדל שם של מי שהחגינה היא לבבונו.

אנחנו מצדנו היו לנו מוחבות אחריות, בעיקר בעקבות המשבר הכלכלי ברחבי העולם, חשבנו אפילו לצמצם את האירוע ולהתבהר כמו בשנים עברו. התשובות מהרבינו הורו לנו להמשיך ולגדול, וכשעלה הרעיון לחתן כניסה חופשית בכדי לאפשר לכמה שיותר אנשים ונשים וטף לבוא ולהתקהיל, התקבל מענה קדשו של ר' בצורה ברורה...

הראה שכasher התכנית הרוחנית יותר מאורגנת, הקהיל הרחוב יותר נהנה ומרגיש שהארוע היה "שווה". אנו מקפידים להביא נואמים מקצועיים ודומיות מעניות, ומשתמשים בגימיקים שונים לרטק את הקהיל למסר הרוחני של "יא בניסן. כך לדוגמה שנה שעברה המכנו תכנית יידיאו מרתתקת וייסנו את השדרן אליו ישראלי שניצל את שרונותיו הברוכים לענן.

גם השנה בעז"ה צוות מיוחד עובד על התכנית הרוחנית, ואנו בעית חושבים ומחפשים דרכי כיצד ניצל את האירוע כך שייחי' פעהלה נמשכת', ולמצוא דרכ' להמשיך להיות בקשר עם המשתתפים בו ולעורר אותם להמשיך לחיות עם המסריהם של נבותת הגולה, להוסיף ללמידה ענייני גאולה ומשיח, ולפרנס את הנבואה הברורה כל בית ישראל.

את המסריהם של נבותת הגולה מעבירים בכל דרך אפשרית. גם דרכ' הזמרים שמופיעים באירוע.

כבר ספרתי שרבים אמרו "בأنנו לומרים נהנינו מההתכנית". גם מי שנחנה דוקא מהזמרים, אין ספק שהכנים פעול וס עליו, במודע או שלא במודע, כפי שביאר הרבי מלך המשיח במכתבו שהובא מוקדם. שנה שעברה היה רגע מיוחד כשהזמרים דיברו כמה מילים על הרבי, ובשביל קהיל המעריצים שלהם זה גם סוג של השפעה.

הדברים בהתלהבות מרעננים אצל הרוב הענדל את הזוכנות, והוא מוסף ומספר:

"שנה שעברה התקשרהasha מאיזור הצפון והזמין 50 כרטיסי כניסה לאיירע. התברר שאותה אחת השתפה שנה לפני כן (תש"ז) באירוע שהתקיים באצטדיון בלומפילד, הערב הזה שינה את חייה והיא חורה בתשובה. שנה לאחר מכן היא הפיצה בין מכירה 50 כרטיסים והביאה אוטובוס שלם לרמת גן!"

ה רב הענדל שולף מאותה המגירות TICKET TICKET המכתבים שקיבלו מהרב שלייט'יא במקומות האגרות קודש, לאורך תקופה החנויות לאיירע. רב הענדל מראה לי את אחד המכתבים הנושא את התאריך כ"ט מר-חשוון תש"ז:

"בוחאי עושים כל החנויות הדרושות לחגיגת יומן גאותנו ופדותנו אשר אויר וחיוות נפשנו ניתנו לנו, הוא יי"ט כסלו בכפר חב"ד – בסדר נכוון ובתחרבותה היאו, כמו שנאמר ואתהלך ברוחבה, אפילו בכםות.

ומתאים להעבודה והתקפיך הנפשי של הבצת המעינויות חוצה, בודאי ישתדל, אשר גם אותם שלעתה נמצאים עדין בחוץ ישתתפו ובהמון בחגינה והתוועדות, וחזקת לדברי נשיאינו הקדושים שישמשו ויזיכו בעת התוועדות סייעו פעהלה בכל או"א מהתוועדים כי דבריהם חיים (לעבען) ובמיוחד גם מחייבים (מאכען לעבעדייג) ובchein האמתיים".

המשמעותי לקראו לצדיו השני של העמוד, באותו נושא:

"ואמ' בהנוגע לבושים, עניין של מקיף, אמרו רז"ל שהעבר דרכ' חנות של שם ריחו קולט כי אי אפשר בלאו הכוי, על אהבת כמה וכמה בהנוגע לחסידות תורה הדריכותי' ומנהגי', שעיננס פנים פנים ומקי"פ עתיה אינו רואה זה בעניין בש – צריך עיון וחיפוש במי הוא החסרונו ז"ל..."

"הרבי במכתבו מסביר שגם מי שرك' עובי' דרך התוועדות, בודאי שנקלטיים בו עניינים פנים פנים. הרבי מזכיר את כוחם של דברי רבותינו נשיאינו שיפעל פעהלה בכל מי שmagiu לאיירע.

משנה לשנה אנו לומדים מהנסיוון ומיכנים תוכנית רוחנית ואיכותית. הנסיון

מה נעשה והנשמע

תכוונה רובה לקראת י"א ניסן

התעוררות כללית בקרב אנ"ש והתמיימים, נשוי וبنות חב"ד לקראת היום הגדול והבהיר י"א בניסן, יום הולדתו הק"ז של הרבי מה"מ • עצרת הקהל בניו יורק ובארץ הקודש • התוועדות בכל אתר ואთר • אלפיים ייצאו ביום זהה להפצת בשורת הגאולה • תהליכי טנקים בניו יורק

ורבניים ואישי ציבור נוספים. גдолיזומר החרדי ומקהלוות ילדים נעימנו את הארץ בשיריו גאולה ואמונה. קהל גדול של אלפי איש צפוי להשתתף באירוע לכבודו של הרבי מלך המשיח.
• • •

העצרת המרכזית לכבוד י"א בניסן בארץ הקודש, תתקיים ביום שלישי, ח' ניסן בפארן יירקון בתל אביב, ביזמת ובארגון "מיטה משיח" באלה"ק. ריכוזי חב"ד כבר

התוועדות המרכזית צפוייה להתקיים במרכזו חב"ד העולמי בית משיח – 770, במוצאי שבת קודש, א/or ל"א ניסן, בארגון גבאי בהיכין ובחשתפות רבי הבד"ץ של השכונה, משפיעים, חברי המזכירות ושלוחיו הרבי.

עצרת הקהל המרכזית לרוגל يوم הבahir תתקיים ביום ברוקלין קולג", האולם הגדול ביותר ברובע ברוקלין, בחשתפות הרב הראשי לישראל, הרב יונה מג'ר,

התוועדות גדולה עוברת בימים אלה בכל ריכוזי אנ"ש ברחבי תבל, לקראת יום הבahir י"א בניסן, יום הולדתו הק"ז של הרבי מלך המשיח. בכל מקום יתקיימו התוועדות חסידיות בהן יתקבלו החלטות טובות ויינטנו מתנות רוחניות לרבי.

מושל מדינת ניו-יורק, הכריז מטעם מדינת ניו-יורק על 108 ימי חינוך, לרוגל יום הבahir י"א ניסן, תחילת שנת המאה ושמונה, לכ"ק אדמור' מה"מ.

מבזקיים

הוורתה מעגינותה בזכות תרומה לבירית יוסף יצחק

ל. אם ליד מירושלים, מסורבת גט זה למעלה משלוש שנים. באחד מן הימים ייעץ לה קרוב המשפחה להיות שותפה למפעל העצום של ארגונו "ברית יוסף יצחק", שערכ' בראיתו 35,000 מ- מילון ומשיך לעורך מיד יום כעשרים בריתות.

קרוב המשפחה, סיפר לה על אלפי סנדקים שכבר נושאו במגוון ישועות, כפי שmobava בספרים הקדושים ומיד החליטה להיות שותפה למצווה הגדולה. גב' ל. תרמה את ברית המילה של שלושה בנים לאמהות חד הוריות בבית החולים "משגב לדך" בירושלים.

אמנם היא לא יכולה להיות סנדקית בפועל, אך היא תרמה את העלות המלאה של שלושת הבירות בסך של למעלה

ברחבי תבל מארגוני שלוחי הרב ארועים שונים לציוו יום הבahir, يوم הולמת הרב מלך המשיח. בכל האירועים וההתוועדיות החסידיות באוט לידי ביתוי רגשות היכיסופים להתגלותו של הרב, כמו גם ההתחזקות בשורתו בדבר הגאולה הקרובה לבוא.

עם תום המחוור השנתי המסורת של מאפיות הילדים בכל רחבי תבל, נערכים ביוםים אלו שלוחי חב"ד לקרהת קיומם של מאות סדרי פסח ציבוריים. בארץ הקודש יערכו בתים חב"ד השוניים סדרי פסח ציבוריים לעולים מדינות חבר העמים כמו גם לעולים מדינות וספנות ולוטיקים אשר מסיבות שונות, אינם מקיימים את הסדר בחיק המשפחה. פעילות מיוחדת מתקיים גם בקרב נפגעי פעולות הטרו, ומגורשי גוש קטיף.

במורח הרחוק, במדינות דרום אמריקה ובחבר העמים ייערכו כמדי שנה, סדרים ציבוריים למטיילים הישראלים. תלמידי ישיבות חב"ד בניו יורק, בארץ הקודש ובעולם יכולים התגיניסו לטובת מבצע פסח כשם יוצאים לשיער שלוחים במקומות השונים בערךת ליל הסדר הציורי כמו גם בניהול מאפיות המצאות לילדים.

הנהלת ארגון צבאות הי-עלמי בניו יורק הקימה תערוכת פסח מיוחדת בבניין המוזיאון החדש, בו ביקרו במשך החודש האחרון עשרות אלפי ילדים ומבוגרים מוסדות ברחבי ארצות ניו יורק, ניו ג'רזי, קוונטיקט, ועוד. במהלך הימים שקדום הפסק ביקרו מאיות ניידות מטעם ארגון צבאות הי-עלמי בניו יורק הספר היהודי באוצר ניו יורק רבתי. בהתחשב עם המצב הכלכלי הקשה בעולם – עשרות אלפי חבילות מזון מכובדות מחולקות ביום אלה על ידי בתים חב"ד וארוגני חסיד חב"דיים לרבות משפחות נזקנות ברחבי העולם. פעילות זו היא חלק בלתי נפרד מהפעילויות הרוחנית הנעשית לקרהת יום הבahir מה'ם בכל אתר ואטר.

מצאים בתוכה רבתי. מודעות צבעונית נטלו בbatis הכנסת, במוסדות החינוך וברחובות קריה, ובברשות על מפן מישח הגדל.

ההיענות המרשימה ניכרת לא רק בקרב חסידי חב"ד, אלא בכל החוגים והעדות. אלפים צפויים להשתתף בערב גדול וקדוש זה, לכבודו של הרב מלך המשיח ו郎ג'ל יום הולדתו.

רבנים, נכבדים ואישי ציבור רבים מבריטניה את בואם לכינוס האדר, בו ישמעו דברי יදוד וחיזוק, ואת נבואת הרב כי הנה זה מישח בא. הכנסוס יהיה גם כנס מחאה רבתיה והשמעת דעתו הבהיר של הרב בענייני שלימיות הארץ. גם החלק האמנוני יוקדש לחיזוק והתעוררות רבתי, בניגוני ליוואויטש ושירים של מישח וגאולה

• • •

לקראת יום הבahir י"א ניסן התקיים תהלוכת של 57 טנקים ברחבי ניו יורק רבתי, ביום חמישי ח' ניסן, בקשר עם 57 שנים שישאותו של הרב. תהלוכת טנקים נספחת של 28 טנקים תצא ב"י"א ניסן עצמו, ותפיז את בשורת הגאולה והגאולה ברחבי פלטון של מלך. במהלך השירה יפיקו מאות מאנ"ש, התמימים ותלמידי מוסדות החינוך בקראון הייטס את בשורת הגאולה והגאולה ב"המונה של רומי", ויעסקו במבצע פסטח.

כמו ידי שנה, גם השנה יצא לאור ספר חסידות, הכולל את ביורי רבוותינו נשיאינו על פרק ק"ח שבת הילים.

• • •

במוסדות החינוך, בישיבות ובתיכונים הסתיימו ביום אלה מבצעי ענק במסגרת הרכנות לקרהת י"א ניסן. במסגרת הרכנות למדוז התלמידים אלפי מאמרם ושירות בענייני התקשרות ובעניינים גאולה ומשיח. איגוד תלמידי היישובות ד-770 סיים ביום אלה את המבצע העולמי שאיחד את כל תלמידי היישובים בלימוד סוגיות בענייני גאולה ומשיח.

• • •

דקה הליכה מ-5770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטיל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

942-542-196-747
937-573-474-718

- ◆ החלפת מצעים ומגבות
- ◆ שירותי אמבטייה מפוארים
- ◆ סבונים ושמפו בשפע
- ◆ שירות מלא!

♦ מטבח מצויד במידת השכלולים המודרניים: מקרר, מקרוגול טוסטר, מיחם

♦ ארון בקר, מקרר עם שתיה כל היום.

♦ טלפון חופשי

♦ אינטראנס מהיר חופשי

♦ וידאו

קונסנון מל

מעמד אדיר של עצמה חב"דית למקורבים

למעלה מאלף מקורבים דוברי עברית השתתפו באירוע חגיגי לקרהת יום הולדתו של הרבי • רגעים של עצמה חב"דית ורגשי גואה יהודית, פעמו ויפעמו עוד זמן-רב בקרבת מאות המקורבים המתגוררים במטרופולין של מלך • על התוכנית המיוחדת عمل ועד הכינוס בראשות הרב רחמים נמני והרב שלמה פרישמן

770 לבש חג לקרהת י"א ניסן

לרנו, שפונה במילים מרגשות על מהות הכנוס המיווד.

אמירתם פרקו החדש של הרבי, נאמרה על ידי איש שעוזר ומסייע רבות לארגון הכנס מידי שנה הנגיד הרב אליהו ביתון שכונת המלך קרואן הייטס. הכרזת היחי' שבקעה מפיו כולם בסיום המזמור לא מותירה צל של ספק – רב, עם ישראל מוכן לגאולה!

מחירות של שירי גאולה ומשיח על ידי להקות של יהודים פיאמנטה פותחת את הערב, ו-770 כולו "על הרגליים", שם ייחד בשמחת הגאולה שמביאה את הקהלה העצום, כולם מצפים ולאחרים, מחכים בכילוּן עניינים 'לקבלת פni משיח צדקוני' עוד בתפילה מערב זה.

את ההתרגשות הגדולה והדריכות בהכרזה האדירה של יהי' אדוןנו' שבקעה לאחר התפילה, ניתנת היה למשח באוויר. הנוכחים אינם יכולים לכלוא את רשותיהם, ומוחכים בריקודים טוערים הנמשכים דקות ארוכות, במחזה מדהים, כ-ו-ל-ס רוקדים וסעון שעונתי עולה על גdotio בשמחה בטהרתה שתוביל לשמחת הגאולה השlimah.

בשם ועד הכנס עולה לדוכן הנואמים

770 מלא מפה-אל-פה. מאות המקורבים דוברי עברית מרחבי ניו-יורק, באו לאカン, לבתו של הרבי שליט"א מלך המשיח כדי לחגוג את יום הולדתו ה-107. כולם באו לתת מתנה לרבי –

ולהעניק לו מספר שעות של התווודות חסידית, עם שמחה, אמונה וביטחון בנובאות הגאולה – את המעמד המרשימים הזה ניתן לסכם במילים פשוטות: מעמד קידוש השם במקום הקדוש בעולם.

מכל רחבי ניו-יורק, הגיעו לשם זה אחר זה לאירוע המסורי. התלמידים תלמידי היקבוצ'ה' מהישיבה המרכזית בבית חינו', שהקשר שלהם איתם החל מה'מיצעים' בימי שישי, ממתינים להם בחוץ ומקבלים אותם במאור פנים ובחוץ השמור לתהימאים...

מבועד מועד הווקמו במקום דוכני יהדות, למיניות ספרי חסידות, דוכן מוצרי גאולה ומשיח, וכמוון, דוכןSSIיע למקורבים כתוב לרב במאכעות האגורות קודש', ופעל במוד'ך-רב במהלך כל הכנס.

הכנסה-ל-770 מקושטת ומוארת, השולחות ערוכים לקליות מאות המוזנים, שמריגשים "בבית" ומתיישבים במקומות השמורים לכל אחד, לצד התהימאים 'שלוי' המוכרים מהמיצעים. אל הדוכן ניגש המנהה, התמים ישראל נחמן

מצדקים

<<<<<<

משלשת אלפי דולר. בהתאם למובה בספרים, שעיקר מצוות הסנדק היא כיסוי החוצאות של עירicit ברית המילה, וסעודת המצווה. חשוב לציין, שעיקר העליות בבריתות של "ברית יוסף יצחק" הימן בשל שכירת חדרי ניוח ואנשי מקצוע מהשרה הראשונה.

במהלך הברית כאשר נפשה ל. עם האימחות החד הוריות שבאו במסירות נפש, לקיים בדירותם את מצוות ברית המילה, קיבלה על עצמה ל. להכפיל את התרומה לשarityות מילה ובמקומות תרומה את כל התרומה לאנשי "ברית יוסף יצחק".

מיד ביציאתה מבית החולים קיבלה ל, טלפון בחו"ל מעורך דינה שבולה מעוניין להתקדם במהלכי הגט. ההתקדמות שהייתה נראית עד או רוחקה מאד, התרחשה במהירות, ובאורח פלא לאחר חדש קיבלת את הגט ללא כל הסבר הגיוני.

ל, מדגישה כי שאין לה ספק כי בזכות התרומה שלה לארגון ולעריכת שישה בריתות מילה זכתה להיגאל גם היא מעגינותה.

כפר חב"ד: כניסה הקהל ענק לילדים

בין הערביים של יומן חמישי ר'ח ניסן, התקנסו כמאתיים וחמשים חיילי צבאות השם מכפר חב"ד, לכנס הקהלה מרכזוי לקרהת י"א ניסן יום הולדתו של הרבי מלך המשיח.

הכנס התקיים בבית הכנסת המרכזי בכפר חב"ד, ובמהלכו שמעו החיליכים על

מבקדים

משמעות הכהל' בימינו שענינו ליראה את ה". האטרקציה בכנס היהת מופע מתרך ביביצועו של "בצלאל המספר", שלஅחריו נפתח מבצע הכנה הגדול, לקראת י"א ניסן. לקראות סיום היכינוס התקיים מופע מיוחד של "להטוטי אש", הגרلت פרסים ענקית, וחיליל כפר חב"ד יצאו לכבוד את העולם, במבצע המיעוד לקראת י"א ניסן.

בסוף הערב, נערכת הגרלה על דולר מידיו הקדושה של הרבי. הרבי יקוטיאל מנחים ר' אב מגיח בישיבת תות"ל המרכזית, 770, שטרם את הדולר למנע הערב, מעניק את הדולר לוכח המאושרת, לקול צלילי התזמורת ושירת "יחי אדוננו".

הרב המרתך נחתם לקראת חצות, בשירה ובזמרה שנמשכה עוד שעה ארוכה.

אפשר מחיאות כפיים סוערות הרבה רחמים נמי שיזום ומארגן את הערב המיעוד הזה זו הפעם התשיעית (!), וידיו רב לו בעילות ענפה בקרוב קהל דובי העברית בניו יורק. הרב נמי פותח בדברי הערכה לקהל המשתפים ומעורר את הקהל, על הזמן המיעוד בו אנו נמצאים; ערבות ברכת החמה.

הרבות נמי מצין על המיעוד בשנה זו שברכת החמה חלה בערב פסח, ומקשר את דבריו לבאות הרבי ש'הנה הנה משיח בא'. הוא מסיים בקריאת לcketה, מקבל חחלה טובת אחת בಗלות, עוד פעולה אחת קטנה שתביא את ההתגלות המלאה והמושלמת. הרב נמי מודה לכל התורמים והמשיעים בשגימות ורוחניות, ולצדות המיומן בראשות הרב שלמה פרישמן שפועל ועובד על גיבוש התוכנית ועל ההכנות לכינוס שנערך שבועות ארוכים.

ה策ות הטכני מכבה את האורות ועל המסתכים מוקדם סרט מרתך שהופק במיעוד להgel האירען. הסרט מסקר את המהפכה העולמית של הרבי, להכנת העולם לקרה הגולה. בנוסף הביא הסרט סיפור מופת מיכלי ראשון על ברכות הרב באמצאות האגורות קודש', הסברים על בשורת הגאולה והגואל שלו בעריכה ויזואלית. סוחפת.

ירושלים: ערוב חב"ד וסיוור מרתך

בימים חמישי האחרונים התקיים "ערוב חב"די בירושלים" – פעילות יהודית שאורגנה ע"י מרכז ירושלים של מעלה" שע"י מרכז משה ונואלה בנחלת שבעה. עשרה גימלאי חברות האוטובוסים י"ז" הגיעו להתוועדות חסידית סביב שולחנות עם אוכל ירושלמי כיד המלך. במהלך התוועדות שמעו המשתתפים על הקשר בין גאולה פורים גאות פ██ח ונואלה השלימה. בין לבי שמעו ניגונים חסידיים

י"ב באדר – יום עיון ראשוני מסוגו לככלות. "בואי כלה!" – זהה הכוורת המלווה את היום המיעוד והחדשני שמוביל מכון צופיה הליכות ביתה' של ר' ארנון נשוי ובנות חב"ד, המיעוד לככלות לפני החתונה ונשים בשנת הנישואין הראשונה. יום העיון יערך בcupר חב"ד ויעסוק בסוגיות רלוונטיות לאוכלוסייה זו: בניית הבית, מקומה וכוחה של האישה היהודית-חסידית, נושאים רפואיים, הלכה, תקורת הלב עשי, שי ועוד תוכנית אומנותית, כיבוד חברתי, והשנה, לאשנה ביהיכל נוקיה' בתל אביב, בהשתתפות כל נשוי ובנות חב"ד בארץ ובסהרים כולם, בסימן "קהל גדול ישבו הנה".

הכנס יתקיים איתה ביום חמישי י' בתמוז, ה-2 ביולי, ויכלול תוכנית מגוונת, עשרה וחמשית. מכך הרכיטיסים תחול איה לאחר חג הפסח, כשהאפשרות לרכוש מוקדמת של כרטיסים טובים היא דרך נציגות הארגון בסניפים.

כ"ט באדר – שבת לנציגות הארגון. נציגות ארגון נשוי ובנות חב"ד בכמה תיימanim סניפים ברחבי הארץ, הפעולות בכל השנה בקרוב נשוי ובנות ישראל, מגיעות לשבת של נופש, לימוד וחוויה. השנה במלון אריסטון המהודש בטבריה, לחופה של הכנרת. השבת תכלול פעילות יהודית המותאמת לצרכי השילוחות והפעילויות. פרטי בואהו. פעילות נוספת רבה ומגוונת בהמשך הקיץ. נדרשת הרשמה מראש לכל הפעילויות, במשרדי הארגון נשוי ובנות חב"ד. נציגות הארגון, מגיל 12 ומעלה. "שבת מלך" – תעריך בשיתוף צוות תנوعת הנוער בת מלך' ובנות חב"ד. וצפואה להיות שבת

אביב פורה נפתח ב'נשי'

יחד עם כל נשי וبنות ישראל, המכינות את בתיהם ישראל לחג הפסח הבא עליינו לטובה, מכינות נשי ובנות חב"ד, קץ חדש אירופים.

גולת הכותות – הכנסת הארצי השנתי. כבכל שנה, ובשנת הכהל' על אחת כמה וכמה, נמצאות בעיצומו מזה מספר חודשים, הכנות לכנס הקץ השנתי של נשוי ובנות חב"ד באברה"ק. לכנס הקץ השנתי של נוקיה' בתל אביב, והשנה, לאשנה ביהיכל נוקיה' בתל אביב, בהשתתפות כל נשוי ובנות חב"ד בארץ ובסהרים כולם, בסימן "קהל גדול ישבו הנה".

הכנס יתקיים איתה ביום חמישי י' בתמוז, ה-2 ביולי, ויכלול תוכנית מגוונת, עשרה וחמשית. מכך הרכיטיסים תחול איה לאחר חג הפסח, כשהאפשרות לרכוש מוקדמת של כרטיסים טובים היא דרך נציגות הארגון בסניפים.

ח' באדר – שבת לבנות נציגות הארגון. מתוך הערכה לשילוחות ולפעילות – נציגות הארגון בסניפים לאורך השנה כולה, תיירך בכפר הנוער ניר העמק' בעפולה, שבת חוויתית, עמוסה בתכנים ובכיף חסידיים לבנות השילוחות והפעילויות, נציגות הארגון, מגיל 12 ומעלה. "שבת מלך" – תעריך בשיתוף צוות תנوعת הנוער בת מלך' ובנות חב"ד. וצפואה להיות שבת

אחדות מרגשת בקריות

רבה הספרדי של קריית שמואל וחסן
רבה הספרדי של קריית שמואל וחסן

ר' מיכאל בן אריה

סיום מסכת מגילה עידוי פיזם

הרב יעקב הכהן שליט"א קליאון, רבה של קריית חיים, הרב יוסף יצחק וילשנסקי, שליח הרבי לאה"ק, ראש ישיבות חב"ד בצתף וויפה וחבר אגוזית, הרב אריה ליפשץ, ר' ים בישיבה ומוויצ' בבני ברק, הרב אסף פרומר, משפייע בישיבה בחיפה, ר' משה שטטמן, יו"ר המועצה הדתית בחיפה, הרב דוד מצגר, מזכ"ל המועצה הדתית בחיפה, ר' אלי גבאי, חבר מועצת העיר קריית ים והרב ישראאל דוד, מגבאי ביהאנ"ס חב"ד בקר. שמואל, ספר התורה, לווה בתהלה, בשירה המעדן הקדוש, התקיים בר' ניסן, יום היארצייט של מורת ובקה פיזם ע"ה אמר של יבדחט"א ראש הישיבה ורב הקהילה הרב יגאל פיזם שליט"א.

סיום כתיבת האותיות נערכ בביתו של בכור הבניים הרב יוסף אברהם פיזם והשתתפו בו רבנים, אישים ציבורי ואנ"ש. בליו בהשתתפותם הרב דוד שליט"א זרוכמן, רב העיר קריית מוצקין וקהילה חב"ד בקריות, הרב אברהם שליט"א בלחсан, רבה הספרדי של קריית חיים וקר. שמואל,

למעלה מ-1000 אנשים נשים וטף, השתתפו במועד הקהל לקבלת פני משיח בפועל ממש, בסיום והכנסת ספר תורה לבית הכנסת חב"ד המרכזית בקריות שמואל.

ספר התורה נהנה נכטיבעלידי בני המשפחה, בסיוו ידידים ומקרים רבים לעילוי נשמת הרבנית האהובה חנה פיזם ע"ה, שפעלה בשליחות כ"ק אדמוני מלך המשיח במשך עשרות שנים, מתוך הקרבה ומסירותה הרבה למען מושפעותיה.

המעמד החדש, התקיים בר' ניסן, יום היארצייט של מורת ובקה פיזם ע"ה אמר של יבדחט"א ראש הישיבה ורב הקהילה הרב יגאל פיזם שליט"א.

הבנייה הרב יוסף אברהם פיזם והשתתפו בו רבנים, אישים ציבורי ואנ"ש. בליו בהשתתפותם הרב דוד שליט"א זרוכמן, רב העיר קריית מוצקין וקהילה חב"ד בקריות, הרב אברהם שליט"א בלחсан, רבה הספרדי של קריית חיים וקר. שמואל,

מבקים

<<<<<<<<

אמירת חיים. לאחר מכן יצא הקבוצה לשירות שכונות ירושלים אשר הודרך ע"י מדריכי "ירושלים של מעלה". התגבות החמות מהמשתתפים הנלהבים מORIZות את המרכז לארגן "ערבים חסידיים" רבים נוספים.

המעוניינים לארגן קבוצה מוזמנים ליצור קשר 077-7507708.

שלוחים כובשים

את פלורידה

שני שלוחים חדשים מצטרפים לצבא שלוחי הרבי מלך המשיח בפלורידה: הרב יוסי העפט ורעייתו יוצאים לשילוח בית חב"ד חדש שישמש את היהודי העיר והערים הסמכות.

הרב צבי דבבר ורעייתו יוצאים לשילוח בעיר ליטוואס פוינט שם יקים בית חב"ד למען היהודי העיר וסביבתו.

מבקדים

ראש ממשלה קנדה: מתפעל מחזונו של הרב

מרכז חב"די מפואר בעלות של ארבע וחצי מיליון דולר נחנך בטורונטו, טורונטו.

אורח הכבוד בחגיגת היח' ר' עוזייד ר' עידיו מאיר פיזס שערך סיום מסכת לעין הסבטה בעלת היארציטי. אורח מיוחד בערב, היה הח"כ מיכאל בן-ארי שנשא נרגשים תורה וברכה. טnk המבצעים של ניידות חב"ד שימח ליד בית הכנסת, ונערכו בו כינוסי הקהלה וולה"ק: "נעם לי לקבל מכתבם מ... לסדר אדם כי יקריב מכם קרבן לה", מבשר טוב בשם הקהלה ובשם התלמוד תורה מקבל ספר התורה בבית הכנסת שלהם". בהמשך הודה הרב פיזס לספר הסט"ס הרב אדריה שיחי' פרקש, לנשי חב"ד הקריות שתרמו את הכתתר המפואר לעין הרבני חנה פיזס ע"ה, לאביו, לדודים, לכל האחים והחותנים ובמיוחד לרה"ח ר' חיים דוב חיימsson ורעייתו, לדיידים הקרובים ולאנ"ש שלקו חלך במימון ספר-התורה הכלול בהדרו בכתב אדモה"ז.

מנהרת הזמן באשדוד: מגילות לגאולה

אין ילד שלא רוצה להיכנס למנהרת הזמן ולחלאות ולחוות דברים שקרו בעבר, באשדוד זה אפשרי.

ארגון "קשר" בראשות הרב מענדל עמאר בנה מנהרת זמן מרhabiba שהוחזירה את הילדים אלף שנים לאחר מכן, לזמן יציאת מצרים. במנהרה, הם השתתפו בבניית הפירמידות, ראו את עשר המכונות, וגם עברו בעצמם ביום סוף שנקבע לשניים. לאחר מכן הגיעו הילדים ממנהרת הזמן, השתתפו באפיית מצות והקנת שולחן הסדר, וכך יצאו הילדים בסיכון של יום, מוכנים לחג הפסח.

ר' אבישי מזרחי –
רב הקהילה בדורונטו

ר' משה שטרמן –
וייר המועצה הדתית בחיפה

ר' קליין –
רב קריית חיים

ר' דוד קורמן – רבה של קריית
מושקון וקהילת חב"ד בקריות

לאחר תפילה מעריב בניגון של חג, השב הקהל לסעודה מצווה ליד שלוחנות ערוכים כדי המלך את המועד הנחה הרב יוסף פיזס, שפתח בהקאה מענה קודשו המדהים של כי"ק אדמור' מלך המשיח על הودעה בדבר ההכנות לחגיגת זולחה"ק: "נעם לי לקבל מכתבם מ... לסדר סגולה בקרית מוצקין ר' חנניה פיזס. ייבדו את סעודת המצווה בהשתתפותם, בניין ישיבת תות"ל הקריות ואחיו של הרב פיזס, סגן נשיא בית המשפט המחויזי (בדימוס) השופט ר' חיים פיזס ומהנהל החינוכי של אולפנת חב"ד הקריות שתרמו את הכתתר המפואר לעין הרבני חנה פיזס ע"ה, לאביו, לדודים, לכל האחים והחותנים ובמיוחד לרה"ח ר' חיים דוב חיימsson ורעייתו, לדיידים הקרובים ולאנ"ש שלקו חלק במימון ספר-התורה הכלול בהדרו בכתב אדמוה"ז".

נשוא דבריים הרב שנייר זלמן הלמן חתנו של ראש הישיבה ורב הקהילה, הרב גיאל פיזס

צפת: הקהל של פעם ב-28 שנים

הקהל בצתת צילום אהרלה קרומבי

בעיר הקודש צפת התקיימים 'כנס הקהלה' ענק, הכנה לברכת החמה.

ייחודי של הכנסת היה בהשתתפות רבינו כל הקהילות בצתת וקהל מגוון מכל החוגים והעדות בעיר. אחדות כזו, שלא ניתן בימי שגרה רגילים, יצרה אווירת התעלות שסחפה את הקהלה.

במרכז הכנסת עמדת הרצאתו של הרב מרדיyi גוט אחד המרכזים היודעים, בנושא התוכונה וצבא השמים, שלילוה את הרצאתו בדמות ענק של גלגלי המזלות והמאורות. בסיום האירוע הוקרנו על גבי מסך ענק, מעמד ברכת החמה אצל כי"ק אדמור' מה"מ בשנת תשמ"א. האירוע התקיים ביוזמת מספר אברכים, ובסיוע אגודות קרית חב"ד בראשות הרב יצחק ליפש וסגן ראש העיר הרב משה אוחיון.

היו אומללים כמו גם הוריהם, מכיוון שלא נמצא פתרון למצוקתם.

הישיבה מהווה סיוף של הצלחה בחלוקת התלמידים שאוהבים את המקום ומרגשים בישיבה הרגשה ביתית. הם מצליחים הגיעו להישגים גדולים בלימוד התורה ועובדותיה. מלבד זאת יש בישיבה מבחר גדול ומגוון של חוגים העונה על צרכי התלמידים.

גם התנאים הגשיים הנם טובים ומעולים, הן מבחינת הפנים והן מבחינת הפנים.

הורי התלמידים מכירים ומוקרים את עבודת החזות, ומספרים על שינוי עצום שנעשה בילדיהם. ההורים מספרים שכאשר בניהם מגיעים הביתה, מתמלא הבית אורה מזוין פניהם ומהנוגט החסידית.

• • •

זמן החורף הסתיים בלימוד אינטנסיבי ובאויר החסידי, מתוך הרגשה זו יצאו התמימים לביתם בתרומות הרוח.

לקראת שנת הלימודים תש"ע, נרכשת הישיבה לקלוט תלמידים בוגרי כיתות ח' העולים לישיבות שmagת' ז' ומתאימה להם. במסגרת הישיבה יגדלו התלמידים לחסידים בריאים ושמחים בגוף ובנפש.

لتאות והרשמה לישיבה ניתן להתקשר למס' 050-6700771.

זמן' מוצלח בישיבה מוצלחת

הסתיים זמן החורף ב"תפארת תמיימים" - ישיבה מأتגרת בגבעת אולגה. ישיבה שהיא בית וסיפור של הצלחה

למסלול תקין של חי ישיבה – דא עקא, שברשותו לא היה מקום ואפשרות לפתח ישיבה מעין זו.

הרבי אקסלרוד, רב קהילת חב"ד בגבעת אולגה אשר עסק גם הוא בחינוך שנים רבות, חינוך פורמלי ולא פורמלי וכן הוציאים לבתיהם עם עשרה דפי גמרא ופרק תנייה שניינו בעל פה, וכן מאמרי חידושים רבים.

בגיל ההתבגרות מעוצבת אישיותו של הנער לקרה היוםו לאיש, גיל זה הוא סוער, והנער עומד בפניו קשיים וניסיונות העומדים נגדו ומפריעים לו לנצל לחוב את כוחותיו. יש נערים שמתפתחים לכיוון של צמיחה ובניה על ידי מיצוי הפטנטציאל החובי בהם, ומפתחים הרגשה חסידית; הם רוכשים ידע בלימוד התורה, נгла ופנימיות התורה, הנגנה חסידית והתקשרות לרב מלך המשיח.

יש מנגד גם נערים המתकשים לעמוד מול האתגרים והמשימות הקשות המוטלות עליהם בישיבה בו הם שווים תחת פיקוחו ומרות במשך כל היום. נערים אלה מתעורר אצלם ביטחונם העצמי והם נקלעים למשבריהם. החמש מתבטאת בהרגשתו שלו ורגשי אשמה ואכזבה, ירידת מצב הרוח, אויר הישיבה מחניק אותו, ולא רחוק היום בו הם נשרים מhayisha.

שביל נערים אלו נפתחה הישיבה המדוברת, בה לומדים נערים חסידיים יראי שמים הרוצים להתנהג לאורה של תורה החסידות כפי שמורה לנו הרב מלך המשיח, אך העומס בישיבה ו吉利ה מקשה על הצוטות להקדיש את הזמן הראוי לגלות ולמצות את כישוריהם.

בשוגחה פרטת הזדמננו לפונדק אחד לפני שניםתיים וחצי הרב יוסף ארביב שיחי עם הרבי שאול אקסלרוד שיחי, השלית בשכונה, כאשר הרב ארביב שמאחוריו נסינו עשיר בעולם החינוך הישיבתי זכה בעבר להקים את ישיבת יאור אבנ' המעלית וחיניך בחורים רבים לתורה יראת שמים וחסידות. הרב ארביב סייר על תושבות רבות שקיבל מהרבבי על עזרה לנערים המתקשים בישיבות, לפתח עבורים ישיבה שתעלה אותם על דרך המלך ותחזיר אותם

הודעה משמחת לאן"ש והתמימים

כבעבר, למעלה מ-50 שנה, משפחת קלמנסון תיציר

אין לפסח

באותה מתכוונת שייצרו לרבי מה"מ

לא מים או סוכר

חדש: לחובות היין נוסף "kosher ברכה" מהרבי

הכמות מוגבלת וכל הקודם זוכה!

**להזמנות: 1-718-316-8138
או 1-718-773-3030**

הקבינו בית ישראל - בית ח'ב'ז

- * למשפחת טיליאור, פלנטשיון, פלורידה – לנישואין הבן התי פחס עב"ג מרימות למשפחת פינסקי, פאר רוקוואי, ניו יורק.

* למשפחת הרב ברוך בועז יורקוביץ, רב קהילת חב"ד לוד – לנישואין הבן התי נחום עב"ג אלישבע למשפחת ר' יהיאל מלוב, ראשון לציון ; ולokaneנים מорт עטיא יורקוביץ, ניו יורק ; משפחת ר' מרדכי אהרון מלוב, ירושלים ; מרת מרדכי אלי פידמן. דברה לבaba פרידמן.

* למשפחת ר' אלכסנדר סנדר ליטוואק, בונאוס אירס, ארגנטינה – לנישואין הבן התי ייחאל עב"ג רחל למשפחת ר' ציון הכהן מזרחי, בונאוס אירס, אורוגוואי ; ולokaneנים מרת ענטא ליטוואק ; משפחת ר' דוד צפדייה ; משפחת ר' עובדיה הכהן מזרחי ; משפחת ר' אליהו ברה.

* למשפחת ר' שלמה סללה, בני ברק – לנישואין הבן התי פנחס עב"ג נחמה דינה למשפחת ר' אמנון אברהם, לוד.

* למשפחת פרויד, אנגליה – לנישואין הבן התי שלום עב"ג נחמה למשפחת גולדברג, מגדל העמק.

* למשפחת פרוסטבורג, לומיטה, קליפורניה – לנישואין הבן התי שלמה עב"ג בדורה לאה למשפחת האוק, לוס אנג'לס.

* למשפחת ר' גרשון פריז, לוד – לנישואין הבן התי יעקב עב"ג רחל למשפחת ר' ברוך יוסף סט, קריית גת ; ולokaneנים מרת שרון סט, חיפה ; משפחת ר' שלמה גוטל.

* למשפחת ר' פנחס יוסף קוורינסקי, קראון הייטס – לנישואין הבן התי שניאור זלמן עב"ג רחל טוביה למשפחת ווסטמן, קראון הייטס.

* למשפחת רוז, מונטיריאול, קנדה – לנישואין הבן התי דוד עב"ג חוה גרבינגרו, מורייסטון, ניו גורסי.

* למשפחת ר' מאיר דוד ברוגמן, ירושלים – לנישואין הבן התי מתתיהו יוחזקל עב"ג דזוייאן רויי למשפחת ר' יצחק מאיר הכהן סוסוב, ראשון לציון ; ולokaneנים מרת חנה יהודית ברוגמן, ירושלים ; מרת צביה ברומן, כפר חב"ד.

* למשפחת ר' פנחס גוליק, כפר חב"ד – לנישואין הבן התי דוד עב"ג ענבר למשפחת ר' רפאל לויינסון, נהריה ; ולokaneנים משבחת ר' אלעוז מרדיי גורליק, כפר חב"ד ; מרת מינה רייבקין, כפר חב"ד.

* למשפחת ר' חגי הלו, שליח כי"ק א"ד"ש מה"מ בברוסת הילומים, גבעתיים – לנישואין הבן התי אלעד הלו עב"ג גאל למשפחת ר' יהושע לרובה, כפר חב"ד ; ולokaneנים משבחת ר' יהודה פיינמנט, תל אביב.

* למשפחת ולילם, ירושלים – לנישואין הבן התי חיים דוד עב"ג רינה סימה אלטע למשפחת ר' משה נתן לנדו.

לבוא הבן התי' יעקב המכון בקשרו
שידוכין עבג' חיה מושקא למשחת
గרבּר פילדפיה, פנסילבניה.

- * למשפחת ר' צבי הירש לפיקサー קראון הייטס – לבוא הבן הת' משה בקשרו שיזוכין עב"ג פיניא למשפחת ר' לוי ווינגרטן, קראון הייטס.
 - * למשפחת מינקוביץ, מילאנו, איטליה – לבוא הבן הת' שלמה יוסף בקשרו שיזוכין עב"ג נחמה דינה למשפחת חוץ, קוינויס.
 - * למשפחת מלול, קריית שמונה – לבוא הבן הת' רונן בקשרו שיזוכין עב"ג אסתור למשפחת ביבוצי, צפת.
 - * למשפחת ר' שלמה נאbold, רוחות – לבוא הבן הת' מנחים מענדל בקשרו שיזוכין עב"ג אנה למשפחת ר' חיימס
 - * למשפחת ר' יאיר מודעה, נתניה – להביעו הבן הת' שלום זביבר לממצאות;
 - * ולזקניהם מרת אורה מודעה, ראש העין; משפחת ר' שלמה כרמי, עפולה.
 - * למשפחת ר' רואון מרץ, כפר חב"ד – להביעו הבן הת' משה לממצאות; ולזקניהם משפחת ר' וועלולע פסח מרץ, כפר חב"ד; מורת מלכה נקי, ירושלים.
 - * למשפחת ר' יהודה אריה קולמאן, לונדון, אנגליה – להביעו הבנים התאומים הת' משה והת' צבי הירש לממצאות.
 - * למשפחת יימלער, קראון הייטס – להביעו הבן הת' מענדל לממצאות.

כאו בקשרי שידוכין

- * למשפחת אורונשטיין, קראון הייטס לבוא הבן התי יוסף בקשרי שיידוכן עב"ג אסתור למשפחת ר' יעקב בריסק מנהל חינוך לנער, קראון הייטס.
 - * למשפחת אולאי, פריז, צרפת – לבוא הבן התי מענדל בקשרי שיידוכן עב"ג תניא למשפחת ר' ניסים שבת, פריז צרפת.
 - * למשפחגת גוודזון, עפולה – לבוא התי אלילון בקשרי שיידוכן עב"ג נועם למשפחת בן דודו, גנייר-תל אביב.
 - * למשפחת גיניביש, מונטראול, קנדה – לבוא הבן התי אברהומ בקשרי שיידוכן עב"ג אלה למשפחת זוכמן, לוס אנג'לוס.
 - * למשפחת ר' מנחם מענדל דרייזון קראון הייטס – לבוא הבן התי דוד בקשרי שיידוכן עב"ג היה מושך למשפחתי יהושע בנימין גורדון, של כ"ק אד"ש מה"מ אנסינו, קליפורניה.
 - * למשפחת דריסמן, פרטניאנוויל היל מישיגן – לבוא הבן התי ארוי בקשרי שיידוכן עב"ג גבי למשפחת אהרוןו וווסט בלומפילד, מישיגן.
 - * למשפחת ר' ברוך הוז, רחובות – לבוא הבן התי זיו בקשרי שיידוכן עב"ג רוד לאלה למשפחת ר' ניסים אליהו אדרוש כפר חס"ד.
 - * למשפחת וונגער, מונטראול, קנדה לבוא הבן התי שמחה בקשרי שיידוכן עב"ג חנה למשפחת ר' משה קעטט לונדון, אנגליה.
 - * למשפחת ר' חיים יצחק כהן, מונדה בית בית לוינדון, אנגליה – לבוא התי שמחה הכהן בקשרי שיידוכן עב"ג למשפחת ר' בנימין הכהן צץ, ניו היבר ספרינגס, מונטראול, קנדה.
 - * למשפחת בא, מונטראול, קנדה

לעדים – שלוח מיל:
chsidim@gmail.com